

Nhất Bồn Nhật Ký Đích Phát Gian Tình

Contents

Nhất Bồn Nhật Ký Đích Phát Gian Tình	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	5
3. Chương 3	8
4. Chương 4	14
5. Chương 5	18
6. Chương 6	23
7. Chương 7	27
8. Chương 8	31
9. Chương 9	35
10. Chương 10	39
11. Chương 11	43
12. Chương 12	44
13. Chương 13	48
14. Chương 14	52
15. Chương 15	56
16. Chương 16	61
17. Chương 17	65
18. Chương 18	70
19. Chương 19	76
20. Chương 20	79
21. Chương 21	84
22. Chương 22	88
23. Chương 23	92
24. Chương 24	96
25. Chương 25	100
26. Chương 26	104
27. Chương 27	108
28. Chương 28	112
29. Chương 29	116
30. Chương 30	122
31. Chương 31	126
32. Chương 32	130
33. Chương 33	134
34. Chương 34	138
35. Chương 35	143
36. Chương 36	147
37. Chương 37	151

Nhất Bốn Nhật Ký Đích Phát Gian Tình

Giới thiệu

Tạm dịch: Gian tình phát sinh từ quyển nhật ký Truyện dựa trên kịch bản của game Thiên Long Bác

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nhat-bon-nhat-ky-dich-phat-gian-tinh>

1. Chương 1

Thứ 7 ngày x tháng x. Thời tiết: mình không xem.

Bắt đầu từ hôm này, thầy Phương muốn học sinh viết nhật ký, mình muốn mỗi ngày viết thật nghiêm túc.

Hôm nay là thứ 7, trời không tốt lắm cũng không quá xấu, mình nhìn không ra, nhưng mà trên trời có thái dương công công.

Hôm nay ba ba đi công tác, vì sao thứ 7 rồi mà vẫn phải làm việc? Dù sao thì ba ba cũng đã dạy mình chơi một trò chơi tên là Thiên Long Bát Bộ, trò chơi này thật khó a, ngay cả cách vào mình cũng không biết, may mà ba ba cài cho mình bằng chữ Suliao, có thể đánh chữ trực tiếp vào máy tính, mình cảm thấy rất kỳ lạ, chữ làm thế nào có thể đi vào được máy tính, thầy có biết không?

Còn có a, tại sao mình lại phải chơi nhân vật là con gái? Ba ba nói con gái có thể đi gạt người, thế nhưng thầy giáo nói gạt người là sai, ba ba và thầy giáo nói không giống nhau, mình không biết nghe ai.

Hôm nay mình lại chơi trò chơi đó nữa, phong cảnh thật đẹp.

Lời phê của giáo viên:

Có mặt trời thì phải ghi là 'trời trong xanh', chứ không ghi 'mình không xem'.

Muốn biết sao chữ có thể vào máy tính, gợi ý cho con vào baidu để tìm.

Tất cả đều phải nghe theo thầy giáo, đã biết chưa.

Bởi vì con đối với lời của thầy tỏ ý nghi ngờ, nên nhật ký lần này thầy chỉ có thể cho con 3 sao.

=====

Phương Hân từ WC đi ra đến trước máy tính, khung tán gẫu ở giao diện trò chơi đã dài thêm ra một mảng lớn.

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Ai muốn thu nhận đồ đệ? Tôi có một tiểu mỹ nữ, tới trước thì được!

[Bang hội] [cho người một vàng thái dương]: Mỹ nữ? Ở nơi nào, tôi thu tôi thu

~~[Bang hội][tiêu dao tiểu yêu]: Thái dương, ông chết chắc rồi

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Kia là ai, tới lời dài đi, cho anh xem thế nào là mỹ nữ thật sự

~[Bang hội] [cho người một vàng thái dương]: Vợ ơi anh sai rồi ...

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Bớt vớ vẩn đi, cút ngay cho bà !!

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Thái dương, nói nhảm nhiều quá, ai muốn thu nhận đồ đệ, giơ tay nhanh nào!

[Bang hội] [cho người một vàng thái dương]: Đều do Lão cuồng, hại tôi bị vợ đánh

Đối với đôi vợ chồng dở hơi này, Phương Hân cười mỉm, gõ gõ bàn phím.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Lão cuồng không phải ông tự thu là được à, Thái dương lại bị vợ đánh nữa sao, đến đây, tớ cho đằng ấy mượn ngực khóc này.

[Bang hội] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: 0.0! JQ aChị em đâu, mau ra đây xem JQ !!

[Bang hội] [thu vũ]: [_]!! Bảng sắt JQ kêu boong boong a, Nguyệt lượng mau tới bắt kẻ thông *** tại giường!

[Bang hội] [cho người một vàng thái dương]: Cút đi tên Hồ ly thối, ông đây cho người một vàng thái dương.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Tớ biết đằng ấy gọi là ‘cho người một vàng thái dương’ rồi, không cần cường điệu

~[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Chồng, lên a, em muốn xem cảnh xuân trên giường a !!

[Bang hội] [cho người một vàng thái dương]: Vợ Em

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Mấy cái tên này, cuối cùng là ai muốn thu nhận đồ đệ hả, ông đang vẫn đang chờ bọn mi trả lời này !!

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Rốt cuộc là ai thế, khiến cho Lão cuồng phải lo nghĩ như vậy.

[Bang hội] [tiêu dao tiểu yêu]: Lão cuồng thấy con gái nhà người ta té da nộn thịt, sắc tâm nổi lên nha

~[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Không phải thế, là một bằng hữu của tôi, tôi cấp thấp không đủ dẫn theo, trong bang người nào cấp cao một chút thì nhận làm đồ đệ đi.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Được, phê chuẩn, đưa vào hậu cung

~[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Lão cuồng, mời tớ vào đội.

Yêu cầu tổ đội lập tức bắn qua, Phương Hân ấn ‘Đồng ý’, sau khi vào thì nhìn đội ngũ, một acc nữ cấp 1, tên có vẻ nho nhã, ‘Tiêu tiêu vũ hiết’ .Hừ, cậu bữu môi, rõ ràng đây là một đứa nhóc, không biết là người mới chơi, hay là một đứa rành rồi nhằm chán luyện acc khác.

[Đội ngũ] [lão tử chính là cuồng]: Hồ ly, đây là bằng hữu của tôi, lần đầu chơi game, cũng không gốc đâu, chỉ là đánh chữ có hơi chậm, cậu hướng dẫn thêm nha, để sai vặt cũng không sao, thật đấy! A !! Có người gọi tôi đi tam hoàn (*), tôi đi trước

~(*)Tam hoàn: Nhiệm vụ Tô Châu Liên Tam Hoàn, được biết đến với cái tên thông dụng Q1,2,3

Không đợi người kia trả lời, Lão tử chính là cuồng tựa như mông dính lửa lui đội, nhanh như chớp đã không thấy bóng người, Phương Hân ngồi trước máy tính nhếch khóe miệng, cái Lão cuồng này bình thường làm gì cũng lè mề, hôm nay như vậy khác thường, khẳng định có chuyện, nhưng mà có chuyện thì mới vui. Điều khiến nhân vật trong game chạy đến chỗ Tiêu tiêu vũ hiết. Đến nơi, vừa thấy, trang phục tân thủ màu tím, kiểu tóc tán hoa phát [tớ đoán thế :D, là kiểu tóc búi lên đằng sau nhìn giống cái bánh bao], kiểm tra dữ liệu, chưa có đồ gì, quả nhiên là người chơi mới chính gốc.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Chào tỷ tỷ

Không cần hoài nghi, đúng vậy, Phương Hân chơi acc nữ, chính là nhân vật đứng đầu tất cả môn phái, người đẹp Nga My, mặc trang phục cao cấp môn phái một không cần nói, còn nhuộm cái đầu màu hồng, toàn thân tỏa ra quang mang hồng nhạt nữ tính. Dù sao trong game nhân yêu có cả một lô một lốc, cậu sẽ không bởi

vì sợ bị gọi là nhân yêu mà lựa chọn cái acc nam thiếu thắm mỹ kia, đã chơi thì nên vui vẻ thoải mái. Acc nữ, đặc biệt là mỹ nữ, không chỉ thỏa mãn chính mình, mà người khác cũng thích, có sao lại không chọn?

Phương Hân cười tủm tỉm nhìn tiểu muội muội đầu bánh bao, cũng không sửa lại cách gọi của cô nhỏ.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ngoan, trước đi làm nhiệm vụ lên cấp 10, trở về chị nhận cương làm đồ đệ.

Qua một hồi lâu, Tiêu tiêu vũ hiết đánh ra một câu.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Tỷ tỷ, em không biết.

Làm nhiệm vụ cũng không biết, người là ngu ngốc sao. Khuôn mặt tươi cười của Phương Hân méo lệch đi, sau đó gõ gõ trán, nhớ tới đối phương là siêu cấp ngây ngô lần đầu chơi game, Lão cuồng ông thật đúng là đã quảng cho tôi cục nợ lớn đấy.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Quyển sách góc trái bên dưới màn hình thấy không, mở ra, chọn nhiệm vụ, nhấn vào NPC [Non-player character], tiếp nhận và làm nhiệm vụ, rõ rồi chứ?

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Dạ.

Kể tiếp hơn nửa giờ đồng hồ, Phương Hân đã cảm nhận được thế nào gọi là sầu muộn đến ói máu, nhớ đến cậu chơi game cả năm rồi, cũng không có gặp qua cái con người nào và sự việc gì buồn bực như vậy. Cái tên nhóc này động tác tay chân chậm, di chuyển chậm, đánh chữ chậm, làm nhiệm vụ chậm, cái gì cũng chậm, có mỗi đánh quái là không chậm—— Không nói lời nào chỉ im lặng đánh, cuối cùng cũng đến cấp 10. Phương Hân nghĩ dù sao thì cũng đã cùng đi chung thời gian dài như vậy, hơn nữa đã nói thì không thể nuốt lời, cuối cùng vẫn là thu nhận Tiêu tiêu vũ hiết làm đồ đệ, đương nhiên, chờ thu nhận xong thì cũng đã là chuyện của 10 phút sau.

Theo phương châm ‘Chuyện nhỏ có thể bỏ qua, chuyện lớn nhất định phải xử’, Phương Hân cười cười mang khung tán gẫu chuyển qua hình thức kênh bang hội.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Lão cuồng

~~

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Đây.

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: [o] Hồ ly đỏ mặt kìa! Hồ ly đối với Lão cuồng đỏ mặt !?

[Bang hội] [thu vũ]: [o] Không phải chứ, hai người bọn họ thông đồng với nhau khi nào vậy!

[Bang hội] [tiêu dao tiểu yêu]: Mang ghế ra xem kịch nào, Nguyệt lượng, mang trà đến.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Ở nơi nước động mạnh, rót trà.

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Tới đây ~~ trà hoa cúc hay trà dưa leo, khách quan tùy chọn.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Tổ sẽ ghi nhớ cái ngày hôm nay, sau đó mỗi ngày chúng mình cùng ôn lại chuyện cũ, hy vọng là đằng ấy có thể nhớ kỹ những lời này ~

[Bang hội] [tiêu dao tiểu yêu]: JQ hằng ngày đều có, hôm nay đặc biệt nhiều.

[Bang hội] [voi trên cây]: Hủ nữ bang ta sao lại nhiều như vậy ...

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: =__,= Cũng không nhìn bang chủ là ai à, vào bang hủ nữ, cũng đừng nghĩ đến chuyện đi ra, ha hả hả

~~[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Hồ ly ngài đại nhân đại lượng tha cho tại hạ đi

[Bang hội] [voi trên cây]: Tổ lặn đây ...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: ^_^ Tổ trước mang đồ đệ đi train đã, Lão cuồng, chúng mình hẹn ngày khác cùng nhau đi bồi bồi dưỡng dưỡng tình cảm nha.

Không để ý đến đám con gái trong bang rống quỷ, Phương Hân mang khung tán gẫu chuyển qua hình thức tổ đội.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Sư phụ trước mang con đi luyện cấp nhé, con đi lãnh sư đồ đại lễ bao đi.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Dạ?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ... Nhấp vào người giới thiệu báis sư, lãnh sư đồ đại lễ bao, mở tay nải ra, chọn cái ô đạo cụ bên tay phải ấy.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Dạ.

Ngồi chờ 5 phút đồng hồ, Phương Hân cảm thấy định lực ngày hôm nay của mình đã đạt đến trình độ ‘Tọa hoà bất loạn’ (*) rồi, căn bản là không cần phải buff thêm gì nữa. Nhìn nhìn vòng sáng bao quanh người nhân vật kia, bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ làm sao đá đồ đệ này ra khỏi sư môn.

(*)Tọa hoà bất loạn: tạm dịch ‘bị vây mà không loạn’ ~> ý là đã trở thành người hết sức bình tĩnh

2. Chương 2

Anh trai Lam nhan muốn kết hôn với acc nhân yêu.

Chủ nhật ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh có mây.

Hôm nay thời tiết tốt lắm, có mặt trời, lại có mây, nhưng mà dì Thẩm bảo buổi chiều trời sẽ mưa.

Ngày hôm qua chơi Thiên Long Bát Bộ vui lắm, nhưng mà trong đó có thiết nhiều địa danh mà mình không biết, cho nên mình liền mở từ điển ra tìm, thầy xem con có thông minh không? Chơi cả ngày, mình mới biết được trò chơi muốn luyện cấp thì phải đánh quái vật à, còn có thể làm nhiệm vụ để lấy điểm kinh nghiệm nữa nha, mình làm một cái nhiệm vụ ở Quách Hoàng, được cho tiền, thật tốt, làm nhiệm vụ vừa có thể thăng cấp lại được có tiền, tuyệt quá a, so với đánh quái tốt hơn nhiều, quái đánh chết cũng không có rút tiền.

Đúng rồi, mình còn nhận một người làm sư phụ, anh họ bảo mình nhận, là một tỷ tỷ thật xinh đẹp, mình đến khi nào mới có thể trở nên xinh đẹp như thế?

Dì Thẩm gọi mình ăn cơm, không viết nữa, ăn xong lại tiếp tục chơi trò chơi tiếp.

Lời phê của giáo viên:

Thầy nghĩ con tự cho mình là rất thông minh, còn cái địa danh kia là “Đôn Hoàng”, lấy từ điển ra tra lại Pinyin rồi chép 100 lần mai nộp cho thầy. Ngoài ra, khi cấp bậc cao, con có thể xinh đẹp giống như sư phụ con vậy. Bởi vì ngày hôm nay con tự cho mình thông minh, nên thầy chỉ có thể cho con 2 sao.

=====

[Bang hội] Hoan nghênh [Tiêu tiêu vũ hiết] gia nhập bốn bang, mọi người đồng tâm hiệp lực, cộng đồng lớn mạnh, ta [Khuynh thành ‘ Mỹ nhân cốc].

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Hoan nghênh thành viên mới ~~

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Hoan nghênh, đề nghị thành viên mới khai báo số đo ba vòng!

[Bang hội] [cho người một vàng thái dương]: Hoan nghênh tiểu mỹ nữ

~[Bang hội] [voi trên cây]: Hoan nghênh.

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Mời thành viên mới uống trà, trà hoa cúc or trà dưa leo, tùy chọn.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Chào mọi người, sư phụ em ở đâu ạ?

[Bang hội] [thu vũ]: Sư phụ em là ai?

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Không thèm đếm xỉa đến tớ ...

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Hồ ly tinh

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Sắc ...

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Hay

[Bang hội] [thu vũ]: Hay

[Bang hội] [thường thu thường cây hoa cúc]: Hay

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Mọi người đang nói gì vậy ạ?

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Hồ ly không trả lời, tôi xem dữ liệu, thấy cậu ta ở Nhạn Bắc, có vẻ như đang câu cá.

[Bang hội] [cho ta một vầng thái dương]: May mà Hồ ly không có đây, bằng không thấy ba chữ ‘Hồ ly tinh’ chắc phát điên lên mất.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Em biết rồi, cảm ơn mọi người.

[Bang hội] [thường thu thường cây hoa cúc]: Vậy là Thái dương cũng bị coi nhẹ ha, thành viên mới thật dũng mãnh.

[Bang hội] [cho người một vầng thái dương]: Dù sao thì các người đều bắt nạt ta.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Có yêu cũng mới bắt nạt cứng chứ, ha hả

Bên này, Phương Hân đang chuẩn bị cơm tối, lúc đi qua phòng ngủ nghe được tiếng đánh nhau rất lớn. Âm thanh này đối với người đã chơi một năm Thiên Long Bát Bộ như Phương Hân mà nói, là quá quen thuộc, cậu buông cái chén trong tay, đến trước máy tính nhìn một cái, quả nhiên không ngoài dự đoán, một tên treo trên đầu ba bả đao máu chảy đầm đìa đang ra sức chém một vị khác ăn mặc hoa lệ, mà cái vị này không nhúc nhích vẫn giữ nguyên tư thế câu cá, hẳn là đang cầm máy. Phương Hân nhàm chán nhấp xem cấp bậc người kia, mới 48, tầm mắt chuyển hướng đến vị bị đánh. Do ở Nhạn Bắc địa điểm câu cá rất ít, vì vậy ở cái khu gần lối ra Nhạn Bắc này tụ tập rất nhiều người cầm máy câu cá, Phương Hân click một hồi lâu mới trúng cái vị tội nghiệp bị tên cùi bắp kia chém chém.

Giang Thiên Mộ Vũ, Minh Giáo, cấp 106. Wa wa ~~ Phương Hân chu miệng huýt sáo, đây chính là đại nhân vật mà cả bảng xếp hạng đẳng cấp, tâm pháp và tài phú đều đứng đầu a. Ngày thường hệ thống thông báo rất nhiều lần tên cái vị lăm tiền RMB này, mỗi lần hần nạp tiền, đều khiến Phương Hân thêm chảy nước miếng, bảo thạch cao cấp, trang bị cực phẩm, bảo bảo cực phẩm, mỗi một thứ đều làm cho cậu vừa đổ kị lại vừa hâm mộ.

Tranh thủ đôi phương hiện không có ở đây, Phương Hân click chuột phải kiểm tra dữ liệu, bảo thạch 7766, toàn bộ trang bị thủ công, mỗi cái đều cường hóa +7 +8, 2 bảo bảo bảy kỹ năng quần công ngộ tính 10, 1 con có kỹ năng Gầm thét ngộ tính 8, 2 bảo bảo bảy kỹ năng PK ngộ tính 8, trên hết tất cả đều là kỹ năng cao cấp còn dùng qua Linh Thú Đan, thậm chí còn có siêu cấp quý hiếm Long bảo bảo !! (*) Phương Hân nhìn qua từng thứ một thì liền ngăn chặn ngay cái ham muốn đang lớn dần, xem xong, đứng thẳng vươn vai, trong lòng hung hăng ghen tị một cái. Mặc cho tên ngốc kia tiếp tục khiêu chiến đại nhân vật, cậu vẩy vẩy tay, miệng lẩm bẩm “Kẻ lăm tiền, chán ghét kẻ lăm tiền, ghét nhất là kẻ lăm tiền ...”. Trở lại nhà bếp tiếp tục chuẩn bị cơm tối.

(*)Bảo thạch 7766: một nửa là bảo thạch cấp 6, một nửa là cấp 7.

Cường hóa: ... có cần giải thích không? =.=, tức là nâng cấp trang bị để + thêm 1 số chỉ số.

Quần công: công kích tập thể.

Ngộ tính: ảnh hưởng đến tư chất, ngộ tính cao > tư chất cao > càng mạnh ~> từ khoảng +6 +7 ép lên sắc gạch nha.

Linh thú đan: dùng để nâng cấp kỹ năng của bảo bảo.

Kỹ năng Gầm thét: tấn công 20 mục tiêu trong vòng 15m, kỹ năng dùng tay :-ss.

Nghe đồn là mới ép được khoảng 5 skill thôi nha :-ss.

[đoạn này mất hết hơn 2 tiếng log game + tra web của tớ, nhưng vẫn không đảm bảo độ chính xác tuyệt đối, cần bản vẫn là chém tung chảo]

Giải quyết xong cái bụng đói, Phương Hân trở lại trước máy tính, tên đầu treo bả đao đã đi mất, mà bên cạnh chân cậu lại có một cái xác, nhìn chăm chú, rõ ràng là đại nhân vật kia. Kể lăm tiền, ha hã, có tiền mà vẫn bị một tên cấp 48 chém chết như thường! Phương Hân thỏa mãn.

[Lân cận] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Ôi chào? Con sao lại ở đây!

Phương Hân lúc này mới phát hiện người ngồi xổm bên cạnh chính là tiểu đồ đệ mà trước đó không lâu mình thu nhận, kiểm tra cấp độ của cô nhỏ, 22. Cậu rên rỉ, như thế nào lại thấp như vậy, truyền ra ngoài thì thật là làm mất mặt vì sư a. Nhưng mà

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Con làm thế nào đến đây được?

Theo lý mà nói, acc cấp 22, thân thể mỏng manh máu ít không nói, chưa kể cô nhỏ chính là một siêu cấp ngây ngô tân thủ a, có thể tìm đến đây khẳng định là không dễ dàng.

[Lân cận] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Một ca ca mang con tới.

Tiêu tiêu vũ hiết trải qua vài ngày tu luyện, tốc độ đánh chữ đã nhanh hơn rất nhiều, tuy rằng so với Phương Hân 70 chữ/phút mà nói, vẫn là chậm, có điều cậu dù gì hiện tại cũng đang câu cá, từ từ cũng không sao. Đứng bên cạnh Tiêu tiêu vũ hiết một nam Tiêu Dao nhìn qua trang phục đã biết là cấp rất cao, tiền rất nhiều.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Ừm, tìm sư phụ có chuyện gì?

[Lân cận] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Ca ca này nói muốn cùng con kết hôn.

Phương Hân nhếch miệng cười, cô nhỏ ngây ngô này cũng có nguồn tiêu thụ tốt nha, nhanh chóng đẩy mạnh tiêu thụ xuất bán ra ngoài cũng hay, bớt thời gian mình lo lắng chuyện có muốn hay không đá đồ đệ xuất môn, có chồng theo, tổng so với mình là bán [một nửa] sư phụ rồi.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Tìm sư phụ nói chuyện này, con có thể trực tiếp gửi thư tán gẫu... Bỏ đi, có nói con cũng không hiểu.

Nghĩ nghĩ, Phương Hân quyết định vẫn là nên giữ chút mặt mũi cho tiểu cô nương này và vị huynh đệ cầu hôn kia, dùng mật tán gẫu. (*)

(*)Lưu ý là ở đây có 2 hình thức tán gẫu riêng, một cái là pm trực tiếp, mình sẽ gọi là mật tán gẫu;

cái kia là gửi thư qua cho hảo hữu, mình sẽ gọi là thư tán gẫu.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: gả cho cậu ta đi, người ta muốn cấp có cấp, muốn tiền có tiền.

[Lân cận] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ tên của người sao lại biến đổi?

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: Ngu ngốc, dùng mật tán gẫu, điền vào tên của sư phụ là được.

[Nói thầm] [Tiêu tiêu vũ hiết] nói với các hạ: Nhưng mà trên TV nói là, chỉ có nam mới có thể cùng nữ kết hôn a.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: Vớ vẩn, con là nữ, cậu ta là nam, không phải vừa vặn sao.

[Nói thầm] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Nhưng con là nam mà.

Phương Hân ,nhưng liền khôi phục lại bình thường, trò chơi này nhân yêu nhiều lắm, mình không phải cũng là một trong số đó sao. Nhìn lời nói ngày thường của Tiêu tiêu vũ hiết quả thực có cảm giác chỉ là một cậu nhóc con, mặc dù có hơi ngốc, nhưng mà rất lễ phép, bây giờ mấy đứa con trai như vậy hiếm thấy, nhất là trong game.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: vậy con nói với cậu ta, con là nam, không thể cưới.

[Lân cận] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Ca ca, sư phụ em bảo em nói với ca, em là nam, không thể cưới ca.

Phương Hân lần thứ hai xoa trán, không hổ là cực phẩm tiểu ngây ngô.

[thùy gia lam nhan] mời các hạ gia nhập đội ngũ, Phương Hân ần đồng ý, vẫn là tiến tổ nói chuyện đỡ mất mặt hơn.

[Đội ngũ] [thùy gia lam nhan]: Hừ, cô lấy cớ này cũng quá thôi đi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đây, đồ đệ tôi là nam đằng hoàng nha.

[Đội ngũ] [thùy gia lam nhan]: Tôi không tin.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đệ à, con kiếm ở đâu ra tên si tình này thế.

Thùy gia lam nhan lúc ấy ở Nhạn Nam hái thuốc đào mỏ, lần đầu thấy Tiêu tiêu vũ hiết, cô đang bị quái đánh tới bờm đầu đứng im bất động, sau cùng thì nằm dài trên mặt đất, phơi xác 5 phút mới biến mất; tiếp theo lần thứ hai, lại thấy cô ấy chạy qua được nửa bản đồ Nhạn Nam, một lần nữa bị quái đập chết; lần thứ ba, ở ngay cửa khẩu Nhạn Nam bị người ta hỗn chiến giết chết; lần thứ tư, hỗn chiến ở cửa khẩu vẫn chưa kết thúc, lần nữa gặp nạn ăn canh Mạnh Bà; lần thứ năm... Theo lý thuyết, một acc cấp 22 cũng có thể qua được bản đồ Nhạn Nam đi, dù sao thì cấp độ so với quái không kém nhiều, lao ngang qua có lẽ không quá nguy hiểm. Thùy gia lam nhan xem đến đỏ khóc đỏ cười, trực tiếp tổ đội cô ngốc này, hỏi rõ nguyên nhân, dẫn đến Nhạn Bắc. Bằng không chiếu theo cách như vậy của Tiêu tiêu vũ hiết, vĩnh viễn đều không đến được chỗ sư phụ cô.

Tiêu tiêu vũ hiết sau khi vào tổ đội, không nói lời nào lôi kéo làm quen, cũng không nhìn trộm anh chàng đẹp trai toàn thân quang tiên này [tự sướng quá!]. Thùy gia lam nhan cảm thấy rất tân kỳ [tân-mới mẻ, kỳ-kỳ lạ], thuận miệng nói đùa một câu muốn cưới cô, ai ngờ kết quả bị cự tuyệt với lý do như vậy. Lần đầu tiên bị người ta cự tuyệt, hơn nữa đối phương còn là một tiểu ngây ngô, cậu có chút không cam lòng.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Gặp ở yan nan [Nhạn Nam] ạ

[Đội ngũ] [thùy gia lam nhan]: Nếu anh đã nói cưới em, thì nhất định sẽ thực hiện.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đây, nó là nhân yêu đó, cậu cũng cưới? Không sợ người khác cười?

Thùy gia lam nhan nhận ra Hồ ly tu thành tinh, tại server này cũng coi như có chút danh tiếng, nói chuyện có phần cay nghiệt, thái độ cũng rất ngạo mạn, vì vậy ấn tượng với cậu không tốt. Vậy nên ngay từ đầu mấy lời ‘Nó là nhân yêu’ cậu không có định tin tưởng. Dù sao thì gần đây cậu cũng bị một đám mê gái nhảm chán quẩn chặt, tìm một tiểu ngây ngô tới làm tấm mộc [đại khái là để chứng cho có] cũng không sao.

[Đội ngũ] [thùy gia lam nhan]: Cứ như vậy mà làm, đêm mai 8 giờ nhớ login kết hôn, rồi, trước tiên thêm hảo hữu.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nếu đã tình thâm ý thiết như vậy, tôi cũng không ngăn trở nữa, cưới nhân yêu, có dũng khí, huynh đệ rất đáng khen

~[Đội ngũ] [thùy gia lam nhan]: Đêm mai nhớ tới tham dự hôn lễ, lão đại nhà tôi sẽ làm chứng hôn.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Lão đại nhà cậu là ai?

[Đội ngũ] [thùy gia lam nhan]: Giang Thiên Mộ Vũ.

Phương Hân vô thức nhìn xuống dưới chân, cái xác kia đã sớm hết 5 phút chờ, trực tiếp tới địa phủ báo danh.

3. Chương 3

: Vì cầu huyết mà quyết đấu (*)

(*) Cầu huyết: motif thường gặp, tình tiết lặp đi lặp lại.

Thứ 6 ngày x tháng x. Thời tiết: trời mưa.

Hôm nay lúc đến trường, Tiểu Hoa nói mình lén lút nắm tay Tiểu Ái, bạn ấy mắng mình không biết xấu hổ. Mình thấy thật khó hiểu, rõ ràng Tiểu Ái nắm tay mình trước mà, tay của bạn ấy nóng lắm rất không shu mái [thoải mái]. Nhưng mình không có méc thầy Phương Tiểu Hoa mắng mình, dù sao thì trong nhật ký thầy cũng thấy được mà, ngày mai thầy có thể giúp con mắng Tiểu Hoa không?

Hôm nay thầy Phương phê bình mình, bởi vì buổi sáng mình đến muộn, kì thực là không phải tại mình mà, do đêm qua trong trò chơi có một ca ca nói muốn cùng mình jie hun [kết hôn], lòi kéo không cho mình đi ngủ, cho nên mình mới ngủ muộn như vậy, buổi sáng dậy không nổi. Thầy ơi, con trai với con trai có thể jie hun được sao? Ca ca nói con chơi nhân vật nữ, cùng ca jie hun không sao cả, còn nói sau này sẽ cho con thật nhiều đồ tốt. Nhưng mà sư phụ nói nếu ca ca jie hun với con thì sẽ bị người khác chê cười, tại sao lại bị chê cười ạ?

Tối hôm nay ca ca muốn mình cùng đi jie hun, còn nói là không được phép không đi, nếu không sẽ đuổi theo đánh mình, khiến cho mình không thể chơi trò chơi tiếp. Ca ca này thật xấu, mình có thể không jie hun với ca ca ấy không? Nhưng mà nếu không đi mình sẽ không thể chơi Thiên Long Bát Bộ nữa, nên mình quyết định sẽ đi.

Thầy ơi, nếu thầy có chơi trò chơi này thì đến xem con jie hun nhé.

Lời phê của giáo viên:

Ngày mai là thứ bảy, nếu con muốn đến trường học thì thầy cũng không phản đối, còn nữa thầy muốn hỏi tôn tính đại danh của sư phụ con.

=====

Nguyệt lão Lạc Đường đông nghẹt người, loa vào pháo hoa đường như liều mạng xoát, Phương Hân vừa tới đã lag nói không nên lời. Mới xuống tọa kỵ thì nhận được một lời mời tổ đội, đồng ý, Phương Hân phát hiện ngoại trừ đám con gái bang mình, còn có một nhân vật ngoài dự đoán.

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Hồ ly lão đại !!!!! *ôm chân*, con muốn chết !!!!!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: *đá văng ra* chân của ta đây há lại để cho người ôm, khai, mấy ngày nay đi chết ở đâu?

[Đội ngũ] [tiêu dao tiểu yêu]: *che miệng cười* ~ Cà phê đang trốn người đó mà

[Đội ngũ] [mề lạp lạp]: *đồng che miệng* tưởng tượng thôi mà chết cười.

[Đội ngũ] [thu vũ]: Cà phê bị người ta bức hôn ~~ *bò ra cười*

~[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Ta cười, cười chết mất.

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Mấy người là một lũ vô lương tâm...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nói mau, không ta ban người tội chết.

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Tổ không còn mặt mũi nào mà nói...

[Đội ngũ] [tiêu dao tiểu yêu]: Để tổ để tổ, lúc trước chả phải Cà phê buồn chán quá chạy qua bang người ta tìm JQ sao, kết quả là bị một bà chị nhìn trúng, sợ đến mức nàng liền thu dọn đồ đạc khẩn thiết chạy về nhà mẹ đẻ.

Nhìn nhìn trạng thái của cà phê, quả thực có “Tâm hoài cổ chủ” (*). Nhỏ này xem ra đã gặp phải cường địch rồi, Phương Hân tùm tùm mà cười nhìn cả phê phát điên.

(*)Tâm hoài cổ chủ: trạng thái sau khi rút lui khỏi bang hội,

không thể vào bang khác trong vòng 24 giờ

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đần chưa, ai kêu chơi yêu nhân.

Chơi còn chưa tính, đã vậy còn một thân trang phục phong nhã, bà chị kia hiển nhiên bị vẽ bên ngoài của nhỏ lửa.

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Hừ, chỉ cho cậu chơi nhân yêu, còn tớ thì không chơi yêu nhân được à? Tớ thích YY [tự sướng] không được sao...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: A? Người đây là đối với lời ta nói biểu thị bất mãn sao?

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Lão đại con sai rồi...

[Đội ngũ] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: Này này, mọi người, tân nương tử cùng tân lang tới rồi kìa

~Mọi người ngừng không trêu chọc Cà phê nữa, đồng loạt hướng về phía Nguyệt lão, Tiêu tiêu vũ hiết mặc trang phục tân nương cùng Thùy gia lam nhan một thân đỏ rực thân mật đứng một chỗ. Phương Hân sờ sờ cằm, đưa tay rút một quyển ở chồng tập bên cạnh, mở ra, tiểu ý sâu sắc, ra là trò a.

[Loa] [hồ ly tu thành tinh]: Chúc đồ đệ tân hôn hạnh phúc, Lam nhan huynh rất khí phách, tại hạ bội phục.

[Loa] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: Chúc Tiêu Tiêu kết hôn hạnh phúc, có tướng công tốt, cũng phải quay về Mỹ nhân cốc gặp mọi người nha!

Toàn bộ đám thân hữu, nhà trai cùng Mỹ nhân cốc đồng loạt xoát loa thượng vàng hạ cám [hỗn tạp, tạp nham]. Sau đó hôn lễ mới chính thức được bắt đầu. Chỉ có điều tân nương trình độ cao hơn người bình thường, cho nên mất rất nhiều thời gian mọi người mới thành công truyền tống đến lễ đường.

Không biết có phải Thùy gia lam nhan nhân duyên tốt hay không, người đến dự lễ rất nhiều, hôn lễ trận này vô cùng náo nhiệt, lag đến độ khiến cho Phương Hân nghĩ muốn nổ luôn cả máy tính, đợi cả phút giao diện game mới chuyển cảnh đến lễ đường, trong nháy mắt từng mảng lớn kỹ năng hoa lệ cùng tiếng đánh nhau đầy rẫy ập đến, âm thanh đáng sợ “Oanh ——” một tiếng, lại khiến cậu hoảng hồn hơn nữa.

Nếu nói đây là hôn lễ, không bằng nói đây là một sàn đánh nhau. Cơ bản chỉ cần là hôn lễ thì mọi người đều dâng trào tiên huyết và tình cảm mãnh liệt, lại thêm màu sắc lễ đường cùng trang phục của đôi tân nhân hòa lại với nhau càng rực rỡ.

[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh em, mọi người cứ thoải mái mà chém Lam nhan, chém chết cũng không sao, nhưng mà không nên động đến tân nương tử!

[Loa] [lạt thủ tồi hoa]: Oa oa, lão đại anh minh, anh em, lên!

[Loa] [nhã trong ưu nhã]: Lam nhan tiểu đệ, xin lỗi nha, lão đại đã hạ lệnh, chúng tôi không dám không nghe, ha ha ha

~~[Loa] [thùy gia lam nhan]: Các người không phải người !!!

Theo một cái loa của Giang Thiên Mộ Vũ, bên nhà trai vốn vừa mới đến đều bạo động, trong chốc lát, kỹ năng liên tục khiến người ta hoa mắt. Phương Hân nhìn trên đầu Giang Thiên Mộ Vũ dính danh hiệu bang hội [Sát biến thiên hạ], ra là cái bang này, sớm có nghe qua, thật là một bang hội bạo lực.

[Lân cận] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Khỉ, tên nào đánh bà !!

Cho người một vầng thái dương đứng một bên thấy cảnh đấm máu trước mắt sớm đã không nhìn được, một câu nói của vợ như cái bật lửa, trực tiếp đốt thuốc súng trong hần, vung đại đao, mở hình thức hỗn chiến, rống giận lao vào. Một đám hủ nữ Mỹ nhân cốc cũng bị kích động nhiệt huyết đây đây, la to “Thái dương, chúng tôi tới đây!” “Nguyệt lượng, bọn em báo thù cho chị !!” Nhân cơ hội đánh lén mấy tên còn lại ít máu.

[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Thùy gia lam nhan, cậu có nguyện ý lấy Tiêu tiêu vũ hiết làm vợ, vĩnh viễn bảo vệ cô ấy, không ức hiếp cô ấy, yêu cô ấy suốt đời không?

[Loa] [thùy gia lam nhan]: Khốn, ông đây sắp bị chém chết rồi, lúc này mới đến chứng hôn hả!

[Loa] [đại ca khinh thường người]: Lam nhan mau trả lời đi, không trả lời tôi giúp cậu trả lời nha !!

[Loa] [thùy gia lam nhan]: Cút ngay !!! Em nguyện ý!

[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tiêu tiêu vũ hiết, con có nguyện ý gả cho Thùy gia lam nhan, thỏa thích nô dịch hần ta suốt đời không?

[Loa] [thùy gia lam nhan]: Lão đại anh thật là bất công a....

[Loa] [nhã trong ưu nhã]: Nhiều lời vô ích!

[Loa] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ bảo con nói, con nguyện ý.

[Loa] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đàn, kéo sư phụ lên làm gì !!

[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Được rồi, hôn lễ kết thúc.

Phượng Hân đỡ khóc đỡ cười nhìn Thùy gia lam nhan đứng ngây ngốc bên cạnh Tiêu tiêu vũ hiết, sớm biết thế đã không lắm miệng.

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Thảm, xong tớ rồi !!

[Đội ngũ] [thu vũ]: Làm sao vậy?

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Bà chị kia đuổi tới....

[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Tớ không nhịn cười được nữa, Cà phê cậu nén bi thương đi, nhân tiện, là người nào thế?

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: Cùng câu hỏi.

[Đội ngũ] [tiêu dao tiểu yêu]: Cùng câu hỏi. Hồ ly lão đại, cho tớ xin tí máu, sắp chết rồi.

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Quỳ xuống gọi nữ vương đó đó.

[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Ta phun, phun phun phun, cái tên thật đáng yêu, chắc hẳn là nói với cậu?

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Không biết, khi chưa có đổi tên thì tớ đã bị dọa bỏ chạy rồi.

[Đội ngũ] [thu vũ]: Cà phê cậu thật là quá mất mặt, đừng có nói là quen tớ nha.

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: Hay

[Đội ngũ] [tiêu dao tiểu yêu]: Hay

[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Hay

Phượng Hân lag kinh hồn, cho nên tăng máu chậm rì, làm hại đội ngũ gào khóc thảm thiết. Hần bủ môi, do tự các người muốn đánh mà, sao trách tôi được~ Vì vậy tắt kênh tán gẫu, dù sao cũng chỉ có mấy cái thông báo người giết hoặc người bị giết. Thẳng đến lúc giao diện game bắt đầu nhấp nháy đỏ, cậu mới có phản ứng, mình bị tuyên chiến. Gian nan xoay góc nhìn, một nữ Thiên Sơn mặc Ám Đạm Điều Linh đối diện cậu điên cuồng chém. Phượng Hân cân nhắc tình hình lag của cậu, vẫn là không nên lấy đá chọi đá, sử dụng Ngai Như Mộc Kê [khi sử dụng sẽ không chịu tổn thương trong thời gian xác định nhưng cũng không thể tấn công] rồi chậm rãi mà trở ra Lạc Dương.

Quả nhiên nơi ít người là tốt nhất, chỉ là thấy có chút áy náy với đội ngũ đang còn trong lễ đường chém chém giết giết, không có Nga My, tin chắc mấy bà cô ấy cũng sẽ nhanh chóng bị văng ra ngoài. Phượng Hân đang muốn khôi phục khí huyết, kênh bang hội liên tục tuôn ra dòng thông báo.

[Bang hội] Chủ lực của bốn bang [mẽ lạp lạp] đã bị [quỳ xuống gọi nữ vương] của bang [Thiên Tự] sát hại, thật khiến người ta nổi giận.

[Bang hội] Chủ lực của bốn bang [thưởng thu thưởng cây hoa cúc] đã bị [quỳ xuống gọi nữ vương] của bang [Thiên Tự] sát hại, thật khiến người ta nổi giận.

[Bang hội] Chủ lực của bốn bang [thu vũ] đã bị [quỳ xuống gọi nữ vương] của bang [Thiên Tự] sát hại, thật khiến người ta nổi giận.

[Bang hội] Chủ lực của bốn bang [tiêu dao tiểu yêu] đã bị [quỳ xuống gọi nữ vương] của bang [Thiên Tự] sát hại, thật khiến người ta nổi giận.

Cả một đội ngũ chỉ trong vài phút đồng hồ đều bị Thiên Sơn Quỳ xuống gọi nữ vương knock-out, nhất thời, kên bang hội bùng nổ.

[Bang hội] [voi trên cây]: Oa! Thật là lợi hại...

[Bang hội] [cho người một vàng thái dương]: Nữ nhân đó thật hung hãn, đuổi theo giết tất cả nữ bên bang ta.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Chết tiệt, con nhỏ đó đuổi đánh bà!

[Bang hội] [cho người một vàng thái dương]: Vợ, anh tới hộ giá đây !!!

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Tổ bị đánh đến không thể đánh trả... Hồ ly, cậu chạy đi đâu rồi, không có người tăng máu cho tổ, 555555 [hu hu hu]...

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Phải thương cảm tổ này, lúc chỉ còn chút máu bị người tàn nhẫn giẫm đạp một trăm lần a một trăm lần...

[Bang hội] [tiêu dao tiểu yêu]: Này sao mấy người luân hồi nhanh vậy a, tổ còn đang nằm ở lễ đường xem kịch vui nè.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Tổ lag lắm nên ra trước.

[Bang hội] [thu vũ]: *nội ngữ đầy mắt* (*), Lạp lạp cậu nói muộn quá, tổ vừa mới chọn ra ngoài...

(*)‘Nội ngữ đầy mắt’ phát âm gần giống với ‘lệ lưu đầy mắt’ ~> khóc lóc thảm thương.

Phương Hân trong nháy mắt quay lại lễ đường, bởi vì vừa mới hỗn chiến nên ít đi một nhóm lớn, tình trạng lag cũng được cải thiện nhiều. Đáng thương cho tân lang nằm trên mặt đất bị người tiên thi [lấy roi quất lên thi thể], tân nương như cũ vẫn ngơ ngơ ngác ngác đứng một bên, không biết tiểu quỷ này có còn ngồi trước máy tính không nữa. Bên cạnh chính là [Sát biến thiên hạ] bang chủ Giang Thiên Mộ Vũ, không hề có động tĩnh gì, có lẽ cũng xuất hồn rồi. Nhưng mà hấp dẫn nhất là người đang ở chính giữa lễ đường diễn kịch.

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Này, nhóc con, trở về cùng ta kết hôn, ta tha cho mi tội chết.

[Lân cận] [cà phê ° ướp lạnh]: Chị hai à, em cầu xin chị... Đã nói là em không thể kết hôn với chị mà...

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Ta xem trọng mi là mi có phúc đấy, bớt lảm nhảm đi, có đồng ý hay không!

Cà phê ° ướp lạnh nội ngữ đầy mắt a... Không thể trước công chúng tuôn ra tin tức mình là nữ a, lỡ mà bị mấy đứa con gái trước đây mình trêu đùa biết, đảm bảo chết thảm thương, thật là khó mở miệng mà. Lúc này khóe mắt miết tới thân ảnh Hồ ly, lập tức vỗ lấy người, cứu cái mạng rơm rạ, hô to.

[Lân cận] [cà phê ° ướp lạnh]: Thật ra tổ đã có người mình thích, chính là cô ấy !!!

Chạy đến bên cạnh Hồ ly, Cà phê ° ướp lạnh cố đem thân thể cao to cường tráng của mình giấu sau Nga My Hồ ly xinh xắn, hiển nhiên không thành công.

[Bang hội] [tiêu dao tiểu yêu]: Oa oa... Cà phê vừa trắng trợn tỏ tình...

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Chờ một chút !! Bảo bọn họ từ từ thôi, chúng tổ tới ngay...

[Bang hội] [tiêu dao tiểu yêu]: Khỉ, đến giờ rồi, tổ phải đi gặp Mạnh Bà đây.

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: *rơi lệ* các người làm ơn chờ một chút...

Trong bang hội sôi trào, lễ đường lúc này đây như trước trò hay vẫn trình diễn, Quỳ xuống gọi nữ vương đã chạy tới, mỗi câu mỗi chữ đều đầy sát khí.

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Tốt, ta cùng nhóc này quyết đấu, người nào thắng mi theo người đó.

Phương Hân tùm tùm cười kiểm tra dữ liệu nữ Thiên Sơn hung hãn kia, đẳng cấp, bảo thạch, trang bị cùng chính mình tương xứng, nếu không mang theo bảo bảo, ai thua ai thắng rất khó nói.

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Hồ ly lão đại cứu con a, sau này con nguyện vì ngài làm trâu làm ngựa

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Những lời này cậu nhớ kỹ nha

~[Đội ngũ] [tiêu dao tiểu yêu]: a a a a... BG [ngôn tình, tức là t/c namxnnữ] tớ đây không thích nha, mời các người dừng lại ngay nha....

[Đội ngũ] [thu vũ]: Gì gì gì? Hiện tại như thế nào??

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: Cầu huyết, rất cầu huyết, hai nữ tranh một nam.

[Đội ngũ] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: Thật là giống truyện Quỳnh Dao.

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Này, Hồ ly tinh, có đồng ý không.

[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Ái da.... Nữ nhân này trực tiếp đạp mìn rồi.... Dòm Hồ ly.

[Đội ngũ] [thu vũ]: Dòm....

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: Dòm....

[Đội ngũ] [tiêu dao tiểu yêu]: Dòm....

[Đội ngũ] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: Dòm....

Buồn cười nhìn cái đám dở hơi trong nhóm dòm mình, Phương Hân nghĩ nghĩ, quyết định nhận khiêu chiến. Nữ Thiên Sơn này rất kiêu ngạo, trang bị đầy đủ, hơn nữa nữ có kỹ thuật pk mạnh như vậy rất hiếm, tuy rằng trong từ điển của cậu không có từ đánh nữ, nhưng trong game cậu cũng là nữ mà, vì thế cái từ kia không còn giá trị.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Được, ngày mai 8 giờ gặp ở lôi đài.

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Ok, đến lúc đó đừng chạy trốn.

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh sẽ đến làm chứng cho hai em.

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Tốt, có anh làm chứng, tin rằng cô ta cũng không có can đảm chạy trốn.

Phải biết rằng, mỗi người trong [Sát biến thiên hạ] đều là sát nhân đem chuyện giết người làm thú vui, mỗi ngày bị loa và kênh thể giới ân cần hỏi thăm 18 vị tổ tông. Nhưng mà tất cả đều làm một đám có tiền RMB, xem tiền như thứ chẳng đáng, thậm chí ở trong game kiếm việc vui. Cho nên những người bị giết cũng chỉ có thể múa mép khua môi, lấy đá chọi đá không được lợi lộc gì mà còn thêm phiền phức. Phương Hân biết điều ấy, nghĩ nghĩ, người này thật sự là thích đi làm chứng, vừa mới làm chứng hôn, lại chạy đến làm nhân chứng quyết đấu, rất nhàm chán đi. Nhớ đến này hôm qua chuyện hân bị một tên cấp thấp nào đó đánh chết, trong lòng thấy đỡ hơn chút ít.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Được, nếu tôi thắng, cô không được làm phiền Cà phê nữa.

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Vớ vẩn, nếu tôi thắng, cô gặp tôi phải tránh đi, còn tên nhóc Cà phê phải ngoan ngoãn theo tôi về nhà.

[Loa] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Đêm mai 8 giờ tôi và [hồ ly tu thành tinh] tại lôi đài quyết đấu, những người quen biết đều lần đến hết cho tôi !!

Bà chị này thật sự là quá hung hãn, không hiểu nếu biết được người mà cô ta một lòng theo đuổi là nữ thì sẽ có biểu tình gì. Phương Hân xấu xa suy nghĩ.

4. Chương 4

: Hồn chiến Cổ Mộ

Thứ hai ngày x tháng x. Thời tiết: mình quên xem.

Thầy Phương chẳng tốt tí nào, không có giúp mình mắng Tiểu Hoa, còn nói chữ mình xấu, rõ ràng là lỗi của Tiểu Hoa, mình không thêm để ý đến bạn ấy nữa.

Hôm nay thầy Phương lạ lắm, buổi sáng lúc mình bước vào phòng học, thầy nhìn mình cười hắc hắc, lúc vào học thầy gọi mình trả lời câu hỏi, mình không trả lời được thầy cũng cười hắc hắc, đây là muốn phạt mình sao. Mình có xem trên TV thấy mấy lão hán gian [hán gian] cũng cười hắc hắc như vậy, baba nói cái này gọi là cười gian [cười nham hiểm]. Nhưng mà sao thầy Phương thường xuyên nhìn mình mà cười gian nhỉ?

Baba con đi công tác về rồi, còn mang một chiếc máy bay về cho mình, thật đẹp a! Mình đem qua khoe với A Hoa nhà bên cạnh, nhưng mà nhỏ nói búp bê vải của nhỏ mới đẹp. Búp bê vải chơi có cái gì vui chứ, chẳng đẹp chút nào, A Hoa thật ngốc. Mình nói cho baba biết là có nhận một sư phụ trong trò chơi, còn cùng một ca ca kết hôn nữa, baba hắc hắc cười gian, nói thứ bảy và chủ nhật mình không được chơi trò chơi, nếu không sẽ tịch thu máy bay của mình, baba thật xấu.

Buổi tối mình muốn mang máy bay lên giường ngủ cùng.

Lời phê của giáo viên:

Ừ, thầy cũng muốn tịch thu máy bay của con, sáng mai mang theo đi. Còn nữa, thầy cười là cười sáng lạn. Về nhà chép pinyin “Sáng lạn” mười lần mai nộp cho thầy.

=====

Giang Thiên Dự về đến nhà thì đã 10 giờ sáng, mệt mỏi vì thời gian ngồi máy bay lâu cùng với việc lệch múi giờ làm cho anh vừa dính vào giường đã chìm sâu vào giấc ngủ. Lần thứ hai mở mắt ra, đã là buổi chiều 3 giờ, ngoài phòng khách im ắng, xem ra nhóc con kia đã chạy ra ngoài chơi rồi.

Rửa mặt cho tỉnh táo rồi mở tủ lạnh lấy ra một lon đồ uống dinh dưỡng, Giang Thiên Dự vừa uống vừa mở máy tính ở thư phòng, click đúp vào biểu tượng quen thuộc, sau một khắc bên tai liền truyền tới đoạn nhạc cổ phong Thực Lạn Vu Tâm. Vừa đưa tay nhập ID acc của mình, anh dừng tay lại, xóa đi, lần nữa nhập vào cái ID khác, đăng nhập vào, một cô gái mặc trang phục tân nương đỏ thắm thướt tha đứng trên đường lớn Lạc Dương, trên đầu dính dòng chữ lớn “Thùy gia lam nhan Nương tử”.

[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: Nè, đồ đệ ngốc, đem con đi luyện cấp, vào đội.

Giang Thiên Dự ngẩn người, tiếp nhận lời mời tổ đội, tiến vào, bất ngờ phát hiện đội ngũ đầy, một đám người trước đây đã gặp, đều là những nhân vật quen thuộc.

[Đội ngũ] [thu vũ]: Tiểu tân nương tử tới a, mau tới Cổ Mộ, cho em ngồi máy bay.

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: Buổi chiều vui vẻ Tiêu Tiêu.

[Đội ngũ] [tạp mị]: Hi Tiêu Tiêu, em chưa gặp qua chị, chị là nương tử của thu vũ, a ha ha ha.

[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Mấy chị xin thương xót em, em không thích GL [girl love]... Chào tiểu tân nương tử

~[Đội ngũ] [thu vũ]: A ha ha ha, nương tử lại cái nào =33=.

[Đội ngũ] [tạp mị]:

[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Tổ đuôi mất.

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: Bình tĩnh bình tĩnh.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Các tỷ tỷ khỏe.

Giang Thiên Dự bắt chước theo cái giọng điệu nỏ da gà của cậu nhóc con.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đệ, đứng ở Lạc Dương đừng nhúc nhích, để sư phụ về mang con đi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thu vũ, đưa đội trưởng cho tó.

[Đội ngũ] [thu vũ]: Hồ ly cậu nhanh lên nha, tó còn hơn 4 điểm giá trị thiện ác mới đủ, tối hôm qua suýt chút nữa là chui vào nhà giam. (*)

(*)Giá trị thiện ác: có dc khi pt hảo hữu hơn kém 10 lv đi đánh quái, mình phải là đội trưởng. Có thể dùng để đổi exp, một số item, hoặc tẩy sát khí (1 điểm sát khí = 1000 điểm thiện ác).

Hồ ly tu thành tinh dùng định vị phù (*) lập tức trở về Lạc Dương, chậm mất nửa nhịp đội ngũ mới chợt nhớ tới....

(*)Định vị phù: khi sử dụng sẽ lập tức trở về vị trí đã được định vị trước trong thành.

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: *gào thét thảm thiết* !! Hồ ly là Nga My !! Không có Nga My chúng ta phải làm sao....

[Đội ngũ] [tạp mị]: Bạn hiền thân mến, đừng dẫn về nhiều như vậy !!!!!

[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Tớ cái gì cũng không nhìn thấy.

[Đội ngũ] [thu vũ]: Chị em, mạnh mẽ lên !! Hồ ly mau quát mông con phượng hoàng của cậu cho nó bay nhanh lên đi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đột nhiên, tớ lại muốn đi uống một chén trà ăn một bữa cơm tắm táp một phát

~Vì vậy, cả đội ngũ cùng nhau kêu gào thảm thiết: Đại nhân con sai rồi! Ngài mau tới cứu cứu tiểu nhân đi !!

Giang Thiên Dự đổ mồ hôi, cái đội ngũ này thật quá ảm ỉ đi, ngoại trừ Nga My Hồ ly, nhìn lướt qua cũng biết là dạng không thể chọc vào. Dám tiếp nhận lời khiêu chiến của Quỷ xuống gọi nữ vương, Giang Thiên Dự thật sự rất khâm phục, phải biết rằng cô em này của hắn trong server rất nổi danh thích hành hạ người, những người cùng nhỏ pk nếu không phải bị nhỏ trực tiếp tàn bạo chém tới chết, thì là bị nhỏ liên tục Kim Thiên Thoát Xác [kỹ năng ẩn thân của Thiên Sơn] mà tức đến chết.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Phát gốc cái gì, nhanh đi lĩnh song [x2 exp].

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Dạ, lĩnh bao lâu

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ô, hôm nay tốc độ đánh chữ nhanh hơn rất nhiều, hiếm thấy nha. Trước tiên cứ lĩnh 1 giờ đi.

Giang Thiên Dự tiếp tục đổ mồ hôi, anh quên mất hiện tại anh đang là “Tiêu tiêu vũ hiết”, một người mà ngay cả máy vi tính cũng không biết dùng, một người chơi mới. Cho nên anh im lặng mà chạy đi lĩnh song 1 giờ, rồi cũng không nói tiếng nào dừng lại đến sau cái mông đồ thăm của con chim Hồ ly đang cười.

Tới nơi, cân nhắc cấp độ của Tiêu tiêu vũ hiết, nhóm quyết định từ Cổ Mộ tầng 3 chuyển đến tầng 1. Tầng 1 đều là những quái khoảng cấp 50, tuy cấp thấp nhưng đều thuộc loại da dày khó đánh, nhưng mà đối với nhóm Hồ ly mà nói, chỉ là case nhỏ, dù sao ai cũng hơn 80, 90, mấy con quái này đánh cũng chỉ xem như gãi ngứa.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ai còn thiếu điểm thiện ác.

[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Tại hạ

~Chuyển đội trưởng xong, Hồ ly đem Tiêu tiêu vũ hiết đến một góc tương đối an toàn, tiếp theo tăng máu thêm buff cho đội ngũ. Cổ Mộ đối với Giang Thiên Dự mà nói là một ký ức xa xôi nhưng cũng không xa lạ, khi anh 50 thì đã đơn độc đến nơi đây, cơ bản cả chín tầng đều đặt chân tới, cũng không ít lần đánh Boss, đương nhiên giết người phóng hỏa lại càng không thể thiếu. Nhưng mà lâu lâu hưởng thụ cái tư vị được người khác leech [kéo lv], anh cũng vui vẻ thả lỏng. Đem thân ảnh nhỏ nhắn đỏ thắm đến một góc ngồi xuống, Giang Thiên Dự mở trình duyệt IE, kiểm tra tình hình thị trường chứng khoán trong ngày.

“Chiết tiết!” Phương Hân hung hãn đối diện máy tính thốt ra hai chữ, nắm con chuột nhanh tay di động theo mục tiêu, tay còn lại cạch cạch khua loạn trên bàn phím.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Mấy người có ý gì đây, không thấy là chúng tôi tới trước sao?

Đội của Phương Hân chiếm giữ vị trí đánh quái tốt nhất ở tầng 1, khi Thiếu Lâm Thu vũ lure quái về, không biết từ đâu chui ra mấy người đột nhiên thả vài kỹ năng quần công, đàn tiểu quái cấp 50 trong nháy mắt biến mất, kinh nghiệm đều bị người khác đoạt mất.

[Lân cận] [thiên biên nhất chi hoa]: Ô, có người à? Sao tao không thấy a.

Nói xong lure đám tiểu quái mới ra, soạt soạt hai cái giải quyết sạch sẽ.

[Lân cận] [vô vũ mộc mục hương]: Tổ cũng không thấy, chỉ thấy một đoàn quái ở bên cạnh, ngứa ngứa tay chân nên hốt hết rồi, sáng khoái a

~[Lân cận] [thị huyết kim]: Tụi mày nói nhiều thế làm gì, nói trắng ra cho bọn mày biết là tao muốn chỗ này được không.

[Lân cận] [thường thu thường cây hoa cúc]: Bọn mày một đám cẩu phóng P [đánh rầm >.<] !=="" [lân="" cận=""]="" [mẽ=""]="" [lập=""]="" [lập:]="" [buồn=""]="" [nôn=""]="" [nói=""]="" [chuyện=""]="" [có=""]="" [đạo=""]="" [lý=""]="" [chút=""]="" [đi:]="" [lân="" cận=""]="" [thu=""]="" [vũ:]="" [không=""]="" [biết=""]="" [xấu=""]="" [hổ=""]="" [chưa=""]="" [thấy=""]="" [qua=""]="" [bọn=""]="" [nào=""]="" [không=""]="" [biết=""]="" [xấu=""]="" [hổ=""]="" [như=""]="" [thế=""]="" [!]="" [lân="" cận=""]="" [tạp=""]="" [mị:]="" [không=""]="" [có=""]="" [đạo=""]="" [đức=""]="" [như=""]="" [thế=""]="" [!]="" [lân="" cận=""]="" [hồ=""]="" [ly=""]="" [tu=""]="" [thành=""]="" [tinh:]="" [mấy=""]="" [người=""]="" [không=""]="" [được=""]="" [phép=""]="" [rời=""]="" [khỏi=""]="" [đây=""]="" [lai=""]="" [giả=""]="" [bất=""]="" [thiện=""]="" [*]="" [đám=""]="" [con=""]="" [gái=""]="" [tức=""]="" [giận=""]="" [cùng=""]="" [đổi=""]="" [phương=""]="" [chửi=""]="" [nhau=""]="" [nhưng=""]="" [phương=""]="" [hân=""]="" [cùng=""]="" [họ=""]="" [không=""]="" [giống=""]="" [nhau=""]="" [cậu=""]="" [tuy=""]="" [rằng=""]="" [chơi=""]="" [nhân=""]="" [yêu=""]="" [nhưng=""]="" [thích=""]="" [pk=""]="" [thích=""]="" [đánh=""]="" [nhau=""]="" [là=""]="" [bản=""]="" [tính=""]="" [không=""]="" [đổi=""]="" [của=""]="" [bọn=""]="" [con=""]="" [trai=""]="" [dùng=""]="" [miệng=""]="" [không=""]="" [được=""]="" [thì=""]="" [xài=""]="" [nắm=""]="" [đám=""]="" [giải=""]="" [quyết=""]="" [huống=""]="" [hồ=""]="" [game=""]="" [online=""]="" [luôn=""]="" [là=""]="" [cái=""]="" [kiểu=""]="" [cá=""]="" [lớn=""]="" [nuốt=""]="" [cá=""]="" [bé=""]="" [không=""]="" [có=""]="" [thực=""]="" [lực=""]="" [thì=""]="" [cũng=""]="" [dùng=""]="" [lý=""]="" [sự=""]="" [vô=""]="" [ích=""]="" [trước=""]="" [mất=""]="" [là=""]="" [ba=""]="" [tên=""]="" [đăng=""]="" [cấp=""]="" [trên=""]="" [90=""]="" [cũng=""]="" [không=""]="" [leech=""]="" [acc=""]="" [cấp=""]="" [thấp=""]="" [nào=""]="" [rõ=""]="" [ràng=""]="" [là=""]="" [nhàm=""]="" [chán=""]="" [đi=""]="" [cổ=""]="" [mộ=""]="" [giết=""]="" [người=""]="" [mà=""]="" [cho=""]="" [nên=""]="" [phương=""]="" [hân=""]="" [lúc=""]="" [này=""]="" [không=""]="" [thèm=""]="" [mỡ=""]="" [miệng=""]="" [mà=""]="" [đã=""]="" [định=""]="" [bụng=""]="" [dùng=""]="" [vũ=""]="" [lực=""]="" [giải=""]="" [quyết=""]="" [*]="" [nguyên=""]="" [văn=""]="" [thiện=""]="" [giả=""]="" [bất=""]="" [lai=""]="" [lai=""]="" [giả=""]="" [bất=""]="" [thiện=""]="" [tạm=""]="" [dịch=""]="" [người=""]="" [tốt=""]="" [không=""]="" [đến=""]="" [người=""]="" [đến=""]="" [chẳng=""]="" [tốt=""]="" [lành=""]="" [gì:]="" [lân="" cận=""]="" [thiên=""]="" [biên=""]="" [nhất=""]="" [chi=""]="" [hoa:]="" [thôi=""]="" [bọn=""]="" [mày=""]="" [ra=""]="" [chỗ=""]="" [khác=""]="" [đi=""]="" [tao=""]="" [thực=""]="" [sự=""]="" [không=""]="" [muốn=""]="" [động=""]="" [thủ=""]="" [giết=""]="" [người=""]="" [lắm=""]="" [lân="" cận=""]="" [thị=""]="" [huyết=""]="" [kim:]="" [ê=""]="" [ê=""]="" [tao=""]="" [nói=""]="" [bọn=""]="" [mình=""]="" [có=""]="" [ba=""]="" [người=""]="" [thôi=""]="" [a=""]="" [lân="" cận=""]="" [vô=""]="" [vũ=""]="" [mộc=""]="" [mục=""]="" [hương:]="" [dư=""]="" [sức=""]="" [giết=""]="" [bọn=""]="" [chúng=""]="" [rời=""]="" [~=""]="" [đội=""]="" [ngũ=""]="" [thu=""]="" [vũ:]="" [hồ=""]="" [ly=""]="" [đánh=""]="" [hay=""]="" [không?]="" [đội=""]="" [ngũ=""]="" [hồ=""]="" [ly=""]="" [tu=""]="" [thành=""]="" [tinh:]="" [chắc=""]="" [chấn=""]="" [đánh=""]="" [người=""]="" [khác=""]="" [cũng=""]="" [đã=""]="" [theo=""]="" [lên=""]="" [đây=""]="" [rời=""]="" [sao=""]="" [lại=""]="" [có=""]="" [thế=""]="" [không=""]="" [đánh=""]="" [đội=""]="" [ngũ=""]="" [thường=""]="" [tu=""]="" [thường=""]="" [cây=""]="" [hoa=""]="" [cúc:]="" [mài=""]="" [đạo=""]="" [soàn=""]="" [soạt=""]="" [hướng=""]="" [chó=""]="" [dữ=""]="" [thà=""]="" [ràng=""]="" [chết=""]="" [trận=""]="" [không=""]="" [thế=""]="" [cúi=""]="" [đầu:]="" [đội=""]="" [ngũ=""]="" [mẽ=""]="" [lập=""]="" [lập:]="" [^=""]="" [cây=""]="" [hoa=""]="" [cúc=""]="" [cậu=""]="" [thật=""]="" [nhiệt=""]="" [huyết=""]="" [~=""]="" [đội=""]="" [ngũ=""]="" [tạp=""]="" [mị:]="" [tớ=""]="" [mới=""]="" [chơi=""]="" [lại=""]="" [mà=""]="" [đã=""]="" [gặp=""]="" [bọn=""]="" [thiếu=""]="" [giáo=""]="" [dục=""]="" [này=""]="" [rời=""]="" [cưng=""]="" [ơi=""]="" [chúng=""]="" [ta=""]="" [cùng=""]="" [nhau=""]="" [sm=""]="" [bọn=""]="" [chúng=""]="" [đi=""]="" [~=""]="" [sm:]="" [google-sama=""]="" [nha:]="" [đội=""]="" [ngũ=""]="" [hồ=""]="" [ly=""]="" [tu=""]="" [thành=""]="" [tinh:]="" [tiêu=""]="" [tiêu=""]="" [con=""]="" [về=""]="" [trước=""]="" [đi=""]="" [cho=""]="" [con=""]="" [cái=""]="" [định=""]="" [vi=""]="" [phù=""]="" [về=""]="" [lạc=""]="" [dương=""]="" [đi=""]="" [phương=""]="" [hân=""]="" [hướng=""]="" [tiêu=""]="" [tiêu=""]="" [vũ=""]="" [hiết=""]="" [gửi=""]="" [một=""]="" [yêu=""]="" [câu=""]="" [giao=""]="" [dịch=""]="" [nhưng=""]="" [qua=""]="" [một=""]="" [hồi=""]="" [lâu=""]="" [vẫn=""]="" [chưa=""]="" [thấy=""]="" [phản=""]="" [ứng=""]="" [khỉ=""]="" [cái=""]="" [tên=""]="" [ngu=""]="" [ngốc=""]="" [này=""]="" [cậu=""]="" [thấp=""]="" [giọng=""]="" [nguyên=""]="" [rửa=""]="" [chắc=""]="" [là=""]="" [du=""]="" [hồn=""]="" [vào=""]="" [cõi=""]="" [tiên=""]="" [chết=""]="" [ở=""]="" [đó=""]="" [rời=""]="" [hôm=""]="" [nào=""]="" [nhất=""]="" [định=""]="" [phải=""]="" [day=""]="" [dỗ=""]="" [lại=""]="" [đàng=""]="" [hoàng=""]="" [mới=""]="" [được=""]="" [đội=""]="" [ngũ=""]="" [hồ=""]="" [ly=""]="" [tu=""]="" [thành=""]="" [tinh:]="" [mặc=""]="" [kệ=""]="" [đi=""]="" [cùng=""]=""

lắm=" nếu=" đồ=" đệ=" ngọc=" chết=" sư=" phụ=" sẽ=" trả=" thù=" cho=" con=" "đám=" ba=" người=" cướp=" quái=" trước=" mất=" không=" thấy=" bọn=" họ=" có=" phản=" ứng=" gì=" lời=" một=" đám=" quái=" khác=" lại=" hết=" sức=" kiêu=" ngạo=" "hát=" hát=" ha=" ha=" chém=" đưa=" thái=" rau=" trước=" mặt=" bọn=" họ=" đội=" lúc=" đám=" quái=" vừa=" chết=" phương=" hân=" thấy=" cơ=" hội=" thay=" đổi=" hình=" thức=" chiến=" đấu=" đồng=" thời=" quãng=" một=" cái=" nguyệt=" lạc=" tây=" sơn=" [kỹ=" năng=" debuff=" của=" nga=" my],=" toàn=" đội=" nghe=" được=" lệnh=" "oa=" oa=" xông=" lên,=" đánh=" cho=" mấy=" tên=" khôn=" kia=" hoa=" cả=" mắt.= "nhưng=" đổi=" phương=" hiển=" nhiên=" cũng=" không=" ngồi=" không,=" hướng=" hồ=" ở=" đây=" không=" phải=" lời=" dài,=" hai=" bên=" đều=" mang=" theo=" bảo=" bảo=" pk,=" trong=" lúc=" nhất=" thời,=" kỹ=" năng=" hoành=" tráng=" và=" hiệu=" ứng=" âm=" thanh=" liên=" tiếp=" vang=" lên.= [đội=" ngũ]= [thường=" thu=" thưởng=" cây=" hoa=" cúc]:=" báo=" cáo=" đội=" trưởng,=" tiêu=" dao=" cây=" hoa=" cúc=" đã=" vong=" trận.= vì=" ngay=" từ=" đầu=" đã=" bị=" vây=" đánh=" nên=" phương=" hân=" không=" rảnh=" bận=" tâm=" đến=" máu=" của=" người=" khác,=" cây=" hoa=" cúc=" bắt=" hạnh=" nằm=" xuống.= không=" kip=" đánh=" chữ,=" cậu=" lần=" thứ=" hai=" thả=" một=" cái=" nguyệt=" lạc=" khiến=" cho=" ba=" người=" rơi=" vào=" trạng=" thái=" mù,=" rồi=" thối=" lui=" về=" hậu=" phương=" thêm=" máu=" cho=" bang=" đội.= lúc=" hỗn=" chiến,=" không=" ai=" chú=" ý=" tới=" tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết=" ngồi=" trong=" góc=" đã=" bay=" về=" thành=" từ=" lúc=" nào.= giang=" thiên=" dự=" xem=" qua=" tình=" hình=" chứng=" khoán=" xong,=" nhận=" một=" cú=" điện=" thoại=" của=" thư=" ký,=" chờ=" anh=" nói=" chuyện=" xong=" quay=" lại=" máy=" tính,=" trong=" game=" đã=" đánh=" thành=" một=" trận.= anh=" chuyển=" qua=" kênh=" tán=" gẫu=" lân=" cận,=" nhìn=" đoạn=" đối=" thoại=" trước=" đó.= nhanh=" chóng=" mở=" thêm=" một=" cửa=" sổ=" đăng=" nhập=" vào=" acc=" của=" mình.= [bang=" hội]= [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" nhất=" chi=" hoa,=" hương,=" thị=" huyết,=" trở=" về=" ngay=" cho=" anh!= [bang=" hội]= [thiên=" biên=" nhất=" chi=" hoa]:=" em=" đang=" bận=" giết=" người!= [bang=" hội]= [vô=" vũ=" mộc=" mục=" hương]:=" cái=" con=" nga=" my=" kia=" thật=" khó=" chơi.= [bang=" hội]= [thị=" huyết=" kim]:=" hương,=" thêm=" máu.= [bang=" hội]= [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" chết=" tiết,=" có=" trở=" về=" hay=" không!= [bang=" hội]= [vô=" vũ=" mộc=" mục=" hương]:=" lão=" đại=" bọn=" em=" sắp=" xong=" rồi=" ~=" [bang=" hội=" chủ=" lực=" của=" bốn=" bang=" [thị=" huyết=" kim]= đã=" bị=" [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]= của=" bang=" [khuyên=" thành=" " = " mỹ=" nhân=" cốc]= sát=" hại,=" thật=" khiến=" người=" ta=" nổi=" giận.= [bang=" hội]= [thị=" huyết=" kim]:=" hương,=" cậu=" đang=" làm=" gì=" vậy!= chết=" tiết,=" chút=" nữa=" làm=" làm=" thật=" được=" nga=" my=" rồi.= [bang=" hội]= [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" chết=" tiết,=" mấy=" đứa=" không=" thấy=" đó=" là=" sư=" phụ=" và=" người=" nhà=" của=" lão=" bà=" lam=" nhan=" sao.= [bang=" hội]= chủ=" lực=" của=" bốn=" bang=" [thiên=" biên=" nhất=" chi=" hoa]= đã=" bị=" [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]= của=" bang=" [khuyên=" thành=" " = " mỹ=" nhân=" cốc]= sát=" hại,=" thật=" khiến=" người=" ta=" nổi=" giận.= [bang=" hội]= [thiên=" biên=" nhất=" chi=" hoa]:=" cái=" con=" quỷ=" đó=" quả=" thật=" rất=" lợi=" hại,=" em=" cùng=" thị=" huyết=" vây=" đánh=" mà=" nó=" đều=" chạy=" thoát.= ạch,=" sư=" phụ=" của=" lão=" bà=" lam=" nhan=" tên=" nhóc=" lam=" nhan=" lấy=" lão=" bà=" khi=" nào=" vậy=" [bang=" hội]= [thủy=" gia=" lam=" nhan]:=" cái=" gì,=" ai=" ăn=" hiếp=" lão=" bà=" em=" thủy=" gia=" lam=" nhan=" vừa=" login=" đã=" thấy=" câu=" nói=" của=" giang=" thiên=" mộ=" vũ,=" lập=" tức=" hỏi.= nói=" xong=" thấy=" tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết=" đang=" online,=" cậu=" liền=" gửi=" thư=" riêng=" qua=" "lão=" bà,=" em=" ở=" đâu,=" nhất=" chi=" hoa=" bọn=" họ=" ăn=" hiếp=" em=" " = " giang=" thiên=" mộ=" vũ=" bên=" này=" thấy=" ô=" tin=" tức=" tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết=" nhấp=" nháy,=" mở=" ra=" thì=" là=" của=" thủy=" gia=" lam=" nhan,=" tắt=" đi,=" trực=" tiếp=" logout.= tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết=" logout,=" thủy=" gia=" lam=" nhan=" lập=" tức=" chú=" ý.= tuy=" rằng=" lão=" bà=" này=" cuối=" cũng=" chỉ=" để=" làm=" tấm=" mộc,=" nhưng=" nói=" thể=" nào=" thì=" người="

ta=" cũng=" gã=" cho=" cậu,=" sao=" có=" thể=" để=" người=" ngoài=" leo=" lên=" đầu=" cậu=" ước=" hiếp=" nhỏ=" cơ=" chứ=" lúc=" này=" chắc=" là=" bực=" bội=" logout=" rồi,=" xem=" ra=" là=" bị=" người=" ta=" ăn=" hiếp=" thăm=" lắm.= [bang=" hội]=" [thù=" gia=" lam=" nhan]:=" nhất=" chi=" hoa=" các=" anh=" không=" biết=" suy=" nghĩ=" sao,=" thể=" nào=" lại=" trèo=" đầu=" mà=" ước=" hiếp=" lão=" bà=" của=" em.= [bang=" hội]=" [thiên=" biên=" nhất=" chi=" hoa]:=" lão=" bà=" cậu=" là=" người=" nào?= [bang=" hội]=" [thù=" gia=" lam=" nhan]:=" tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết,=" vừa=" mới=" cưới=" tối=" qua=" thiên=" biên=" nhất=" chi=" hoa=" cần=" thân=" nhớ=" lại,=" lúc=" đó=" tại=" cổ=" mộ=" trong=" đám=" kia=" đúng=" là=" có=" một=" người=" tên=" tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết,=" nhưng=" mà=" cô=" ta=" trốn=" trong=" góc,=" cũng=" không=" có=" động,=" cho=" nên=" không=" chú=" ý=" lắm.= [bang=" họ=" tuy=" rằng=" thích=" giết=" người,=" thể=" nhưng=" chỉ=" thích=" khiêu=" chiến=" với=" bọn=" cấp=" cao,=" giết=" một=" acc=" cấp=" thấp=" ở=" cổ=" mộ=" là=" việc=" chẳng=" đáng.= [bang=" hội]=" [thị=" huyết=" kim]:=" bọn=" tôi=" không=" có=" giết=" cô=" ta=" đó,=" là=" người=" khác.= [bang=" hội]=" [thù=" gia=" lam=" nhan]:=" thể=" sao=" lão=" đại=" nói=" mấy=" anh=" ăn=" hiếp=" nhỏ.= [bang=" hội]=" [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" nhưng=" người=" mấy=" đứa=" giết=" là=" sư=" phụ=" và=" bằng=" hữu=" của=" nó.= [bang=" hội]=" [vô=" vũ=" mộc=" mục=" hương]:=" lão=" đại=" anh=" làm=" sao=" biết=" bọn=" em=" giết=" ai.= [bang=" hội]=" [thiên=" biên=" nhất=" chi=" hoa]:=" hương=" sao=" bà=" còn=" chưa=" chết.= [bang=" hội]=" [vô=" vũ=" mộc=" mục=" hương]:=" tứ=" có=" ngọc=" mới=" ở=" lại.= [bang=" hội]=" [thiên=" biên=" nhất=" chi=" hoa]:=" chết=" tiết.= nhìn=" ô=" tin=" tức=" liên=" tục=" nháp=" nháy,=" giang=" thiên=" dự=" mở=" ra,=" thảo=" nhiên=" gõ=" vài=" chữ.= [bang=" hội]=" [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" đã=" trực=" tiếp=" chất=" vấn=" anh.= [bang=" hội]=" [vô=" vũ=" mộc=" mục=" hương]:=" lão=" đại=" anh=" đối=" với=" chuyện=" bị=" người=" khác=" chất=" vấn=" trước=" giờ=" chưa=" từng=" để=" ý,=" sao=" lần=" này=" lại=" lưu=" tâm=" vậy.= giang=" thiên=" dự=" không=" thể=" nói=" cho=" bọn=" họ=" biết,=" hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh=" là=" sư=" phụ=" của=" con=" trai=" anh,=" với=" những=" người=" khác=" khẳng=" định=" là=" không=" giống=" nhau.= hơn=" nữa,=" vừa=" rồi=" đi=" chung=" với=" nhau,=" hồ=" ly=" cho=" anh=" ấn=" tượng=" rất=" tốt,=" cho=" nên=" trong=" lòng=" có=" ít=" nhiều=" bản=" khoản.= đang=" nghĩ=" ngại=" phải=" trả=" lời=" thể=" nào,=" phía=" trên=" khung=" tán=" gẫu=" đột=" nhiên=" hiện=" ra=" một=" dòng=" chữ.= [loa=" [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]:=" giang=" thiên=" mộ=" vũ,=" anh=" đem=" lữ=" nhà=" anh=" nhốt=" lại=" cho=" chặt=" đi,=" đừng=" có=" vô=" duyên=" vô=" cớ=" thả=" ra=" cần=" người!= đem=" bệnh=" chớ=" đại=" truyền=" cho=" người=" khác=" là=" tội=" của=" anh=" đấy!= kên=" bang=" hội=" của=" [sát=" biến=" thiên=" hạ]= vừa=" nhìn=" thấy=" loa=" lại=" bắt=" đầu=" rối=" loạn,=" tiếp=" theo=" vài=" giây,=" một=" cái=" loa=" khác=" với=" từ=" ngữ=" vô=" cùng=" kiêu=" ngạo=" nháy=" lên.= [loa=" [quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương]:=" gào=" con=" khi=" != hồ=" ly=" tinh,=" cô=" dám=" quên=" trận=" quyết=" đấu=" với=" tôi=" sao,=" nhanh=" chóng=" lăn=" đến=" lôi=" đài=" cho=" tôi,=" không=" đến=" thì=" sau=" này=" cần=" thận=" đừng=" để=" tôi=" bắt=" gặp=" != phương=" hân=" sung=" sốt,=" thực=" sự=" suýt=" chút=" nữa=" đã=" quên=" chuyện=" này...="">>

5. Chương 5

: JQ hình thành trên O dịch.

Thứ ba ngày x tháng x. Thời tiết: trời mưa.

Ngày hôm nay Tiểu Hoa xin lỗi mình, mình rất manyi [hài lòng, vừa ý], biết sai mà sửa mới là đứa trẻ ngoan. Nhưng mà ngay sau đó bạn ấy liền đòi mượn máy bay của mình, thầy xem cái này có phải là có âm mưu từ trước nên bạn ấy mới nói qian [xin lỗi] không, nhưng mà để thể hiện là con rất rộng lượng, mình liền đưa máy bay cho bạn ấy.

Mình phát hiện là có tiểu tinh linh nha

đêm qua khi mình chơi Thiên Long Bát Bộ, mình đã lên 40, lần trước mình thấy có 25 à. Đây là lão gia gia tiểu tinh linh Leprechaun đến giúp mình luyện cấp phải không ạ? Baba nói mình là đứa trẻ ngoan cho nên tiểu tinh linh mới thích mình, mới giúp mình luyện cấp. Vậy nên sau này mình muốn làm một đứa nhỏ thật ngoan, như vậy tiểu tinh linh mới có thể giúp mình trở nên đẹp giống sư phụ.

Ca ca lần trước kết hôn cùng mình cứ là lạ, thầy ơi con đã tra từ điển rồi, con biết chữ kết hôn viết thế nào rồi ạ. A, viết đến ca ca kia là lạ, ca ấy cứ chạy đến hỏi mình, Nhất chi hoa có hay không bắt nạt mình. Ca ấy thật là kì quái, một nhánh hoa [nhất chi hoa nghĩa là một nhánh hoa] thế nào lại có thể bắt nạt mình, mình cũng không phải là con gái giống Tiểu Ái, thấy sâu róm là khóc rống lên. Mình thành thật nói cho ca ấy biết suy nghĩ của mình, thế là ca ca cả buổi cũng không nói chuyện với mình. Mình thấy ca ấy thật lạ, liền chạy đi tìm sư phụ.

Viết được thật dài nha. Mình không viết nữa, baba gọi mình đi ăn cơm.

Lời phê của giáo viên:

Con với baba con xem quá nhiều chuyện cổ tích rồi đấy... Nhân tiện cho hỏi, baba con có chơi Thiên Long Bát Bộ không, nói đi thầy sẽ cho con 5 sao.

~~~~~
Nhóm Phương Hân sau khi nhìn thấy loa của Quỳ xuống gọi nữ vương, lập tức thu thập hành trang chạy đến lời đài Lạc Dương. Tuy nói lời đài bình thường cũng có rất nhiều người, nhưng mà lúc này lại đặc biệt nhiều. Phương Hân nhìn một đám trên đầu đỉnh “Thiên Tự Bang Bang chúng” cùng “Sát biến thiên hạ Bang Bang chúng”, không một ai nói gì, lại thêm đám bang mình cũng im lặng nhìn tình hình trước mặt, liền mang danh hiệu trên đầu sửa thành “Khuyên thành ‘ Mỹ nhân cốc Bang Bang chúng’”. Được rồi, vậy là cả ba bang đều đến đông đủ.

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Hồ ly tinh, thế nào lại đến trễ, đã 8 giờ 5 phút rồi, không phải là sợ muộn chạy chứ.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Yên tâm, tôi đã nói thì sẽ không nuốt lời.

[Lân cận] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Hừ, tốt, tên nhóc Cà phê đâu?

Phương Hân mở danh sách bang hội, xem một lượt, không thấy Cà phê ° ướp lạnh online. Nhỏ này sau khi hết trạng thái “Tâm Hoài Cổ Chủ” liền trốn về Mỹ nhân cốc.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Cà phê đâu?

[Bang hội] [thường thu thường cây hoa cúc]: Nhỏ nói nhỏ không dám đến xem, cho nên ngày mai mới onl.

[Bang hội] [thu vũ]: (_) Thật ra là bây giờ nhỏ đang núp trên forum ấy, nếu mà Hồ ly cậu thua, nhỏ sẽ trốn hai ngày mới lên lại <— cà=“ phê=“ nói=“ ~=“ [bang=“ hội]=“ [mẽ=“ lap=“ lap]=“ hồ=“ ly=“ cổ=“ lên=“ ~(^o^)/~.=“ [bang=“ hội]=“ [tạp=“ mị]=“ hồ=“ ly=“ cổ=“ lên=“ ~(^o^)/~.=“ [bang=“ hội]=“ [cho=“ người=“ một=“ vãng=“ thái=“ dương]=“ không=“ thắng=“ thì=“ đừng=“ có=“ lẫn=“ về=“ gặp=“ ông=“ nha!=“ [bang=“ hội]=“ [cho=“ ta=“ một=“ ánh=“ nguyệt=“ lượng]=“ -.=“ a?=“ chồng?=“ chẳng=“ lẽ=“ anh=“ và=“ hồ=“ ly=“ có=“ quan=“ hệ=“ đặc=“ biệt?=“ [bang=“ hội]=“ [cho=“ người=“ một=“ vãng=“ thái=“ dương]=“ anh=“ đầu=“ có=“ ý=“ như=“ thể...=“ [bang=“ hội]=“ [lão=“ tử=“ chính=“ là=“ cuồng]=“ (=“ =“ o=“ =“)!=“ mới=“ vài=“ ngày=“ không=“ onl,=“ hồ=“ ly=“ thể=“ nào=“ lại=“ phải=“ cùng=“ người=“ khác=“ quyết=“ đầu?=“ [bang=“ hội]=“ [tiêu=“ dao=“ tiểu=“ yêu]=“ lão=“ đại=“ của=“ sát=“ biến=“ thiên=“ hạ=“ cũng=“ tới=“ ~~=“ [bang=“ hội]=“ [thường=“ thu=“ thường=“ cây=“ hoa=“ cúc]=“ ba=“ đứa=“ vừa=“

giết=" chúng=" ta=" cũng=" tới=" ==" .=" phương=" hân=" thấy=" nhìn=" trong=" đấm=" "sát=" biến=" thiên=" hạ=" bang=" bang=" chúng=" đích=" xác=" có=" ba=" người=" khi=" nãy=" theo=" chân=" bọn=" họ=" ở=" cổ=" mộ=" đánh=" nhau,=" bang=" chủ=" giang=" thiên=" mộ=" vũ=" đứng=" ở=" phía=" trước,=" một=" thân=" trang=" phục=" lộng=" lấy,=" khiến=" cho=" người=" ta=" không=" thể=" không=" chú=" ý=" tới.= " [lân=" cận]= " [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" hai=" người=" chuẩn=" bị=" xong=" chưa?= " sau=" khi=" nhận=" được=" câu=" trả=" lời=" xác=" nhận=" của=" cả=" hai.= " [lân=" cận]= " [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" tôi=" tuyên=" bố,=" quyết=" đấu=" chính=" thức=" bắt=" đầu,=" thắng=" thua=" quyết=" định=" quyền=" sở=" hữu=" cà=" phê=" °=" ướp=" lạnh.= " phương=" hân=" cùng=" quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương=" truyền=" tống=" đến=" lời=" dài,=" phía=" sau=" môn=" là=" một=" đấm=" bu=" theo.= " trận=" quyết=" đấu=" này=" liên=" quan=" đến=" ba=" bang=" hội,=" cho=" nên=" bị=" vậy=" xem=" cũng=" không=" phải=" có=" gì=" ngạc=" nhiên.= " sau=" khi=" phương=" hân=" và=" quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương=" buff=" đầy=" đủ,=" trực=" tiếp=" đấu=" võ=" [(_)=" sê=" không=" viết=" phần=" pk,=" vì=" vậy=" lượt=" bớt].=" cuối=" cùng,=" quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương=" chỉ=" còn=" vài=" giọt=" máu=" ngã=" xuống=" dưới=" chân=" phương=" hân.= " đấm=" mỹ=" nhân=" cốc=" đứng=" dậy=" reo=" hò.= " [lân=" cận]= " [quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương]:=" hừ,=" tôi=" thua.= " [lân=" cận]= " [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]:=" ha=" ha,=" đa=" tạ=" đa=" tạ,=" nhó=" kỹ=" tuân=" thủ=" giao=" ước.= " [lân=" cận]= " [quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương]:=" yên=" tâm,=" tôi=" thừa=" nhận=" đã=" thua.= " [lân=" cận]= " [quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương]:=" tôi=" thua=" rồi,=" đã=" lâu=" không=" có=" thua=" qua,=" không=" ngờ=" lại=" bại=" bởi=" một=" đứa=" con=" gái,=" do=" đó=" tôi=" quyết=" định=" sê=" đá=" tên=" nhóc=" cà=" phê=" °=" ướp=" lạnh=" kia.= " quả=" nhiên=" là=" nữ=" vương=" a,=" bắt=" kẻ=" thế=" nào=" đều=" duy=" trì=" sự=" bá=" đạo=" của=" nữ=" vương,=" mọi=" người=" ai=" ai=" cũng=" đầy=" hắc=" tuyến.= " nhưng=" mà,=" phần=" tiếp=" theo=" còn=" càng=" hắc=" tuyến=" hơn.= " [loa=" [quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương]:=" vậy=" nên=" tôi=" quyết=" định,=" tôi=" muốn=" gia=" nhập=" [khuy nh=" thành=" " = " mỹ=" nhân=" cốc]= " != " lão=" đại=" thiên=" tự,=" thật=" có=" lỗi=" ~~= " thông=" báo=" đặc=" biệt!= " [loa=" [duy=" ngã=" độc=" cụ=" mị=" lực]:=" đi=" sớm=" về=" sớm,=" không=" tiễn.= " [bang=" hội]= " [cà=" phê=" °=" ướp=" lạnh]:=" a=" a=" a=" a=" a=" .....=" vừa=" mới=" ở=" trên=" forum=" biết=" được=" tin=" tốt=" hồ=" ly=" đã=" thắng,=" vui=" mừng=" vội=" vội=" vàng=" vàng=" lập=" tức=" chạy=" đi=" login,=" có=" trời=" mới=" biết=" phải=" chịu=" đựng=" không=" chơi=" game=" với=" nhỏ=" cực=" khổ=" thế=" nào.= " kết=" quả=" là=" vừa=" lên=" đã=" bị=" loa=" của=" quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương=" làm=" cho=" choáng=" váng=" hoa=" mắt.= " [bang=" hội]= " [cà=" phê=" °=" ướp=" lạnh]:=" bang=" chủ,=" ngàn=" vạn=" lần=" không=" được=" cho=" cô=" ta=" vào=" a,=" cô=" ta=" khăng=" định=" sê=" đem=" tở=" chính=" tới=" chết=" a=" *lệ=" rơi=" đầy=" mặt*= " ....=" nếu=" như=" cho=" nữ=" vương=" vào=" bang,=" thân=" phận=" con=" gái=" của=" mình=" có=" khả=" năng=" phơi=" bày=" trước=" ánh=" sáng,=" cảnh=" tượng=" sau=" đó=" nghĩ=" thôi=" đã=" thấy=" rất=" đáng=" sợ=" rồi.= " [bang=" hội]= " [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt=" lượng]:=" u=" người=" có=" thực=" lực=" đối=" với=" bang=" ta=" mà=" nói=" là=" chuyện=" tốt=" a=" ~~= " [bang=" hội]= " [cho=" người=" một=" vàng=" thái=" dương]:=" a=" ha=" ha,=" cà=" phê=" bảo=" trọng=" ~=" [bang=" hội]= " [cà=" phê=" °=" ướp=" lạnh]:=" tut=" [bang=" hội]= " [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]:=" cho=" vào=" đi,=" nếu=" không=" cho=" cô=" ta=" vào=" bang=" thể=" nào=" cũng=" thêm=" phiền=" phức.= " [bang=" hội]= " [cà=" phê=" °=" ướp=" lạnh]:=" tut=" [bang=" hội]= " [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt=" lượng]:=" cứ=" quyết=" định=" vậy=" đi=" ~=" a=" hahaha=" ~=" [bang=" hội]= " [cà=" phê=" °=" ướp=" lạnh]:=" nhân=" quyền=" của=" ta=" ở=" đâu...=" phương=" hân=" vậy=" vậy=" tay,=" vừa=" rồi=" pk=" có=" phần=" cố=" sức=" quá=" độ=" nên=" hơi=" mỗi=" đang=" muốn=" lấy=" ly=" nước=" uống=" cho=" đỡ=" khô=" miệng=" thì=" nhận=" được=" mặt=" tán=" gẫu=" của=" giang=" thiên=" mộ=" vũ.= " [nói=" thầm]= " [giang=" thiên=" mộ=" vũ]= " nói=" với="

các=" " hạ=" " chuyện=" " ở=" " cổ=" " mộ=" " rất=" " xin=" " lỗi=" " sờ=" " sờ=" " cầm=" " phương=" "
 hân=" " cười=" " giang=" " thiên=" " mộ=" " vũ=" " này=" " coi=" " như=" " có=" " chút=" " ý=" " tứ=" "
 không=" " ngờ=" " lại=" " đặc=" " biệt=" " tới=" " xin=" " lỗi=" " không=" " giống=" " với=" " bang=" "
 chủ=" " của=" " một=" " bang=" " bá=" " đạo=" " [nói=" " thăm]= " các=" " hạ=" " nói=" " với=" " [giang=" "
 thiên=" " mộ=" " vũ]= " cũng=" " không=" " phải=" " anh=" " giết=" " muốn=" " xin=" " lỗi=" " thì=" "
 chí=" " ít=" " cũng=" " nên=" " là=" " ba=" " tên=" " kia=" " tới=" " trước=" " máy=" " tính=" " giang=" "
 thiên=" " dự=" " nhú=" " mây=" " cô=" " gái=" " này=" " thật=" " là=" " làm=" " khó=" " vừa=" " nãy=" "
 cô=" " ta=" " cùng=" " quỳ=" " xuống=" " gọi=" " nữ=" " vương=" " pk=" " anh=" " cũng=" " thấy=" " kỹ=" "
 thuật=" " rất=" " tốt=" " ở=" " server=" " này=" " người=" " có=" " khả=" " năng=" " thắng=" " được=" "
 nữ=" " vương=" " hầu=" " như=" " rất=" " ít=" " anh=" " quan=" " sát=" " được=" " hồ=" " ly=" " kiểm=" "
 soát=" " thời=" " điểm=" " phóng=" " kỹ=" " năng=" " rất=" " chính=" " xác=" " tựa=" " như=" " đã=" "
 cố=" " ý=" " tính=" " toán=" " hết=" " trái=" " lại=" " nữ=" " vương=" " tuy=" " rằng=" " pk=" " cũng=" "
 rất=" " mạnh=" " chỉ=" " có=" " điều=" " nhỏ=" " trọng=" " trang=" " bị=" " nếu=" " nói=" " về=" " thao=" "
 tác=" " tuyệt=" " đối=" " không=" " thể=" " đối=" " thủ=" " của=" " hồ=" " ly=" " tu=" " thành=" " tinh=" "
 có=" " thể=" " gặp=" " được=" " một=" " người=" " có=" " kỹ=" " năng=" " pk=" " tốt=" " là=" " một=" "
 chuyện=" " khiến=" " nhiệt=" " huyết=" " sôi=" " trào=" " giang=" " thiên=" " dự=" " cũng=" " không=" "
 ngoại=" " lệ=" " [nói=" " thăm]= " [giang=" " thiên=" " mộ=" " vũ]= " nói=" " với=" " các=" " hạ=" " ba=" "
 người=" " bọn=" " họ=" " không=" " biết=" " cô=" " là=" " sư=" " phụ=" " của=" " tiêu=" " tiêu=" " vũ=" "
 hiết=" " người=" " không=" " biết=" " không=" " có=" " tội=" " hơn=" " nữa=" " bang=" " chúng=" " tôi=" "
 xưa=" " nay=" " đã=" " có=" " thói=" " sát=" " nhân=" " phương=" " hân=" " suy=" " nghĩ=" " một=" "
 chút=" " giang=" " thiên=" " mộ=" " vũ=" " có=" " thể=" " tới=" " xin=" " lỗi=" " đã=" " làm=" " cậu=" "
 rất=" " ngạc=" " nhiên=" " rồi=" " bang=" " chủ=" " nhà=" " người=" " ta=" " đã=" " cúi=" " đầu=" " cứ=" "
 đây=" " đưa=" " nữa=" " thì=" " không=" " phải=" " cậu=" " rất=" " nhỏ=" " mọn=" " sao=" " huống=" "
 hồ=" " cậu=" " đã=" " chụp=" " hình=" " lại=" " rồi=" " chờ=" " tí=" " nữa=" " post=" " lên=" " forum=" "
 sẽ=" " khiến=" " cho=" " đám=" " con=" " gái=" " kia=" " cười=" " ngất=" " nhưng=" " điều=" " bây=" "
 giờ=" " khiến=" " cậu=" " tò=" " mò=" " chính=" " là=" " quan=" " hệ=" " giữa=" " giang=" " thiên=" " mộ=" "
 vũ=" " và=" " tiêu=" " tiêu=" " vũ=" " hiết=" " bang=" " sát=" " biến=" " thiên=" " hạ=" " giết=" " người=" "
 xưa=" " nay=" " đều=" " ngụy=" " biện=" " không=" " có=" " lý=" " do=" " cũng=" " giết=" " như=" "
 thường=" " giết=" " xong=" " mà=" " không=" " lo=" " một=" " cái=" " cười=" " nhạo=" " cũng=" " đã=" "
 là=" " tốt=" " lắm=" " lúc=" " nãy=" " tuy=" " rằng=" " là=" " bọn=" " họ=" " gây=" " sự=" " trước=" "
 thế=" " nhưng=" " hai=" " trong=" " ba=" " tên=" " đó=" " cũng=" " đã=" " bị=" " cậu=" " giết=" " rồi=" "
 giang=" " thiên=" " mộ=" " vũ=" " lại=" " đồng=" " ý=" " vì=" " tiêu=" " tiêu=" " vũ=" " hiết=" " ra=" "
 mặt=" " rớt=" " cuộc=" " là=" " vì=" " nguyên=" " nhân=" " gì?= " [nói=" " thăm]= " các=" " hạ=" " nói=" "
 với=" " [giang=" " thiên=" " mộ=" " vũ]= " anh=" " quen=" " tiêu=" " tiêu=" " vũ=" " hiết?= " [nói=" "
 thăm]= " [giang=" " thiên=" " mộ=" " vũ]= " nói=" " với=" " các=" " hạ=" " lam=" " nhan=" " với=" " tôi=" "
 kết=" " bái=" " nhỏ=" " là=" " lão=" " bà=" " của=" " lam=" " nhan=" " xem=" " như=" " là=" " quen=" "
 biết=" " đi=" " [nói=" " thăm]= " các=" " hạ=" " nói=" " với=" " [giang=" " thiên=" " mộ=" " vũ]= " vậy=" "
 sao?= " [nói=" " thăm]= " [giang=" " thiên=" " mộ=" " vũ]= " nói=" " với=" " các=" " hạ=" " còn=" " có=" "
 thể=" " thể=" " nào?= " tiếp=" " tục=" " sờ=" " cầm=" " phương=" " hân=" " thăm=" " nghĩ=" " này=" "
 sẽ=" " không=" " phải=" " là=" " lão=" " đại=" " nhà=" " người=" " ta=" " coi=" " trọng=" " tiểu=" " hồng=" "
 nhan=" " vừa=" " mới=" " cưới=" " của=" " thùy=" " gia=" " lam=" " nhan=" " cho=" " nên=" " mới=" "
 vì=" " nó=" " ra=" " mặt=" " đi=" " mình=" " và=" " người=" " ta=" " cũng=" " chỉ=" " là=" " quan=" " hệ=" "
 cấp=" " vậy=" " [là=" " quan=" " hệ=" " họ=" " hàng=" " chị=" " em=" " bên=" " vợ]= " càng=" " nghĩ=" "
 càng=" " thấy=" " có=" " thể=" " tin=" " được=" " phương=" " hân=" " không=" " ngừng=" " gật=" " đầu=" "
 nguồn=" " tiêu=" " thụ=" " tiểu=" " đồ=" " đệ=" " nhà=" " mình=" " thật=" " tốt=" " ngay=" " cả=" " cậu=" "
 cũng=" " được=" " hưởng=" " lợi=" " [nói=" " thăm]= " [giang=" " thiên=" " mộ=" " vũ]= " nói=" " với=" "
 các=" " hạ=" " bang=" " hội=" " chúng=" " tôi=" " tuy=" " rằng=" " thích=" " giết=" " người=" " nhưng=" "
 cũng=" " biết=" " tự=" " sai=" " trái=" " đừng=" " suy=" " nghĩ=" " nhiều=" " được=" " rồi=" " mình=" "
 quả=" " thực=" " có=" " điểm=" " nhằm=" " chán=" " xem=" " ra=" " là=" " bị=" " đám=" " con=" " gái=" "
 trong=" " bang=" " truyền=" " nhiệm=" " rồi=" " phương=" " hân=" " buông=" " tay=" " sờ=" " cầm=" "
 hệ=" " thống=" " tin=" " tức=" " nhắc=" " nhở=" " người=" " chơi=" " giang=" " thiên=" " mộ=" " vũ=" "
 mời=" " các=" " hạ=" " thêm=" " người=" " đó=" " làm=" " hảo=" " hữu=" " [nói=" " thăm]= " [giang=" "
 thiên=" " mộ=" " vũ]= " nói=" " với=" " các=" " hạ=" " thêm=" " hảo=" " hữu=" " người=" " ta=" " đã=" "
 chủ=" " động=" " thêm=" " mình=" " sao=" " lại=" " có=" " thể=" " làm=" " mất=" " mặt=" " nhất=" "

bang=" chi=" chủ=" chứ=" phương=" hân=" rất=" nhanh=" thêm=" hảo=" hữu.= lập="
 tức=" nhận=" được=" khiêu=" chiến=" của=" giang=" thiên=" mộ=" vũ,=" phương="
 hân=" chặc=" lưỡi,=" thì=" ra=" thêm=" hảo=" hữu=" chính=" là=" vì=" đánh=" nhau.=
 [nói=" thăm]= các=" hạ=" nói=" với=" [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" anh=" cấp="
 106,=" ngọc=" 7766,=" tôi=" cấp=" 96,=" toàn=" bộ=" ngọc=" chỉ=" 5,=" đây=" là="
 pk=" chênh=" lệch,=" đối=" với=" tôi=" rất=" không=" công=" bằng.= [nói=" thăm]=
 [giang=" thiên=" mộ=" vũ]= nói=" với=" các=" hạ=" tôi=" cỏi=" một=" nửa=" trang="
 bị,=" không=" mang=" bảo=" bảo,=" được=" không?=" phương=" hân=" lập=" tức=" ấn="
 "đồng=" ý",=" lần=" thứ=" hai=" tiến=" vào=" lời=" dài.= lúc=" này=" bởi=" vì="
 bọn=" họ=" pk=" bắt=" ngờ=" nên=" người=" xem=" rất=" ít.= sau=" dấu=" hiệu="
 "chiêu=" quân=" xuất=" tặc",=" phương=" hân=" ném=" thêm=" chướng=" nhân=" pháp="
 may=" mẫn=" làm=" cho=" giang=" thiên=" mộ=" vũ=" rơi=" vào=" trạng=" thái="
 mù,=" tiếp=" đó=" vùng=" ra=" chiêu=" tất=" sát=" của=" nga=" my=" -==" cử="
 âm=" bạch=" cốt=" trảo,=" nhìn=" đối=" phương=" liên=" tục=" mất=" máu,=" một="
 chữ=" -==" sẵn=" [sẵn=" khoái].=" nhưng=" giang=" thiên=" mộ=" vũ=" là=" người="
 kinh=" nghiệm=" đánh=" nhau=" giết=" người=" rõ=" ràng=" so=" với=" phương=" hân="
 nhiều=" hơn,=" tuy=" rằng=" thiếu=" một=" nửa=" trang=" bị,=" nhưng=" ít=" ra="
 cũng=" là=" ngọc=" 7766,=" đánh=" với=" phương=" hân=" toàn=" bộ=" chỉ=" 5="
 mà=" còn=" thiếu=" mấy=" viên=" tất=" nhiên=" sẽ=" không=" vất=" vả.= trang="
 bị=" của=" phương=" hân=" không=" hề=" thua=" kém,=" thao=" tác=" cũng=" tốt,="
 giang=" thiên=" mộ=" vũ=" điên=" cuồng=" truy=" đuổi=" dồn=" dập,=" tất=" nhiên="
 cậu=" cũng=" tránh=" được=" vài=" lần=" bạo=" kích.= chỉ=" có=" điều=" thao=" tác="
 của=" đối=" phương=" so=" với=" tướng=" tượng=" của=" cậu=" điều=" luyện=" hơn,="
 trải=" qua=" 5=" phút=" đối=" kháng,=" phương=" hân=" thua.= (*)chiêu=" quân="
 xuất=" tặc:= tăng=" sát=" thương=" lên=" mục=" tiêu,=" khi=" xuất=" chiêu=" trên="
 đầu=" đối=" phương=" sẽ=" có=" dấu=" hiệu=" hình=" kiếm=" xác=" định=" đã=" bị="
 ảnh=" hưởng=" của=" skill=" này.= chướng=" nhân=" pháp:= gây=" sát=" thương="
 +==" có=" %=" khiến=" đối=" phương=" bị=" mù.= cử=" âm=" bạch=" cốt=" trảo:=
 dùng=" hỏi=" nó=" là=" gì=" a=" a=" a,=" skill=" tất=" sát=" với=" tác=" dụng="
 biến=" thái,=" cực=" kì=" biến=" thái,=" gây=" sát=" thương=" +==" khiến=" đối="
 phương=" liên=" tục=" mất=" máu=" trong=" 30s.= bạo=" kích:= critical,=" x2=" sát="
 thương,=" không=" hiểu=" sao=" mg=" lại=" rất=" hay=" có=" được=" bạo=" kích="
 trong=" khi=" ts=" mới=" là=" môn=" phái=" có=" hội=" tâm=" cao=" nhất.= trải="
 qua=" một=" trận,=" phương=" hân=" rất=" rõ=" ràng=" cảm=" thấy=" hình=" tượng="
 giang=" thiên=" mộ=" vũ=" trở=" nên=" thanh=" tân=" [khoan=" khoái,=" mới=" mẽ]=
 hơn=" rất=" nhiều,=" đại=" khái=" cái=" này=" gọi=" là=" "bất=" đả=" bất=" tương="
 thức"= [không=" đánh=" thì=" không=" thành=" bằng=" hữu],=" phải=" biết=" rằng="
 cậu=" trước=" đây=" vẫn=" cho=" rằng=" đối=" phương=" chỉ=" là=" nhân=" vật="
 dựa=" vào=" trang=" bị=" cùng=" bảo=" bảo=" cực=" phẩm=" ức=" hiếp=" người="
 khác=" [thương=" cảm=" giang=" lão=" đại...].=" [bang=" hội]= [thưởng=" thu=" thưởng="
 cây=" hoa=" cú]:=" (==" o=" ==")!=" hồ=" ly=" cậu=" lúc=" nào=" cùng=" lão="
 đại=" s=" b=" thiên=" hạ=" [sát=" biến=" thiên=" hạ]= thân=" nhau=" thế=" ~="
 [bang=" hội]= [thu=" vũ]:=" s=" b=" (*)=" thiên=" hạ...=" cây=" hoa=" cú=" rất="
 đáng=" khen=" nha=" !==" (*)=" sb=" có=" nghĩa=" là=" ngu=" ngốc,=" ngớ=" ngẩn="
 ...=" [bang=" hội]= [tạp=" mị]:=" *sắc=" cười*...=" cây=" hoa=" cú=" thật=" là=" có="
 tài...=" hồ=" ly=" cậu=" mau=" trã=" lời=" ~=" [bang=" hội]= [mẽ=" lập=" lập]:="
 bình=" tỉnh=" bình=" tỉnh=" ~=" [bang=" hội]= [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt="
 lượng]:=" hồ=" ly=" cậu=" muốn=" gã=" cho=" anh=" ta=" sao?=" [bang=" hội]=
 [thưởng=" thu=" thưởng=" cây=" hoa=" cú]:=" tất=" cả=" mọi=" người=" bình=" tỉnh...="
 tở=" đây=" không=" có=" ý=" đó=" nha,=" là=" mấy=" người=" hiểu=" lầm=" nha="
 (==" nghiêm=" tức=" á=").=" [bang=" hội]= [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]:=" đúng="
 vậy=" đúng=" vậy,=" tở=" với=" anh=" ta=" có=" jq=" đó,=" muốn=" nghe=" sao="
 ~=" bản=" chất=" của=" phương=" hân=" mà=" nói=" chính=" là=" có=" một=" ít="
 [cực=" kì]= xấu=" xa,=" đương=" nhiên=" bản=" thân=" cậu=" kiên=" quyết=" không="

thừa=" nhận.= " cậu=" tin=" chắc=" với=" tư=" cách=" của=" một=" vị=" giáo=" viên=" nhân=" dân,=" tham=" gia=" đào=" tạo=" những=" đóa=" hoa=" tương=" lai=" của=" đất=" nước,=" một=" nghề=" nghiệp=" cao=" quý,=" thì=" nhân=" phẩm=" của=" cậu,=" chính=" xác=" là=" không=" có=" bắt=" kì=" bạn=" nhỏ=" nào=" dám=" nghi=" ngờ=" (vớ=" vẩn,=" dám=" hỏi=" sẽ=" bị=" chép=" phạt).=" trêu=" chọc=" hủ=" nữ,=" coi=" như=" là=" nê=" chít=" gia=" vị=" cho=" cuộc=" sống=" ngày=" thường=" đi.= " dám=" con=" gái=" trong=" bang=" bởi=" vì=" một=" câu=" nói=" của=" cậu=" mà=" xôn=" xao,=" đương=" nhiên=" bọn=" con=" trai=" thì=" bịt=" tai=" tiếp=" tục=" làm=" lơ.= " phương=" hân=" nhếch=" khoe=" miệng=" chậm=" rãi=" mà=" gõ=" từng=" chữ=" một.= " [bang=" hội]= " [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]= " a,=" mà=" không=" nói=" cho=" mấy=" bạn=" đầu,=" có=" gan=" thì=" trực=" tiếp=" đi=" hỏi=" s=" b=" lão=" đại=" nha.= " vì=" vậy=" bang=" hội=" vừa=" im=" lặng=" lại=" nhón=" nháo,=" cây=" hoa=" cúc=" la=" hét=" "so=" với=" tở=" có=" tài,=" hồ=" ly=" cậu=" thì=" có=" tình=" nha=" !!=" tiếp=" theo=" những=" người=" khác=" trong=" bang=" không=" ngừng=" balabala-bala...=" [nói=" thăm]= " [giang=" thiên=" mộ=" vũ]= " nói=" với=" các=" hạ.= " muốn=" đi=" yển=" tử=" không?= " [nói=" thăm]= " các=" hạ=" nói=" với=" [giang=" thiên=" mộ=" vũ]= " ...=" tôi=" mới=" 96....=" [nói=" thăm]= " [giang=" thiên=" mộ=" vũ]= " nói=" với=" các=" hạ.= " không=" sao,=" trong=" đội=" đều=" là=" trên=" dưới=" 100,=" cô=" nga=" my=" chú=" ý=" tăng=" máu=" và=" vị=" trí=" di=" chuyển=" là=" được=" suy=" nghĩ=" một=" chút,=" phương=" hân=" vẩn=" là=" đồng=" ý=" lời=" mời,=" gần=" đây=" tên=" lão=" cuồng=" kia=" vẩn=" la=" hét=" muốn=" yển=" quyết=" lạc=" mã=" tiên=" (*),=" dự=" định=" đánh=" được=" sẽ=" tặng=" lão.= " (*)yển=" quyết=" lạc=" mã=" tiên:= " học=" được=" kỹ=" năng=" lạc=" mã=" tiên,=" làm=" đổi=" phương=" trong=" trạng=" thái=" cười=" thú=" bị=" rút=" xuống=" và=" hôn=" mê=" 2s.= " tác=" giả=" nói=" ra=" suy=" nghĩ=" của=" mình:= " bởi=" vì=" cái=" "tiêu=" đề=" mà=" diện=" bích=" (*)=" muốn=" bong=" gân.= " (*)diện=" bích:= " từ=" của=" bên=" phạt,=" tức=" là=" ngồi=" xoay=" mặt=" vào=" vách=" đá=" để=" tu=" luyện.= " ở=" đây=" ý=" tác=" giả=" là=" ngồi=" xoay=" mặt=" vào=" tường=" hỏi=" lỗi.= " ta=" rõ=" ràng=" đánh=" là=" "huyết=" dịch=" ( )=" mà="

= " *đập=" bàn*= " sao=" không=" nói=" sớm,=" làm=" tở=" diên=" đầu=" với=" cái=" tiêu=" đề=" chương,=" cái=" gì=" mà=" mà=" o = " [dịch=" thể]= " kia=" chứ=" !\$@%#.=" = " và=" o = " có=" gì=" giống=" nhau=" cơ=" chứ,=" lừa=" tình=" mà=" !@#\$.=" chỉnh=" sửa=" lại=" tiêu=" đề=" chính=" xác=" là=" jq=" ,=" tạm=" dịch=" 'jq=" hình=" thành=" trên=" huyết=" dịch'= " ở=" trên=" bé=" tiểu=" vũ=" có=" nhắc=" đến=" tiểu=" tinh=" tinh=" leprechaun,=" đây=" là=" một=" loại=" yêu=" tinh=" của=" người=" ai-len,=" rất=" giỏi=" về=" làm=" giày.= " share=" ">

6. Chương 6

: JQ xảy ra ở Yến Tử Ổ

Thứ tư ngày x tháng x. Thời tiết: trời có gió.

Ngày hôm nay mình bị baba mắng, bởi vì kiểm tra toán mình chỉ được có 70 điểm thôi, baba bảo khi baba còn nhỏ điểm toán cũng chưa từng thấp như thế. Mình biết là mình sai rồi mà, là do trước kì thi mình không lo ôn tập, cho nên điểm mới kém như thế. Baba tịch thu máy bay của mình luôn rồi, còn không cho phép mình chạm vào máy tính nữa. Mấy ngày nay mình không được chơi trò chơi, không biết ca ca và sư phụ có nhớ mình không nữa.

Baba mua cho mình một bộ tiểu thuyết Thiên Long Bát Bộ nha, mình xem qua, nhưng mà có thật nhiều chữ mình không có hiểu, cho nên baba mua thêm cho mình một quyển từ điển tiếng Hán mới, mình xem

suốt một ngày mà mới được có 10 trang à. Hôm nay mình mang lên lớp xem tiếp, lại bị thầy Phương tịch thu mất, thầy có thể trả sách lại cho con không ạ, nếu baba mà biết sách bị mất thể nào cũng hét mồm con. Con hứa con sẽ vâng lời thầy, sẽ chăm chỉ đi học, sẽ hoàn thành tốt bài tập mà.

Lời phê của giáo viên:

Chơi trò chơi cũng không thể lơ đãng việc học. Còn sách của con, chờ thầy đọc xong sẽ trả.

=====

Trong đội vừa vào thêm một người, Phương Hân nhìn, đây rõ ràng là một tên trong tổ ba sát nhân vừa rồi.

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Đã lâu không có đi Yến Tử. A? Cái người trong Cổ Mộ cũng ở đây à.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ... Giang Thiên, đây là có ý gì.

Người vừa rồi còn đánh cho ta sống người chết, giờ đây không ngờ lại phải làm đội hữu với hắn, Phương Hân đối với điều này cảm thấy không còn gì để nói. Tuy rằng trong game không phải không thể hóa giải thù hận, thế nhưng mới một giờ trước còn là kẻ thù, bây giờ lại muốn xem như không có gì cũng không đơn giản như vậy.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Trước là cậu ta sai, giờ để cậu ấy xin lỗi cô, game thôi mà, thoải mái chơi mới vui.

Thật ra Giang Thiên lão đại còn chưa nói, cái tên Nhất chi hoa đã liên tục xin thêm đội, ở kênh bang hội gào khóc thảm thiết, anh cự tuyệt một lần rồi lại một lần, vẫn không lay chuyển được hắn.

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Khi đó tôi buồn quá nên mới tới Cổ Mộ tìm vui, không chú ý các người là người quen của Lam nhan, chứ không có ý gì.

Nếu người ta đã thẳng thắn xin lỗi như thế, như Giang Thiên Mộ Vũ nói, game thôi mà, vui vẻ mới là quan trọng nhất, Phương Hân tự nhận mình không phải là người hẹp hòi, suy nghĩ một chút rồi cũng thôi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Quên đi, dù sao thì tôi cũng giết hai người các cậu.

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Cô kỹ thuật không tồi, lần sau đánh với tôi lần nữa đi, đến lời dài, quang minh chính đại đánh một trận.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ok.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Còn thiếu một Nga My, để tôi gọi trong bang xem.

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Một Nga My 95++ Yến Tử Ổ, ai đi.

[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: Em đi.

[Bang hội] [T ‘ Lan đạt na]: Em !!

[Bang hội] [thiên biên nhất chi hoa]: Thêm T, Hương phu nhân bà đừng đi, đi theo trượng phu nhà bà đi.

[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: = = , hoa thối, không phải là vừa rồi không tặng máu cho ông nên mới thù bà thế sao!

[Bang hội] [T ‘ Lan đạt na]: Cảm tạ, Hương tỷ chị nghỉ ngơi đi ha

~~[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: Đi đi, Tiểu T...

T ‘ Lan đạt na gia nhập tổ đội. Đội ngũ gồm Thiếu Lâm Vô Xạ Đại sư, từ lúc vào đội vẫn chưa nói câu nào, xem ra là người không thích ồn ào. Còn hai Đả Thủ, một là Tiêu Dao, một là Vũ Đường, còn có Hồ ly và T là Nga My, đội ngũ cơ bản đi Yến Tử Ổ đã hình thành (*). Cả nhóm mang theo nhiều kháng dược và thức ăn BB [bảo bảo], linh dược bao nhiêu trạng thái thì đều linh. Bước vào phó bản, hai cửa đầu đều qua rất thuận lợi, dù sao cũng toàn 95+, máu và công kích đều cao, Phương Hân cùng Nga My kia rất thoải mái, thỉnh thoảng còn có thể hỗ trợ đánh. Khoảng một giờ, bọn họ đến cửa cuối cùng, nghênh chiến tên biến thái Mộ Dung Phục. Nhìn tên biểu ca trước mặt, cả đội trước tiên dừng lại để nghỉ ngơi đồng thời thêm Buff tăng kháng.

(*)Đả Thủ: là thuật ngữ dùng để chỉ người có công kích cao, đánh chính, ở đây là chỉ Tiêu Dao và Vũ Đường.

Một đội đi Yến Tử Ổ hiệu quả nhất là : 2 Nga My, 1 Thiếu Lâm, 1 Tiêu Dao, 1 Vũ Đường.

[Đội ngũ] [Vô Xạ Đại sư]: Đến lúc Mộ Dung Phục còn nửa cây máu, Đả Thủ qua giết Vương Ngữ Yên, nhớ kỹ không được dùng quần công, một Nga My theo tăng máu cho Đả Thủ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đã biết, tất cả mọi người đều là tay lão luyện, biết nên chú ý điều gì.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Vậy tôi giúp Đả Thủ, T cậu chiều cổ hòa thượng.

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: Ok

~Không hổ là những tay lão luyện thường xuyên đi Yến Tử Ổ, rất nhanh đã phân phối xong nhiệm vụ. Lúc này bên tai vang lên âm thanh kỹ năng, Phương Hân chú ý tới bên phải màn hình của mình hiện lên trạng thái Lý Đại Đào Cương, sau khi chết có thể hồi sinh tại chỗ, cậu cười cười, đối Giang Thiên ngỏ lời cảm ơn.

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: O.O bang chủ anh đối với Hồ ly MM thật tốt ~ chưa gì đã buff hồi sinh ~ em còn chưa kịp nói

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Lão đại, đó là kiến sắc vong nghĩa, aiz... thương cảm chúng ta những kẻ ngoại nhân, đến lúc chết rồi phải lặn lội đường xá xa xôi quay lại đây.

[Đội ngũ] [KILLER]: MM nhớ bảo hộ WD [Vũ Đường] đáng thương của tôi nha

~~[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly người ta phải theo Đả Thủ, tương đối nguy hiểm, có hồi sinh mới đảm bảo, Tiểu T theo hòa thượng nhớ chú ý an toàn bản thân.

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: .= vâng

~Phương Hân nâng cằm không phát biểu ý kiến, cậu chưa từng để lộ ra giới tính của mình, chỉ có trong bang và một số ít người thân mới biết được, cho nên lúc này cậu cũng không định đính chính lại với đám người kia. Thật ra đôi khi không nói thì tốt hơn, đương nhiên trong đó cũng có thêm phần sở thích xấu xa của Phương Hân, mấy việc ngoài ý muốn như thế này mới khiến người ta sưng sốt không phải sao

~Theo hiệu lệnh của đội trưởng, đội ngũ bắt đầu giao chiến với biểu ca, vậy đánh tên Mộ Dung Phục hết nửa máu khá thuận lợi. Giang Thiên là phái cận chiến, cần phải né ra lúc Mộ Dung Phục phát ra xoáy vàng [kỹ năng Đẩu Chuyển Tinh Di, phản 100% sức tấn công của đối phương], tránh không kịp sẽ bị sát thương x2, cho nên anh im lặng không nói tập trung đánh. Mà hai Đả Thủ bởi vì là phái viễn chiến, lại khá thành thạo, thỉnh thoảng có thể nói một hai câu.

Đúng lúc Mộ Dung Phục chỉ còn nửa cây máu, Vô Xạ Đại sư ra lệnh một tiếng, Phương Hân theo Đả Thủ giết Vương Ngữ Yên. Tuy rằng Vương Ngữ Yên là một mỹ nhân, thể nhưng rất rõ ràng nhân viên công ty SOHU lúc chế tác ăn bớt ăn xén nguyên liệu, đem một tuyệt sắc mỹ nhân biến thành bà già trung niên, vậy nên mấy đại nam nhân một chút cũng không nường, thẳng tay mà đánh chết. Ổ Yến Tử Ổ này ngoại trừ biểu ca ra thì còn tên biến thái Đoàn Dự, về phần hấn giao cho Giang Thiên máu dày công kích cao xử lý. Thời gian giết Vương Ngữ Yên rất ngắn, song do sơ suất, WD máu mỏng lật ra chết, Phương Hân muốn cứu nhưng lại phát hiện đối phương đã sống lại đi đến cửa, oai phong nói không muốn MM vất vả.

Toàn bộ thành viên sau khi tập trung tăng buff đầy đủ, chuẩn bị đánh nửa cây máu còn lại của Mộ Dung Phục, tiếp theo cũng chính là thời điểm đau đầu nhất của nhiều đội ngũ. Lúc này đây Mộ Dung Phục thỉnh thoảng sẽ phóng ra kỹ năng quần công Băng Thiên Tuyết Địa, giết người trong nháy mắt, nếu không chú ý rất có thể diệt đội, kiểm củi ba năm thiêu một giờ, thất bại trong gang tấc.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Mọi người nghe âm thanh kỹ năng Băng Thiên Tuyết Địa lập tức di chuyển ra khỏi phạm vi tác dụng. Hồ ly chú ý kỹ máu của Đả Thủ, cũng chú ý an toàn của mình. Tiểu T chú trọng hòa thượng.

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: (^o^)/ ~ Được ~ Lão đại rất quan tâm Hồ ly nha

~~[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Ai ai, kiến sắc vong nghĩa, kiến sắc vong nghĩa a...

Nhất chi hoa vừa nói xong thì nhất được Biến Thân Châu, cao nhân nhất đẳng [người tài trí tuyệt đỉnh] Vương Ngũ Yên tức thời xuất hiện trước mặt mọi người, đáng tiếc là không hề mỹ cảm.

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Lão đại, em giờ cũng là mỹ nữ nha, nhớ phải bảo hộ kỹ nha ~

Đội ngũ đồng loạt nôn mửa, nhưng mà sau khi cậu ta làm trò quái đản này, bầu không khí thoáng cái đã dễ chịu hơn nhiều, cảm giác mệt mỏi do tập trung chú ý trong khoảng thời gian dài của mọi người cũng tiêu tan phần nào.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đợi quay về lôi đài Lạc Dương anh sẽ nồng nhiệt ‘bảo hộ’ em.

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Ạch... Em từ bỏ.

[Đội ngũ] [Vô Xạ Đại sư]: Này các người !! Ông đây chống đỡ này giờ sao còn không mau đánh !!

[Đội ngũ] [T ‘Lan đạt na]: A, tớ quên tặng máu cho Đại sư...

Mọi người nói chuyện đến quên cả Vô Xạ Đại sư còn đang đối phó Mộ Dung Phục, chỉ là khi nhìn kỹ, thanh máu của Đại sư vẫn đầy, ra là này giờ Hồ ly không lên tiếng đang liên tục niệm Thanh Tâm cho Vô Xạ.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không sao, tớ tăng rồi.

[Đội ngũ] [T ‘Lan đạt na]: (^o^)/~ Hồ ly, cậu thật sự là rất tốt !!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không nói nhảm nữa, đánh đi.

Thế là, đủ loại kỹ năng thăm hỏi bắn tới người biểu ca, lúc này trình độ của mỗi người trong đội đều thể hiện ra, ngoại trừ T ‘Lan đạt na có hơi mất hấp tấp, những người còn lại tiêu sái với kỹ thuật khả quyền khả điểm [chắc, chỗ này tớ không biết nói sao cho xuôi, đại khái là skill vừa hết cool down thì nhấn ngay]. Phương Hân đối với thao tác của mình rất tự tin, động tác tránh Băng Thiên Tuyết Địa rất chuẩn, tăng máu đúng lúc, có một vú em ưu tú như thế, đội viên cảm thấy rất ung dung. Lúc Thiên biên nhất chi hoa chết, sống lại đi vào cũng không chạy đến đánh mà biến thân thành Vương Ngũ Yên lượn vài vòng quanh Phương Hân.

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Giờ tớ là Vương Ngũ Yên rồi, hay là tớ đi câu dẫn Đoàn Dự đến giết biểu ca nhỉ

Đội ngũ liền dùng hết sức lực nôn mửa, chỉ xem như không thấy, nhắm mắt làm ngơ. Cuối cùng, Mộ Dung Phục ngã xuống đất, hệ thống thông báo vật phẩm mọi người nhất được, Phương Hân được Tân Mãng Thần Phù [nguyên liệu làm thần khí], không phải Lạc Mã Tiền mà cậu muốn.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không có Lạc Mã Tiền, aiz...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi có một quyển, cho cô.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Anh không cần?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi học qua lâu rồi, giao dịch.

[Đội ngũ] [T ‘Lan đạt na]: Bang chủ lần đầu tiên đối với nữ tốt như vậy nha

Giang Thiên ở trong game, việc thường làm nhất nếu không phải là train level thì là PK, tất nhiên giết người cũng là thú vui tiêu khiển hằng ngày, nhưng chưa từng cưới vợ bao giờ. Trong bang nhiều mỹ nữ đối với anh ưu ái hữu giai [xem trọng], ngoài đời theo đuổi anh cũng một đống, nhưng tới giờ vẫn chưa có ai lọt vào mắt xanh của anh a, hỏi anh tại sao, thì luôn nói, mình đã là ông chú có con nhỏ, không muốn mấy tiểu cô nương chịu khổ. Hôm nay đi Yến Tử Ổ nhìn anh đối với Hồ ly vừa quan tâm vừa chăm sóc, thật sự là ý vị sâu xa a.

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Vớ vẩn, khẳng định là coi trọng người ta.

[Đội ngũ] [KILLER]: ^__^ Lại có rượu mừng uống sao.

[Đội ngũ] [Vô Xạ Đại sư]: Tôi đi trước, kết hôn nhớ phát thiệp mời.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Rượu mừng gì gì đó bây giờ chưa thể nói, nhưng mà sau này còn chưa biết được.

Lúc mọi người đang còn trêu đùa nhau, thân ảnh Phương Hân đột nhiên biến mất, hệ thống thông báo: hồ ly tu thành tinh rồi khỏi tổ đội.

Cả gian phòng một mảnh đen kịt, Phương Hân thấp miêng trù một tiếng, chiết tiết mạng lưới điện rách nát, đóng nhiều tiền như vậy lại còn cắt điện. Gọi điện hỏi bên công ty điện lực, biết được khu nhà cậu đêm nay 10 giờ đến buổi chiều ngày mai 5 giờ đều bị cường chế cắt điện. Cúp điện thoại, Phương Hân bắt đắc dĩ thở dài, may là không phải giữa lúc đang đánh. Mất điện cũng không có việc gì làm, đi tắm rồi ngủ sớm một chút. Phương Hân log out thực sự là quá đột ngột, cho nên cậu không thấy được Giang Thiên Mộ Vũ đáp lại lời trêu đùa của mọi người. Vì vậy về một việc sau này, cậu cũng lỡ mất cơ hội chuẩn bị tâm lý.

7. Chương 7

: Cha và con

Chủ nhật ngày x tháng x. Thời tiết: trời xanh mây tạnh.

Hôm nay là chủ nhật, sớm tinh mơ mình đã rời giường nha, ăn xong điểm tâm, mình tưới nước cho mấy cây hoa nhỏ trong vườn, tưới đầy một bình luôn, mấy cây hoa ấy đảm bảo là uống no nước rồi.

Tưới cây xong, mình vào thư phòng của baba chơi trò chơi, trong bang các tỷ tỷ đang liao tian [nói chuyện phiếm], cứ nói liên tục cái gì công, thụ, cái gì hoa cúc rồi dựa leo. Hai từ phía sau mình xem hiểu, nhưng mà hai từ phía trước nghĩa là gì vậy? Mình hỏi mà các tỷ ấy bảo cái này là thể giới mình không biết đến, không chịu nói cho mình.

Mình đi hỏi sư phụ, sư phụ chỉ bảo không nên đến gần đám tỷ tỷ kia, vì sao a? Chắc chắn là có trò vui mà không chịu nói cho mình biết, mình sẽ méc baba.

Dì Thắm nói với mình, sáng mình tưới nước cho cây nhiều quá, làm cho mấy cây hoa cúc mà baba thích nhất úng mất tiêu, baba nhất định sẽ mắng mình cho xem, mình phải tìm chỗ nào trốn đi.

Công và thụ là cái gì vậy ạ?

Lời phê của giáo viên:

Đó là một thể giới không nên biết, không nên tìm tòi nghiên cứu thì tốt hơn. Gần đây con thường xuyên không thuộc bài phải không? Nếu còn không chăm chú học nữa thầy sẽ gọi điện thoại cho baba con.

Lần cúp điện lần này kéo dài đến buổi tối 9 giờ ngày hôm sau. Hôm đó, sau khi hết giờ làm việc, Phương Hân cùng đồng nghiệp đi uống rượu, về đến nhà thì đã 8 giờ, bật đèn, mong mỗi, thể nhưng chẳng có tia sáng nào xuất hiện. Cái công ty điện lực chết tiệt, cục cung cấp điện đáng ghét, cậu sẽ ghi nhớ kỹ, giờ chỉ có thể đốt đèn cây sửa bài tập thôi.

Sửa xong một quyển, Phương Hân đẩy đẩy kính, thầm nghĩ, không ngờ cậu ở cái thế kỷ 21 này rồi mà còn có thể trải nghiệm cuộc sống khó khăn gian khổ của giáo viên nông thôn thập niên 16, 17, ngày mai nhất định nói với mấy bạn nhỏ rằng “Thầy Phương dùng ánh đèn cây yếu ớt để sửa bài tập, các học sinh cũng nên cân nhắc viết chữ ngay ngắn một chút a ~” Chữ của mấy bé lớp ba tiểu học thật đúng là không dám khen.

Vừa mở một quyển, mới nhìn phần đầu, Phương Hân lập tức lật về mặt bìa, ba chữ lớn “Giang Tiểu Vũ” ngay ngắn hiện ra trước mắt. Cậu cầm bút trầm tư, Giang Tiểu Vũ này, nếu như cậu không đoán sai, thì chính là đồ đệ ngọc ngà “Tiêu tiêu vũ hiết” cậu thu nhận trong game. Mấy đứa con nít bây giờ thật không đơn giản, mới 10 tuổi đã chơi game online rồi, nhớ lại lúc trước cậu tới sơ trung [tương đương cấp 2]

mới chơi Tiểu Bá Vương. Mắt nhìn cuốn Thiên Long Bát Bộ bị mình ném lên giá sách, Phương Hân nghĩ, học sinh lớp ba tiểu học mình dạy lại đọc tiểu thuyết chơi game online, không biết đứa nhỏ này có phải đến thời kì dễ bị dụ dỗ rồi không, này phải bảo baba Giang Tiểu Vũ dạy dỗ lại thôi.

Đang nghĩ ngợi, bóng đèn ‘tách’ một tiếng thì sáng lên, Phương Hân trừng mắt nhìn, một lúc sau mới bình thường trở lại, sửa xong đồng bài tập còn lại, cậu rửa mặt rồi bỏ vào game.

[Bang hội] [thu vũ]: Oa oa, Hồ ly cậu lên rồi

~[Bang hội] [tạp mị]: Hồ ly quân

~~[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Oa, Hồ ly lên rồi

~[Bang hội] [lão tử chinh là cuồng]: Sao hôm nay cậu onl trẻ thế?

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Đi ra ngoài hẹn hò sao =.=

~[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: QAA Hồ ly lão đại...

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: A, xin chào.

Phương Hân vừa login đã bị một đám bang chúng Mỹ nhân cốc nhiệt tình hoan nghênh. Cậu xoa xoa cánh tay, thật là nhiệt tình đến quỷ dị mà.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Nhà tớ bị cắt điện, vừa có, mọi người làm gì mà hưng phấn thế? Nữ vương cô cũng vào rồi a...

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Hồ ly cậu mở bảng hình thức tán gẫu ra nhìn đi !!

Phương Hân nghe theo, phát hiện hình thức tán gẫu có thêm kênh đồng minh, tò mò mở bảng thông tin bang hội, bất ngờ phát hiện đồng minh Mỹ nhân cốc lại là Sát biến thiên hạ!

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Gì, Sát biến thiên hạ thành đồng minh của bang chúng ta khi nào vậy?

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Sáng nay a, sau khi Nữ vương vào, lão đại Sát biến thiên hạ hỏi tớ có muốn hai bang cùng liên minh không, vì thế liên thành.

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Bang anh tôi sát khí quá nặng không ai dám thêm đồng minh, dù sao bang các cậu cũng là sinh hoạt bang [tức là bang hội chủ yếu tập trung vào các kỹ năng sinh hoạt], có thêm cũng không sợ, hơn nữa nếu có việc gì tôi đây sẽ giải quyết cho

~[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Thì ra là thế, Cây hoa cúc không phải mấy cậu với bọn họ có thù oán sao?

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Đã sớm cười hóa thù hận rồi

~[Bang hội] [thu vũ]: Kia cũng đã nói xin lỗi rồi, chúng tớ đây rất là độ lượng

~[Bang hội] [tạp mị]: Quan trọng là bang bọn họ có rất nhiều anh đẹp trai, a ha ha, tớ yêu nhất là khai thác JQ

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Hồ ly qua bên đồng minh hỏi rõ là được rồi 0.0

~Không nâng mí mắt Phương Hân trực tiếp chuyển qua kênh môn phái, muốn cậu mở miệng ra chào hỏi trước, chuyện mất mặt như thế sao mà làm được. Lúc này vang lên một âm thanh ‘đỉnh’ rất nhỏ, “Tiêu tiêu vũ hiết đã đăng nhập”. Phương Hân chấn động tinh thần, tiểu đồ đệ này từ hôm qua không hiểu sao sau khi chết cũng không lên lại nữa, không có đồ đệ để ức hiếp thực sự là rất cô đơn [... anh nhận đồ đệ chỉ để vậy?]. Trực tiếp ném một lời mời tổ đội qua tiểu đồ đệ. Còn chưa có nghĩ ra lời nào, lá cờ ở màn hình game phía dưới góc phải chợt nhấp nháy, Phương Hân mở lên nhìn, là Giang Thiên Mộ Vũ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cô onl rồi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ừ, vừa onl, có việc?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vừa rồi ở kênh đồng minh gọi cô, không thấy cô trả lời nên tôi trực tiếp tổ đội.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: A... Tôi đang định leech đồ đệ, ha hả, không thấy...

Thật ra là mình chuyển qua kênh môn phái, căn bản là không nhìn thấy kênh đồng minh nói gì, Phương Hân liền tìm một cái cớ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tính leech ở đâu?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Có lẽ là đi Cổ Mộ, nó mới hơn 40, tôi không dám mang lên Địa Cung

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đưa đội trưởng cho tôi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ?

Tuy rằng gõ đầu chấm hỏi, Phương Hân vẫn đem đội trưởng cho Giang Thiên. Giang Thiên Mộ Vũ ngồi trên Thiên Mã, ném qua yêu cầu theo đội, Phương Hân theo bản năng nhấn đồng ý. Tiếp theo thì thấy Thiên Mã vẩy cái cánh dài kéo theo quang mang bảy sắc cầu vòng bay lên, vì vậy cậu một lần nữa nguyên rửa, chưa xốt nhìn chăm chăm cái ánh sáng RMB lấp lánh trước mặt đến mức quên hỏi Giang Thiên rốt cuộc là muốn đưa bọn họ đi đâu...

Tới Cổ Mộ tầng 3, Phương Hân có thể xác định, xem ra anh ta muốn leech Tiêu tiêu vũ hiệp.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thật ra thì tôi cũng có thể tự leech nó...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không sao, dù sao thì tôi cũng không có việc gì làm, hơn nữa Lam nhan cũng nhờ tôi leech lão bà của cậu ta.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: A, được rồi, vậy phiền bang chủ anh lure quái.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đây vốn là chuyện đàn ông phải làm mà.

Vứt lại một câu nói mát, Giang Thiên điều khiển Thiên Mã tiếp tục vẩy bung ra một mảng sắc cầu vòng hướng đồng quái chạy đến. Phương Hân, tuy rằng cậu không ngại bị xem là nữ, nhưng bị người ta coi như là nữ mà đối đãi thì có chút vi diệu... Còn chưa kịp xong, Giang Thiên đã lòi sau mông một đám quái về, Phương Hân tăng buff đầy đủ chuẩn bị đánh, lại bị anh ta quăng cho một câu suýt rất hàm.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Có nghỉ ngơi đi, tôi đánh được rồi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ... vậy đi...

Phương Hân yên lặng ngồi một bên, trầm nghĩ, bị người ta coi như là nữ mà đối đãi thật là rất vi diệu a rất vi diệu... Lúc này, Tiêu tiêu vũ hiệp vốn này giờ không lên tiếng nào đột nhiên di chuyển, tiến hai bước đến bên cạnh đám quái thì dừng lại, tiếp theo bốc lên một câu.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiệp]: Baba, con đánh được không?

Giang Thiên Dự tay nắm chuột trượt đi, quay đầu hướng về phía thư phòng quát: “Giang Tiểu Vũ, sau này có việc gì trực tiếp hỏi baba, đừng có hỏi trong game !!”

Một lát sau, theo tiếng bước chân ‘bạch bạch bạch’, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng ló ra sau cánh cửa, cau mày bĩu môi: “Nhưng con sợ baba không nghe được mà.”

Mắt còn đang nhìn hồ ly không có bất kỳ phản ứng gì, Giang Thiên Dự lại lure một vòng quái về, mới mở miệng: “Con gọi baba, sẽ hù dọa sư phụ con đó.”

“Nhưng mà sư phụ rất lợi hại a, sao có thể bị dọa chứ?”. Tiếp tục chu mỏ.

“Quên đi, con về xem nhân vật của con đi.”. Giang Thiên Dự quyết định không cùng tên nhóc này giải thích.

“Dạ”. Lại một trận ‘bạch bạch bạch’, tiếng bước chân xa dần. Một hồi sau, tiếng bước chân ‘bạch bạch bạch’ lại gần, nhóc đỏ mặt: “Baba, con đánh được không?”

“Được.” Giang Thiên Dự quay đầu lại, dù sao Hồ ly cũng ở đây, đánh hai ba cái cũng không lo chết.

Bên này Hồ ly nhanh như chớp ‘bốp’ quăng con chuột lên bàn, nhảy đến rút ra một cuốn nào đó trong đồng hồ trên bàn học, lật lật, cười gian-ìng... Hòa ra baba của đồ đệ ngốc là Giang Thiên Mộ Vũ, trước giờ thấy kỳ quái vì sao anh ta lại quan tâm Tiêu tiêu vũ hiệp như thế, ra là không phải ưng ý mà là bao che

khuyết điểm a. Vậy được rồi, lần sau hợp phụ huynh cùng với thăm hỏi gia đình học sinh sẽ có chuyện để nói. Phương Hân cảm thấy mỹ mãn buồn vỗ trở lại trước máy tính, nhưng phát hiện bên chân có cái xác.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đệ ngốc, con sao lại chết rồi.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Baba rõ ràng nói con có thể đánh...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Con đừng có đùa, cấp 40 làm sao đánh quái 50 chứ, baba con lừa con đó.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ạch... Hồ ly cô sao lại không kinh ngạc chút nào thế?

Giang Thiên Dự đã chuẩn bị tốt tâm lý sẽ nhìn thấy đối phương kinh sợ, lại không nghĩ rằng chờ mãi chỉ được một câu không mặn không nhạt. Mặt khác, anh xoa trán, tên nhóc này lại quên lời anh nói.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: A, thật ra tôi cũng có kinh ngạc, hiện tại anh đang thấy là tôi đã khôi phục bình tĩnh khi kinh ngạc đã qua đi đây...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: sư phụ jiujiu [cứu cứu] con.

Hai vị đại nhân cứ lo nói chuyện, lại đem anh bạn nhỏ hà hơi thổi gió chết dưới đất quên mất. Ở máy vi tính đầu kia, Giang Tiểu Vũ QAA, sư phụ với baba thật xấu, chỉ lo nói chuyện không cứu con, ngược đãi trẻ em a !!

Cứu anh bạn nhỏ lên, vừa an ủi vừa uy hiếp nó ngồi ở góc trái không được nhúc nhích, hai vị đại nhân tiếp tục công việc cực khổ đánh quái.

Ba người ở Cổ Mộ im lặng train, kênh đồng minh bên này cũng vô cùng náo nhiệt.

[Đồng minh] [thùy gia lam nhan]: Lão đại !! Anh tiến tổ em a a a !!

[Đồng minh] [thường thu thưởng cây hoa cúc]: Tổ đang tự hỏi không biết ai lại kêu la thảm thiết thế, ra là tiểu tướng công của Tiêu Tiêu.

[Đồng minh] [nhã trong ưu nhã]: A ha ha ~ tiểu tướng công Lam nhan

~~[Đồng minh] [thu vũ]: Cái này... Cây hoa cúc, đừng có hối lộ lão công của Tiêu Tiêu chứ...

[Đồng minh] [tạp mị]: Chính là, coi chừng Hồ ly thui nha

~[Đồng minh] [cà phê ° ướp lạnh]: Hay à.

[Đồng minh] [quỳ xuống gọi nữ vương]: ^ _ ^

[Đồng minh] [cà phê ° ướp lạnh]: ... tớ lặn đây.....

[Đồng minh] [quỳ xuống gọi nữ vương]: ^ _ ^ vừa thấy ta đã lặn?

[Đồng minh] [cà phê ° ướp lạnh]: Không phải... tớ mót quá....

[Đồng minh] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Cho phép.

[Đồng minh] [cà phê ° ướp lạnh]: *quỳ xuống* cảm tạ QAA.

[Đồng minh] [thùy gia lam nhan]: Vì heo gì em vào đội của lão bà em lại bị cự tuyệt a a a a a !!!

[Đồng minh] [vô vũ mộc mục nương]: Rất đơn giản, cậu bị vứt bỏ.

[Đồng minh] [thiên biên nhất chi hoa]: Vote cho Hương phu nhân.

[Đồng minh] [vô vũ mộc mục nương]: Vote con heo !!

[Đồng minh] [thùy gia lam nhan]: Tranh cãi cái heo !!

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Lão bà nhà cậu đang trong đội tôi, lão đại nhà cậu cũng có a, đáng tiếc đội trưởng không phải tôi, cậu còn không hiểu sao, Lam nhan huynh.

[Đồng minh] [vô vũ mộc mục nương]: Kết luận: Tiểu Lam cậu bị lão đại vứt bỏ.

Hai bên bang hội nhất trí hai chữ —— “Sâu sắc” !

8. Chương 8

: Nhân yêu không phải kẻ lừa đảo

Thứ bảy ngày x tháng x. Thời tiết: thật không tốt.

Hôm nay mình đáng lẽ không nghĩ viết nhật ký đâu, bởi vì tâm tình của mình không tốt. Dì Thẩm hỏi vì sao mình chỉ ăn có một chén, mình nói với dì là vì mình có tâm sự, dì Thẩm hỏi mình nói cho dì nghe được không, mình bảo đây là chuyện bí mật của thiếu niên, không thể nói cho dì được.

Bởi vì mình không vui, cho nên mình quyết định cơm tối hôm nay sẽ ăn bù lại cho bữa trưa!

Lời phê của giáo viên:

Thiếu niên trưởng thành cũng nên chú ý thêm lỗi chính tả đi, ngoài ra, phiên muộn trong trò chơi không nên để ảnh hưởng đến cuộc sống hiện thực. Còn nữa, hôm nay ở trên lớp con biểu hiện không tệ. Nhân tiện nói một câu: phần nhật ký số lượng từ quá ít, lần sau phải viết thêm vào.

Thời gian gần đây Khuynh thành ‘ Mỹ nhân cốc cùng Sát biến thiên hạ bang chúng đang truyền đi một scandal như thế này: lão đại Sát biến thiên hạ Giang Thiên Mộ Vũ để ý phó bang chủ Khuynh thành ‘ Mỹ nhân cốc Hồ ly tu thành tinh, đang bắt đầu tiến công theo đuổi mãnh liệt, tin tưởng không lâu sau bang chúng hai bang lại có rượu mừng uống.

Đối với scandal này, hai bên bang hội phản ứng hoàn toàn khác nhau, Sát biến thiên hạ đều là “A, lão đại rốt cuộc cũng kết hôn rồi, khó có được khó có được, đối phương khẳng định là một đại mỹ nhân...” linh tinh, nhiều nhất là mang danh tiếng lão đại nhà mình ra mà tám, sau đó ai thích gây náo loạn thì tiếp tục náo loạn, ai muốn đi giết người thì cứ đi giết người; bên này Mỹ nhân cốc cũng tràn ngập một bầu không khí vừa cổ quái vừa hưng phấn, bang chủ Cho ta một ánh nguyệt lượng cầm đầu một đám con gái [tụi con trai đương nhiên chỉ có khả năng im lặng và im lặng =.] tại một nơi cũng quý dị không kém bên trong thành bang cùng nhau hội họp.

[Đội ngũ] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Theo mật báo bên Sát biến thiên hạ, Giang Thiên Mộ Vũ dạo gần đây rất hay đi cùng Hồ ly, ha hả ha

~[Đội ngũ] [thu vũ]: Nghe nói có vẻ là lão đại nhà bọn họ đã để ý đến Hồ ly nhà chúng ta rồi, ha hả ha

~[Đội ngũ] [tạp mị]: Đúng vậy đúng vậy, mấy ngày nay tớ gọi Hồ ly đi 7 [đánh cờ] tìm đồ, cậu ta đều nói đã có đội rồi, tớ xin vào, kết quả là thấy Giang Thiên Mộ Vũ.

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: JQ! Tớ nghĩ thấy được mùi JQ !!

[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Tớ đã nói là Hồ ly thể nào cũng khơi mào được JQ mà, này không phải đã có rồi sao, HOHOHO

~[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Nhưng mà... hiện tại Hồ ly là nữ đi, tớ nói acc của cậu ấy á.

Cà phê ° ướp lạnh vừa nói xong, mọi người im lặng một trận. Chính xác, Hồ ly rất ít khi nói với người khác giới tính thật của mình, tuy rằng bình thường cậu ta nói chuyện rất nữ vương, có phần ngạo kiều. Nhưng người khác nhìn vào, thì cái điểm kiều ngạo này chẳng qua là bệnh chung của mấy cô siêu cấp Nga My mà thôi, nói thật ra thì ngoại trừ ai biết được giới tính của cậu ấy, thật đúng là không có mấy người hoài nghi cậu là nhân yêu đâu. Chắc chắn là thế rồi, Giang Thiên Mộ Vũ chỉ sợ là cũng không biết.

[Đội ngũ] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Này, mấy cậu không cảm thấy thế này rất thú vị sao

~[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Ý của Nguyệt lượng là?

[Đội ngũ] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Với tích cách của Hồ ly, Giang Thiên nếu cứ theo đuổi cậu ấy, cậu ấy dám chắc trước tiên sẽ đùa giỡn cho đủ, rồi mới làm rõ sau.

[Đội ngũ] [thu vũ]: Vậy là chúng ta chỉ cần dọn bàn ghế ra mà xem JQ thôi

~[Đội ngũ] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Thông minh =__,=

[Đội ngũ] [mẽ lạp lạp]: Nguyệt lượng cậu thật là xấu xa nha

~[Đội ngũ] [tạp mị]: Thật ra cái này người ta gọi là làm phúc hắc =. =

[Đội ngũ] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Há há há, chẳng phải mấy bọn cũng đen thui cả sao

~~[Đội ngũ] [cà phê ° ướp lạnh]: Thế thì, xin hãy nhớ lấy tấm chân tình này, của chúng tôi đến Giang Thiên lão huynh, dâng lên người lời chúc phúc chân thành nhất, A-men.

Vừa dứt lời, trên đầu mỗi cô mọc thêm một cái sừng ác ma, khí tức màu đen bao quanh toàn thân, Lão tử chính là cuồng vừa đi thương nhân về giao phiếu chứng kiến cảnh này rùng mình một cái. Cái đám đàn bà này mà tụ gần nhau, khẳng định là chuyện không tốt, thế nào cũng có ai đó bị các bà ấy nghĩa trướng, thật thảm a... Nhưng mà, đây không phải chuyện của mình.

Lúc này, ngồi trước máy tính Giang Thiên Dự đột nhiên hắt xì một cái, tay ngừng lại, nhân vật trong game cũng thuận thế dừng động tác, Hồ ly tu thành tinh trong đội nghi hoặc nhìn qua.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Giang Thiên, đừng có dờ ra a, thời gian sắp hết rồi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ủ, xin lỗi.

Nói xong, di chuyển chuột rê theo thân ảnh mảnh khảnh màu hồng phấn chạy vào cột màu tím. Sau khi đứng yên, ánh mắt chăm chú nhìn Hồ ly, Giang Thiên Dự có chút chút mê mẩn, dạo gần đây anh vừa onl việc đầu tiên làm là mở bảng hảo hữu, nhìn xem người này có onl hay không, nếu có thì sẽ cùng cô lập đội, có thể chơi gì thì chơi, ngày thường vẫn đi mấy cái hoạt động phó bản nhằm chán, nhưng mà cùng cô thì cảm thấy không vô vị chút nào; mà nếu cô không có onl, bản thân sẽ thấy có chút cảm giác mất mát, sau đó anh cả ngày chỉ biết mang anh em trong bang đi giết người phóng hỏa, tới lúc chán rồi thì đem cái đầu treo mấy dao máu chảy đầm đìa đi ra chỗ vắng vẻ ngồi.

Giang Thiên Dự không biết cái loại tình huống này là gì, bởi vì ngoại trừ mỗi tính đầu, thời gian cùng bạn gái ở một chỗ trong lòng có cảm giác ra, anh ít khi có tình cảm đặc biệt với nữ giới, có lẽ có liên quan đến hôn nhân thất bại của anh. Vậy nên Hồ ly cho anh cảm giác thật phức tạp, giống như một người bạn tốt thú vị rất hợp tính nhau, nhưng lại không giống với anh em trong bang.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Giang Thiên anh sao vậy, không có đó sao, cẩn thận một chút, đợt luân phiên công kích sắp bắt đầu rồi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không có gì, chỉ thất thần thôi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Có phải buồn chán không, cái phó bản này chắc anh đi nhiều rồi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không phải a, Phiêu Miểu Phong là phó bản tôi thích nhất trong Thiên Long đấy.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ... thật không, sở thích của anh thật kì lạ.

Những người khác trong đội ngũ đều muốn cười, lão đại a, theo đuổi con gái thật sự là khổ cực ha~ lần này đi Phiêu Miểu Phong trừ Hồ ly ra, trong đội đều là người của Sát biển thiên hạ, bọn họ đương nhiên đều biết lão đại nhà mình để đục bốn lỗ cho trang bị mà ngày ngày đều đi Phiêu Miểu Phong đến muốn nôn mửa, đã từng thề rằng sẽ không bao giờ đặt chân đến Phiêu Miểu Phong nữa, cho nên hành vi hai ngày nay của anh chỉ có thể hình dung bằng một câu —— Lòng dạ Tư Mã Chiêu, người qua đường điều biết. (*)

(*)Khi nói đến Tư Mã Chiêu chi tâm là để chỉ đã tâm rõ ràng đến độ mọi người đều biết.

Người qua đường có biết hay không thì chúng ta không biết, nhưng riêng Phương Hãn thì thật sự không biết. Hai ngày trước cậu cuối cùng cũng đủ tiền mua được hai trang bị thủ công cực phẩm vẫn ao ước lâu nay, để đục bốn lỗ cho trang bị, mấy ngày nay liên tục cần quét Phiêu Miểu Phong. Thật ra cậu 96, tổ một

đội 95+ thì vừa đẹp, kết quả không biết lão đại Sát biến thiên hạ làm cái gì, hết lần này đến lần khác muốn cùng cậu đi, còn gọi trong bang một đám 100+ tới. Mới đầu Phương Hân lấy lý do cấp độ của mình thấp hơn so với bọn họ mà từ chối, nhưng lại bị Giang Thiên một mực bác bỏ, nói là, dù sao bọn họ cũng giết người nhảm chán rồi, đi phó bản còn có thể có kiếm kinh nghiệm, mang theo một người không thành vấn đề. Nếu người ta đã không ngại, mình cứ từ chối thì có phần ủy mị, vậy nên hai ngày nay Phương Hân đều theo đoàn người này.

Hôm nay chỉ cần đi Phiêu Miểu một lần cuối nữa, đánh xong Lý Thu Thủy là có thể kết thúc. Chỉ có điều biểu hiện của Giang Thiên Mộ Vũ có chút thất thần, có lẽ là hai ngày nay đi nhiều quá nên mệt mỏi, Phương Hân nghĩ chính mình cũng mệt chết được.

[Nói thầm] [lão tử chính là cuồng] nói với các hạ: Hồ ly cậu ở đâu?

[Nói thầm] các hạ nói với [lão tử chính là cuồng]: Phiêu Miểu.

[Nói thầm] [lão tử chính là cuồng] nói với các hạ: Đồ đệ tìm cậu này giờ đó.

[Nói thầm] các hạ nói với [lão tử chính là cuồng]: Nói nó M ta a [M = mật tán gẫu].

[Nói thầm] [lão tử chính là cuồng] nói với các hạ: Cậu cũng biết mà, nó rất ngốc...

[Nói thầm] các hạ nói với [lão tử chính là cuồng]: ...

Phương Hân thở dài, Giang Tiểu Vũ này, bình thường rõ ràng thành tích cũng không tệ, các giáo viên khác đều khen nó vừa đáng yêu vừa thông minh, thế nào mà trong trò chơi cái điểm ấy chẳng phát huy lấy một phân, có ngốc lắm thì chơi nửa tháng rồi cũng nên nắm những thao tác cơ bản chứ. Được rồi, nó là một thần kỳ tiểu bạch.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: Đồ đệ ngốc!

[Nói thầm] [Tiêu tiêu vũ hiết] nói với các hạ: Sư phụ

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: Đã chỉ con nhiều lần rồi mà, thế nào không gửi thư qua cho sư phụ.

[Nói thầm] [Tiêu tiêu vũ hiết] nói với các hạ: Con quên mất.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: Được rồi, có chuyện gì

[Nói thầm] [Tiêu tiêu vũ hiết] nói với các hạ: Lam nhan ca ca nói muốn li hôn với con, nhưng mà con không muốn a.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: Cái gì? Chính miệng hắn nói thế?

[Nói thầm] [Tiêu tiêu vũ hiết] nói với các hạ: Dạ.

Cậu nắm chặt chuột, điều khiển nhân vật Hồ ly đến cột tiếp theo, đồng thời chuyển kênh tán gẫu qua hình thức đồng minh.

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Thù gia lam nhan, cậu ra đây cho tôi!

[Đồng minh] [thù gia lam nhan]: Có chuyện gì.

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Tự hỏi chính mình đi, cậu làm vậy là có ý gì.

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chuyện gì vậy?

[Đồng minh] [thù gia lam nhan]: Nó nói cho cô à?

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Nói thừa!

[Đồng minh] [thù gia lam nhan]: Thế nó có nói cho cô tại sao tôi muốn li hôn không.

Phương Hân chú ý đến cách xưng hô của Thù gia lam nhan với Tiêu tiêu vũ hiết là ‘nó’ chứ không phải là ‘nhỏ’, chẳng lẽ...

[Đồng minh] [thùy gia lam nhan]: Ông đây muốn bị coi thường hay sao lại đi kết hôn với nhân yêu! Chết tiệt!

Lời Thùy gia lam nhan khiến cho cả hai bang bùng nổ.

[Đồng minh] [nhã trong ưu nhã]: Không phải chứ, Tiểu Lam cậu cưới nhân yêu? Chắc chắc, không thể nhìn người qua tướng mạo a.

[Đồng minh] [vô vũ mộc mục hương]: Tiểu đệ muội trong nháy mắt biến thành tiểu đệ đệ... Thế giới này thật kì diệu

~[Đồng minh] [mẽ lạp lạp]: Không phải chứ, Tiêu Tiêu là nam !!??

[Đồng minh] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Lạp Lạp, về bang nói !!

[Đồng minh] [456778]: Thật buồn nôn, rõ ràng là giả nữ đi gạt người, Lam nhan cậu có bị lừa cái gì không?

[Đồng minh] [nhật cầu]: Khinh bỉ nhân yêu! Nhân yêu chết TMD đi! [TMD = con mẹ nó]

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Câm miệng hết cho tôi!

[Đồng minh] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Mỹ nhân cóc nếu ai dám lảm miệng một lời, đừng trách tôi đá nha.

[Đồng minh] [nhật cầu]: Đá thì đá a, ông đây cũng không phải bang mấy người.

Vừa nói xong câu đó, vị lão huynh này ngay lập tức bị Giang Thiên Mộ Vũ đá bay ra khỏi Sát biến thiên hạ.

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bang Sát biến thiên hạ nghe đây, còn ai dám nhiều chuyện nữa, đừng trách tôi thủ hạ vô tình, Lam nhan chính cậu tự kiểm điểm lại đi.

[Đồng minh] [thùy gia lam nhan]: Kiểm điểm khi, chẳng lẽ em nói sai sao !??

Kênh đồng minh một đồng hồ ồn ã, một loại không khí nặng nề bắt đầu men lên. Nhân vật chính này giờ vẫn không lên tiếng của chúng ta lúc này mới nói một câu.

[Đồng minh] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Em không có gạt anh.

Vừa dứt lời, acc của nó liền xám. Phương Hân nhìn màn hình, nháy mắt có chút chua xót, một đứa nhóc ngây thơ mới hơn 10 tuổi, bọn cậu nói cái gì cũng không biết, có biết là sẽ vô ý xúc phạm đến người khác đâu, nhưng đây cũng đâu phải ý định ban đầu của bọn cậu, cuối cùng lại bị người ta hiểu lầm.

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Thùy gia lam nhan, tôi hỏi cậu, cậu xem lại lương tâm của mình đi, Tiêu tiêu vũ hiết có hay không đã nói qua nó là nam, nó có hay không hỏi xin cậu một phen tiền, nó có hay không đòi cậu trang bị, chính cậu tự ngẫm cho kỹ đi.

Nhìn Lý Thu Thủy chỉ còn một giọt máu ngã xuống trên mặt đất, Phương Hân nhặt bao, hệ thống thông báo cậu nhặt được bảo thạch. Bởi vì phải nắm chuột trong thời gian dài, cậu cảm thấy vai mình có chút đau, dùng tay trái vuốt vuốt, cái cảm giác ê ẩm chậm rãi tan biến.

[Đồng minh][Tiêu tiêu vũ hiết]: Em không có gạt anh.

Nghe câu này thật đau lòng, tội nghiệp bé Tiểu Vũ.

Chap sau, Ân Dự lên sàn!

Sơ sơ một chút về phó bản Huyết chiến Phiêu Miểu Phong.

Huyết chiến Phiêu Miểu Phong có 2 cấp độ: sơ chiến (boss cấp 75) và khiên chiến (boss cấp 95). Có 4 boss phụ và 1 boss cuối. Boss cuối là Lý Thu Thủy có khả năng rút Tàn Khuyết Thần Tiết 7 và Huyền Thiên Hàn Ngọc (<= cái="” bạn="” hân="” hân="” và="” giang="” thiên="” kiếm,="” để="”

hợp="” thành="” hàn="” ngọc="” tinh="” tủy="” đực="” lỗ="” thứ="” 4="” của="” trang="” bị).="”
ở="” bản="” đồ="” của="” boss="” cuối="” sẽ="” có="” 6="” cột="” sáng="” với="” sáu="” màu="”
khác="” nhau="” giúp="” miễn="” dịch="” với="” sát="” thương="” của="” lý="” thu="” thủy="”
cứ="” 10s="” thì="” lý="” thu="” thủy="” phóng="” trạng="” thái="” mù="” 15s="” làm="” một="”
cái="” quần="” công="” hết="” 1="” cột="” máu="” lục="” mạch="” kiếm="” trận="” với="” các="”
đám="” mây="” sẽ="” mang="” 1="” trong="” các="” màu="” xanh="” lam="” đỏ="” xanh="”
lá="” vàng="” tươi="” vàng="” sậm="” tím="” lúc="” này="” bạn="” có="” 5s="” đi="” chuyên="”
vào="” cột="” sáng="” có="” màu="” tương="” ứng="” để="” được="” miễn="”>

9. Chương 9

: Vì nhân yêu giết người

Thứ năm ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh.

Mình ghét nhất là Ân Dữ !!! Ghét nhất là Ân Dữ !!!!!

Cái đồ đều đó hôm nay cướp mất cuốn nhật ký của mình, còn nói sẽ xé từng trang từng trang dán trên bảng cho các bạn khác xem. Mình thực là tức chết mà, mình ko cao bằng cậu ta, tranh không được với cậu ta, thiếu chút nữa tức phát khóc. Nhật ký của mình đến lúc tan học cũng không lấy lại được, nếu không viết nhật ký, mình sẽ bị thầy Phương mắng.

Baba mình bảo mình viết vào một cuốn vở khác rồi nộp cho thầy, cho nên quyển vở hôm nay mình viết không phải là cuốn nhật ký của mình, thầy có thể giúp con lấy nhật ký lại được không ạ?

Ân Dữ là một kẻ thật đáng ghét !!! Mình tuyệt đối tuyệt đối không nói chuyện với cậu ta !!!

Lời phê của giáo viên:

Nếu như thầy là con, thầy sẽ trực tiếp xông lên đánh trò ấy, nhưng mà con không phải là thầy, cho nên phải hòa thuận với bạn học ghen, còn nhật ký của con thầy sẽ giúp lấy về.

Thùy gia lam nhan rất buồn bực, từ ngày đó cứ buồn bực suốt. Cưới lão bà là nhân yêu không nói gì, còn bị người khác mắng nhiếc trách móc, cứ như là cậu phụ tâm hán (*) vậy. Quả thật là mình lúc đó cưới Tiêu tiêu vũ hiết cũng chỉ để làm tấm mộc, là nam hay nữ cậu thật sự không hoài nghi nhiều lắm. Thế nhưng một đại nam nhân lại đi cưới nhân yêu thì thật khiến cho ai đó ghen chết a. Hơn nữa sau khi biết Tiêu tiêu vũ hiết là nhân yêu cậu cũng chỉ muốn li hôn mà thôi, một không giết, hai không mắng, vì sao tất cả mọi người đều nghĩ lỗi toàn bộ là của cậu. Người của Mỹ nhân cốc không hiểu cũng chả sao, dù gì thì bọn họ và Tiêu tiêu vũ hiết là một phe, nhưng cả lão đại nhà mình cũng một thái độ “Cậu sai rồi”, thật là làm cậu cực kỳ buồn bực.

(*)Nguyên gốc ‘Si tình nữ tử – Phụ tâm hán’ nghĩa là người con gái luôn si tình còn người con trai lại hay phụ tình.

Hôm đó Tiêu tiêu vũ hiết quăng một câu “Em không có gạt anh” rồi logout, Thùy gia lam nhan kỳ thật là cũng có chút hối hận. Đối phương tuy là nhân yêu, nhưng thái độ vẫn rất tốt, tính cách cũng rất đáng yêu, chưa từng yêu cầu cậu cái gì. Những người khác kể cả cậu đều cho rằng tiểu muội muội này thật làm cho người ta yêu mến, nhưng ngay trên kênh đồng minh mình lại nói nó là nhân yêu, khiến người khác có thể thừa cơ si nhục nó, chuyện thành ra như vậy không khỏi khiến mình lo lắng.

Mở ra khung hảo hữu, nhìn danh hiệu “Tiêu tiêu vũ hiết Phu quân” mình vẫn lưu, Thùy gia lam nhan thở dài, đi chạy thương nhân thôi.

Sát biến thiên hạ và Khuynh thành ‘ Mỹ nhân cốc có cùng thương tuyến, từ chính tây Thương Sơn đến chính nam Thạch Lâm, cần đi hai lần mới có thể max. Thùy gia lam nhan từ chính nam Thạch Lâm đi

ra đang chuẩn bị về thành giao phiếu, mới truyền tống nên có hơi lag, vừa di chuyển, màn hình liên nhảy đơ, rất rõ ràng là cậu bị pk. Phóng to màn hình, lập tức thấy một Minh Giáo hướng cậu chém điên cuồng, ngay tức khắc cậu bật trạng thái chiến đấu. Mặc dù môn phái viễn chiến đặc biệt là Tiêu Dao khắc chế cận chiến, chỉ cần không bị lại gần, vừa chạy vừa đánh thì tỷ lệ giết chết đối phương là rất cao. Nhưng rõ ràng đối phương đã có phòng bị, Thùy gia lam nhan trở tay không kịp, lúc phản ứng lại thì đã mất 1/3 cây máu, rất nhanh ngã xuống đất, kênh bang phái thông báo cậu bị [ba nghìn sát] giết chết, ngân phiếu trên người mất, tổn thất nghiêm trọng.

[Lân cận] [thùy gia lam nhan]: ??? Hừ, bà cha mày có gan thì đứng đó !!

[Lân cận] [ba nghìn sát]: Ở đây chờ mi, mau đi.

[Lân cận] [thùy gia lam nhan]: ????

(*)???? = từ tục tĩu nha.

Thùy gia lam nhan từ Địa Phủ chạy thẳng ra chính nam Thạch Lâm, lúc này trong bang có người thấy được hệ thống tin tức, tề bào bạo lực lên men.

[Bang hội] [thiên biên nhất chi hoa]: Lam nhan, ai giết cậu? Có muốn tôi hỗ trợ không ??

[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: A Hoa cậu phải cẩn thận a, Tiểu Lam gần đây có mệnh sát tinh.

[Bang hội] [T ‘ Lan đạt na]: Ôi chao ôi chao? Vài ngày không onl, bang mình có đồng mình a ~~ Lam nhan bị mẹ vợ đuổi sao

~~[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: Tiểu T lâu ngày không gặp a ~ A Lam có cần kéo đi không? (*)

(*)Khi đi thương nhân không được dùng tọa kỵ phải chạy bộ, nhưng pt để người khác kéo sẽ nhanh hơn, tránh được rủi ro.

[Bang hội] [thùy gia lam nhan]: Không cần các anh chị nhiều chuyện, thù của ông ông tự báo!

[Loa] [ba nghìn sát]: Thùy gia lam nhan, chậm thế, không phải là ngoắc đuôi chó chạy rồi chứ

~[Loa] [ba nghìn sát]: Người của Sát biến thiên hạ cũng đừng xen vào chuyện người khác à, đây là ân oán cá nhân giữa ta và tên kia.

[Loa] [ba nghìn sát]: Ta đếm đến ba, nếu không đến ta đi à

~[Loa] [ba nghìn sát]: 1

[Loa] [ba nghìn sát]: 2

[Loa] [ba nghìn sát]: Còn chưa đến? Thế 2,5

Mọi người thất điên bát đảo, ra là tên khùng, đốt loa như đốt tiền, hơn nữa tên này ở server không phải rất nổi tiếng sao, Thùy gia lam nhan thế nào lại chọc phải người ta.

[Loa] [thùy gia lam nhan]: ????? Cái đầu heo !!!!

Phương Hân vừa login thì nhìn thấy mấy chữ trên loa không hay ho này của Thùy gia lam nhan, bởi vì chuyện ngày đó, cậu rất không muốn gặp người này. Dọn dẹp lại tay nải, cậu chuẩn bị đi thương nhân, lần trước mua hai món trang bị thủ công đã gần hết tiền, còn không mau nghĩ cách kiếm chút đỉnh thì chắc phải hát tây bắc phong [không có gì bỏ bụng = chết đói]. Mới từ thành đi ra, cũng là cửa chính nam Thạch Lâm, cậu liếc mắt thấy một Minh Giáo đầu treo đao đang thảnh thơi ngồi thiền.

[Lân cận] [ba nghìn sát]: Này, cô là người của Khuynh thành ‘ Mỹ nhân cóc à

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Ủ, có chuyện gì?

[Lân cận] [ba nghìn sát]: buff cái, tí nữa nhớ tăng máu cho tôi

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: ??

[Lân cận] [ba nghìn sát]: Hừ, tới rồi.

Ba nghìn sát vừa dứt lời, Thùy gia lam nhan đã nhào vào đánh, hiệu ứng âm thanh và màu sắc của đủ loại kỹ năng tràn ngập xung quanh hai người, một số người chạy thương ngang qua ngừng lại, số khác thấy không phải chuyện của mình tiếp tục chạy đi. Thắng bại rất nhanh được xác định, Thùy gia lam nhan một lặn nữa nằm bò bên chân Ba nghìn sát. Thật ra cậu ta ở Sát biến thiên hạ kỹ năng giết người cùng PK rất tốt, thế nhưng lại thua ở bảo thạch và BB. Phương Hân kiểm tra trang bị Ba nghìn sát, phát hiện đôi phương đập ngọc cấp 6, thảo nào chịu được mấy nhát kia, sao acc này trước đây chưa từng thấy.

[Lân cận] [thùy gia lam nhan]: Bỏ mày với mày có thù gì hả, chết tiệt !!

[Lân cận] [ba nghìn sát]: Nhìn mi không vừa mắt thôi.

[Lân cận] [thùy gia lam nhan]: Tao ân cần hỏi thăm cả gia đình mày, mẹ mày !!

[Lân cận] [ba nghìn sát]: Nè, bà cô đằng kia, có biết Giang Tiểu Vũ không? Tôi ko biết nick cậu ta là gì, hừ, phiền phức.

Nhìn thấy ba chữ Giang Tiểu Vũ, Phương Hân sửng sốt, Giang Tiểu Vũ không phải là Tiêu tiêu vũ hiết sao, vậy tên này là...

[Lân cận] [ba nghìn sát]: Đây, nói cho mi biết, sau này tốt nhất ít đụng ta đi.

[Lân cận] [thùy gia lam nhan]: Bỏ mày thêm chàm mẹ mày á, mày là thứ gì chứ, cái đầu heo !!

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Đây, cậu nói là Tiêu tiêu vũ hiết?

[Lân cận] [ba nghìn sát]: Không biết, cứ biết là Giang Tiểu Vũ là được rồi.

[Lân cận] [thùy gia lam nhan]: ?? cái tên nhân yêu kia kêu mày đến?

[Lân cận] [ba nghìn sát]: Mi thử nói thêm một câu nữa xem.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Thùy gia lam nhan, cầm cái miệng của cậu lại.

[Lân cận] [thùy gia lam nhan]: Coi như tao không may, bỏ mày không cùng bọn mày ????? chơi!

Tức tối nhần luân hồi, Thùy gia lam nhan từ Địa Phủ đi thẳng đến Nguyệt Lão Lạc Dương, cường chế li hôn. Mẹ nó, không phải chỉ là một nhân yêu sao, lại còn kêu người đến giết mình, cái thế giới này đều điên con mẹ nó hết rồi!

Sau khi xác Thùy gia lam nhan biến mất, Ba nghìn sát cũng logout, Phương Hân còn chưa kịp hỏi rõ đối phương là ai, chỉ có thể trừng mắt nhìn vào chỗ cậu ta vừa biến mất.

Có thể là bạn bè của Giang Tiểu Vũ, mấy hôm rồi cậu nhỏ ko thấy online, nhưng mà ở trường thấy nhóc vẫn đầy sức sống, hẳn là không có vấn đề gì lớn, năng lực phục hồi của mấy đứa nhỏ thật sự là rất mạnh mẽ ~ tuy là nói vậy, Phương Hân nghĩ vẫn cần phải nhắc nhở baba nó, trẻ con nên ra ngoài vui chơi, đừng cho nó chơi game, cái trò Thiên Long Bát Bộ này có thể PK tự do, có yếu tố bạo lực bên trong vẫn là đừng nên cho trẻ em tiếp xúc nhiều thì tốt hơn.

Chạy xong hai chuyến, Phương Hân vừa nhận phiếu thứ ba, tiểu cò tổ đội điên cuồng nháy, mở ra xem, quả nhiên là Giang Thiên Mộ Vũ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đang làm gì vậy?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Chạy thương

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ồ, có cần tôi kéo đi không?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Anh rảnh lắm à.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đúng vậy, rất rảnh, miễn phí, không cần?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nếu đã rảnh thế không bằng cùng chạy thương đi, rồi cầm tiền biếu tôi

~[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cũng được, có điều tôi không biết chạy thương.

Tay Phương Hân đơ ra, liền đối máy tính cười cười, cái tên RMB 106 này, chắc hẳn là không cần chạy thương đi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Chẳng lẽ muốn tôi chỉ anh sao?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Có gì không thể, thu thêm một đồ đệ cũng không tệ đâu

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Tôi đã thu con rồi, lẽ nào cả cha cũng thu luôn sao?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Thật ra tôi rất tình nguyện để cô thu.

Nụ cười Phương Hân cứng đờ, cái tên Giang Thiên Mộ Vũ này gần đây thái độ đối với cậu càng ngày càng phát triển theo hướng quỷ dị, ngôn ngữ hành vi mang theo nhiều điểm mập mờ khó hiểu. Scandal của hai người trong bang cậu có nghe sơ qua, chỉ là thấy không ảnh hưởng lớn gì, cậu không muốn nhiều lời giải thích, đôi khi giải thích càng khiến thêm nghi ngờ, đám con gái bang mình rõ ràng rất thích xem mấy loại chuyện này.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Chỉ anh cũng được, nhưng thu thì quên đi, tôi không có khả năng thu nhận Giang đại bang chủ làm đồ đệ đâu.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không cần nhắc sao?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Rồi rồi, có muốn học chạy thương không

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Được, nếu cô muốn thế...

Rút một điều ra hút, Giang Thiên Dự có chút thất vọng, tiểu hồ ly tinh này rất gian xảo, mỗi lần anh nói bóng gió, cô đều tránh nặng tìm nhẹ [nói lằng sang cái khác á ^_^], lằng tránh, cứ như là không hiểu anh nói gì. Anh day day huyết thái dương, trong game khó mà có được một nữ bằng hữu khiến anh có cảm tình như vậy, cho dù ngoài đời không thể phát triển, anh vẫn muốn có một mối quan hệ cùng cô ở trong game. Nhưng mà hành trình theo đuổi này khó khăn quá...

Theo phương diện nào đó, mức độ tình cảm của Giang lão đại theo sự trưởng thành của đứa con mà thoái hóa dần, bình thường đối với những phụ nữ cứ sáp vào mình thì ứng xử rất tự nhiên, chỉ khi đối mặt với người mình thích mới lúng túng tay chân, cái này gọi là nỗi phiền muộn của ông chú trung niên đi.

[Nói thầm] các hạ nói với [quỳ xuống gọi nữ vương]: Em gái, nói xem, con gái thường thích gì

[Nói thầm] [quỳ xuống gọi nữ vương] nói với các hạ: Con gái thích những thứ đơn giản như hoa hồng, trang sức, nước hoa, cao cấp hơn thì là nhà cửa, xe cộ, ... Anh hỏi mấy cái này làm gì? Chuẩn bị bao tình nhân?

[Nói thầm] các hạ nói với [quỳ xuống gọi nữ vương]: Anh hỏi trong game kìa, không phải tình nhân.

[Nói thầm] [quỳ xuống gọi nữ vương] nói với các hạ: A, trong game hả, nếu là em, em muốn nguyên cây ngọc cấp 6, nếu có thể là cấp 7 càng tốt, chém người như chém chuối a, ha ha ha!

Giang Thiên Dự thừa nhận đi hỏi cô em bạo lực này là một sai lầm lớn, lúc này cuộc nói chuyện trong kênh bang hội lại khiến anh chú ý.

[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: Hương, chị lại đổi trang phục mới à?

[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: Ủ, nhà chị mua cho chị đó, thật ra chị thích cái Âm Đàm Điều Linh hơn.

[Bang hội] [T ‘ Lan đạt na]: Hương chị thật không biết đủ nha, Khô Lâu cũng muốn 4000YB [kim nguyên bảo], em muốn còn không có, đau lòng...

[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: Tiểu T nhanh tìm một lão công đi rồi hẳn mua cho.

[Bang hội] [T ‘ Lan đạt na]: = = thôi khỏi, em tự kiếm cho rồi, tóc còn chưa có nhuộm nữa. Đúng rồi, em nhuộm màu nào thì đẹp?

[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: Hỏi đúng người rồi ha... vậy nè ... thế đó balabala...

.....

Trang phục một, tọa kỵ, BB đáng yêu, diện mạo xinh đẹp, con gái thích mấy thứ đơn giản vậy, Giang lão đại thông suốt, nhìn thân ảnh hồng phấn đứng ở bên cạnh mình, nỗi phiền muộn của ông chú trung niên tạm thời bị ném qua một bên.

10. Chương 10

: Cầu hôn? Thăng thần!

Chủ nhật ngày x tháng x. Thời tiết: trời có mây.

Hôm nay baba mình thật đáng sợ, sắc mặt thật xấu, còn hung dữ với mình nữa... Mình nhớ rõ là cái chén ngày hôm qua không cẩn thận làm vỡ, mình mang đi vất rồi mà, dì Thẩm cũng nói baba sẽ không phát hiện ra mà. Không lẽ baba biết mình làm rách cái áo sơ mi mà baba thích nhất sao? Mình rõ ràng là mang nó giấu đi rồi mà. Chắc chắn là có ai đó mật báo !! Đừng có để cho mình bắt được nha !!

Baba nhất định sẽ rất tức giận nếu biết mình đem baba viết vào nhật ký, chắc chắn là sẽ đánh mình cho coi. Mình còn muốn viết về chuyện trong trường nữa, sáng nay lúc đi học, cái tên đầu Ân Dự kia tự nhiên mang trả nhật ký lại cho mình, nhưng cậu ta thật đáng ghét, không chỉ chê chữ mình xấu, còn dám nói lời phê của thầy rất youzhi [trẻ con, ngây thơ]. Cậu ta còn nói cái gì mà mình chả hiểu được ‘Tổ giúp cậu báo thù rồi đó, nhớ trả công nha.’ Ân Dự khẳng định là bị rớt não rồi.

Thầy ơi, khi nào thì thầy trả con cuốn Thiên Long Bát Bộ ạ?

Lời phê của giáo viên:

Mật báo có công, hôm nay thầy cho con 5 sao. Còn sách hả? Thầy chưa có đọc xong, khi nào xong trả con, ngoan.

Hôm nay sau khi login Phương Hân rất buồn bực phát hiện thần khí của mình đỏ. Bởi vì thời gian trước dồn sức đi Phiêu Miêu, cậu lại luôn theo Đả Thủ, dẫn đến thần khí làm việc vất vả quá độ. Bên cạnh bản đồ thu nhỏ ở trên một cái dấu đỏ thật bắt mắt, nhắc nhở vị chủ nhân vô trách nhiệm, thần khí của ngài cần sửa chữa!

Cậu buồn rầu mà nhìn độ bền vũ khí chỉ còn lại có 10 điểm, đành phải mở danh sách bang hội, kết quả phát hiện chỉ có hai ba con chim con lẻ loi.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Người đâu... đều đã đi đâu hết rồi a...

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Bọn họ cả ngày nay đều không thấy onl, không biết chết ở đâu rồi.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Thế nào lại chọn đúng ngày ngày hôm nay mà off hết.

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Chắc là có việc, Hồ ly cậu cần gì à?

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Thần khí tớ đỏ rồi, cấp bách cần F6 (*), ai giúp tớ giờ tay lên.

.....

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Quên đi, tớ tự đi tìm đội vậy.

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Không phải là mọi người không muốn giúp ngài, chỉ là trình độ không đủ, sợ không xứng với đại nhân ngài a...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Hừm?

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Ý của tôi là, đi hỏi đồng minh xem, bang bọn họ cao thủ đầy một đồng.

(*)F6: Tân Mãn Thần Phù cấp 6 (lv 92). Thần khí cấp nào thì cần Tân Mãn Thần Phù cấp đó để sửa.

Trước mắt cũng chỉ có thể như thế, Phương Hân không thích tổ đội tự do, nếu có khả năng thì tổ người quen, đồng minh coi như là người quen, được thông qua. Vì vậy cậu hướng kênh đồng minh rống lên “95+ F6 mời đội!”. Rất nhanh vào đội ba người, lại hô thêm hai lần nữa thì thấy không ai để ý, cậu nói thầm “Làm gì mà tối nay đi hết rồi.” Chuẩn bị tọa kỵ đến chữ Bào Tô Châu tìm thêm hai người nhét vào.

Cậu còn chưa chạy đến Tô Châu, tiểu cò lại lóe lần nữa, mở ra xem, Phương Hân nở nụ cười, Giang Thiên Mộ Vũ tới thật đúng lúc.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đúng lúc lắm, đi Tam hoàn.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Được, sao tự nhiên lại đi Tam hoàn?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Tôi cũng không muốn a, nhưng là thần khí đỏ, cần F6.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Trong thương khố tôi còn một cái, cho cô mang sửa đi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Cái F đó không phải là để giành 90+ xài sao.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không phải, tôi mở rương ra được, không cố định, cô cầm đi sửa đi, dù sao tôi giữ cũng vô dụng.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không cần, anh giữ lại mà bán, tự tôi kiếm được rồi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi lười mở sạp, giữ lại thêm chặt thương khố, để tôi lấy đưa cô.

Mấy người trong đội đều là Sát biến thiên hạ bang chúng, thấy lão đại nhà mình một lòng như muốn phá hết hình tượng trong quá khứ, mỗi người cười thầm không ngớt, nhưng mà họ biết lúc này không tiện mở miệng nói, phải biết rằng quấy rầy lão đại theo đuổi con gái hậu quả rất là đáng sợ.

Bên này Phương Hân hắc tuyến, đã nói là không cần, vì sao tên này lại nghe không hiểu. Đang muốn cự tuyệt tiếp, tiểu cò lại nháy, một nữ Nga My 93 xin vào đội, cậu liền đồng ý.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đội ngũ đủ rồi, trước cứ đánh đã rồi nói sau, Giang Thiên anh quay lại đây. Đi một lần 333 có vấn đề gì không?

Đội ngũ mọi người tỏ vẻ không thành vấn đề liền lập tức được truyền tổng vào phó bản. Tam hoàn, đối với những người chơi level cao mà nói đây là liên hoàn phó bản quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn được nữa, ba phó bản này bọn họ đã thuộc tới mức biết rõ vị trí ra của quái, hơn nữa mọi người máu dày, công kích cao, cho nên tổ đội của Phương Hân nhanh chóng đánh xong 50 tiểu quái và 6 mã phi. Lúc này cách thời gian tiểu Boss ra còn 8 phút, mọi người bèn tự giác ngồi xuống tại địa điểm ra Boss.

Bọn họ năm người đều có thói quen nói ở kênh đồng minh, do đó kênh đội ngũ nhất thời lạnh thanh, đột nhiên Nga My mở miệng.

[Đội ngũ] [Mua ‘ Mật Nhi]: Đại ca ca 106 anh sao lại theo bọn em F6 a?

Một lát sau, không thấy ai trả lời, nữ Nga My lại nũng nịu hỏi thêm lần nữa, Giang Thiên Mộ Vũ ở trong bang được mọi người nhắc nhở mới để ý lời cô.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi theo người ta.

[Đội ngũ] [Mua ‘ Mật Nhi]: Theo ai vậy?

[Đội ngũ] [KILLER]: Đương nhiên là theo hồng nhan tri kỷ rồi.

[Đội ngũ] [Mua ‘ Mật Nhi]: Chẳng lẽ là người ta?

Lời này vừa nói ra, những người khác trong đội chỉ cảm thấy một đàn quạ đen bay qua, chị hai, đừng có dọa người được không vậy... Rất ăn ý, mọi người đều im lặng. Phương Hân đổ đầy mồ hôi đến quên thâm cứu bốn chữ “hồng nhan tri kỷ”. Chỉ có điều Giang Thiên lão đại cũng không định để cậu xem nhẹ câu nói đùa của KILLER.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tất nhiên không phải cô, tôi chính là theo Hồ ly.

Mọi người trong lòng thầm nói: lão đại anh thật là thẳng thắn...

[Đội ngũ] [Mua ‘ Mật Nhi]: Hồ ly tinh kia sao? Cô ta có chỗ nào tốt chứ? Mặc đồ xấu như vậy.

Mọi người trong lòng thầm nói: Chị hai à chị còn thẳng thắn hơn...

Phương Hân nghe vậy sững sốt, rồi cười nhạt, nữ nhân ngốc, nói trắng ra là quá bại não, cũng không biết nhìn xem đang chọc ghẹo ai. Mà lửa giận trong lòng Giang Thiên cũng bùng lên, nhưng còn chưa kịp nghĩ ra cái gì để đáp trả, nữ Nga My này lại nói thêm.

[Đội ngũ] [Mua ‘ Mật Nhi]: Ca ca, anh xem hai chúng ta thật xứng đôi, em làm lão bà anh được không ??

Nữ Nga My mặc trang phục Thanh Phong Di Giang thời trang môn phái Nga My cao cấp, bày ra mái tóc nhuộm màu hồng đào, kiểu tóc, hình ảnh nhân vật toàn bộ đều xài YB đổi thành. Cùng Giang Thiên đứng chung một chỗ như vậy, đúng thật là trai tài gái sắc, rất xứng đôi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không, tôi không thích hình dáng cô.

[Đội ngũ] [Mua ‘ Mật Nhi]: Vì sao a, người ta rõ ràng đẹp thế này, đâu có chỗ nào không xứng với anh?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bởi vì tôi đã có người trong lòng.

[Đội ngũ] [Mua ‘ Mật Nhi]: Ai? Chẳng lẽ là nhỏ Hồ ly tinh xấu xí kia?

Phương Hân cười lạnh nhìn trò vui đang diễn ra, đột nhiên bị điểm danh, còn chưa kịp phản ứng, đã bị một lời của Giang Thiên Mộ Vũ làm cho shock luôn.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không sai, tôi thích cô ấy. Còn nữa, Hồ ly đẹp hơn cô nhiều, cô dám nói cô ấy xấu xí lần nữa xem!

[Đội ngũ] [Mua ‘ Mật Nhi]: Hừ, mặc trang phục môn phái, đẹp cái P a, con mắt của anh giục đi đâu rồi!

[Đội ngũ] [KILLER]: Ha ha, đã thấy qua nhiều người rồi nhưng chưa thấy qua nữ nhân nào mềm mỏng như vậy.

[Đội ngũ] [Vô Xạ Đại sư]: A di đà phật, nữ thí chủ, để lão nạp cho thí chủ ít nước tẩy súc miệng nha

~[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chết tiệt, còn nói thêm một chữ, cẩn thận sau này tôi thấy cô một lần giết một lần.

Giữa lúc mọi người trong đội đang tức giận, hình ảnh nhân vật xinh đẹp kia liền không thấy trong nhóm nữa, thì ra là Phương Hân đã đá Mua ‘ Mật Nhi ra khỏi đội. Nữ Nga My này bị đá ra ngoài, tại lân cận nói vài câu, chỉ có điều đều bị làm lơ, một lát sau, thấy không ai để ý mình, cuối cùng nhịn không được bỏ đi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đây, cẩn gì phải cùng cái loại đàn bà này cãi nhau, mấy người không thấy rất nhàm chán sao.

[Đội ngũ] [KILLER]: Nhanh gọn lẹ.

[Đội ngũ] [Vô Xạ Đại sư]: Lão nạp bội phục.

Lúc này, tiểu Boss đã ra, mọi người không nói nữa, xông vào oanh tạc boss một trận. Chỉ có Giang Thiên Mộ Vũ không hề động đậy, đứng tại chỗ quơ quơ đại đao. Có thể là lag, Phương Hân không để ý, dù sao chỉ cần nhặt bao là được rồi.

Giang Thiên Dự thấy có chút khó chịu, không, phải là rất rất khó chịu. Trong game, người miệng lưỡi anh gặp qua cũng nhiều, mấy tên bị anh giết hằng ngày tại kênh loa vẫn ân cần hỏi thăm cả nhà anh, anh cũng chưa bao giờ thấy khó chịu như vậy. Nữ Nga My gọi cái gì Mật Nhi kia đúng là khiến anh nổi giận, đã vậy, tuyên ngôn tình yêu của mình rõ ràng là bị Hồ ly ngớ lơ...

Bị người mình thích xem nhẹ như vậy, Giang Thiên Dự vừa tức giận vừa buồn rầu, chợt nhớ tới cuộc đối thoại của mấy đứa con gái trong bang mấy hôm trước, trong đầu lóe lên tia sáng.

Dư Độc âm âm ngả xuống, Phương Hân nhặt bao, phát hiện cái tượng điêu khắc Giang Thiên vẫn chưa động đậy, vội vã kêu lên.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Giang Thiên, đâu rồi, nhặt bao!

Nam Minh Giáo cuối cùng cũng di chuyển, cùng lúc, hình kim tệ ở góc trái bên dưới của Phương Hân cũng nhấp nháy.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Giao dịch

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Gì vậy? Tôi đã nói là tôi không lấy F6...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Giao dịch

Bất đắc dĩ, Phương Hân nhấn chọn giao dịch, chỉ thấy xuất hiện một bộ trang phục mốt vĩnh cửu Tiên Lữ Tình Duyên, một cặp 90 ngày Bạch Sí Bàng [cánh trắng] cùng kỹ thuật, thêm kiểu tóc Đồ Hoàn mắc nhất YB ***, còn có một dịch dung đan đặt trong khung giao dịch. Tuy Phương Hân là loại người thấy hiện trường tai nạn xe cộ vẫn có thể lạnh lùng nhìn thẳng, nhưng lúc này đây cũng phải sửng sốt.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nè, ý gì đây

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cho cô, ấn xác nhận.

Xác nhận cái đầu anh, Phương Hân liền đóng giao dịch, kết quả đối phương không từ bỏ ý định tiếp tục ném giao dịch qua, cậu dứt khoát không nhận.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đừng gửi qua nữa, tôi không nhận.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cô tiếp giao dịch đi

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Chắc, đã nói là tôi không nhận, nghe không hiểu sao!

[Đội ngũ] [KILLER]: Hai vị, nên đi ra đi, bọn tôi chờ này giờ...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi thích em.

Cả đội trong nháy mắt một mảnh im lặng, ba tên bang chúng tuy rằng rất rất muốn ở lại cổ vũ cho lão đại nhà mình, dĩ nhiên là cũng muốn xem tình hình phát triển thế nào, nhưng mà cái bầu không khí này không thích hợp, bọn họ chính là nên lui trước, vậy là từng người một rời khỏi đội.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly, cưới tôi đi, đi chung với em rất vui vẻ, em cũng thích tôi đúng không?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ... xin lỗi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không cần xin lỗi, nói cho tôi nghe câu trả lời thuyết phục của em.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không có gì, tôi không thể đồng ý.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đây là câu trả lời của em?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không sai

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tại sao? Tôi có quyền biết nguyên nhân chứ

Phương Hân thở dài, dù sao cũng là do cậu giấu diếm trước, tuy là không cố ý, nhưng cũng không đúng chính lại. Có lẽ là do cái tính xấu xa của cậu gây hại, cũng có thể là nguyên nhân khác, dù sao cục diện này vẫn là do mình tạo ra.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Giang Thiên, tôi là nam, nói vậy, anh hiểu chưa?

11. Chương 11

: Cá tháng tư vui vẻ

Thứ tư ngày 1 tháng 4. Thời tiết: trời có mây.

Mình tên là Giang Tiểu Vũ, ở thành phố H, là học sinh lớp 3/1 trường tiểu học XX. Ba của mình tên là Giang Thiên Dự, thầy của mình là Phương Hân, bạn gái bên cạnh nhà mình tên là A Hoa, nhà của mình còn có một dì gọi là dì Thắm, kẻ thù của mình chính là Ân Dự! Đúng rồi, mình còn có chơi một trò chơi tên là Thiên Long Bát Bộ, sư phụ của mình gọi là Hồ ly tu thành tinh, mình ở bang hội Khuynh thành ‘ Mỹ nhân cốc, trong bang có một nhóm tỷ tỷ xinh đẹp, tuy là các tỷ ấy có hơi kỳ quái.

Hôm nay các tỷ tỷ gọi mình vào một trang web màu xanh lá cây tên là JJ, các tỷ ấy nói có người viết truyện về bọn mình, mình vui vẻ vào, đến chương 10

thì không có thấy đăng thêm nữa, mình đợi rất rất lâu, nhấn F5 thật nhiều lần, nhưng mà đợi đến mãi 8 giờ tối vẫn không thấy CHƯƠNG sau đâu. Vì vậy mình để lại một tin nhắn trong đó: Tác giả tỷ tỷ đi đâu rồi, mau đăng CHƯƠNG mới đi a...

> Rất kì diệu nha, tác giả tỷ tỷ lại trả lời mình, tỷ ấy nói hiện tại đang phải thực tập, vừa mới về nhà, hơn nữa đêm nay còn có đề án cần hoàn thành, mà 11 giờ tối thì phòng ngủ bị cắt điện, cho nên đêm nay sẽ không thể có CHƯƠNG mới! Tỷ tỷ thật đáng thương a...

> Các tỷ tỷ Mỹ nhân cốc lại bảo mình đi đọc truyện khác, kết quả là mình thấy thật nhiều , là gì vậy ạ? Thầy có biết không? Còn có a, vì sao truyện này lại viết rằng hai ca ca có thể hôn môi? Trong đó còn có một người cứ luôn phát ra âm thanh ư a a? Mình xem có rất nhiều chỗ không hiểu... hoàn toàn không hiểu.

> Hôm nay nhật ký viết đến đây thôi, baba gọi mình đi ăn rồi ~~

>

> Lời phê của giáo viên:

> Đã nói nhiều lần với con là không nên đến gần bọn họ mà! Sau này bọn họ bảo con đọc cái gì, tuyệt đối không được nghe theo, đã rõ chưa?

>

> Tác giả nói ra suy nghĩ của mình:

> Xem hết đoạn nhật ký rồi, có phải đặc biệt xúc động muốn đánh ta không? Đến đây đi... Mà để ta nói trước đã, cái ngày cập nhật chương 10 biến thành 4.1 không phải do ta cố ý đâu, là do ta rất siêng năng chăm chỉ, lúc sáng phát hiện thời gian trong máy tính để lệch, cho nên rất thành thật chỉnh lại, kết quả hệ thống cực kỳ độc ác đã trực tiếp phán định ngày cập nhật chương 10

là 1.4... Xem như là một trò đùa ngoài ý muốn ngày cá tháng tư đi...

> Ngoài ra, CHƯƠNG này là để ta giải thích rằng hôm nay không thể cập nhật mới vì một đồng đề án chưa hoàn thành, để mọi người khỏi chờ. Hiện tại ta động lực tràn trề, cứ nghĩ tranh thủ thời gian mỗi ngày một chương, nhưng là hiện thực không cho phép, bởi vì thấy có nhiều bạn đọc truyện, nên liền làm một cái thông báo. Sau này nếu như bạn sẽ không giải thích nữa, hôm sau sẽ bù lại, mong mọi người thông cảm ~~

> Kiên quyết không bỏ dỡ!

>

> _____

> *chỉ chỉ* phía trên á, trang web JJ mà tác giả nói á, là cái trang nì nì .jjwxc.net tớ cũng lấy RAW từ nó á.

> Cái từ mà bé Tiểu Vũ thấy ấy, nó có nhiều nghĩa, ý chỉ nộ hôn, sự lảm lòi blablabla, máy không đọc được ký tự nào đó cũng xuất ra ô vuông nên cũng có nghĩa là phần H-scene mà tác giả lười tả,... Ở đây bé

ấy nói là đọc thấy rất nhiều thì chắc là H-scene rồi *che mặt*, mới 10 tuổi mà mấy bị mấy bà chị hủ nữ tẩy não thật tội nghiệp.

> À nói luôn, tớ là tớ rất là lười edit phần suy nghĩ của tác giả, nên đoạn nào tớ thấy có liên quan đến truyện tới mới edit nhá~

12. Chương 12

: Tình nhân hay cừu nhân

(*)Tình nhân: người yêu; cừu nhân: kẻ thù. Để hán việt cho nó hiệp văn

~~Thứ sáu ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh.

Hôm nay baba mình cũng không có về ăn cơm tối, dì Thẩm nói baba bận làm việc, công việc rất nhiều, cho nên không thể về ăn cơm cùng với mình. Bỏ đi, dù sao mình cũng đã quen với việc ăn cơm một mình rồi, còn có dì Thẩm ăn cùng mình nữa mà.

Buổi tối, mình vào thư phòng chơi máy tính, vốn định chơi Thiên Long Bát Bộ, thế nhưng bởi vì trong trò chơi có một ca ca rất đáng ghét, cho nên mình quyết định không chơi nữa. Ca ca đó thật sự rất đáng ghét, hồi trước mình còn nghĩ ca ấy là người tốt nữa chứ, mặc dù có hơi kỳ quái. Còn có bạn bè của ca ấy nữa, đều là người xấu, nói mình lừa gạt lấy đồ của bọn họ, thầy giáo đã nói rằng, đứa trẻ ngoan thì không có lừa gạt người khác, mình cho tới bây giờ còn chưa có lừa gạt ai, chứ đừng nói là lừa lấy đồ.

Đúng rồi, buổi chiều Ân Dực lại tới véo mặt mình, cậu ta không biết làm như vậy rất đau sao, cứ chờ mình cao lớn hơn cậu ta đi, lúc đó mình cũng sẽ véo mặt cậu ta, lấy cả hai tay véo luôn!

Lời phê của giáo viên:

Đã là bạn bè thì phải bảo vệ nhau, tôn trọng lẫn nhau, nhớ kỹ lúc véo mặt bạn thì đừng để cho giáo viên nhìn thấy.

=====

Nhạn Nam Thiên Long Bát Bộ là một nơi đẫm máu, có lẽ do màu sắc cùng nhạc nền ở đây. Rất nhiều người thích tại cửa khẩu Nhạn Nam chém chém giết giết, nguyên nhân đơn giản là trả thù, bang chiến, hoặc vô duyên vô cớ đến đánh nhau, còn có trường hợp xui xẻo bị lạc đạn.

Phương Hân mới từ Lạc Dương chuyển cảnh qua Nhạn Nam, thì thấy trên màn hình nhấp nháy đỏ, hệ thống thông báo có người tấn công cậu. Cậu nhìn nhìn chung quanh, ra là có một đám chắn trước cửa hỗn chiến, âm thanh kỹ năng, tiếng chém giết tràn ngập tứ phía. Đáng tiếc người quá nhiều, thật sự là nhận không ra kẻ tấn công mình ở chỗ nào, phỏng chừng là đánh nhầm. Phương Hân mở Nhại Như Mộc Kê, cười tọa kỵ, Hồng Phượng tung hai cánh bay đi để lại sau mình một đám người. Sau khi bay khỏi hiện trường sự cố, cậu tùy tiện tìm kiếm khoáng thạch và thảo dược, định bụng thăng một chút kỹ năng cuộc sống của mình đã bỏ dỡ lâu nay.

Người đào khoáng hái thuốc ở Nhạn Nam rất nhiều, khoáng thạch cùng thảo dược căn bản sinh ra không kịp, Phương Hân bay vòng vòng mấy vòng cũng chưa thu hoạch được gì. Nếu không thì đem tên nào dám tranh cùng mình đều thủ tiêu hết đi ~ nhìn mấy người cũng như cậu cười tọa kỵ chạy tới chạy lui, Phương Hân xấu xa nghĩ. Lúc này, trên bản đồ thu nhỏ hiển thị một khối khoáng thạch mới, cậu xuống tọa kỵ, bắt đầu 'keng keng' đào, hai bên trái phải có vài người chơi đi ngang qua, nhìn nhìn, cũng chỉ có thể bỏ đi. Nhưng ngoại trừ một người, hẳn ta ở bên cạnh đợi, chờ Phương Hân đào khoáng bỏ vào bao xong, lập tức tấn công.

Phương Hân sững sốt, phản ứng đầu tiên là bỏ chạy, vừa chạy vừa quan sát người đuổi theo ở phía sau, tình hình phát hiện hóa ra là người đã tấn công cậu ở cửa khẩu Nhạn Nam. Cậu đang muốn kéo giãn

khoảng cách để phản kích, kết quả là bị đứng hình, thế có chết hay không chứ... Chờ hết lag, tiểu mỹ nữ phần hồng diễm đậm đáng yêu đã ngã xuống mặt đất.

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Mày thử chạy lần nữa xem!

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Cậu có bệnh? Tôi cần bản không biết cậu! Sao lại muốn giết tôi !!

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Mày giết lão bà của tao, tao đương nhiên phải báo thù.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Cậu ??? Lão bà của cậu là ai a!

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Chết tiết, giết người mà còn không nhớ, cạo hết lông mày!

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Tôi không giết, nhớ cái heo!

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Lão bà của tao là Mua ‘ Mật Nhi, cô ấy nói hôm qua mày giết cô ấy.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Tôi không hề giết cô ta.

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Không có thì sao lão bà tao lại nói mày giết?

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Lão bà cậu nói gì thì cậu tin thế à, cậu ?? a!

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Chết tiết, mày sau này cẩn thận một chút, không thì tao gặp một lần giết một lần!

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Những lời này tôi trả lại cho cậu.

Dứt lời, Phương Hân nhấn đầu thai, đến Địa Phủ, cậu không định trở về thành mà tìm một chỗ ngồi xuống. Trong bang thấy thông báo cậu bị giết, mọi người đều hỏi thăm, ô hảo hữu không ngừng nhấp nháy, cậu cũng không để ý đến. Mua ‘ Mật Nhi là nữ Nga My ngày đó cùng đi Tam hoàn, bị Giang Thiên cự tuyệt không ngờ lại tìm cậu trút giận, ngấm lại cũng thật sự buồn cười, rõ ràng bản thân đã có lão công mà còn nơi nơi tìm trai. Mấy cô gái trong game lẽ nào đều tam quan bất chính (*) như thế sao.

(*)Tam quan bao gồm: thể giới quan, nhân sinh quan, giá trị quan.

Tam quan bất chính có thể hiểu đơn giản là sự lệch lạc về thể giới quan, nhân sinh quan, giá trị quan.

Nghĩ tới Giang Thiên, Phương Hân thở dài, nhớ lại ngày đó sau khi cậu nói ra sự thực, Giang Thiên chỉ trầm mặc một lúc, tiếp đó giao dịch qua một F6, liền logout, sau vài ngày cũng không onl game lại. Phương Hân mỗi lần onl thấy nick anh ta xám, trong lòng không tự chủ được sinh ra một tia áy náy. Kỳ thật từ hồi PK, cậu cảm thấy Giang Thiên rất tốt, hướng chỉ sau đó hai người luôn cùng một chỗ train level, đi phó bản, hình thành những ăn ý làm cho cậu khó có thể bỏ qua, thế nên không chú ý đến chuyện acc của mình là nữ. Nhưng mà, không thừa nhận cũng không được, trước đây cậu đúng thật là có ý muốn đùa giỡn một chút, nhưng sau đó thật sự muốn cùng Giang Thiên làm bạn, đáng tiếc sự tình phát triển có chút không theo ý muốn.

“Lẽ nào ngay cả làm anh em cũng không được sao...” Phương Hân nhìn máy tính, yên lặng thì thầm, rồi liền trở về Lạc Dương.

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Hồ ly cậu sao vậy, kêu cả nửa ngày cũng không phản ứng, này, hồn bay về đi a !!!!

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Hồ ly, tên nào không có mắt giết cậu vậy!

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Đồi ta đi thiêu hán nào Cây hoa cúc !!

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: = =|| Các đại tỷ đừng mãnh vô song, lên nào...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Không có gì, chỉ là lag nên bị đánh lén thôi, để lần sau gặp ném cho các người dạy dỗ.

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: >< hồ=“ ly=“ đại=“ nhân=“ muôn=“ năm=“ ~~=“ [bang=“ hội]=“ [lão=“ tử=“ chính=“ là=“ cuồng]=“ tại=“ hạ=“ bội=“ phục...=“ [bang=“ hội]=“ [mẽ=“ lạp=“ lạp]=“ đúng=“ rồi,=“ hồ=“ ly=“ sao=“ hôm=“ nay=“ cậu=“ không=“

xách=" giang=" lão=" đại=" theo=" làm=" vệ=" sĩ=" a=" ~=" toàn=" bộ=" con=" gái="
 mỹ=" nhân=" cốc=" ở=" trong=" lòng=" nhất=" trí=" bạn=" mẽ=" lap=" lap=" được="
 điểm=" 10=" cho=" chất=" lượng=" —=" quá=" tuyệt=" vời=" trực=" tiếp=" hỏi=" ra=" tiếng=" lòng=" của=" chúng=" ta=" theo=" các=" cô=" quan=" sát=" mấy=" ngày=" nay=" hồ=" ly=" đều=" cô=" đơn=" chiếc=" bóng=" giang=" thiên=" mộ=" vũ=" bình=" thường=" luôn=" xoay=" quanh=" bên=" người=" cậu=" lại=" liên=" tục=" mấy=" ngày=" không=" xuất=" hiện=" thật=" sự=" là=" rất=" rất=" không=" bình=" thường=" a=" có=" miêu=" nị=" tuyệt=" đối=" có=" miêu=" nị!=" [miêu=" nị=" mề=" béo=" ý=" chỉ=" scandal]= [bang=" hội]= [thưởng=" thu=" thưởng=" cây=" hoa=" cú]= khu...=" đúng=" a=" nếu=" giang=" lão=" đại=" ở=" đây=" thì=" sao=" cậu=" có=" khả=" năng=" bị=" đánh=" lên=" chứ=" [bang=" hội]= [thu=" vũ]= đúng=" hay~=" [bang=" hội]= [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]= a=" anh=" ta=" hôm=" nay=" không=" onl.= [bang=" hội]= [tap=" mị]= ới?=" là=" vậy=" sao?=" [bang=" hội]= [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]= còn=" có=" thể=" thế=" nào?=" [bang=" hội]= [cà=" phê=" o=" ướp=" lạnh]= hay=" là...=" lẽ=" nào...=" này...=" cái=" kia...=" ưm...=" [bang=" hội]= [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]= bạn=" trẻ=" cà=" phê=" [bang=" hội]= [cà=" phê=" o=" ướp=" lạnh]= em=" chưa=" có=" nói=" gì=" á=" cũng=" không=" hỏi=" à=" vậy=" nha~=" [bang=" hội]= [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]= theo=" tớ=" đi=" tam=" hoàn=" thì=" vào=" đội=" nếu=" không=" thì...=" ha=" hã=" ~=" mọi=" người=" run=" rẩy=" kỳ=" quái=" rất=" kỳ=" quái=" miêu=" nị=" rất=" miêu=" nị=" nhưng=" tính=" cách=" của=" hồ=" ly=" vẫn=" không=" thay=" đổi=" ký=" tên=" lên=" phần=" văn=" kiện=" cuối=" cùng=" giang=" thiên=" dự=" tựa=" lưng=" vào=" ghế=" mệt=" mỗi=" day=" day=" huyết=" thái=" dương=" mấy=" ngày=" nay=" công=" việc=" chồng=" chất=" tuy=" nói=" anh=" sớm=" đã=" quen=" với=" cường=" độ=" công=" việc=" như=" vậy=" thể=" nhưng=" trong=" lúc=" nhất=" thời=" cũng=" thấy=" khó=" tiêu=" thư=" ký=" nhẹ=" nhàng=" đặt=" xuống=" một=" tách=" cà=" phê=" đem=" số=" văn=" kiện=" đã=" ký=" tên=" đi=" rất=" nhanh=" ra=" khỏi=" phòng=" làm=" việc=" lưu=" lại=" một=" không=" gian=" yên=" tĩnh=" cho=" ông=" chủ=" tay=" nhẹ=" nhàng=" nắm=" chuốt=" vô=" thức=" di=" chuyển=" con=" trở=" trượt=" trên=" màn=" hình=" máy=" tính=" cuối=" cùng=" dừng=" lại=" ở=" biểu=" tượng=" quen=" thuộc=" kia=" giang=" thiên=" dự=" lưỡng=" lự=" không=" biết=" có=" nên=" click=" không=" đi=" vào=" cái=" thể=" giới=" vô=" cùng=" quen=" thuộc=" với=" mình=" ngày=" đó=" sau=" khi=" logout=" anh=" ngồi=" ngây=" ngốc=" thật=" lâu=" hồ=" ly=" nói=" ra=" sự=" thật=" khiến=" cho=" anh=" bị=" đả=" kích=" lớn=" hơn=" so=" với=" tưởng=" tượng=" rất=" nhiều=" chưa=" bao=" giờ=" từng=" suy=" nghĩ=" qua=" đối=" phương=" có=" thể=" cùng=" giới=" tính=" với=" mình=" vì=" vậy=" khi=" biết=" sự=" thật=" trong=" lòng=" anh=" phút=" chốc=" tràn=" ngập=" phấn=" nộ=" vì=" bị=" lừa=" dối=" cùng=" cảm=" giác=" mất=" mát=" không=" lời=" nào=" tả=" siết=" thậm=" chí=" từng=" có=" xúc=" động=" muốn=" trả=" thù=" đối=" phương=" thể=" nhưng=" nhìn=" hồ=" ly=" trước=" mắt=" anh=" không=" còn=" cách=" nào=" chỉ=" có=" thể=" lựa=" chọn=" bỏ=" đi=" thật=" ra=" anh=" biết=" hồ=" ly=" luôn=" tránh=" né=" mấy=" câu=" nói=" đùa=" mập=" mờ=" của=" anh=" hết=" lần=" này=" đến=" lần=" khác=" từ=" chối=" quà=" anh=" tặng=" tất=" cả=" đều=" có=" nguyên=" nhân=" mà=" anh=" thì=" lại=" tự=" cho=" rằng=" đây=" là=" do=" đối=" phương=" rụt=" rè=" bây=" giờ=" nghĩ=" lại=" có=" lẽ=" kể=" đàn=" độn=" chính=" là=" anh=" bản=" thân=" mình=" đối=" với=" phụ=" nữ=" quả=" thật=" không=" có=" khái=" niệm=" gì=" cả=" vợ=" trước=" đã=" như=" vậy=" lần=" này=" cũng=" lại=" như=" thể=" tuy=" rằng=" đối=" phương=" không=" phải=" thật=" sự=" là=" nữ=" cười=" khở=" giang=" thiên=" dự=" hộp=" một=" ngum=" cà=" phê=" từ=" lâu=" đã=" nguội=" lạnh=" tuy=" đắng=" nhưng=" cũng=" khiến=" cho=" tâm=" hồn=" lạnh=" buốt=" của=" kẻ=" khác=" thanh=" tỉnh=" như=" trước=" khó=" lay=" chuyển=" được=" chấp=" nhất=" trong=" lòng=" với=" trò=" chơi=" giang=" thiên=" dự=" đăng=" nhập=" thiên=" long=" bát=" bộ=" địa=" điểm=" login=" chính=" là=" công=" tây=" thành=" tô=" châu=" vẫn=" một=" đám=" người=" vậy=" quanh=" npc=" tam=" hoàn=" không=" thuận=" không=" theo=" (*)=" mà="

hồ=" gào=" lập=" đội=" (*)nguyên=" gốc=" 'bắt=" y=" bắt=" nhiều=" bắt=" có=" lẽ=" tiết='=" nghĩa=" là=" 'không=" thuận=" không=" theo=" mặc=" kệ=" lẽ=" tiết.='=" xung=" quanh=" npc=" hiện=" thêm=" mấy=" người,=" chắc=" là=" vừa=" mới=" từ=" trong=" phó=" bản=" truyền=" tổng=" đi=" ra,=" giang=" thiên=" dự=" tùy=" tiện=" nhìn=" lướt=" qua,=" liền=" thấy=" tên=" hồ=" ly=" đồng=" thời,=" mọi=" người=" trong=" đội=" hồ=" ly=" cũng=" thấy=" anh.= " [đội=" ngũ]= " [cà=" phê=" °=" ướp=" lạnh]:=" ái?= " kia=" không=" phải=" là=" giang=" lão=" đại=" sao?= " [đội=" ngũ]= " [thu=" vũ]:=" đúng=" rồi,=" mấy=" ngày=" không=" thấy,=" hôm=" nay=" cuối=" cùng=" cũng=" tới=" a~=" [đội=" ngũ]= " [mẽ=" lap=" lap]:=" có=" muốn=" bắt=" chuyện=" hay=" không?= " [đội=" ngũ]= " [tap=" mị]:=" lão=" đại=" đồng=" minh=" đương=" nhiên=" phải=" chào=" hỏi=" chứ~=" [đội=" ngũ]= " [thường=" thu=" thưởng=" cây=" hoa=" cúc]:=" người=" ta=" sẽ=" không=" phải=" tới=" tìm=" hồ=" ly=" đi,=" chúng=" ta=" đây=" chẳng=" phải=" là=" bóng=" đèn=" sao?= " giữa=" lúc=" trong=" đội=" đang=" mồm=" năm=" miệng=" mười=" thảo=" luận=" đã=" thấy=" giang=" thiên=" mộ=" vũ=" cười=" tọa=" ky,=" bay=" một=" đường=" biến=" mất.= " phương=" hân=" văn=" luôn=" nhìn=" chăm=" chăm=" vào=" anh,=" thăm=" nghĩ=" nên=" chào=" hỏi=" thế=" nào,=" kết=" quả=" đối=" phương=" không=" nói=" một=" lời=" liền=" chạy=" đi.= " [đội=" ngũ]= " [thu=" vũ]:=" có=" thể=" là=" không=" thấy=" chúng=" ta?= " [đội=" ngũ]= " [tap=" mị]:=" chắc=" là=" thể...=" [đội=" ngũ]= " [thường=" thu=" thưởng=" cây=" hoa=" cúc]:=" hồng=" hùng=" vương=" hồng=" hùng=" vương,=" dùng=" đờ=" ra=" thể=" != " [đội=" ngũ]= " [mẽ=" lap=" lap]:=" chờ=" chút,=" tở=" mua=" thêm=" thức=" ăn=" bb.= " [đội=" ngũ]= " [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]:=" có=" vẽ=" như=" chúng=" ta=" nên=" làm=" q1=" lần=" nữa=" đi.= " cả=" đội=" im=" lặng,=" đảo=" chân=" quay=" lại,=" quên=" mất=" luôn=" vụ=" kia,=" một=" đám=" người=" cứ=" thế=" làm=" bầm=" chạy=" trở=" về=" cổng=" tây=" thành=" tô=" châu.= " giang=" thiên=" dự=" không=" phải=" có=" ý=" muốn=" chạy=" đi,=" thế=" nhưng=" tay=" cứ=" không=" nghe=" lời=" mà=" điểm=" tọa=" ky,=" rồi=" tự=" động=" tìm=" đường=" bay=" thẳng=" đến=" đại=" lý.= " cho=" nên=" mới=" xuất=" hiện=" cảnh=" tượng=" anh=" ngồi=" trên=" nóc=" nhà,=" bên=" cạnh=" chính=" là=" cô=" em=" gái=" kết=" nghĩa=" trong=" game=" ——=" quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương.= " [đội=" ngũ]= " [quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương]:=" anh=" hai=" anh=" thất=" tình=" à?= " [đội=" ngũ]= " [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" rất=" rõ=" ràng=" sao?= " [đội=" ngũ]= " [quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương]:=" rất=" rõ=" ràng.= " [đội=" ngũ]= " [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" ...=" [đội=" ngũ]= " [quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương]:=" anh=" bao=" nhiêu=" tuổi?= " [đội=" ngũ]= " [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" hỏi=" cái=" này=" làm=" gì?= " [đội=" ngũ]= " [quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương]:=" thoát=" nhìn=" tuổi=" anh=" không=" nhỏ,=" như=" thế=" nào=" lại=" gây=" thơ=" như=" vậy=" a,=" chỉ=" là=" thất=" tình=" trong=" game=" thôi=" mà,=" đến=" nỗi=" vậy=" sao.= " [đội=" ngũ]= " [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" anh=" có=" nói=" anh=" thất=" tình=" sao?= " [đội=" ngũ]= " [quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương]:=" là=" hồ=" ly=" kia=" a~=" [đội=" ngũ]= " [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" ...=" [đội=" ngũ]= " [quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương]:=" dũng=" khí=" đáng=" khen=" nha,=" nhưng=" người=" ta=" lại=" là=" nam=" a.= " [đội=" ngũ]= " [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" em=" biết=" cậu=" ta=" là=" nam?= " [đội=" ngũ]= " [quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương]:=" nói=" thừa,=" làm=" gì=" có=" đứa=" con=" gái=" nào=" có=" thể=" đánh=" thắng=" được=" em!= " nếu=" không=" phải=" là=" nam=" thì=" tên=" của=" em=" viết=" ngược=" luôn!= " [đội=" ngũ]= " [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" ...=" [đội=" ngũ]= " [quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương]:=" anh=" thổ=" lộ=" rồi=" à?= " [đội=" ngũ]= " [quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương]:=" này,=" dùng=" có=" như=" vậy=" a,=" thật=" ra=" người=" ta=" cũng=" có=" lòng=" tốt=" mà,=" không=" có=" mấy=" chuyện=" như=" là=" lừa=" gạt=" anh=" xong=" rồi=" đá=" anh.= " [đội=" ngũ]= " [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" có=" lẽ=" mất=" nhìn=" người=" của=" anh=" có=" vấn=" đề.= " [đội=" ngũ]= " [quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương]:=" hừm,=" vậy=" anh=" định=" thế=" nào?= " làm=" tình=" nhân=" không=" được,=" lẽ=" nào=" muốn=" làm=" cừu=" nhân=" sao?= " làm=" tình=" nhân=" không=" được,=" lẽ=" nào=" muốn=" làm=" cừu=" nhân=" sao?= " những=" lời=" này=" giang="

thiên="” dự="” cứ="” lắm="” nhằm="” mãi="” trong="”>

13. Chương 13

: Hoàn cảnh gia đình éo le

Thứ hai ngày x tháng x. Thời tiết: tốt.

Hôm nay có tiết Thủ Công, thầy giáo muốn làm một đĩa hoa quả, cho nên mình đã đem táo, lê, dâu, chuối, quýt, cả dao gọt trái cây và đĩa nhỏ đều mang lên hết! Dì Thẩm nói là không cần phải mang nhiều như vậy, nhưng mà mỗi quả đều trông thật ngon a, mình liền len lén đem toàn bộ bỏ vào cặp sách, he he.

Hết tiết Ngữ Văn là đến tiết Thủ Công rồi, mình thật hưng phấn, kết quả bị thầy Phương gọi lên trả lời câu hỏi, cuối cùng trả lời sai bị phạt đứng 5 phút. Thế nhưng mình vẫn rất vui vẻ, vì sau đó là tiết Thủ Công a. Giờ giải lao mình lấy tất cả trái cây ra, mấy bạn khác cũng mang theo nhiều lắm, thoát nhìn đều rất ngon, tiểu mập mập không nhịn nổi rốt cục đem mấy quả mang đến ăn hết, ha ha, vào tiết cậu ta quả nhiên bị thầy giáo phê bình.

Mình làm một đĩa hoa cúc thật lớn, lần trước do nhớ làm chết hết mấy cây hoa cúc mà baba thích nhất, nên lần này mình muốn làm một đĩa hoa cúc bù lại cho baba, mình còn được thầy giáo khen nữa nha. Nhưng mà đáng giận nhất chính là, Ân Dự giật lấy đĩa hoa quả của mình ăn mất tiêu, còn kiên quyết muốn đổi quả chuối thối của cậu ta với đĩa hoa cúc của mình nữa, mình đương nhiên là không chịu rồi, nhưng vẫn bị cậu ta cướp mất. Ân Dự là tên xấu xa, mình ném bay quả chuối thối của cậu ta, chuối thối ai mà muốn ăn chứ a!

Tối nay mình muốn chơi Thiên Long Bát Bộ, không biết sư phụ và các tỷ tỷ có nhớ mình không.

Lời phê của giáo viên:

Khụ... những từ ngữ này của con, thật sự chỉ là vô ý thôi sao?

Hôm nay Mỹ nhân cốc có chút không giống với bình thường, vì sao ư? Nguyên nhân là anh bạn nào đó biến mất một thời gian rất lâu rốt cục đã login, thế là toàn bộ bọn con gái đều sôi sục.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Tiêu Tiêu, chị nhớ muốn chết a, ôm cái nào !!!

[Bang hội] [thu vũ]: Ai ai ai, là !! Nặng nặng nặng

~[Bang hội] [tạp mị]: >< tiêu="” tiêu="” một="” cái="”>

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Hoan nghênh trở về, , chị cực thích nhân yêu a... [Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Cây hoa cúc tự trọng a... Khụ, cho chị nặng nữa !! [Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Các tỷ tỷ khỏe không ạ [Bang hội] [mề lạp lạp]: A a a a, rất ngoan !!! Rất đáng yêu !!! [Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Tiêu Tiêu mấy tuổi, chắc là rất nhỏ nhỉ? [Bang hội] [thu vũ]: Có phải đang học sơ trung? [Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Em năm nay 10 tuổi. [Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Là bé trai chân chính a a a a... [Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Ai, trẻ con bây giờ, thật giỏi! [Bang hội] [voi trên cây]: OMG, năm tới 10 tuổi vẫn còn đang nghịch bòn... [Bang hội] [tạp mị]: >333< (=“” tớ="” đây="” đứng="” hình="” nói="” không="” nên="” lời~)="” [bang="” hội]="” [cà="” phê="” °="” ướp="” lạnh]:="” nhỏ="” như="” vậy...="” cái="” tên="” đầu="” heo="” lam="” nhan="” đứng="” là="” sát="” hại="” dọa="” hoa="” quốc="” gia="” mà="” a="” !=“” cà="” phê="” °="” ướp="” lạnh="” vừa="” nói="” xong,="” kênh="” bang="” hội="” liền="” im="” lạng,="” tất="” cả="” mọi="” người="” đang="” chờ="” phản="” ứng="” của="” tiêu="” tiêu="” vũ="” hiết,="” đầu="” sao="” trước="” kia="” hại="” nhóc="” ấy="” rồi="” game="” lâu="” như="” vậy="” là="” thù="” gia="” lam="” nhan.=“” tuy="” nói="” đối="” phương="” cũng="” không="” có="” thật="” sự="” làm="” cậu="” nhóc="” tổn="” thương,="” nhưng="” ngay="” trên="”

kênh=" đồng=" minh=" gào=" lên=" tiêu=" tiêu=" là=" nhân=" yêu=" thì=" không=" phải=" chuyện=" đùa,=" kết=" quả=" khiến=" cậu=" nhóc=" bị=" người=" ta=" sĩ=" vả=" thật=" sự=" cũng=" không=" phải=" nghi=" ngờ.= giữa=" lúc=" cà=" phê=" °=" ướp=" lạnh=" oán=" giận=" cái=" miệng=" quạ=" đen=" của=" mình,=" kênh=" bang=" hội=" nhảy=" ra=" một=" câu.= [bang=" hội]= [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]:=" nè=" nè,=" mấy=" bà=" không=" nên=" truyền=" bá=" mấy=" cái=" tư=" tưởng=" kỳ=" quái=" cho=" con=" nít=" nha.= mọi=" người=" ,=" hồ=" ly=" cậu=" tôi=" thật=" đúng=" lúc.= dàn=" hủ=" nữ=" trong=" lòng=" kêu=" oan,=" cái=" gì=" mà=" truyền=" bá=" tư=" tưởng=" kỳ=" quái=" a,=" rồ=" ràng=" là=" còn=" chưa=" có=" tôi=" cái=" đoạn=" truyền=" bá=" mà,=" hồ=" ly=" cậu=" đổ=" oan=" cho=" người=" ta=" a!=" [bang=" hội]= [tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết]:=" sư=" phụ.= [bang=" hội]= [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]:=" a,=" đồ=" đệ=" ngốc,=" vào=" đội.= [bang=" hội]= [tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết]:=" dạ.= [bang=" hội]= [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt=" lượng]:=" ê=" ê,=" hồ=" ly=" cậu=" lại=" định=" độc=" chiếm=" nhóc=" con=" sao?=" [bang=" hội]= [cà=" phê=" °=" ướp=" lạnh]:=" đúng=" đó,=" người=" ta=" còn=" chưa=" có=" ghẹo=" đủ=" cơ=" mà=" [bang=" hội]= [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]:=" đồ=" đề=" ngốc,=" dừng=" để=" ý=" đến=" mấy=" bà=" chị=" này.= [bang=" hội]= [thu=" vũ]:=" khi,=" xem=" như=" cậu=" lợi=" hại=" !!=" [bang=" hội]= [tạp=" mị]:=" tiêu=" tiêu=" nhóc=" dừng=" nghe=" sư=" phụ=" a=" a=" a=" a!=" [bang=" hội]= [cà=" phê=" °=" ướp=" lạnh]:=" hồ=" ly=" lão=" đại=" con=" sai=" rồi...=" t_t,=" xin=" dừng=" bảo=" nhóc=" không=" để=" ý=" chúng=" con...=" [bang=" hội]= [lão=" tử=" chính=" là=" cuồng]:=" hồ=" ly=" hai=" người=" đi=" vui=" về~=" phớt=" lờ=" tiếng=" gào=" khóc=" thảm=" thiết=" trong=" kênh=" bang=" hội,=" phương=" hân=" đem=" tầm=" mắt=" về=" tổ=" đội,=" phát=" giác=" tiểu=" đồ=" đệ=" đã=" ngồi=" bên=" cạnh=" mình,=" lúc=" này=" đang=" cùng=" một=" tên=" không=" tưởng=" đối=" mặt=" mặt=" lớn=" tròng=" mắt=" bé.= [phương=" hân=" trong=" game=" làm=" sao=" mà=" nhìn=" ra=" được=" 'mắt=" lớn=" tròng=" mắt=" bé'?=" tác=" giả:= a=" ha=" ha,=" bug=" chẳng=" hỏi=" gm=" ấy.]= [đội=" ngũ]= [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]:=" này,=" ngốc=" cả=" đôi=" sao?=" cậu=" tìm=" tiêu=" tiêu=" có=" việc=" gì?=" [đội=" ngũ]= [ba=" nghìn=" =" sát]:=" tôi=" đây=" là=" tìm=" cậu=" ta,=" không=" phải=" bà=" mẹ=" gà.= [đội=" ngũ]= [tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết]:=" ai=" cho=" phép=" cậu=" mắng=" sư=" phụ=" tôi!=" [đội=" ngũ]= [ba=" nghìn=" =" sát]:=" gan=" to=" ra=" nha,=" giang=" tiểu=" vũ.= [đội=" ngũ]= [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]:=" cậu=" là=" ai?=" [đội=" ngũ]= [ba=" nghìn=" =" sát]:=" hình=" như=" cái=" này=" không=" phải=" chuyện=" của=" cô.= [đội=" ngũ]= [ba=" nghìn=" =" sát]:=" giang=" tiểu=" vũ,=" cậu=" sao=" không=" nói=" gì,=" bình=" thường=" nhìn=" đã=" giống=" một=" bé=" gái=" rồi,=" kết=" quả=" trong=" trò=" chơi=" biến=" thành=" con=" gái=" thật=" rồi=" a.= [đội=" ngũ]= [tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết]:=" cậu=" mới=" là=" bé=" gái!=" [tác=" giả:= ta=" thiếu=" chút=" nữa=" viết=" thành=" 'cậu=" mới=" là=" bé=" gái,=" cả=" nhà=" cậu=" là=" bé=" gái',=" rồi=" rồi,=" là=" ta=" vô=" dụng.]= [đội=" ngũ]= [ba=" nghìn=" =" sát]:=" bình=" thường=" mắt=" kém=" không=" tính,=" sao=" ngay=" cả=" trong=" trò=" chơi=" cũng=" không=" phân=" biệt=" được=" nam=" hay=" nữ?=" [đội=" ngũ]= [tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết]:=" cậu,=" sư=" phụ=" đá=" bay=" cậu=" ta=" đi=" !!=" phương=" hân=" nhìn=" hai=" tiểu=" quỷ=" cãi=" nhau=" đến=" nửa=" ngày,=" không=" nghĩ=" tới=" cuối=" cùng=" bạn=" nhỏ=" tiêu=" tiêu=" lại=" phát=" hỏa.= nhanh=" chóng=" đem=" đội=" trưởng=" đưa=" cho=" tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết,=" để=" tiểu=" đồ=" đệ=" tự=" quyết=" định=" đi,=" cậu=" chỉ=" đứng=" một=" bên=" xem=" kịch=" thôi.= không=" biết=" là=" do=" rp=" bạo=" phát=" (*)=" hay=" là=" do=" cảm=" gan=" tím=" ruột,=" anh=" bạn=" nhỏ=" tiêu=" tiêu=" lại=" rất=" nhanh=" nhện=" mà=" đem=" ba=" nghìn=" =" sát=" đá=" bay=" khỏi=" đội.= phương=" hân=" chắc=" lưỡi,=" tiểu=" ngậy=" ngô=" khi=" phát=" hỏa=" cũng=" có=" thể=" biến=" thành=" godzilla,=" tuy=" rằng=" trí=" lực=" vẫn=" duy=" trì=" một=" đường=" với=" trực=" hoành,=" nhưng=" hành=" động=" có=" vẻ=" lưu=" loát=" hơn.= (*)rp=" bạo=" phát=" (nhân=" phẩm=" bạo=" phát)=" ý=" chỉ=" người=" có=" vận=" khí=" vô=" cùng=" tốt.= [loa=" [ba=" nghìn=" ="

sát]:=" giang=" tiểu=" vũ=" chết=" tiết,=" dám=" đá=" tôi,=" cần=" thận=" tôi=" đem=" nhật=" ký=" của=" cậu=" dân=" lên=" tường=" đẩy!=" [đội=" ngũ]=" [tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết]:=" sự=" phụ,=" sao=" con=" không=" có=" loa=" kia?=" [đội=" ngũ]=" [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]:=" muốn=" mắng=" lại=" sao?=" [đội=" ngũ]=" [tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết]:=" dạ,=" phương=" hân=" nhếch=" khóe=" miệng=" đem=" mấy=" cái=" loa=" giao=" dịch=" qua=" cho=" tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết,=" không=" nghĩ=" tới=" a=" không=" nghĩ=" tới,=" thể=" giới=" game=" thật=" nhỏ=" bé,=" học=" sinh=" lớp=" mình=" không=" ngờ=" một=" hơi=" có=" tới=" hai=" trò,=" bên=" này=" thầy=" giáo=" phương=" hân=" trong=" lòng=" đang=" suy=" tính,=" bên=" kia=" ba=" nghìn=" =" sát=" vẫn=" kiêu=" ngạo=" hét=" loa,=" [loa=" [ba=" nghìn=" =" sát]:=" giang=" tiểu=" vũ,=" mau=" chóng=" mời=" đội=" tôi,=" nếu=" mà=" không=" thì,=" hừm=" hừm...=" [loa=" [ba=" nghìn=" =" sát]:=" tôi=" đếm=" đến=" ba,=" [loa=" [ba=" nghìn=" =" sát]:=" 1,=" [loa=" [ba=" nghìn=" =" sát]:=" 2,=" [loa=" [thù=" gia=" lam=" nhan]:=" 2=" mẹ=" người=" chữ=" 2=" !==" [loa=" [ba=" nghìn=" =" sát]:=" ô,=" ra=" là=" tên=" bại=" tướng=" dưới=" tay=" ta=" đây=" mà=" ~=" tên=" 2b=" ~[2b="SB=ngu" ngốc=" [loa=" [thù=" gia=" lam=" nhan]:=" mày=" mới=" 2b,=" cả=" nhà=" mày=" 2b=" !==" [loa=" [456346]:=" cho=" tôi=" một=" chỗ=" a,=" cảm=" tạ,=" thu=" mua=" huyền=" hao=" ngọc=" 35v,=" có=" bao=" nhiều=" mua=" hết,=" tô=" châu=" thương=" khó=" giao=" dịch!=" [loa=" [tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết]:=" ân=" dự=" cậu=" rất=" đáng=" ghét=" !!!=" tôi=" ghét=" tên=" chết=" bầm=" cậu=" !!!=" cái=" loa=" cuối=" cùng=" vẫn=" hiện=" nguyên=" ở=" đó=" trong=" tầm=" mắt=" của=" mọi=" người=" mãi=" cho=" đến=" khi=" hết=" thời=" gian=" mới=" không=" thấy=" nữa,=" nhưng=" đường=" như=" dư=" âm=" câu=" nói=" vẫn=" còn=" lại=" quán=" quanh=" bên=" tai=" những=" người=" khác,=" bên=" trong=" bang=" sát=" biến=" thiên=" hạ,=" mọi=" người=" mắt=" nhìn=" kèn=" đồng,=" thầm=" nghĩ,=" cái=" tên=" ba=" nghìn=" =" sát=" này=" không=" phải=" là=" kẻ=" thù=" của=" thù=" gia=" lam=" nhan=" sao,=" mấy=" hôm=" không=" thấy,=" càng=" thêm=" kiêu=" ngạo,=" nhưng=" tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết=" lại=" càng=" án=" tượng,=" một=" cái=" loa=" khiến=" hai=" tên=" đang=" đối=" đầu=" nhau=" gào=" thét=" tất=" ngúm,=" giang=" thiên=" mộ=" vũ=" cũng=" mới=" login,=" vừa=" vắn=" chứng=" kiến=" một=" màn=" đặt=" sắc,=" im=" lặng=" 1=" phút,=" quả=" nhiên=" nghe=" bên=" ngoài=" cửa=" vang=" lên=" tiếng=" bước=" chân=" 'thịch=" thịch=" thịch,=" "baba,=" ô=" ô=" ô...=" giang=" tiểu=" vũ=" vừa=" khóc=" vừa=" nhào=" vào=" ngực=" ba=" mình,=" cọ=" nước=" mắt=" chùi=" nước=" mũi,=" "làm=" sao=" vậy,=" ai=" ăn=" hiếp=" con?=" đành=" ôm=" chặt=" nhóc=" con=" đang=" bám=" vào=" trên=" người,=" giang=" thiên=" dự=" xoa=" xoa=" cái=" đầu=" nhỏ=" của=" cậu,=" lục=" lợi=" lại=" cuộc=" đối=" thoại=" vừa=" rồi=" trên=" loa,=" "ô=" ô=" ô...=" đồ=" đều=" ân=" dự...=" nhóc=" con=" khóc=" đến=" đỏ=" cả=" mặt,=" thăm=" thương=" oa=" oa=" méc,=" "lại=" là=" ân=" dự?=" nhú=" mảy,=" nhóc=" ân=" dự=" kia,=" giang=" thiên=" dự=" cũng=" không=" xa=" lạ,=" bởi=" vì=" giang=" tiểu=" vũ=" hầu=" như=" ngày=" nào=" tan=" học=" về=" cũng=" đều=" nói=" với=" anh=" chuyện=" bị=" đũa=" bạn=" này=" ăn=" hiếp,=" "dạ...=" híc...=" cậu=" ta=" nói=" là,=" nói=" là=" muốn=" đem=" nhật=" ký=" của=" con=" xé=" ra,=" híc,=" dân=" lên=" lớp=" học,=" trên=" tường,=" ô...=" đã=" khóc=" đến=" mức=" nấc=" cục=" rồi,=" giang=" thiên=" dự=" đau=" lòng=" mà=" vỗ=" vỗ=" lưng=" con=" trai,=" trong=" lòng=" đây=" bực=" bội,=" từ=" sau=" khi=" ly=" hôn,=" mình=" đối=" với=" đũa=" con=" này=" vẫn=" mang=" một=" phần=" áy=" náy,=" muốn=" cho=" con=" cuộc=" sống=" tốt=" nhất,=" chuyên=" tâm=" dốc=" sức=" với=" sự=" nghiệp=" nhưng=" lại=" lơ=" là=" cảm=" xúc=" của=" con,=" bình=" thường=" bận=" rộn=" làm=" việc,=" cái=" cảm=" giác=" này=" không=" lộ=" rõ=" ra,=" nhưng=" đến=" lúc=" rảnh=" rồi,=" anh=" có=" thể=" cảm=" nhận=" được=" rất=" rõ=" ràng=" nỗi=" buồn=" của=" cậu=" con=" trai,=" nhưng=" lại=" không=" biết=" nên=" làm=" thế=" nào=" để=" bù=" đáp=" cho=" cậu=" nhóc=" khi=" thiếu=" đi=" tình=" yêu=" thương=" của=" mẹ,=" ban=" đầu=" chỉ=" con=" chơi=" trò=" chơi,=" là=" muốn=" nó=" có=" thể=" vui=" vẻ,=" kết=" quả=" lại=" khiến=" thêm=" tổn=" thương,=" lần=" trước=" là=" chuyện=" của="

lam=" nhanh=" cậu=" nhóc=" lúc=" đó=" rất=" buồn=" song=" dù=" sao=" cũng=" là=" trẻ=" con=" nhanh=" chóng=" khô=" phục=" vẽ=" vui=" tươi=" thế=" nhưng=" lần=" này=" lại=" buồn=" đến=" phát=" khóc=" ngày=" thường=" mình=" thật=" sự=" thiếu=" quan=" tâm=" đến=" cuộc=" sống=" của=" con=" mà=" lúc=" giang=" baba=" đang=" bị=" tiếng=" khóc=" của=" đứa=" con=" trai=" làm=" cho=" nội=" tâm=" vô=" cùng=" áy=" náy=" cậu=" nhóc=" trong=" ngực=" anh=" dần=" dần=" nín=" khóc=" giang=" tiểu=" vũ=" dụi=" dụi=" cặp=" mắt=" nhìn=" về=" phía=" mấy=" tính=" của=" baba=" nhà=" mình=" rồi=" kêu=" lên=" "baba,=" sự=" phụ=" con=" nói=" chuyện=" với=" baba=" kia.= " "sao?"=" giang=" thiên=" dự=" còn=" đang=" chìm=" trong=" dòng=" suy=" nghĩ=" về=" hoàn=" cảnh=" éo=" le=" của=" gia=" đình=" mình=" trong=" nhất=" thời=" không=" theo=" kịp=" lời=" của=" con=" trai=" "trong=" trò=" chơi=" a,=" sự=" phụ=" đang=" nói=" với=" baba.= " giang=" tiểu=" vũ=" chỉ=" vào=" một=" nhóm=" chữ=" màu=" đỏ=" trong=" màn=" hình=" game,=" nói.= " [nói=" thăm]= " [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]= " nói=" với=" các=" hạ.= " tiêu=" tiêu=" không=" có=" việc=" gì=" chứ?=" tôi=" gọi=" nó=" thế=" nào=" cũng=" không=" trả=" lời,=" có=" phải=" đang=" ở=" cạnh=" anh?=" giang=" thiên=" dự=" thấy=" người=" này,=" lòng=" có=" chút=" phức=" tạp,=" câu=" nói=" kia=" của=" quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương=" anh=" còn=" chưa=" hiểu=" ra=" được,=" lúc=" này=" tin=" nhắn=" của=" hồ=" ly=" khiến=" anh=" có=" phần=" không=" biết=" nên=" phản=" ứng=" thế=" nào.= " nhưng=" may=" đây=" là=" internet,=" điểm=" tốt=" của=" nó=" ở=" chỗ=" người=" khác=" chỉ=" có=" thể=" nhìn=" thấy=" chữ=" của=" người=" đánh=" ra,=" mà=" không=" nhìn=" ra=" được=" ý=" nghĩ=" của=" người=" kia.= " [nói=" thăm]= " các=" hạ=" nói=" với=" [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]= " ở=" bên=" cạnh,=" không=" có=" việc=" gì.= " [nói=" thăm]= " [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]= " nói=" với=" các=" hạ.= " a,=" vậy=" là=" tốt=" rồi.= " [nói=" thăm]= " các=" hạ=" nói=" với=" [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]= " ừ.= " sau=" khi=" đánh=" chữ=" xong,=" đối=" phương=" thật=" lâu=" không=" có=" trả=" lời=" lại.= " giang=" thiên=" dự=" thở=" dài,=" cái=" loại=" tình=" trạng=" xấu=" hổ=" này=" không=" biết=" còn=" phải=" duy=" trì=" đến=" khi=" nào.= " bên=" kia=" hồ=" ly=" tiếp=" tục=" im=" lặng,=" thế=" nhưng=" trên=" loa=" cái=" tên=" nhóc=" con=" xấu=" xa=" nào=" đó=" vẫn=" còn=" gào=" thét.= " [loa]= " [ba=" nghìn=" = " sát]= " giang=" tiểu=" vũ,=" trả=" lời=" != " [loa]= " [ba=" nghìn=" = " sát]= " giang=" tiểu=" vũ,=" cậu=" có=" đang=" onl=" hay=" không=" !?=" hé=" rằng=" mau=" != " "có=" muốn=" hay=" không=" nói=" lại=" một=" câu?"=" giang=" thiên=" dự=" ôm=" con=" trai=" hỏi,=" nhận=" được=" câu=" trả=" lời=" không,=" anh=" mang=" nhóc=" con=" để=" lên=" vai,=" "vậy=" đi=" tắm=" rồi=" ngủ=" nha,=" cũng=" 9=" giờ=" rồi,=" ngày=" mai=" còn=" phải=" đi=" học,=" đúng=" không?"=" dạ.= " giang=" tiểu=" vũ=" bám=" lấy=" tay=" baba,=" ngồi=" cho=" vững=" rồi=" hỏi,=" "baba,=" baba=" thích=" sự=" phụ=" sao?"=" "hỏi=" cái=" này=" làm=" gì?"=" giang=" thiên=" dự=" dửng=" lại,=" rồi=" tiếp=" tục=" hướng=" phòng=" tắm=" đi.= " "trong=" bang=" các=" tỷ=" tỷ=" đều=" nói=" như=" vậy=" mà,=" bọn=" họ=" nói=" là,=" baba=" cùng=" sự=" phụ=" là=" một=" đôi=" a.= " nhóc=" con=" này=" rõ=" ràng=" đã=" nghe=" được=" mấy=" câu=" không=" tốt=" lành=" gì.= " "nếu=" baba=" nói=" thích=" thì=" sao?"=" "vậy=" sẽ=" rất=" vui,=" sự=" phụ=" vừa=" đẹp=" lại=" vừa=" lợi=" hại,=" con=" cũng=" thích=" sự=" phụ.= " giang=" tiểu=" vũ=" kể=" kể=" ưu=" điểm=" của=" sự=" phụ=" nhà=" mình,=" thật=" đúng=" là=" không=" ít=" nha.= " "vậy=" nếu=" baba=" không=" thích?"=" "vì=" sao=" không=" thích=" a?"=" "...=" hình=" như=" ngoại=" trừ=" việc=" đối=" phương=" là=" nam=" ra,=" đúng=" là=" tìm=" không=" ra=" lý=" do=" khác=" khiến=" anh=" không=" thích.= " đi=" vào=" phòng=" tắm=" giang=" thiên=" dự=" đem=" nhóc=" con=" bỏ=" vào=" bồn=" tắm=" lớn,=" lấy=" ra=" đồ=" chơi=" con=" vẹt=" con=" màu=" vàng,=" nhìn=" con=" trai=" vui=" vẽ=" nghịch=" bọt=" nước,=" nỡ=" buồn=" khi=" này=" một=" điểm=" cũng=" không=" lưu=" lại.= " lúc=" này=" trong=" game,=" kênh=" bang=" hội=" của=" sát=" biển=" thiên=" hạ=" cũng=" đang=" tung=" bùng=" náo=" nhiệt,=" nguyên=" nhân=" là=" có=" một=" người=" đã=" quay=" trở=" lại,=" người=" này=" là=" ">

14. Chương 14

: Không chỉ chỉ là bạn bè

Thứ ba ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh.

Tối hôm qua trong trò chơi Thiên Long Bát Bộ mình gặp kẻ thù lớn nhất đời mình, chính là đồ đểu Ân Dực! Cậu ta cười nhạo mình là bé gái, nói mắt mình kém, đã vậy còn dám mắng sư phụ mình là bà mẹ gà nũ. Sư phụ của mình tuy là nữ, nhưng mà cũng không thể vì thế mà gọi là bà mẹ a, sư phụ của mình tuyệt đối không có bà [= già] nha.

Hôm nay mình đem những lời này kể với các tỷ tỷ, các tỷ tỷ bảo sư phụ là nhân yêu, không phải là nữ. Nhân yêu là cái gì vậy ă? Không phải là một loại yêu quái chứ, nhưng sao mình nhìn hai chữ này rất shuxi [quen] nha, đã thấy ở đâu rồi ấy nhỉ?

Ân Dực còn nói sẽ dán nhật ký của mình lên tường, tên xấu xa, thầy nhanh nhanh bảo cậu ta trả nhật ký lại cho con đi !!

Lời phê của giáo viên:

Ai nói với con sư phụ con là nhân yêu hử? Nói thầy nghe thầy cho con 5 sao nha

~=====

Thật vất vả mới đỡ cho nhóc kia ngủ được, Giang Thiên Dực nhìn đồng hồ, đúng 10 giờ đêm. Thở dài, anh lần nữa trở lại trước máy tính, phát hiện khung tán gẫu ở kênh bang hội đã dài ra thêm một mảng lớn.

[Bang hội] [Thẩm Nguyệt]: Oa, mọi người level đều cao thế này, tớ bị bỏ lại tít đằng sau rồi, oa

~[Bang hội] [Thẩm Nguyệt]: Giang Thiên ca ca đâu rồi? Em trở về mà không chào đón thế?

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nguyệt trở lại à, vừa ra ngoài, xin lỗi em.

[Bang hội] [Thẩm Nguyệt]: Oa, Giang Thiên ca ca, anh cũng 106 a, người ta trở về mà không nói một lời hoan nghênh sao

~~[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ha ha, hoan nghênh trở lại, lâu rồi không gặp nhỉ.

[Bang hội] [Thẩm Nguyệt]: Ca ca mang em đi luyện cấp đi ~ Em không theo kịp mọi người rồi

~[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: Tí nữa mang cậu đi luyện cấp a, chồng đâu rồi?

[Bang hội] [Thẩm Nguyệt]: Sớm đã rồi

~[Bang hội] [thiên biên nhất chi hoa]: Chồng của Nguyệt Nguyệt không phải là anh sao?

[Bang hội] [Thẩm Nguyệt]: Ca ca thêm đội em, đã lâu không đi Địa Cung luyện cấp a.

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vào đội, tăng 3 ai đi thì thêm đội.

Chỉ một lúc đội ngũ đã đầy, Giang Thiên Dực kéo một dãy người tiến vào Địa Cung tầng 3. Khi trước Thẩm Nguyệt là do Thiên biên nhất chi hoa mời vào bang, về sau bởi vì công việc nên không onl mấy tháng, giờ trở lại, hẳn là mọi việc đã ổn. Không biết vì nguyên do gì, cô cứ quán lấy Giang Thiên Mộ Vũ, mở miệng ngậm miệng đều là ‘Giang Thiên ca ca’, mà anh cũng chỉ đối xử với cô như với một cô em gái không nhỡ.

Nhóm Giang Thiên Dực đến Địa Cung tầng 3, sau khi dạo một vòng thì phát hiện rất nhiều chỗ hoàng kim [bãi train tốt] đều đã bị người chiếm mất, hiện tại không có cách gì tìm được một chỗ train. Nếu như là người khác gặp tình huống này chỉ có thể cho là xui xẻo mà quay về thành, thế nhưng đối với bọn họ mà nói, chuyện như vậy không có khả năng xảy ra. Không có chỗ? Nghĩ nhiều làm gì, giết người thì ra một đồng thời.

[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Lão đại, giết không?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Giết, nhưng tìm xem còn chỗ nào không đã.

[Đội ngũ] [KILLER]: Bên kia thế nào?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cũng được, đối phương level không cao, mọi người chuẩn bị lên.

[Đội ngũ] [Vô Xạ Đại sư]: A di đà phật, lão nạp lại phải đại khai sát giới rồi, tội lỗi tội lỗi.

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Cố lên nha, Giang Thiên ca ca

~[Đội ngũ] [thiên biên nhất chi hoa]: Chỉ cổ vũ lão đại thôi sao, bắt công nha Nguyệt Nguyệt...

[Đội ngũ] [nhã trong ưu nhã]: A Hoa bớt lắm nhắm đi, lên!

Ngay sau đó một đám người nhe răng cười lao về phía mấy bé dê con ngây thơ, đáng thương cho một đội ngũ, đang yên đang lành train, đột nhiên bị một đám ác quỷ không biết từ đâu nhào đến trở tay không kịp. Rất nhanh, đối phương đã chết 4 bé, còn 2 bé cũng đang ngoắc ngoải dính lại tí máu liền chết chống đỡ, Giang Thiên Mộ Vũ rất nhẹ nhàng bồi thêm hai nhát, giành được chỗ train hoàng kim. Người bị giết nằm trên mặt đất mơ màng tỉnh lại, bắt đầu chửi ầm lên.

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Mẹ bọn mày!

[Lân cận] [Mua ‘ Mật Nhi]: Mấy người thần kinh à !! Cứ vậy mà cướp chỗ sao??

[Lân cận] [trợn một đời]: Bọn họ là người bang Sát biến thiên hạ!

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Sát biến thiên hạ thì có quyền giết người lung tung? Lũ heo bọn mày !!

[Đội ngũ] [KILLER]: Lão đại, nhỏ kia nhìn quen quen.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Người yêu chú à?

[Đội ngũ] [KILLER]: ..... Không phải, nhỏ này lần trước theo chúng ta và Hồ ly đi Tam hoàn đấy, con nhỏ Nga My mềm thối đó.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: À, nhỏ đó à.

Được KILLER nhắc, cuối cùng Giang Thiên Dự cũng từ giữa một đồng xác chết và quái nhận ra được tên của nữ Nga My kia, không đợi anh trả lời, cô ta mở miệng nói một câu ngoài ý nghĩ của anh.

[Lân cận] [Mua ‘ Mật Nhi]: Hồ ly tu thành tinh, cô thật là dê tiện!

Phương Hân thật vô tội, thật sự rất vô tội. Cậu chẳng qua vừa vặn đi xuống Địa Cung xem xem có Boss hay không, rồi vừa vặn không cẩn thận đi ngang qua chỗ này, ai kêu đây là đường chính, sau đó lại vừa vặn đụng phải hiện trường gây án của Sát biến thiên hạ, cuối cùng vừa vặn bị Mua ‘ Mật Nhi mắng.

Nhóm Giang Thiên Dự cũng thấy cậu, mọi người đều không hiểu lời của Mua ‘ Mật Nhi có ý gì, nhưng mà rất nhanh, nhỏ nào đó nằm trên mặt đất hóng gió đã giải tỏa nghi vấn cho bọn họ.

[Lân cận] [Mua ‘ Mật Nhi]: Cô dê tiện lắm, không giết được lão công tôi thì gọi người giúp đỡ, thật buồn nôn !!

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Chết tiệt, con bỉ ổi B [vênh váo, tự phụ]!

Đôi vợ chồng kia úp mặt xuống đất hóng gió liên tục mắng chửi, câu nào câu nấy ân cần hỏi thăm cả nhà cùng tổ tông 18 đời của Phương Hân. Phương Hân cho dù có tu luyện tốt thế nào cũng không nhịn được mà nổi giận, còn chưa kịp phát tác, đã bị người nào đó đoạt mất.

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chết tiệt, giết người cái gì, nói rõ ràng xem !!

[Lân cận] [Mua ‘ Mật Nhi]: Hừ, đi mà hỏi lão bà anh đấy !!

Tầm mắt mọi người một đường hướng về phía Giang lão đại và ‘lão bà’ của anh, Giang Thiên Dự có chút lo lắng phản ứng của Hồ ly, nhưng trong lòng đồng thời nảy lên một cảm xúc không nói nên lời, có điểm sáng khoái lại cũng có điểm lo lắng. Mà Phương Hân thì vẫn mặt không biểu cảm mà gõ bàn phím, dù sao trước

tiên cũng nên nói cho rõ ràng, người khác nhìn cậu thế nào không thành vấn đề. Chỉ là tại đây hiển nhiên có kẻ không hiểu tình hình.

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Giang Thiên ca ca, anh có lão bà ????

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Sao chưa từng có ai nói với em vậy, là ai a ??

[Đội ngũ] [nhã trong ưu nhã]: Nguyệt, chuyện này nói sau đi, để Giang Thiên nói xong đã.

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly, có chuyện gì vậy?

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Lão công cô ta lần trước ở Nhạn Nam giết tôi một lần, bảo lão bà cậu ta bị tôi giết, vậy đó.

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cậu giết cô ta?

Đối với câu hỏi của Giang Thiên Mộ Vũ, Phương Hân cười lạnh một cái, đầu ngón tay gõ bàn phím.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Ngại ngừng, người như thế không đáng.

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly, tôi không có ý đó.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Được rồi, nhanh nói rõ một chút, tôi không rảnh ở đây lãng phí thời gian.

Giang Thiên Dự bất đắc dĩ, anh mơ hồ cảm giác được câu hỏi phản xạ kia đã chọc giận Hồ ly, thế nhưng với câu trả lời của đối phương đầy lịch sự, bảo hẳn biết làm sao giải thích.

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Mày muốn trả thù thì nên quang minh chính đại đi, giết mà mà lại còn tìm người giúp đánh lén là có tính toán gì!

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly không có giết cậu, cậu ngược lại vu oan, các cậu mới là có tính toán gì!

[Lân cận] [Mua ‘ Mật Nhi]: Cô ta nói không có giết là không giết sao! Tôi cứ nói là cô ta giết tôi đó !!

[Lân cận] [nhã trong ưu nhã]: Vị tiểu thư này tự sát mặt mình đi, cô nói giết là giết à? Tôi đây lại nói cô ấy không có giết đấy.

[Lân cận] [Mua ‘ Mật Nhi]: Cò!

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Đủ rồi, có giết hay không thì trong lòng cô tự biết, chỉ có điều lần sau gặp phải, tôi sẽ không nương tay, về phần bọn họ có giúp hay không tùy các người nghĩ.

[Lân cận] [thiên biên nhất chi hoa]: Thật buồn cười, giết người cần lý do sao, muốn giết thì giết thôi, tao thấy bọn mày không vừa mắt thì muốn giết được không?

[Lân cận] [Mua ‘ Ái Nễ]: Bọn mày có gan thì chờ tao !!

Không đợi hẳn nói xong thì đã hết thời gian nằm đất hóng gió rồi, mấy cái xác trong nháy mắt biến mất sạch. Phương Hân buồn bực vò vò tóc, cười tọa kỵ, thầm nghĩ, thời điểm Boss ra đã qua nhỉ. Đang muốn đi, lại nhận được lời mời tổ đội, cậu do dự nhưng vẫn nhấn đồng ý.

[Lân cận] [KILLER]: Khụ, tôi nên biến đi thôi, thấy tôi biết điều không, hai người cứ chậm rãi mà chơi nha

~[Lân cận] [thiên biên nhất chi hoa]: Có cần bọn em cũng lui đội không, để lại thế giới cho hai người?

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Xin lỗi chú K a, lần sau lại đi cùng nhau vậy.

[Lân cận] [KILLER]: Không sao không sao, dù sao tôi cũng nghiệm giết người mà, lão đại, đại tẩu, tôi đi trước

~[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: ...

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Thời gian cũng không còn sớm, train thêm 1 giờ đi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly train cùng không?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ủ.

Nhóm người có chút lặng lẽ mà bắt đầu lure quái, đánh quái, lure quái, đánh quái, ngay cả Thảm Nguyệt luôn riu rít cũng im lặng đến lạ thường. Giang Thiên Mộ Vũ thoạt nhìn như không có gì khác lạ, một lát sau, Phương Hân không nhin nổi nữa, gửi cho anh một mặt tán gẫu.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh không nói cho bọn họ biết sao?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: nói gì?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chuyện tôi là nam ấy.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không cần thiết, cái này là chuyện riêng của cậu.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Thật ra tôi cũng không hề gì.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vả lại, bị người khác hiểu lầm anh và tôi là một đôi, anh không cảm thấy khó chịu sao?

Những lời này sau khi gửi đi, đối phương thật lâu không có hồi âm, lâu đến mức Phương Hân lo lắng không biết mình dùng từ có phải đã chọc giận vị đại bang chủ này không. Rất lâu sau, dòng chữ nhỏ màu đỏ mới xuất hiện, nội dung khiến cậu có phần kinh ngạc.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Sẽ không, trái lại, tôi thấy rất vui.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh vui cái gì, tôi là nam.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Tôi biết.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vậy vẫn vui?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Đúng.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Thật không hiểu nổi...

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Ha ha.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cười cái gì

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Vui thì cười thôi.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: hết nói nổi...

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Ha ha.

Phương Hân nghĩ Giang Thiên Mộ Vũ đầu óc có chút vấn đề. Mấy hôm trước còn làm như không thấy cậu, thấy thì cũng liền bay đi như chạy trốn, login cũng không tìm cậu đánh quái, hai người thậm chí đến độ hầu như không hề nói chuyện, cậu đã từng nghĩ tới, tình bạn này có phải cứ như vậy mất đi, kết quả hôm nay gặp chuyện ngoài ý muốn khiến tất cả mọi thứ thay đổi.

Thay đổi không chỉ có tình hình, dường như ngay cả suy nghĩ của Giang lão đại cũng xoay một vòng lớn. Phương Hân điều khiển nhân vật liên tục tăng máu, tay không tự chủ được gõ gõ một nhóm chữ.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đây, chúng ta vẫn là bạn bè?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Ủ.

Một chữ vô cùng đơn giản trong nháy mắt đem tất cả buồn bực khó hiểu trong lòng cậu một phát quét sạch, nhưng Phương Hân lại có chút tức giận, đồng thời cũng vì chính phản ứng của mình cảm thấy kỳ quái. Còn không đợi cậu hết kỳ quái, đối phương đã ném qua một câu, quăng cho cậu thêm nhiều thắc mắc không giải thích được.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Không chỉ chỉ là bạn bè.

Giang Thiên Dự tâm tình rất tốt, những phiền toái không vui trong lòng anh hai hôm nay đã tiêu tan hết. Có lẽ nguyên do là câu nói “Vì sao không thích?” của nhóc con kia, khiến anh thông suốt.

Vì sao không thích? Thích cậu ta cũng có gì không tốt, không phải sao? Anh thích chính là con người đằng sau nữ Nga My ‘Hồ ly tu thành tinh’ kia, không quan hệ giới tính. Thiên Long Bát Bộ, đây là một trò chơi, trước tiên cùng cậu ấy thông qua thế giới mạng hư cấu từ từ tiếp xúc đi, còn hiện thực, anh bây giờ không có cách nào hứa hẹn, thế nhưng, một ngày nào đó...

“Chỉ là, làm thế nào để lừa em tới tay đây~ ?” Vuốt cằm, họ Giang nào đó bắt đầu suy nghĩ bước tiếp theo nên đi thế nào.

Mấy hôm nay đọc 1 bộ truyện, đi được 2/3 rồi mới phát hiện tình tiết có chút kỳ quái, đến cuối CHƯƠNG tác giả quăng cho một câu “Dù sao thì cũng đã tính là 3P” @_@ ạch, tức ọc máu, mình kị nhất là NP ToT. Còn chưa kể từ ngữ cứ loạn lên làm đầu óc ngừng trệ hết mấy ngày, edit 1 chap Nhật ký thôi mà hết 2 ngày ToT. Từ nay ko đọc NP nữa, ko lại tức chết mất.

15. Chương 15

: Theo đuổi a theo đuổi a theo đuổi

Thứ sáu ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh.

Baba mình gần đây rất là vui vẻ nha, luôn cười híp mắt, tan ca xong cũng sẽ trở về nhà cùng mình ăn tối, có điều không cho phép mình chơi máy tính xem TV nếu chưa làm xong bài tập.

Hôm nay trong trò chơi các tỷ tỷ dạy mình làm thương nhân, nói là có thể kiếm tiền a, mình cứ nghĩ rằng chỉ có đánh quái làm nhiệm vụ mới có tiền chứ, ra là còn có thể làm thương nhân sao? Các tỷ tỷ dạy mình thật lâu, mình cũng cố gắng học nha, sau đó cũng có kiếm được tiền nghen, he he, một lần là được 1v đó, thật vui! Thế nhưng sư phụ mắng mình ngốc muốn chết, nói mình dù chỉ một lần cũng không chạy hết được, mà mình cũng thật không hiểu sư phụ đang nói cái gì nữa... [bé chạy thương lỗ a T.T]

Trên TV hóa ra có chiếu phim truyền hình Thiên Long Bát Bộ, mình mỗi buổi tối đều để ý xem, không biết trong đó có thương nhân không, mình cũng có thể học ké chút ha?

Lời phê của giáo viên:

Trò chơi và phim truyền hình không có giống nhau, còn nữa, với trình độ của con mà đi làm thương nhân thì thật là một sai lầm.

=====

Các bang chúa của Khuynh thành ‘ Mỹ nhân cốc và Sát biến thiên hạ phát hiện một việc trọng đại, Giang lão đại cũng phó bang chủ Mỹ nhân cốc Hồ ly tu thành tinh gần đây tốt trở lại !! Vì sao nói là tốt trở lại ư? Theo như vị bang chủ hủ nữ nào đó tiết lộ, trước đây hai người từng có khoảng thời gian cãi nhau giận dữ, thiếu chút nữa dẫn đến tình cảnh chia tay. May mà duyên phận trời đã định sẵn, muốn dứt cũng không dứt được, sau khi trải qua trùng trùng điệp điệp gian truân trắc trở, họ một lần nữa hòa thuận như lúc ban đầu, so với trước đây càng thân thiết hơn!

Vậy nên, hai ngày nay, đoạn đối thoại mà mọi người hay thấy nhất là:

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly, đang làm gì đó?

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Câu cá.

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi đến với cậu!

Hoặc là:

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Có luyện cấp không, tổ tôi.

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly đến đây tôi tổ.

.....

Mùa xuân tới rồi a... cả hai bang ngân nga như thế. Bang chúng Sát biến thiên hạ vì lão đại trăm trở khen ngợi, đương nhiên cũng có khối người coi thường anh lâu như vậy còn không theo đuổi được người đẹp; mà bên này Mỹ nhân cốc thì hủ nữ xưng đạo, ngày ngày ca tụng “Thề đem gian tình này tiến triển tới cùng!” Âm thầm quan sát hành động cũng lời nói của đôi trai trẻ, YD [*** đăng] mà thảo luận xem hai người này đã rốt cuộc đã tiến triển tới bước nào rồi.

Hôm nay bầu trời xanh cao, không khí trong lành, ánh dương rực rỡ... tất nhiên trong game mỗi ngày đều là trời nắng rồi, ngoại trừ khu vực dã ngoại. Một thân ảnh mảnh khảnh phấn hồng tại đồng ruộng bận rộn, thường thường phát ra âm thanh ‘xoạch xoạch xoạch’, sau khi thu hoạch xong tất cả hoa sinh [đậu phộng] trên đồng, tiếp tục gieo trồng lần nữa, rồi vọt đến một bên ngồi xuống. Rất nhanh, một thân ảnh màu đen cũng theo ngồi xuống bên cạnh.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nè, anh rảnh lắm à?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hử? Không có.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không rảnh thì ngồi không ở đây làm gì?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ngồi thiền.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Gì.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ha ha, đi theo cậu mà.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Trông trọt có cái gì mà phải đi theo chứ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cậu trông trọt, tôi theo cậu, không giống nhau.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Xem ra anh thật sự là quá buồn chán rồi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Có cậu ở đây, buồn chán thế nào được.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ....

Những lời này càng nhìn càng thấy ám muội, Phương Hân chống cằm nhìn máy tính, nghĩ cảnh tượng trước mắt có chút quen thuộc, mối quan hệ của họ hầu như đã ngấm trở về như trước khi anh ta bày tỏ. Điều này biểu thị cái gì? Một mối quan hệ mới giữa những người bạn tốt sao?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đúng rồi, Tiêu tiêu tối nay không onl?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đang làm bài tập, tôi bắt nó mỗi tối làm bài tập xong mới được chơi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Cũng đúng, trẻ con giành nhiều thời gian đọc sách thì tốt hơn, trò chơi gì đó rất dễ bị nghiện, chơi nhiều không tốt.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ha ha, cảm giác cậu nói chuyện cứ như là giáo viên vậy.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Tôi chính là giáo viên.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Sao? Cậu là giáo viên? Tiểu học? Trung học?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đây sao anh hỏi nhiều vậy.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ha hử, bạn bè hỏi thăm không được sao?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Anh tự đoán đi

~Hai ngón tay kẹp điều thuốc, khước miệng Giang Thiên Dự ánh lên một tia cười, tiểu hồ ly này mồm miệng rất kín, phòng bị cẩn thận, nhưng mà vẫn bị anh moi được ít thông tin. Giáo viên? Thầy giáo cũng hay, tin chắc rằng có thể đối xử tốt với nhóc con kia, hơn nữa nếu cậu ta là thầy giáo, việc giáo dục cho trẻ con chắc hẳn không sao... Đây này, Giang lão đại ngài thật sự suy tưởng quá xa rồi.

Giữa lúc Giang Thiên Dự đang do dự ‘có hay không nên moi thêm một chút nữa?’, ô tin tức nhấp nháy. Thuần thực mở thư tán gẫu, ra là tin của Thắm Nguyệt gửi đến “Giang Thiên ca ca, anh ở đâu a?”. “Trồng trọt”. Anh ngần gợn trả lời lại, tiếp tục nghĩ cách sáo thoại (*). Đáng tiếc không quá vài giây, thư tán gẫu rất không biết điều mà phát qua lần nữa, Giang Thiên Dự chỉ có thể bất đắc dĩ trước đem suy nghĩ trong đầu đặt sang một bên, chuyên tâm đối phó với tình hình trước mắt.

(*)Sáo thoại: tức là dùng ngôn ngữ nói chuyện cùng người khác khiến đối phương không cẩn thận nói ra điều mà mình muốn biết.

Thắm Nguyệt: “Ở đâu?”

Giang Thiên Mộ Vũ: “Lạc Dương”

Thắm Nguyệt: “Trong đội anh còn có ai a? Có thể cho em vào không?”

“Bạn anh”, hai chữ vừa gõ ra, Giang Thiên Dự dừng lại, nhẹ xóa đi đổi thành “Bà xã anh”, ấn gửi, trong lòng nổi lên một chút ngọt ngào. Anh bên này đang lảng lảng, nhưng người nhận được tin nhắn tất nhiên không hề dễ chịu.

[Bang hội] [Thắm Nguyệt]: Giang Thiên ca ca, anh thật sự đã có lão bà ??

[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: Cái này không phải mọi người đều biết rồi sao?

[Bang hội] [T ‘ Lan đạt na]: Ô ô? Tớ không biết a !! Nhưng mà tớ có thể đoán được là ai, hử hử

~~[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Còn chưa tới tay thôi.

Đây là lần đầu tiên Giang Thiên Mộ Vũ thừa nhận có ý với Hồ ly tu thành tinh, lời đồn trở thành sự thật, bang chúng náo loạn.

[Bang hội] [thiên biên nhất chi hoa]: Lão đại anh thật là quá kém đi, lâu như vậy mà còn chưa nắm được.

[Bang hội] [KILLER]: Nghe nói là Hồ ly rất khó, trước kia chưa một lần kết hôn qua? Xem ra lão đại phải trường kỳ kháng chiến rồi

~[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: Gần đây tâm tình anh không tệ nha, có đúng hay không khổ tấn cam lai, chuyện tốt sắp tới rồi chẳng?

[Bang hội] [T ‘ Lan đạt na]: Hí hí, tớ quả nhiên đoán không sai a, đúng là vị Hồ ly tốt bụng kia a

~[Bang hội] [Thắm Nguyệt]: Giang Thiên ca ca, anh thật sự hiểu con người của cô ta thế nào sao? Hai người quen biết nhau được bao lâu, theo đuổi như vậy có phải rất không lý trí?

[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: Ha ha, cái này hình như không liên quan đến Nguyệt thì phải, người ta một người nguyện đánh một người nguyện đau nha.

[Bang hội] [Thắm Nguyệt]: Chị Nhã đây là có ý gì, chê em lắm miệng sao?

[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: Tôi ko nói thế, chỉ là nhắc nhở em mà thôi.

[Bang hội] [Thắm Nguyệt]: Cảm ơn chị đã nhắc, nhưng em nghĩ không cần.

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hai người đừng nói nữa, việc này anh tự giải quyết, những người khác không cần nhúng tay vào, nhưng mà hỗ trợ thì được.

[Bang hội] [T ‘ Lan đạt na]: (^o^)/~ Cần tuân thánh dụ

~~Lời vừa nói ra, bang chúng chuyển qua tám chuyện khác, Thắm Nguyệt không lên tiếng nữa, Giang Thiên Dự cũng không đem câu kia để trong lòng, với anh mà nói, hiện tại làm sao lừa được Hồ ly đi kết hôn mới là việc chính.

Bên này Phương Hân cảm thấy bên tai ‘ding’ một tiếng, hệ thống thông báo có hảo hữu login, không cần xem là ai, trên kênh bang hội rất nhanh xuất hiện âm thanh chào hỏi của cậu nhóc nào đó.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Chào mọi người

~[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Oa ~ nhóc con buổi tối tốt lành nha ~ chị hun một cái

~~[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Cà phê tự trọng, khụ, Tiêu Tiêu (3)

~~[Bang hội] [thu vũ]: Cà phê a... trong có...

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Chị?

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: .....

Ồ oa a! Xong! Cà phê ° ướp lạnh chỉ cảm thấy sau lưng một loạt hắc tuyến cộng thêm mồ hôi lạnh, che giấu giới tính đến bây giờ, vậy mà lại ngu ngốc tại giây phút này tự mình huých toét ra. Cuộc đời Thiên Long của tôi a, chỉ có thể đến hôm nay thôi... Giữa lúc cô nàng đang tuôn lệ, Quỳ xuống gọi nữ vương nói ra một câu ngoài dự đoán của mọi người.

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Mi là nữ? Ta đã nói rồi, thế nào mà có khả năng nam nhân cự tuyệt ta! A ha ha ha

~[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Ô?

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Ha, đã sớm đoán được rồi, mi vẫn còn dần dần nghĩ là ta không biết sao.

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: ...

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Nguy cơ được giải trừ...

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Nhưng mà nói thế nào thì ta cũng bị mi lừa một khoảng thời gian, không hạ chiến thư không phải ta. Lôi đài chờ mi, không đến thì tự gánh hậu quả

~[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: QAA... Thân thể em mỏng manh bé nhỏ...

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Cà phê ca ca sao lại biến thành tỷ tỷ rồi?

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Tiêu Tiêu ngoan, chị ấy vốn là nữ, chơi nhân vật nam thôi.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Giống như em sao?

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: *sờ sờ* Tiêu Tiêu, sao mà giống được, độ mạnh của nhóc so với bà chị kia tuyệt đối gấp trăm lần !!!

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Nè nè, tớ tuy cũng thừa nhận như thế, nhưng mà bị hạ thấp giá trị như vậy cũng khó chịu nha...

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Ít nói nhảm đi, tới mau!

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Mạnh là gì ạ?

[Bang hội] [thu vũ]: Thế mới bảo nhóc ‘mạnh’~ chị thích nhất bé trai như vậy, ha hã...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đệ ngốc, bài tập làm xong rồi?

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Chào sư phụ. Xong rồi ạ, baba đang kiểm tra.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Rành rành là điệu bộ rất bình thường, vì sao tớ lại cảm thấy rất mạnh a... (tự trọng tự trọng)

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Mấy bà đừng nhồi nhét tư tưởng kỳ quái cho trẻ nhỏ.

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Rõ ràng gì cũng chưa làm, Hồ ly cậu đây là có âm mưu vu khống !!

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ con muốn vào đội.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Đến đây, hôm nay đúng lúc có thể dẫn con đi Thiên Tầm.

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Kháng nghị! Nhóc vừa lên đã bị Hồ ly cậu lừa đi mất, không thêm đếm xỉa đến phúc lợi của bọn tớ!

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Còn rảnh rồi gõ chữ? Xem ra ta hạ thủ thiếu ngoan độc, ha hả...

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Nữ vương tha mạng !!

Bỏ qua kênh bang hội lúc nào cũng lộn xộn, Phương Hân thu tầm mắt về tổ đội, trước mặt là đoạn đối thoại của hai cha con. Cậu nhìn một lúc, rồi chen ngang.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Xin lỗi, quấy rầy chút.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không sao, cậu nói đi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Hôm nay thứ sáu, tôi muốn dẫn Tiêu Tiêu đi Thiên Tầm, nó chơi lâu vậy mà còn chưa lên 45.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Được ạ, sư phụ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Thiên Tầm?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thứ sáu hằng tuần đều có, đừng nói với tôi là anh chưa từng đi nha...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chưa từng.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ạch, sư phụ anh không dẫn anh đi Thiên Tầm?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi ko có sư phụ, vả lại cũng không cần.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Kết bái?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bọn họ hoặc là điên cuồng train, hoặc là giết người, cho tới bây giờ chưa đi qua cái này.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Lão bà anh cũng không cùng anh đi?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không có, đến giờ đáng tiếc vẫn còn đơn chiếc.

Nếu như là ở trong hiện thực, Phương Hân thật muốn vỗ vỗ vai đối phương mà nói rằng: “Người anh em, anh thật quá đáng thương, tôi thông cảm với anh...”

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thế thì đi thu một tiểu đồ đệ thể nghiệm đi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: A, ai dám làm đồ đệ tôi chứ.

Làm đồ đệ của Giang Thiên Mộ Vũ, đoán chừng chỉ cần ở ngoài thành đeo cái danh hiệu sáng chói, có thể nói là ngay tức khắc ngồi lên xe lửa tốc hành đến Địa Phủ, tiết kiệm được Định Vị Phù.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đứa nhỏ đáng thương, anh thông cảm với cưng.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Con cũng giống sư phụ thông cảm với baba.

Lời này vừa nói ra, cái mông của cậu nhóc kia lập tức bị ba nó nhéo một cái, lực cũng chỉ khiến nó thét lên một tiếng chứ không đau.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nhóc con hư hỏng, học cái xấu của sư phụ.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Không có mà, con rất ngoan nha.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không dạy dỗ con cái là lỗi của cha (*). Rồi, Giang Thiên anh lui đội đi, nếu không đi bây giờ, lát nữa làm trễ giờ Tiêu Tiêu ngủ.

(*)Nguyên gốc ‘Tử bất giáo phụ chi quá – Giáo bất nghiêm sư chi đạo’

tạm dịch ‘Không dạy dỗ con cái là lỗi của cha – Dạy mà không nghiêm khắc là lỗi của thầy’.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cậu sẽ vứt bỏ tôi như vậy sao?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: = =

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi cũng muốn làm Thiên Tầm a.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Tìm người kết bái đi.
 [Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không onl.
 [Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thu một đồ đệ.
 [Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Phiền phức.
 [Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Vậy tìm một lão bà!
 [Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ý kiến hay, là cậu nhé.

16. Chương 16

: JQ xảy ra khi Thiên Tâm

Thứ hai ngày x tháng x. Thời tiết: trời có mây.

Sáng hôm nay sau khi thức dậy, dì Thẩm làm điểm tâm cho mình, là cháo trắng ăn kèm dưa muối nha, có cả một quả táo thật lớn, dì Thẩm còn bỏ thêm hộp sữa chua vào cặp mình nữa. Lúc rời nhà, baba hôn tạm biệt mình, râu baba đâm đau quá a.

Buổi trưa, mình ăn ở nhà ăn trong trường, mình ghét nhất là ăn củ cải trắng, mình đem chúng nó bỏ đi hết, thế nhưng bị thầy Phương bắt gặp, thầy cười gian [gian] bắt mình ăn hết đồng củ cải trắng còn lại. 55555 [hu hu], củ cải thật đáng ghét a, mình đưa vào miệng rồi mà còn xấu xa rớt xuống.

Buổi chiều tan học, là học sinh trực nhật, mình mang rác bỏ vào thùng rác, sau đó trở về rửa tay. Nhưng mà vừa quay đầu lại thì không thấy thùng rác đâu, thật kỳ quái a, thùng rác mọc chân chạy mất sao?

Buổi tối mình ngoan ngoãn làm bài tập, baba kiểm tra khen mình làm rất tốt. Đây là ngày hôm nay của mình.

Lời phê của giáo viên:

Thầy cười là cười sáng lạn, sáng lạn, lần trước chép phạt đã quên rồi sao?

=====

Phương Hân sợ hãi vài giây rồi đem một câu quyết đoán “Nói đùa kiểu này không buồn cười chút nào” quăng thẳng người nào đó. Mang anh bạn nhỏ ngồi một bên này giờ ngẩn ngơ nhìn bọn họ nói chuyện nửa ngày, đi làm nhiệm vụ Thiên Tâm. Đến địa điểm thứ nhất, hai sư đồ một người quét rác một người cầm thanh củi lửa, với tư thế rất đĩnh đạc hết thời gian nhiệm vụ. Tất nhiên là, vị họ Ngưu tên Bì Đường nào đó cũng lết theo. [Ngưu = trâu, Bì Đường = kẹo cao su =)] tự suy nha]

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ồ, thì ra Thiên Tâm chính là như thế này a...

[Lân cận] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Có cả lửa bay nha ~~ Sư phụ tại sao lại quét rác? Con cũng muốn quét!

Liếc nhìn Giang lão đại ngồi một bên làm công tác nghiên cứu cùng anh bạn nhỏ hưng phấn quá độ, Phương Hân mắt trợn trắng, để phòng hai cha con này làm mất mặt, để cho người khác chê cười, cậu vội vã gửi mật tán gẫu cho Giang Thiên Mộ Vũ.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Được rồi, có gì trực tiếp M tôi, đừng ở trước mọi người làm mất mặt.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Ai kêu cậu đá tôi khỏi đội, tôi chỉ có thể dùng kênh lân cận thôi.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh cũng có thể chọn dùng kênh đồng minh.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Có một số lời không thích hợp nói trên đó.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Lời nào?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Trước có nói với cậu rồi mà, không suy nghĩ sao?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Câu nào, quên rồi.

Ấn phím Enter gửi đi, Phương Hân ngồi trên tọa kỵ dẫn tiểu đồ đệ theo sau cái môn chim đỏ thắm chạy đến địa điểm tiếp theo. Anh bạn nhỏ ở phía sau lão đảo theo sát, thỉnh thoảng nhảy lên hai cái, cho thấy nhóc con đang rất hưng phấn. Baba của bạn nhỏ đương nhiên cũng ngồi tọa kỵ bám theo, có điều bởi vì tọa kỵ của anh ta là RMB, tốc độ hơn Phương Hân rất nhiều, nên chỉ có thể vừa chạy vừa ngừng đợi.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Là câu tìm lão bà đó.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vậy tìm đi.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Đừng có giả ngu, cậu hiểu tôi nói gì mà.

Tới địa điểm thứ hai, hai sư đồ lại tiếp tục màn một người vung gậy một người quét đất. Phương Hân nhìn chằm chằm câu Giang Thiên Mộ Vũ gửi tới, suy nghĩ ý tứ của đối phương. Khi anh ta lần đầu cầu hôn, mình cũng đã rõ ràng nói ra giới tính, có một khoảng thời gian đối phương rõ ràng rất lúng túng và vật vờ, sau đó cậu cho rằng hai người có thể đã lần nữa trở thành bạn bè, bây giờ đối phương lại nói ra một câu mập mờ như vậy, tóm lại là có ý gì?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi không hiểu, Giang Thiên anh nói thẳng đi.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Cậu rõ ràng là một người rất thông minh, sao lúc này lại giả bộ ngu ngốc thế? Thật ra ý tôi vô cùng đơn giản, tôi thấy hai chúng ra rất hợp nhau, cho nên nghĩ muốn ở cùng một chỗ với cậu.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: ... Tôi là nam.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Tôi biết, cậu đã nói rồi.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nếu đã biết sao còn nói mấy câu như vậy?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Cậu chẳng lẽ không nghĩ chúng ta hợp nhau sao? Tôi với cậu, đều thích chơi game, thích PK, thích đánh quái, thích đi phó bản, ở cùng cũng rất ăn ý.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Hơn nữa cậu chưa gả cho ai, tôi cũng chưa lập gia đình, hai người cùng một chỗ không phải rất vừa vặn sao? Vả lại vợ chồng có thể làm nhiều hoạt động khác, còn có thể thêm trạng thái, đối với PK mà nói, một điểm chênh lệch liền có thể dẫn đến kết quả khác, cậu không cảm thấy làm vợ chồng có rất nhiều lợi ích sao?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: ... Tôi tại sao không nghĩ được anh là bởi vì mấy cái lợi ích này mới muốn kết hôn với tôi.

Giang Thiên Dự nghe vậy liền chán nản, nếu không phải tiểu hồ ly cậu quá bảo thủ khẳng khẳng không chịu, tôi có phải kiểm cái lý do vớ vẩn này sao.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Không phải, chỉ là lấy lý do để cậu đồng ý mà thôi, quan trọng nhất chính là tôi rất muốn ở cùng một chỗ với cậu.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Muốn cùng một chỗ để chơi thì còn có những hình thức khác...

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Nếu nói kết bái thì tôi có rồi, nếu là thu đồ đệ cậu không cảm thấy tôi quá lớn sao?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Như thế cũng không cần phải kết hôn...

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Hồ ly, cậu sợ cái gì?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cái gì?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Sau khi kết hôn, cậu vẫn là cậu, tôi vẫn là tôi, cậu lo lắng cái gì?

Phương Hân im lặng nhìn những lời này, Giang Thiên Mộ Vũ lần thứ hai mở miệng cầu hôn mặc dù ngoài dự đoán của cậu, nhưng lại không thấy chán ghét. Xem ra, điều cậu vẫn chấp nhất chính là vấn đề hai người đều là nam, thế nhưng ở sâu trong nội tâm đã có những suy nghĩ khác, rốt cuộc là lo lắng cái gì... Còn chưa chờ cậu suy nghĩ cẩn thận, đối phương đã ném qua một câu.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Cậu sợ sẽ thích tôi sao?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đã có ai nói là mặt anh rất dày chưa.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Ha ha, cậu không phải là người đó sao.

Bởi vì hai người chăm chú nói chuyện, đem đôi mắt mong đợi của anh bạn Tiểu Vũ đang chờ ở một bên quảng đi mất. Cậu nhỏ nắm chuột, nhìn nhìn nhân vật của mình, nhìn qua sư phụ, lại liếc mắt nhìn baba. Kỳ quái a, mấy người bên cạnh đều đã đi rồi, sao sư phụ và baba chẳng có phản ứng? Ló đầu qua nhìn mấy tính baba, nhân vật của baba cũng bất động.

“Baba, mấy tính của baba bị hỏng sao?” Cậu nhóc nghiêm túc đặt câu hỏi, nên biết là, nó đã đợi một hồi lâu, gọi sư phụ mấy lần mà không thấy trả lời.

“Không có, sao vậy?” Quan tâm sờ đầu cậu nhóc, Giang Thiên Dự tiếp tục gõ chữ ý đồ thúc giục người nào đó, hoàn toàn quên mất hai sư đồ này còn đang làm Thiên Tầm.

“Nhân vật sư phụ và baba đều đứng im, con gọi mãi mà sư phụ không trả lời.” Chu cái mệnh, nhóc con chậm rãi quay đầu về lại trước mấy tính của mình.

“Ha ha, sư phụ con còn đang lo lắng chuyện chung thân đại sự.” Giang Thiên Dự vươn tay tiếp tục xoa đầu cậu nhóc, cảm thấy rất vui vẻ.

“Baba sao baba biết sư phụ đang nghĩ gì?”

“Không thể nói cho con biết.”

“Baba thật nhỏ mọn.” Anh bạn nhỏ bắt mắt lần thứ hai thúc giục sư phụ của mình, lúc này cuối cùng cũng thành công.

[Lân cận] [Tiêu tiêu vũ hiết]: sư phụ sư phụ sư phụ.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đệ ngốc, còn ồn ào coi chừng sư phụ đem con đi bán đấy.

[Lân cận] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ đừng đem con đi bán mà...

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: ... Mau đuổi kịp, đồ đệ ngốc.

Tiêu tiêu vũ hiết cảm thấy mỹ mãn theo sát sau cái mông chim, nhiệm vụ này thật thú vị nha, mình còn muốn chơi nữa

~[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Cứ suy nghĩ kỹ đi, tôi chờ câu trả lời của cậu.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Không? Điều kiện tôi tốt thế như vậy, qua thôn này không còn *** nào đâu. [ý là bỏ qua cơ hội này thì không có lần thứ 2]

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Từ đầu đến chân, không thấy chỗ nào tốt, ngoại trừ quá nhiều thịt, có lẽ cân mang bán sẽ có vài người mua.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Cậu đành lòng?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không tiếc.

Trong lúc hai người không có ý thức tiến hành đoạn đối thoại rất không dinh dưỡng lại vừa bồn nôn, bên cạnh đột nhiên hiện ra một câu cắt ngang.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Giang Thiên ca ca, anh ở chỗ này làm gì vậy?

Cả ba hướng về phía người vừa nói, Giang Thiên Mộ Vũ nhìn một cái liền nhận ra đối phương, là người trong bang của mình; còn Phương Hân thì liếc qua, cảm thấy không có ấn tượng lắm nên không đáp lời, dù sao thì người người ta gọi là Giang Thiên Mộ Vũ; Tiêu tiêu vũ hiết vẫn đang tiếp tục nghiên cứu thanh củi lửa trong tay cùng mấy ngọn lửa bay xung quanh, người đến là ai căn bản không chú ý.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Đến làm Thiên Tầm sao? Nhưng mà hình như anh không có tổ đội.

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không phải, anh đi theo người ta.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Đi theo?

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ừ, theo bà xã anh.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Nè.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Là cô ta sao?

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ừ.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Thoạt nhìn...

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: cùng ca ca không xứng.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Ha ha, không có ý gì đâu, tôi là người nói thẳng, đừng để trong lòng.

Hai bên đều yên tĩnh, Giang Thiên Dự mơ hồ nghĩ đến hàm ý trong câu nói của Thẩm Nguyệt, bầu không khí có chút cứng ngắt. Phương Hân thì lại trực tiếp nhìn ra thái độ thù địch của đối phương, mấy tế bào xấu xa tận trong xương cốt đều muốn xông ra. Gần đây đi cùng cái tên ngu lâu dốt bèn bẩm sinh Giang Thiên Mộ Vũ khiến cho bản chất của cậu dần chìm xuống, giờ lại có một nhóc đánh đá ngu ngốc, đúng lúc có thể đem ra làm chút gia vị cho cuộc sống.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Anh yêu, vị này là... ?

Lời này vừa nói, những người còn lại tại đây đều dờ ra sững sờ ngoại trừ anh bạn nhóc Tiểu Vũ, nhóc ta còn đang bận quan sát cảnh vật và cây gậy trong tay, đối với chuyện xảy ra xung quanh đều bỏ ngoài não hết. Thấy hai chữ ‘Anh yêu’, Giang Thiên Dự ngẩn người, sau đó liền nghĩ, đây chính là cơ hội tuyệt vời a!

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã, Thẩm Nguyệt là một tiểu muội muội trong bang chúng ta, ha ha, Nguyệt, đây là bà xã anh, Hồ ly.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Chào tiểu muội muội.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Chào, Hồ ly...

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Em cũng là người của Sát biến thiên hạ? Bang các em không phải đề 95+ sao, thế nào lại có một người dưới 90 như vậy, bình thường bang chiến sẽ không cản trở chứ?

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Ha ha, xin lỗi xin lỗi, chị là người mau mồm mau miệng, đừng để ý.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Không đâu, ha ha...

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nguyệt cũng mang theo đồ đệ đi Thiên Tầm?

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: A...

[Lân cận] [LOVE Nguyệt]: Tôi là chồng cô ấy.

[Lân cận] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Kết hôn khi nào vậy? Chúc mừng nha.

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: ưm... cái này, là chồng trước đây.

[Lân cận] [LOVE Nguyệt]: Vợ em nói gì vậy, anh trước giờ vẫn là chồng em mà, cái gì mà trước đây?

[Lân cận] [Thẩm Nguyệt]: Im đi, phiền phức quá!

Với cảnh náo loạn trước mắt, kênh lân cận không ai nói nữa, xem ra hai người kia đã chuyển qua kênh mật tán gẫu rồi. Một nam một nữ đứng giằng co một hồi, đảng trai biến mất trước tiên, chắc đã dùng Định Vị Phù trở về thành. Thấm Nguyệt vội vội vàng vàng nói tạm biệt rồi cũng theo sau. ‘Gia vị’ chạy mấy, Phương Hân cảm thấy hết hứng, tiếp tục đem tiểu đồ đệ đi làm Thiên Tầm, Giang Thiên Mộ Vũ nhắm mắt theo đuôi chạy ở phía sau, tâm tình dâng cao.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Bà xã, gọi lại một câu nghe đi

~Phương Hân đang di chuột, thiếu chút nữa chạy sai bản đồ, xem lại đoạn đối thoại vừa rồi, cậu vỗ trán, xong, không nghĩ qua là chỉ đùa một chút lại đem hứng thú của người nào đó nổi lên. Tuy rằng cậu trước đây cũng đối với bọn con trai trong bang mờ mờ ám ám, chẳng qua đơn thuần là pha trò cho đám hủ nữ Nguyệt lượng thôi, thế nhưng vừa rồi không suy nghĩ đã ‘Anh yêu’ hai chữ, rất không ổn, rất rất không ổn.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Không thì gọi ông xã đi, nghe thân thiết hơn

~[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Đừng xấu hổ mà

~[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Biến.

Nói sơ một chút về nhiệm vụ Thiên Tầm:

Thiên Tầm là nhiệm vụ hằng tuần vào ngày thứ 6. Người chơi từ cấp 10 trở lên, đã gia nhập bang hội đồng thời phải có một trong những mối quan hệ sau: Phu thê, kết bái, sư đồ. Nhiệm vụ này rất đơn giản (hay nói là rất nhàm chán đi) nhưng nhận được lượng kinh nghiệm rất khá, chỉ cần tổ đội hai người (riêng sư đồ có thể tổ đội tất cả đồ đệ cùng làm) nói chuyện với NPC để nhận được vật phẩm nhiệm vụ Tâm Lộ Chi Tâm chỉ dẫn đến 10 địa điểm khác nhau. Tới nơi sử dụng Tâm Lộ Chi Tâm để thực hiện nhiệm vụ, trong 5’ không được di chuyển cũng như đánh quái, đơn giản là đứng làm một số động tác rất ba chấm.

Một số hình ảnh trong game

Hình ảnh lấy từ tl.gate

17. Chương 17

: Bé con VS ngạo kiều

Thứ ba ngày x tháng x. Thời tiết: trời mưa.

Sáng hôm nay lúc mình đi học thì trời đổ mưa, mặt đất thật ẩm ướt, có rất nhiều vũng nước nhỏ đọng lại, mình thấy rất thích, liền giẫm giẫm lên nhưng lại bị baba mắng.

Đến trường học, mình thấy giày của tiểu mập mập đều ướt hết, cậu ấy nói cũng nghịch ngợm đạp lên vũng nước rồi sau đó bị mẹ nhéo lỗ tai. Vẫn là baba mình tốt, không có nhéo lỗ tai mình. Đồ đều Ân Dục kia chê cười bọn mình, nói bọn mình youzhi [ấu trĩ, ngây thơ], vì sao cậu ta lại thích gọi người khác là youzhi chứ? Là vì cậu ta youzhi cho nên cũng muốn gọi người khác là youzhi luôn à?

Nhân vật Thiên Long Bát Bộ của mình đã cấp 44 rồi, sư phụ nói đợi đến cấp 45 có thể xuất sư. Xuất sư là sao ạ? Có phải mình sẽ có thể trở thành đại hiệp không? Nếu thành đại hiệp mình có thể đánh Ân Dục không?

Lời phê của giáo viên:

Bạn bè cùng lớp thì phải thương yêu nhau, còn nữa, con hai chữ ‘Ấu trĩ’ [youzhi] tại sao lại không viết!

PS: 45 của con hãy còn non nốt lắm

~=====

Hôm nay, lớp 3/1 trường tiểu học XX có một học sinh bởi vì ba mẹ không đến đón đúng giờ phải ở lại. Phương Hân chỉ có thể cùng trò ấy ở trường chờ, gọi điện thoại cho phụ huynh mà không ai bắt máy, sắc trời cũng dần dần tối. Mắt liếc thấy cậu nhóc có chút hoảng sợ, may mà trước khi nước mắt lưng tròng thì thấy được thân ảnh mẹ mình, mừng rỡ bỏ nhà chạy về trước. Đối phương một bên giải thích với Phương Hân bởi vì vội quá nên để quên di động trong nhà, một bên thì giúp đứa nhóc nhà mình lau nước mắt nước mũi, cuối cùng kéo nhau đi. Phương Hân nhìn bóng bọn họ biến mất trong đêm tối, quay về phòng giáo viên thu dọn đồ đạc rồi về nhà.

Về đến nhà đã là hơn 8 giờ tối, sau đó đấu tranh với đồng bài tập của bọn học trò khoảng một giờ, cậu cuối cùng cũng có thể dành chút thời gian bò lên online. Màn hình game vừa mới nhảy đến thành Lạc Dương đã thấy khung tán gẫu kênh bang hội bốc lên liên tục, đưa chuột kéo thanh cuộn lên trên, một mảnh nói chuyện phiếm lưu lại hiện ra trước mắt.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Nguyệt lượng tỷ tỷ, đừng mà!

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Làm sao bị giờ... tớ bị gọi đến xiêu hồn rồi, Tiêu tiêu gọi lại lần nữa đi.

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Nguyên lượng cậu càng ngày càng gian tà nha

~[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Nguyệt lượng tỷ tỷ đừng cho cậu ta vào!

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Chị cũng muốn được nhóc gọi như thế a...

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Thế nhưng cậu ta cấp 96, cho vào chắc chắn sẽ trợ giúp rất nhiều

~~[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Đừng mà...

[Bang hội] [thu vũ]: ... Thật, thật đáng yêu...

[Bang hội] [tạp mị]: , tại sao không cho cậu ta vào?

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Phải đó, cậu ấy còn giúp nhóc giết con heo Lam nhan kia mà

~[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Không được không được, em ghét cậu ta!

Xem xong mấy câu này, Phương Hân mở bảng thông tin bang hội, quả nhiên thấy hai chữ 'Dự bị' nhấp nháy màu xanh lục, tên 'ba nghìn sát' nằm trơ trọi một mình ở đó, giống như đang chờ đợi chủ nhân của nó gặp may mắn. Khóe miệng cong thành một góc lớn rất phù hợp với hai chữ 'tà ác', đuôi hồ ly nào đó nhếch lên phe phẩy hai cái: thông qua!

[Bang hội] Hoan nghênh [ba nghìn sát] gia nhập bốn bang, mọi người đồng tâm hiệp lực, cộng đồng lớn mạnh, ta [Khuyên thành ' Mỹ nhân cốc].

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: A a a, Nguyệt lượng cậu thế nào mà đã dễ dàng thông qua như vậy !!?? Tớ còn chưa đùa đủ mà !!

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Không phải tớ... (trong bụng oán thầm: mi cho rằng bà đây đã chơi đủ sao!)

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Tớ thông qua đấy, thế nào, có ý kiến?

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Không ạ, hoàn toàn không có ý kiến ạ!

[Bang hội] [thu vũ]: Hồ ly sao cậu lúc nào không onl lại onl lúc này chứ...

[Bang hội] [tạp mị]: Thành viên mới ra đây chào hỏi nào

~~[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ đúng là ngốc nghếch !!

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Nếu như còn chậm trễ một giây tôi đã gọi loa rồi, a, bạn Giang Tiểu Vũ dẫn độn cũng onl a.

Mọi người hắc tuyến, Ba nghìn sát cậu có tiền đi, không có chỗ đốt mang lên loa quảng à, đáng khinh bỉ...

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Cậu mới là độn độn, không cho phép cậu gọi tên tôi!

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Tôi cứ thích gọi đấy, không phục thì lại đánh tôi đi

~[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Vào bang thì phải tuân thủ bang quy nha, Tiểu • Tinh • Tinh ~^_~^.

[Nick của Tiểu Dự có : ngôi sao = tinh]

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Phụt... khụ, tớ cái gì cũng chưa có nói, nhân tiện cho hỏi Giang Tiểu Vũ là tên của Tiêu Tiêu?

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Cũng phụt, Tiểu Tinh Tinh... Thật đáng yêu !!! Cười đến đau cả bụng !!

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Cầm miệng, bà cô kia, cứ thử gọi đáng yêu nữa xem.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Bé có ý kiến sao, Tiểu • Tinh • Tinh!

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Đừng có ép tôi giết cô.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Mỹ nhân cóc bang quy điều thứ nhất, phải đối với bang chủ và phó bang chủ thể hiện thái độ lễ phép cùng trung thành tuyệt đối, đặc biệt với là phó bang chủ; bang quy điều thứ hai, nếu giết người lung tung sẽ bị tha ra ngoài mổ bụng một trăm lần; bang quy điều thứ ba...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Chờ nghĩ ra rồi nói sau

~Mọi người phun, chính bang chủ đại nhân thẹn thùng mà mặt người nào đó “Bang chúng ta từ khi nào có những bang quy này?” Phó bang chủ nhướn mày “Tớ vừa đặt ra đấy, không được?” Chính bang chủ tiếp tục lau mồ hôi “Được.”

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Tôi cần quan tâm cái bang quy của bà, thấy ai không vừa mắt tôi đều giết không bỏ qua!

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Cuồng bạo lực.

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Giang đàn độn cậu nói gì?

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Vừa nãy sư phụ hình như nghe được có người gọi vi sư là gốc ghếch nhĩ, chẳng lẽ là gần đây làm việc quá độ nên bị lãng tai?

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Không phải con...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Bang quy điều thứ ba, trẻ con nói dối sẽ bị đánh đòn, đồ đệ gốc, tiến đội.

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Bà cô kia nói rõ ràng rồi hãy đi!

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Nếu như bé còn muốn ở lại bên cạnh người nào đó thì nên ngoan ngoan một chút đi, hiểu không? Nhân tiện nói luôn, anh là nam, không phải là bà cô gì đó. Nhớ ghen, bé hư.

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Cô...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Nghe hiểu rồi thì im lặng tí đi, đừng ở khắp nơi gây rắc rối, đồ đệ gốc còn không vào đội!

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Dạ. Hí hí, Ân Dự là bé hư!

[Bang hội] [ba nghìn sát]: Giang Tiểu Vũ đứng lại đó cho tôi!

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Tôi không đứng lại á.

.....

[mình phục bạn Phương Hân nha =))]

“Ngạo kiều, cái này tuyệt đối là ngạo kiều !!” Cây hoa cúc gõ bàn phím lớp cốp, có thể thấy rõ được tâm tình rất chỉ là kích động.

“JQ, tuyệt đối có JQ !!!” Bang chủ đại nhân cũng nhiệt huyết sôi trào, gõ mấy chữ đùa bỡn. “Cái này cũng là một cây gậy (*) tốt đi... Xong, tớ cứ như bà thím quái gở vậy...?”

(*)Nguyên gốc là ‘Đả xà thượng côn’ hàm ý là cơ hội tốt.

Vì rằng những người khác trong bang đều bị ba cái bạn hoa lệ kia làm lợ, cho nên động hủ nữ chuyển địa điểm chiến đấu lên diễn đàn, bà la bà lô thảo luận đến long trời lở đất, nhân tiện còn tung mấy bức hình để tăng bầu không khí. Trong lúc mọi người đang bị bé con cùng tiểu ngạo kiều đáng yêu đến không đỡ được, Cà phê đột nhiên gào lên “Hồ ly-sama tức giận thật tuyệt vời a... thật đúng nữ vương... thật là phúc hắc... thật muốn ôm chân...” kèm theo emo phun máu mũi. Những người còn lại liếc mắt, tính tình Hồ ly rất ác liệt, các nàng cũng chỉ có thể lên lút xem JQ, trước mặt mà hô ‘đáng yêu’ thì tuyệt đối không dám, nhưng là cũng vừa hợp khẩu vị của bạn Cà phê nào đó.

“Tổ cực yêu dạng phúc hắc nữ vương thụ này... Hồ ly-sama mau cùng Giang lão đại tu thành chính quả đi... *cào tường* !!!” Cà phê rống lên tâm nguyện của mấy chị em. Đúng vậy, mau tu thành chính quả đi, mặc dù JQ xem rất thích, nhưng nếu không thể trở thành JQ thật sự thì xem hoài cũng chán thôi a !!!

[sama là cách gọi cung kính của Nhật, gần với nghĩa ngài]

“Đúng rồi, hôm nay Giang Thiên lão đại không onl à?” Cào tường xong, Cà phê ở diễn đàn hỏi.

“Onl chứ, hình như tớ ở Lạc Dương có thấy qua.” Thu vũ nhớ lại, trả lời, “Nhưng mà dường như là cùng một cô gái nào đó.”

“Con gái !!!!!?????” Tạt mì vừa nhìn vào hai chữ ‘cô gái’ liền báo táp đánh ra một đoạn chấm than cùng chấm hỏi.

“Có phải Nữ vương không a? Cô ấy không phải là em gái của Giang lão đại sao.” Mễ lạp lạp trấn định tinh thần hỏi.

“Không phải Nữ vương, một người tên là cái gì ‘Nguyệt’ ấy.” Thu vũ nỗ lực vặn vặn não, hồi tưởng lại cảnh tượng lúc đó.

“Chẳng lẽ là tình địch !?” Nguyệt lượng nói ra nghi vấn trong lòng mọi người.

“Rất cầu huyết đi...” Cây hoa cúc bắn ra một emo đỏ mồm hỏi. [cầu huyết = motif thường gặp]

“Hãy tin vào điều đã có, không nên tin tưởng mấy chỗ không đâu (*).” Nguyệt lượng gửi qua một emo nắm tay, “Có cầu huyết thì mới kích tình!”

(*)Nguyên văn ‘Trữ khả tín kỳ hữu, bất khả tín kỳ vô’

“.....” Những người còn lại đều lấy sáu dấu chấm ra đáp lại bài post bên trên của vị bang chủ hủ nữ tình cảm mãnh liệt này.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nguyệt, có chuyện gì?

Giang Thiên Dự đau cả đầu với cô em gái trước mặt này, vừa onl thì liền liều chết mời anh tiến đội, đến khi anh vào đội rồi thì im lặng không nói gì. Phụ nữ thật phiền phức... Giang lão đại kết luận, nhưng phiền phức hơn đây là người quen, mình không thể nói đi là có thể rời khỏi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nguyệt? Có đó không? Không có gì thì anh đi trước nhé.

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Giang Thiên ca ca, đừng đi mà, người ta tâm tình không tốt...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đã xảy ra chuyện gì?

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Em với chồng ly hôn rồi. [đáng, há há]

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: A...

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Ca ca anh sao chỉ phản ứng như vậy!

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: A, đừng nên đau lòng...

Thẩm Nguyệt chán nản, nếu như là người con trai khác thấy cô buồn như vậy, thương tâm như vậy, lại còn vừa ly hôn, hẳn là sẽ liền ân cần hỏi han, tình nguyện làm trâu ngựa cho cô vui vẻ. Thế mà Giang Thiên Mộ Vũ này, lại chỉ nói với cô “Đừng nên đau lòng” !?

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Anh ngoại trừ ‘đừng nên đau lòng’ thì không thể nói câu khác sao?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vậy phải nói thế nào?

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Anh có thể nói những câu dễ nghe để an ủi em mà!

Giang Thiên Dự lần thứ hai cảm thán, phụ nữ thật phiền phức... Trong lúc Giang Thiên Dự đang rối rắm không biết trả lời lại như thế nào thì tin nhắn của Hồ ly phát qua.

[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: Ở đâu?

[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: Lạc Dương, bà xã đang ở đâu

~[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: Đừng gọi bậy, anh đang tổ với ai.

[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: Thẩm Nguyệt.

[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: Anh vào đội tôi đi, có chuyện cần.

[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: Ài... Anh còn tưởng em tìm anh để hẹn hò chứ...

[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: Tới ngay

~Giang Thiên Dự cười tủm tỉm đem kên tư tán gẫu chuyển về kên đội ngũ, thấy Thẩm Nguyệt gửi qua mấy câu như “Sao không nói gì?” “Ca ca có đó không vậy?”.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nguyệt, xin lỗi, anh có chút việc, lui đội trước.

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Ca ca anh đi đâu vậy?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ha ha, việc tư, 88 [bye bye]

Thẩm Nguyệt vừa đánh ‘Đừng’ còn chưa có kịp enter đã thấy đối phương không chút lưu tình mà rời khỏi đội chạy như bay, không khỏi tức giận hung hăng quăng cả chuột.

Giang Thiên Dự vừa vào đội, liền thấy cậu nhóc con mình. Nhóc con ngốc con có biết mình đang làm một cái bóng đèn siêu lớn hay không vậy... Giang lão đại bây giờ rất muốn vỗ hai cái mông nhóc con nhà mình mà mắng.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bạn Giang Tiểu Vũ, bài tập đêm nay của bạn hoàn thành chưa?

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Xong rồi ạ, baba, không phải baba đã kiểm tra rồi sao?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Khụ, bài tập có chỗ sai nha.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Baba rõ ràng bảo con làm đúng hết mà...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Tiêu Tiêu nói là nó làm xong bài tập rồi, tôi muốn nhanh chóng cho nó lên level 50. Cứ đứng ở 40+, thật sự là mất mặt mà.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tùy bà xã quyết định~ Nhóc con, con đêm nay chỉ được chơi nửa tiếng thôi, biết chưa.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Anh thử gọi lại lần nữa xem.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vậy anh gọi em là “Vợ yêu” nha

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]:

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Baba sao lại gọi sư phụ là vợ? Sư phụ là nam mà, nam cũng có thể làm vợ sao?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Con sao biết sư phụ là nam?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Tôi nói.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Baba mang sư phụ về nhà làm vợ, có được không?

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Được ạ, con rất thích sư phụ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ngoan, mai baba mua xe lửa cho con.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Hoan hô, con cũng thích baba.

[được một phiếu thuận nhanh chóng gọn lẹ =))]

Phương Hân nhìn đoạn đối thoại của hai cha con gốc đến cực độ này mà mắt tròn trắng, cậu lừ sủa lại cách gọi của Giang Thiên Mộ Vũ, dù sao anh ta cũng không nghe, nhiều lời làm gì cho phí sức!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Hay là đi Cổ Mộ đi, cho anh làm đội trưởng, Giang đại bang chủ, lái xe.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tuân lệnh, ngồi vững nào

~[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Lái xe? Baba là đầu tàu sao ?? Con muốn làm đuôi xe lửa!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đệ gốc này...

Thế là một nhà ba người (?) hòa thuận vui vẻ hướng về Cổ Mộ, giống như bọn họ đang đi ngoại thành dạo chơi chứ không phải là đi đánh quái luyện cấp.

---

18. Chương 18

: Lòng lấy biển thân – Sức mạnh RMB

Thứ năm ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh.

Hai ngày nay mình luôn suy nghĩ về một vấn đề, cho nên mình rất trầm lặng, dì Thẩm hỏi mình có phải thân thể khó chịu hay không, mình nói mình đang trầm tư, thế nhưng dì Thẩm vẫn cấp nhiệt độ cho mình, kết quả thật sự sốt nhẹ. Rõ ràng là mình đang suy nghĩ mà, vì sao lại phát sốt cơ chứ?

Đúng rồi, cái vấn đề khiến mình phải suy nghĩ là sau này trong trò chơi, mình phải gọi sư phụ thế nào đây? Vẫn gọi sư phụ, hay phải gọi là mama ?? Tại baba nói sẽ cùng sư phụ kết hôn, vậy không phải sẽ là mama mình sao? Thế nhưng sư phụ là nam mà, phải gọi là mama ư? Thật kỳ quái...

Hôm nay Ân Dự chạy qua nói với mình, cậu ta sau này sẽ tiếp tục chơi Thiên Long Bát Bộ, nếu mình biết điều thì sẽ bảo vệ mình. Hừ, mình mới là không thềm, mình có baba và sư phụ là đủ rồi, không cần cậu ta bảo vệ!

Dì Thẩm bảo sau khi ăn cơm phải uống thuốc, mình không muốn ăn, thuốc đắng lắm, không uống đâu...

Lời phê của giáo viên:

Cứ gọi như bình thường là được rồi, gốc ạ. Ngoan ngoan uống thuốc đi, không thì ngày mai sẽ không có tinh thần đến trường.

=====

Khuynh thanh ‘ Mỹ nhân cốc là một bang hội cấp 4, gần đây bang chủ Cho ta một ánh nguyệt lượng cùng đội nòng cốt của bang quyết định đem bang nâng lên cấp 5. Bang hội cấp 5 có thể gia tăng số người chạy thương nhân, đồng thời thăng kỹ năng cuộc sống cấp 10, đối với một sinh hoạt bang mà nói đây tuyệt đối là tin vui. Có điều nói là một chuyện, làm lại là chuyện khác. Dưới sự cưỡng bức của phó bang chủ Hồ ly tu thành tinh, mỗi thành viên bắt đầu bước vào cuộc hành trình gian khổ làm nhiệm vụ bang hội.

Hôm nay mọi người vẫn khí thế ngất trời như trước, nơi nơi trong thành thị bang hội đều có thể thấy người chạy đôn chạy đáo.

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Ai có Tử Thái Thang a a a !! Nhiệm vụ phát triển của tôi tại sao lúc nào cũng yêu cầu đồ ăn, ông đây thật muốn giết chết tên NPC mà!

[Bang hội] [thu vũ]: Tớ cũng muốn đâm tên khoa học kỹ thuật a, toàn bắt tớ vào thư phòng diệt côn trùng, diệt đến chán chết rồi a!

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Hình như tớ có, chồng ơi xem trong thương khố có không, em nhớ hình như có quăng vào.

[Bang hội] [cho người một vàng thái dương]: Tuân lệnh

~[Bang hội] [bạch tuyết an kỳ]: Em có, Thái Dương không cần kiếm, để em đưa Lão cuồng.

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: An kỳ em thật là quá tốt.

[Bang hội] [bạch tuyết an kỳ]: Ha ha, đừng khách sáo.

[Bang hội] [voi trên cây]: Ai có Phòng Phong a, tớ đẳng cấp không đủ, không hái được.

[Bang hội] [bạch tuyết an kỳ]: Vừa vặn em cũng có, ở chỗ Tổng quản chờ anh, anh tới đi.

[Bang hội] [voi trên cây]: Cảm ơn An kỳ!

[Bang hội] [bạch tuyết an kỳ]: Có gì mà, giúp đỡ nhau thôi, ha ha...

Bay một vòng nhận hết toàn bộ nhiệm vụ, Phương Hân chú ý đến người tên ‘Bạch tuyết an kỳ’ này, kiểm tra dữ liệu là một nữ Tinh Túc 60, mới gia nhập bang hai ngày trước. Theo như Nguyệt lượng nói, đối phương hay giúp đỡ người khác, hơn nữa thái độ cũng rất tốt, mới có vài ngày đã hòa hợp với mấy tên con trai trong bang, mà đối với bọn con gái cũng không quá đồ kỵ. Dạng như vậy trong game thật ra rất phổ biến, cậu cũng không để ý nhiều làm gì.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã, giờ cần gì?

Kiểm tra hết đồng nhiệm vụ, Phương Hân chỉ một câu “2 Thiểm Lượng Thiên Nhân, 1 Hoàn Mỹ Dao Bính.” sai bảo lão đại Sát biến thiên hạ chạy đi mua nguyên liệu.

Gần đây Phương Hân cứ login là đi làm nhiệm vụ, Giang lão đại đương nhiên hầu hạ cậu hết mình. Bà xã cần nguyên liệu gì, anh sẽ đi mua cái ấy; bà xã cần đánh quái nào, anh sẽ đánh quái đó. Mà Phương Hân sau vô số lần uy hiếp đối phương không có kết quả cũng đã mặc kệ không thèm sửa cách xưng hô của anh nữa, thích thế nào thì gọi thế ấy, dù sao cũng không mấy miếng thịt nào, cứ như thế lại càng khích lệ thêm cho cái tên kiêu căng ngạo mạn nào đó.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Mua xong rồi, bà xã em làm hết nhiệm vụ hôm nay chưa?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Xong vòng này nữa là max 50.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Có mệt hay không? Để anh mát xa cho em

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không cần.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đừng xấu hổ mà

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vai hay chân nè ??

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Giang Thiên, trở lại bình thường cho tôi, anh nói chuyện như vậy thật khiến tôi nổi da gà.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Săn sóc bà xã là điều nên làm mà

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Rồi rồi, đừng đùa nữa, đối với một tên con trai mà cả ngày bà xã đi bà xã lại anh không ngại đau răng à.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Em nghĩ anh đang đùa?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Chẳng lẽ anh thật sự định kết hôn với tôi sao?

Giang Thiên Dự nhìn màn hình máy tính mà thật muốn đập đầu vào tường, rành rành mình đã nói rất rõ ràng muốn cùng cậu ta kết hôn, cùng nhau trải qua thời gian trong game. Có thằng đàn ông nào lại bằng

lòng đối với tên con trai khác mỗi ngày “bà xã” này “bà xã” nọ sao, anh tự thấy ý tứ của mình biểu đạt rất rõ, tên tiểu Hồ ly này lại có thể tưởng rằng anh đang đùa!

Nói giỡn sao, nếu lại để cho cậu giả ngu vậy nữa, tôi không lấy họ Giang! Giang Thiện Dự nghĩ, hai tay liền lướt nhẹ trên bàn phím đánh chữ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Những điều anh nói đều là sự thật, thành tâm thành ý, em lại có thể nghi ngờ anh đang đùa, thật làm tổn thương trái tim anh...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nhưng chúng ta đều là nam...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly, em rõ ràng là một người rất cởi mở, sao hết lần này đến lần khác cứ để tâm vào mấy chuyện vụn vặt này.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Anh sao có thể khẳng định anh thật sự hiểu được con người tôi?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bởi vì anh luôn dõi theo em.

Phương Hân trầm mặc, tuy rằng trong lòng vẫn nghĩ đối phương bởi vì buồn chán cho nên mới cùng cậu chơi trò mập mờ này, nhưng hôm nay xem ra, sự thật không phải như vậy. Như Giang Thiên nói, cậu đích thật rất dễ tâm vào mấy chuyện vụn vặt.

Trong hiện thực, ấn tượng của người khác đối với Phương Hân là: điềm tĩnh, có chút lạnh lùng, không nói nhiều nhưng rất có năng lực. Nhưng ở trò chơi, đám con gái trong bang lại nói: Hồ ly thật sự toát ra cái vẻ phúc hắc nữ vương... Chữ ‘thụ’ bị người nào đó kiên quyết bóp chết. Đây gọi là hiện thực một tính cách, trò chơi một tính cách.

Thế nhưng, phúc hắc cũng được, nữ vương cũng tốt, bản chất của Hồ ly tu thành tinh trước giờ vẫn là Phương Hân điềm tĩnh lạnh lùng kia. Phòng tuyến tâm lý của cậu rất dày, cho dù chỉ là trò chơi, cũng khó mà thật sự cho người khác biết nhiều về mình.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly, chỉ là game thôi mà, thử mở lòng với anh xem.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chúng ta kết hôn thử đi, nếu như thật sự không hợp, em có thể nghĩ đến chuyện ly dị chồng...

Giọng điệu Giang Thiên rất ủy khuất. Phương Hân tưởng tượng máy tính bên kia, một người đàn ông hơn ba mươi tuổi làm ra cái bộ mặt tội nghiệp hề hề, không khỏi có chút buồn cười.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thế nhưng... tôi đồng ý thì được gì nào?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nếu đồng ý thì anh là của em! Cái này thế nào?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: = =

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đừng có làm cái biểu tình ghét bỏ đó, mặc dù anh có con rồi, nhưng vẫn được công nhận là người đàn ông đầy sức quyến rũ nha~ hay là em muốn Nhất chi hoa cầu hôn em?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Được rồi, anh hại tôi rét lạnh.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ha ha, như vậy là em đồng ý rồi đúng không?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Quên đi, dù sao cũng chỉ là một trò chơi, ở cùng một chỗ cũng không có tổn thất gì.

Giang Thiên Dự toát mồ hôi, lẽ nào mình trong mắt Hồ ly lại mất giá thể sao? Trong tạp chí rõ ràng nói người đàn ông trên ba mươi tuổi có con là có sức quyến rũ nhất. Nhưng tốt hay xấu gì thì đối phương cuối cùng cũng chịu mở lời, anh có phải là nên đốt pháo hoa ăn mừng không?

[Giang Thiên Dự: Có cái loại tạp chí đó sao?

Tác giả: Không biết, đừng hỏi ta...]

[Tạp chí lá cải!]

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vậy chúng ta đi đăng ký đi !!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Bây giờ !?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: A, hôm nay cũng quá muộn rồi, có thể không đủ thời gian, vậy buổi tối chủ nhật thế nào? Em có rảnh không?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Hẳn là có đi...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Quyết định vậy đi!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Có cảm giác tôi đã làm sai điều gì.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không được, giờ em mà đổi ý thì...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thì sao?

Phương Hân cười thầm, dám ỷ hiếp cậu sao, lại không nghĩ rằng đối phương lập tức có động tác...

[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Buổi tối chủ nhật này 8 giờ, tôi kết hôn, quen biết đều đến nhé !!

Phát hết loa, Giang Thiên Mộ Vũ cười hì hì trong tổ đội nói một câu: “Anh đã thông báo trên loa rồi!” Phương Hân vừa bực mình vừa buồn cười nhưng trong lòng mơ hồ có một tia vui sướng lan ra. Rất nhanh thì có người đáp lại, nói như thế nào anh ta cũng là đại nhân vật của server, xoát loa mà không ai trả lời mới là kỳ lạ!

[Loa] [duy ngã độc cụ mị lực]: Chúc mừng đệ nhất bảo thạch vương của server, chú năm cuối cùng cũng thoát khỏi hàng ngũ độc thân, nhân tiện hỏi, tân nương tử là vị nào?

[Loa] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Á khẩu a, mới thất tình nhanh như vậy đã kết hôn !! Nhưng vẫn chúc mừng anh trước !!

Phương Hân nghiêng rằng, thấy mấy cái loa ấy lập tức ném qua một câu “Dám trên loa công bố tên ông thì ông đây tuyệt giao !! = = ”. Luôn luôn bình tĩnh kiềm chế, chỉ có cậu cười nhạo người khác chứ không ai có khả năng ghẹo vào phúc hắc nữ vương này. Bạn Hồ ly hình như đã hoàn toàn quên rằng, cho dù bây giờ Giang Thiên không công bố, chờ đến buổi tối chủ nhật, hệ thống đại thần sẽ hoàn toàn lôi bạn ra phơi ngoài ánh sáng. So với như thế không bằng hiện tại đem tin tức này thông báo ra ngoài, cho người ta chuẩn bị tâm lý, thế này mà đến chủ nhật, chúng bạn bè bị shocking ân cần thăm hỏi còn khiếp hơn.

Có điều giờ bạn Hồ ly đang bị shocking tạm thời không nghĩ ra điều này, chờ đến lúc bạn nghĩ ra, tình hình đã sớm không cho phép bạn làm bất cứ điều gì để sửa chữa nữa, thật sự là ‘một lần lỡ lời thành nỗi hận nghìn đời’, ô hô a ha!

[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã của tôi nói, nếu nói tên cô ấy ra thì sẽ phải quỳ bần chông, cho nên mọi người ráng chờ đến cuối tuần đi!

[Loa] [nhã trong ưu nhã]: Chúc mừng lão đại, nương tử rất dũng mãnh nha!

[Loa] [duy ngã độc cụ mị lực]: Chắc chắc, mùi rất nặng, anh đợi xem mặt tận mặt tân nương tử

~[Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ha ha, thông báo lần nữa, chủ nhật này 8 giờ tối tôi kết hôn, quen biết đều tới nhé !!

.....

Nhìn đoạn đối thoại trên loa, Phương Hân nhận không được từ đáy lòng toát ra cái xúc cảm muốn cắn chết Giang Thiên. Từ bỏ việc luôn sầm cái bộ mặt điềm tĩnh phúc hắc, bạn Hồ ly nào đó đang nhìn Giang Thiên giao dịch đến một đồng đồ xa xỉ dùng để cầu hôn, cam chịu mà ôm cái ý nghĩ “Bỏ đi bỏ đi, hôm nay bị anh ta làm mất hết mặt mũi thì xài chút tiền của anh ta đã sao chứ, gấp kẻo có tiền mà không kiếm chút thì thật có lỗi với bản thân !!!”, để nữ Nga My của mình lộng lẫy biến thân.

Ở hệ thống đại thần nhắc nhở vài lần, chim nhận trên bầu trời cũng rớt xuống một đồng, tiểu mỹ nhân xinh đẹp lộng lẫy động lòng người ra lò, Giang Thiên Mộ Vũ quần xung quanh người sắp làm tân nương tử của mình một vòng.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nhìn đủ chưa?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã em thật đẹp !!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Vớ vẩn!

Đắp một đồng RMB sao mà có thể không đẹp chứ! Hiện tại hình ảnh của Hồ ly tu thành tinh là: một đầu Tiên Lữ nhuộm màu tím nhạt, một thân trang phục vĩnh cửu Tiên Lữ Tình Duyên, trên lưng cắm Bạch Sí Bàng [cánh trắng] phả ra bụi sao bảy màu, gương mặt đổi lại thành Mị Hoắc, hình ảnh nhân vật cũng biến thành một mỹ nữ mắt khép nhẹ môi khê cong. Con vịt xấu xí hóa thành thiên nga trắng cũng giống như chớp mắt một cái vậy.

Phương Hân mắt nhìn đại mỹ nữ toàn thân thay đổi, lại nhìn Giang Thiên Mộ Vũ vẫn như mọi khi vây quanh cậu, trong lòng chỉ có thể gào lên một câu: đại gian ác RMB a.

Nói một chút về Nhiệm vụ bang hội

Các loại nhiệm vụ:

Nhiệm vụ công trình đường phố :

Là nhiệm vụ nâng cao giá trị công nghiệp của thành phố bang hội.

LV có thể nhận nhiệm vụ : 20

Nhiệm vụ phát triển đường phố :

Là nhiệm vụ nâng cao giá trị nông nghiệp cho thành phố bang hội.

LV có thể nhận nhiệm vụ : 30

Nhiệm vụ khoa học kỹ thuật thành phố :

Là nhiệm vụ nâng cao giá trị khoa học kỹ thuật của thành phố bang hội.

LV có thể nhận nhiệm vụ : 40

Nhiệm vụ thị tập thành phố :

Là nhiệm vụ nâng cao giá trị thương nghiệp cho thành phố bang hội.

LV có thể nhận nhiệm vụ : 40

Nhiệm vụ quốc phòng thành phố :

Là nhiệm vụ nâng cao giá trị quốc phòng cho thành phố bang hội.

LV có thể nhận nhiệm vụ : 40

Nhiệm vụ khuếch trương thành phố :

Là nhiệm vụ nâng cao giá trị khuếch trương cho thành phố bang hội.

LV có thể nhận nhiệm vụ : 40

Nhiệm vụ nghiên cứu thành phố :

Là nhiệm vụ cần thiết nghiên cứu khoa học kỹ thuật của thành phố bang hội, chỉ có hoàn thành nhiệm vụ này mới có thể phát hiện ra hoặc thăng cấp khoa học kỹ thuật nhiều hơn cho bang hội.

LV có thể nhận nhiệm vụ : 10

Mỗi nhiệm vụ được tính theo vòng, mỗi vòng là 10 lần làm nhiệm vụ, max là 50 nhiệm vụ/ngày.

Hoàn thành nhiệm vụ sẽ nhận được một lượng điểm kinh nghiệm, vật phẩm và điểm cống hiến bang hội, điểm giá trị công trình. Điểm cống hiến bang hội dùng để học kỹ năng cuộc sống (từ cấp 5 trở lên phải học trong thành thị bang hội), mua một số vật phẩm bên ngoài không có, lĩnh 4h x2 trong tuần, đổi vật phẩm

đi Diệt Phỉ Kính Hồ (phó bản rút Tân Mãn Thần Phù, nguyên liệu làm thần khí),.... Điểm giá trị công trình chính là dùng để nâng cấp công trình ~> nâng cấp thành thị bang hội.

Sau khi hoàn thành đủ điểm giá trị công trình thì tiếp tục làm nhiệm vụ xây dựng

Nhiệm vụ xây dựng thành phố :

Là nhiệm cần thiết xây dựng kiến trúc thành phố bang hội, chỉ có hoàn thành nhiệm vụ này mới có thể kiến tạo hoặc thăng cấp kiến trúc thành phố nhiều hơn cho bang hội.

LV có thể nhận nhiệm vụ : 10

Có tất cả 13 công trình để xây dựng: Nha phủ, Buồng xép, Quán rượu, Ngân khố, Phòng cụ phòng, Sở công, Võ quán, Kho gạo, Tập phường, Y xá, Trại lính, Thư viện, Tập võ trường. Tùy theo cấp độ bang hội muốn nâng mà xây dựng.

Loại hình nhiệm vụ:

Giết quái trong phó bản hoặc ở bản đồ tìm vật phẩm nhiệm vụ.

Tìm kiếm vật phẩm giao cho NPC (nguyên liệu, thức ăn, khoáng, dược)

Chuyển vật phẩm đến NPC khác

Thật ra phần nguyên liệu đều có sẵn trong Nguyên Bảo Điểm, có thể dùng KNB để mua, thế nên anh Dữ mới có chỗ xài chứ

Các loại nguyên vật liệu này gồm có:

Nguyên liệu tạo vũ khí: 6 loại: Dao Bính, Thương Cán, Kiếm Sao, Song Côn, Phiên Cốt, Hoàn Phiến.

Nguyên liệu tạo phòng chống: 5 loại: Hoàng Cốt, Địa Tâm, Huyền Ty, Thiên Nhân, Bì Mao.

Nguyên liệu tạo trang sức: 3 loại: Băng Cơ, Tuyết Phách, Hàn Vân.

Các nguyên vật liệu nêu trên được phân cấp theo đẳng cấp của quái vật:

Cấp 1 : Hoại Trạo

Cấp 2 : Tàn Khuyết

Cấp 3 : Phá Tổn

Cấp 4 : Phá Cự

Cấp 5 : Hoàn hảo

Cấp 6 : Phổ Thông

Cấp 7 : Phát Quang

Cấp 8 : Hoàn Mỹ

Cấp 9 : Thiểm Lộng

Cấp 10 : Thất Thái

Trang phục Tiên Lữ Kỳ Duyên

~>cánh của Phương Hân màu trắng

Kiểu tóc Tiên Lữ:

Đổi mặt tán gẫu về màu đỏ, loa thành màu xanh, màu xanh này có dễ nhìn không

19. Chương 19

: Bão táp hôn lễ

Thứ năm ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh.

Ngày hôm nay không cần viết nhật ký, thầy Phương chưa có nói cho mọi người biết à?

Lời phê của giáo viên:

Thầy cũng chưa có nghe nói qua là hôm nay không cần viết nhật ký đó.

=====

Cùng với Giang Thiên Dự chờ mong và Phương Hân miễn cưỡng, chủ nhật cũng đã đến. Giang lão đại mặc trang phục Tình Lữ một bộ với bà xã nhà mình, đúng 18:00 đăng nhập vào game. Để đảm bảo hôm nay có thể được rảnh rỗi, thứ sáu anh đã dùng tốc độ siêu cấp đem công việc hoàn thành hết. Phương Hân vừa online, liền nhận được lời mời tổ đội của Giang Thiên Mộ Vũ, vào đội, đối phương đã gấp gáp đưa ra ý muốn công bố tân nương tử.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã, cuối cùng giờ có thể công bố chưa? Nếu không đợi đến lúc làm lễ mọi người cũng không biết tân nương tử là ai thì phiền phức lắm.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không nói gì coi như em đồng ý nha

~Phương Hân trong lòng cảm thấy là lạ, chơi game thế nào mà cuối cùng lại muốn cùng một tên con trai kết hôn cơ chứ!? Nhưng cậu lúc này đã rơi vào tay giặc, có muốn trốn cũng khó. Giang Thiên Mộ Vũ rất vui vẻ mà ném bom vào kênh bang hội và đồng minh, thuận tiện tại loa thông báo thêm một lần, tiếp đó hờn hờn nhìn phản ứng bị oanh tạc của mọi người.

[Đồng minh] [lão tử chính là cuồng]: Woa woa !!!! Hồ ly cậu muốn lập gia đình sao !!!!

[Đồng minh] [cho người một vầng thái dương]: Khốn, ông thật sự là bị kinh ngạc đến chết rồi !!

[Đồng minh] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: !!!!!!!!!!!!!

[Đồng minh] [cà phê ° ướp lạnh]: Xong xong xong, tim của tớ.....

[Đồng minh] [thường thu thường cây hoa cúc]: Khỉ, Hồ ly cậu cậu cậu cậu cậu cậu.....

[Đồng minh] [thu vũ]: Tớ bị nổ banh rồi, ai lại nhặt xác giúp tớ

[Đồng minh] [tạp mị]: , hí hí, Hồ ly cuối cùng cũng phải gả đi a, chúc mừng chúc mừng

~~[Đồng minh] [mẽ lạp lạp]: >< [người=" này=" hưng=" phần=" đến=" mức=" nói=" không=" ra=" lời="] [đồng=" minh="] [nhã=" trong=" ưu=" nhã="] [ha=" ha,=" đoán=" chắc=" là=" hồ=" ly=" mà,=" chúc=" mừng=" hai=" người=" nha~="] [đồng=" minh="] [thiên=" biên=" nhất=" chi=" hoa]=[" chúc=" mừng=" lão=" đại=" cuối=" cùng=" cũng=" thoát=" khỏi=" đời=" độc=" thân,=" kỳ=" lạ=" nha,=" mỹ=" nhân=" mỹ=" nhân=" cốc=" thể=" nào=" lại=" cả=" đám=" giật=" mình=" thể?="] [đồng=" minh="] [quỳ=" xuống=" gọi=" nữ=" vương]=[" chúc=" mừng=" anh,=" đội=" đến=" lúc=" tiến=" vào=" lễ=" đường=" lại=" có=" thể=" giết=" người,=" ha=" hã...="] [đồng=" minh="] [cà=" phê=" °=" ướp=" lạnh]=[" .....="] [đồng=" minh="] [giang=" thiên=" mộ=" vũ]=[" ha=" ha,=" cảm=" ơn=" mọi=" người,=" 8=" giờ=" nhớ=" đến=" nguyệt=" lão=" lạc=" dương,="] [đồng=" minh="] [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt=" lượng]=[" cuối=" cùng=" cũng=" bình=" tĩnh=" được=" một=" chút,=" hồ=" ly=" chết=" tiết=" đám=" bùng=" bít=" kín=" như=" thể,=" bọn=" tớ=" tới=" hôm=" nay=" mới=" biết=" được=" !!!="] [đồng=" minh="] [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]=[" giờ=" chẳng=" phải=" cũng=" đã=" biết=" rồi=" sao,=" chỉ=" là=" kết=" hôn=" thôi,=" kích=" động=" cái=" gì.="] [đồng=" minh="] [thường=" thu=" thưởng=" cây=" hoa=" cúc]=[" chúng=" tớ=" có=" thể=" không=" kích=" động=" sao,=" rõ=" ràng=" là=" có=" jq=" mà...=" ....="] [đồng=" minh="] [cà=" phê=" °=" ướp=" lạnh]=[" ...="

[đồng=" minh]=" [t=" " lan=" đat=" na]:=" chúc=" mừng=" lão=" đại=" cùng=" hò=" ly=" hỷ=" kết=" liên=" lý=" hì=" hì~=" [đồng=" minh]=" [thiên=" biên=" nhất=" chi=" hoa]:=" tôi=" có=" nhiều=" lúc=" thật=" không=" thể=" lý=" giải=" được=" suy=" nghĩ=" bang=" các=" bạn...=" [đồng=" minh]=" [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" sắp=" 6=" ruồi=" rồi,=" loa=" cũng=" nên=" bắt=" đầu=" xoát=" đi~=" giang=" đại=" bang=" chủ=" ra=" lệnh=" một=" tiếng,=" mọi=" người=" đồng=" loạt=" mở=" túi=" đốt=" tiền=" mua=" loa=" xoát=" liên=" tục,=" trong=" một=" lúc,=" đủ=" thứ=" màu=" sắc=" cùng=" kiểu=" chữ=" nhảy=" múa=" trước=" mắt=" toàn=" thể=" người=" chơi=" của=" server,=" cực=" kỳ=" náo=" nhiệt.==" phương=" hân=" nhìn=" những=" lời=" chúc=" phúc=" đủ=" loại=" kiểu=" dáng=" nhảy=" múa=" phía=" trên,=" phía=" dưới=" là=" một=" loạt=" câu=" hỏi=" của=" đám=" người=" trong=" bang=" cùng=" bạn=" bè=" kéo=" đến=" như=" đạn=" pháo,=" càn=" thêm=" khôì=" hài=" là=" có=" rất=" nhiều=" mật=" tán=" gẫu=" cùng=" thư=" tán=" gẫu=" của=" mấy=" người=" không=" hề=" quen=" biết,=" hại=" câu=" phải=" tạm=" thời=" đóng=" chức=" năng=" tiếp=" nhận=" hộp=" thư=" lại.==" thành=" thật=" mà=" nói,=" câu=" hiện=" tại=" thật=" sự=" là=" bé=" tặc=" không=" biết=" phải=" làm=" sao.==" [nói=" thăm]==" [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt=" lượng]==" nói=" với=" các=" hạ:==" hò=" ly,=" giang=" lão=" đại=" có=" biết=" câu=" là=" nam=" không?=" [nói=" thăm]==" các=" hạ=" nói=" với=" [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt=" lượng]:=" biết.==" [nói=" thăm]==" [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt=" lượng]==" nói=" với=" các=" hạ:==" ôi=" chao=" ôi=" chao=" ôi=" chao=" ôi=" chao=" ôi=" chao=" ...=" [nói=" thăm]==" các=" hạ=" nói=" với=" [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt=" lượng]:=" ...=" [nói=" thăm]==" [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt=" lượng]==" nói=" với=" các=" hạ:==" anh=" ta=" biết=" câu=" là=" nam=" mà=" vẫn=" muốn=" cưới=" câu,=" hai=" người=" chẳng=" lẽ=" thật=" sự=" là=" cái=" kia=" kia.....=" [nói=" thăm]==" các=" hạ=" nói=" với=" [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt=" lượng]:=" câu=" nghĩ=" nhiều=" quá=" rồi=" đó,=" bang=" chủ=" đại=" nhân,=" chỉ=" là=" game=" mà=" thôi.==" [nói=" thăm]==" [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt=" lượng]==" nói=" với=" các=" hạ:==" hí=" hí=" hí=" hí,=" đùng=" nghĩ=" vậy,=" cẩn=" thận=" game=" biến=" thành=" thực=" đấy,=" đây=" chính=" là=" điều=" mà=" ngay=" cả=" hệ=" thống=" đại=" thần=" cũng=" không=" thể=" dự=" báo=" được=" a,=" ...=" [nói=" thăm]==" các=" hạ=" nói=" với=" [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt=" lượng]:=" câu=" m=" tở=" để=" nói=" mấy=" điều=" tầm=" phào=" vậy=" sao.==" [nói=" thăm]==" [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt=" lượng]==" nói=" với=" các=" hạ:==" một=" nửa=" thôi,=" thật=" ra=" đã=" chắc=" chắn=" rằng=" giang=" lão=" đại=" biết=" câu=" là=" nam=" rồi.==" tở=" cũng=" không=" hy=" vọng=" lại=" nhìn=" thấy=" một=" lam=" nhan=" nữa=" a~=" vậy=" thì=" chúng=" tở=" sẽ=" giảm=" mất=" biết=" bao=" thú=" vui=" và=" kích=" thích=" xem=" jql=" những=" lời=" phía=" sau=" đương=" nhiên=" bang=" chủ=" đại=" nhân=" rất=" biết=" điều=" mà=" nuốt=" vào=" bụng=" chỉ=" chừa=" lại=" tiếng=" hò=" hét=" vô=" thanh.==" [nói=" thăm]==" các=" hạ=" nói=" với=" [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt=" lượng]:=" câu=" nhàn=" rồi=" như=" thể=" không=" bằng=" thông=" báo=" nhiệm=" vụ=" xây=" dựng=" mới=" đi.==" lúc=" này=" hệ=" thống=" bang=" hội=" thông=" báo=" hò=" ly=" tu=" thành=" tinh=" làm=" gia=" tăng=" độ=" xây=" dựng=" y=" xá=" thêm=" 1,=" hoàn=" thành=" xây=" dựng=" y=" xá.==" [bang=" hội]==" [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt=" lượng]:=" hò=" ly=" câu=" thật=" sự=" là=" rất=" không=" lãng=" mạn=" nha=" !!=" nào=" có=" tân=" nương=" tử=" trước=" khi=" kết=" hôn=" còn=" đi=" làm=" nhiệm=" vụ=" bang=" hội=" cơ=" chứ=" !!!!=" [bang=" hội]==" [hò=" ly=" tu=" thành=" tinh]:=" tốt,=" vậy=" phần=" của=" tở=" nhờ=" câu=" hoàn=" thành=" vậy,=" tở=" sẽ=" không=" làm=" nữa.==" [bang=" hội]==" [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt=" lượng]:=" ách.....=" [bang=" hội]==" [cà=" phê=" °=" ướp=" lạnh]:=" hò=" ly=" đại=" nhân=" bắt=" kể=" lúc=" nào=" cũng=" vẫn=" là=" hò=" ly=" đại=" nhân...=" [loa]==" [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" 7=" giờ=" rồi=" !!=" tất=" cả=" mọi=" người=" đến=" chỗ=" nguyệt=" lão=" lạc=" dương=" tập=" hợp,=" xem=" pháo=" hoa=" nhận=" thiệp=" mời!==" bởi=" vì=" người=" nào=" đó=" tâm=" hoa=" nộ=" phóng=" mời,=" bang=" chúng=" sát=" biến=" thiên=" hạ=" cùng=" khuyh=" thành=" " ==" mỹ=" nhân=" cóc=" đang=" online=" đều=" có=" cơ=" hội=" tham=" gia="

cái=" hân=" lẽ=" có=" phần=" não=" nhiệt=" quá=" mức=" này.= trong=" một=" lúc,=" nguyệt=" lão=" lạc=" đương=" chen=" chúc=" người=" và=" người,=" đủ=" loại=" bb=" tọa=" kỳ=" hỗn=" độn=" thành=" một=" đoàn,=" cầu=" hình=" máy=" tính=" nào=" kém=" sẽ=" bị=" lag=" ngay.= thể=" mà=" còn=" có=" người=" như=" ngại=" lag=" chưa=" đủ=" mà=" ở=" một=" bên=" liều=" mạng=" phóng=" pháo=" hoa,=" lag=" đến=" mức=" mọi=" người=" quả=" muốn=" đối=" gm=" mà=" giờ=" ngón=" giữa.= nhân=" vật=" hồ=" ly=" im=" lạng=" đứng=" bên=" cạnh=" giang=" thiên=" mộ=" vũ,=" áo=" trắng=" tóc=" tím,=" không=" gió=" mà=" bay,=" dụ=" hoặc=" những=" người=" xung=" quanh=" không=" nhìn=" được=" —=" trộm=" nhòm.= giang=" thiên=" dự=" phát=" một=" vòng=" thiệp=" mời,=" phát=" hiện=" người=" sắp=" là=" tân=" nương=" tử=" của=" mình=" quá=" im=" lạng,=" nhìn=" không=" được=" chọc=" chọc=" cậu.= [đội=" ngũ=" [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" bà=" xã?=" có=" đó=" không?=" [đội=" ngũ=" [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]:=" đây.= [đội=" ngũ=" [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" sao=" không=" nói=" gì?=" [đội=" ngũ=" [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]:=" khi,=" nói=" cái=" p,=" lag=" chết=" được=" !==" giang=" thiên=" dự=" toát=" mồ=" hôi,=" hôm=" nay=" người=" tới=" thật=" sự=" rất=" nhiều,=" cầu=" hình=" máy=" hồ=" ly=" xem=" ra=" không=" được=" tốt=" lắm,=" nhớ=" lần=" trước=" hân=" lẽ=" của=" nhóc=" kia,=" cậu=" ấy=" cũng=" rất=" im=" lạng,=" đoán=" chừng=" là=" bị=" lag.= hiện=" tại=" chưa=" đến=" 7=" giờ=" rưỡi,=" theo=" tình=" hình=" trước=" mắt,=" đội=" đến=" lúc=" người=" tới=" nhiều=" hơn,=" hi=" vọng=" tân=" nương=" tử=" không=" phải=" vì=" quá=" lag=" mà=" nửa=" đường=" bỏ=" chạy=" mất=" a!=" [đội=" ngũ=" [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" có=" muốn=" xoát=" loa=" không?=" [đội=" ngũ=" [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]:=" đưa=" một=" cái.= [đội=" ngũ=" [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" ha=" ha,=" anh=" còn=" nhiều=" lắm,=" giao=" dịch.= [loa=" [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]:=" lag=" chết=" được,=" lag=" hơn=" nửa=" tôi=" sẽ=" không=" kết=" hân=" !==" [loa=" [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" !!!!=" bà=" xã,=" bình=" tĩnh=" bình=" tĩnh=" a=" !!!!=" [loa=" [duy=" ngã=" độc=" cụ=" mị=" lực]:=" tân=" nương=" tử=" thật=" dũng=" mãnh,=" giang=" thiên=" cậu=" nhất=" định=" sẽ=" trở=" thành=" thê=" nghiêm=" à~=" [thê=" nghiêm:==" vâng=" lời=" vợ,=" một=" dạng=" với=" sợ=" vợ=" ấy=" [loa=" [sinh=" thế=" 520]:=" có=" cá=" tính,=" tớ=" thích=" !==" không=" thèm=" đếm=" xia=" đến=" tin=" nhắn=" nguyệt=" lượng=" gửi=" tới=" hồ=" ly=" tớ=" phát=" hiện=" đêm=" nay=" cậu=" biến=" thành=" nhâm=" tính=" biệt=" nữ=" thụ=" nha!=" nhưng=" mà=" vẫn=" rất=" đáng=" yêu=" nha=" !==" xd!=",=" phương=" hân=" nuốt=" nước=" bọt,=" nhìn=" tên=" họ=" giang=" nào=" đó=" bên=" cạnh=" sót=" ruột=" gào=" to=" em=" không=" được=" đối=" ý=" a=" a=" a=" !==" khoe=" miệng=" mang=" một=" chút=" tiểu=" ý.= [nhâm=" tính=" phóng" túng,=" tùy=" hứng:==" biệt=" nữ=" "bướng" bình,=" khó=" chịu]==" đồng=" hồ=" làm=" tròn=" bổn=" phận=" của=" nó=" mà=" điểm=" 20:00=" đúng,=" giang=" thiên=" mộ=" vũ=" khẩn=" cấp=" thúc=" giục,=" phương=" hân=" cuối=" cùng=" cũng=" nhắn=" đồng=" ý,=" hệ=" thống=" đại=" thần=" rất=" không=" nể=" tình=" lập=" tức=" thông=" báo=" trên=" toàn=" bộ=" server.= tiếp=" theo=" là=" điều=" hành=" trên=" phố,=" giang=" thiên=" mộ=" vũ=" ngồi=" trên=" lưng=" ngựa,=" nhìn=" bên=" người=" hồ=" ly=" ngồi=" trong=" kiệu=" hoa,=" nét=" cười=" vô=" thức=" tràn=" đầy=" khuôn=" mặt.= phương=" hân=" thì=" rất=" tân=" kỳ=" nhìn=" màn=" điều=" hành=" này,=" bình=" thường=" thấy=" người=" ta=" điều=" hành=" là=" một=" chuyện,=" chính=" mình=" trở=" thành=" đương=" sự=" lại=" có=" cảm=" giác=" khác.= theo=" ở=" phía=" sau=" là=" đám=" người=" âm=" i=" hỗn=" loạn=" tranh=" đoạt=" mấy=" hộp=" quà=" trên=" mặt=" đất,=" pháo=" hoa=" khắp=" trời=" bay=" lượn,=" trong=" phút=" chốc=" cậu=" cảm=" thấy=" mọi=" thứ=" đều=" rất=" đẹp.= quả=" nhiên=" trong=" game=" có=" đủ=" loại=" hoạt=" động=" khiến=" người=" tham=" gia=" có=" thể=" trải=" nghiệm=" lạc=" thú=" của=" nó=" a="">>

~ thả lỏng người dựa vào ghế, thầy giáo Phương xoa cằm nghĩ. Không biết nếu suy nghĩ này mà bị Giang Thiên Mộ Vũ biết được thì biểu tình của anh sẽ thế nào, cho phép chúng ta tạm thời vì Giang lão đại mà

mặc niệm, con đường tình yêu của anh hãy còn gập ghềnh lắm~ 9 giờ tối, trình tự cuối cùng của của hôn lễ mà mọi người mong chờ nhất —— vào lễ đường = hoạt động giết người đến rồi. Truyền tống đến lễ đường, sắc màu đỏ thắm lộng lẫy tràn ngập nhân cầu mọi người, đây chính là màu sắc nhuộm máu tươi a... Phương Hân bị Giang Thiên Mộ Vũ kéo đến chỗ tân nhân [cô dâu chú rể] đứng, đợi người chứng hôn lên tiếng. Người chứng hôn là đại ca kết bái của Giang Thiên Mộ Vũ, bình thường không hay online, hôm nay vì chuyện hôn sự của anh mới đến. [Loa] [Hải Thiên]: Giang Thiên Mộ Vũ tiên sinh, cậu có nguyện ý cưới tiểu thư Hồ ly tu thành tinh làm vợ, vĩnh viễn yêu thương, bảo hộ cô ấy, bất luận sinh lão bệnh tử, không rời bỏ không? [Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi nguyện ý. [Loa] [Hải Thiên]: Hồ ly tu thành tinh tiểu thư, cô có nguyện ý gả cho tiên sinh Giang Thiên Mộ Vũ, vĩnh viễn ủng hộ cậu ấy, giúp đỡ nhau, cùng nhau vượt qua khó khăn gian khổ không? [Loa] [hồ ly tu thành tinh]: ... [Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ý của tân nương tử là nguyện ý !! [Loa] [Hải Thiên]: Khụ, như vậy, có người nào phản đối cuộc hôn nhân này không? [Loa] [Thẩm Nguyệt]: Tôi phản đối! Giữa lúc mọi người đều cho rằng hôn lễ sẽ thuận lý thành CHUÔNG [hợp ý, thuận theo lý thường] mà hoàn tất, việc Thẩm Nguyệt lên tiếng phản đối vô cùng bất ngờ, không đợi đến người chứng hôn lên tiếng, cô ném ra thêm một trái bom đầy sức công phá. [Loa] [Thẩm Nguyệt]: Hồ ly tu thành tinh là nam, tên đó là nhân yêu !! Trong chốc lát, xung quang dường như đều tĩnh lặng, chỉ còn lại cái loa của Thẩm Nguyệt trên khung tán gấu lập lờ, chẳng biết người thấy nó bị chấn động không nhẹ. [Loa] [Thẩm Nguyệt]: Giang Thiên ca ca, anh bị lừa rồi, tên đó không phải là nữ, tiếp cận anh là muốn lừa tiền anh thôi !! [Loa] [Mua‘Mặt Nhi]: Thật buồn nôn, lại có thể giả nữ đến lừa đồ, tôi khinh !!! [Loa] [Mua‘Ái Nễ]: Hồ ly tu thành tinh, ông khinh thường mày, T M D đàn ông con trai mà đi giả gái! [Loa] [Nhật Thiên]: Không phải chứ, Tiêu tiêu vũ hiết kia cũng là nhân yêu, sư phụ nó cũng là nhân yêu, sẽ không phải cả bang bọn nó đều là biến thái hết chứ! [Loa] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Con mẹ mày !! Mày phóng cầu P !! [Loa] [sát biến thiên hạ là cầu]: Ha ha, Giang Thiên Mộ Vũ thật biến thái, lại muốn cưới nhân yêu liếm P, khiến người buồn nôn! [Loa] [thuyền gia lam nhan]: T M D có gan thì nói lại xem, tin tao giết mày không dám xuất hiện ở server này nữa không !! [Loa] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Bà tui bay! Có ngon thì ngay bây giờ lặn ra cửa khẩu Nhận Nam xem !! [Loa] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Câm miệng hết cho tôi !!! [sặc, đoạn này tục quá =] Giang Thiên Dự nội tâm điên cuồng, lần đầu tiên bởi vì chuyện trong game mà tức giận đến sôi máu. Anh nhìn Hồ ly im lặng không nói, trong tâm hiện lên một trận đau đớn, chính anh bị rửa thành dạng gì đều không sao cả, nhưng chứng kiến người mình yêu thương bị phỉ báng thì thật không thể chịu nổi, cơn tức này bất kể thế nào cũng không nuốt xuống được. Giật mình sững sờ nhìn loa không ngừng phát ra, lòng bàn tay Phương Hân có chút lạnh run. Loa của Thẩm Nguyệt khiến cho một số tên trước đây kết thù với cậu cùng Giang Thiên Mộ Vũ nhân cơ hội nói ẩu nói tả, mấy câu chửi tai gai mắt đều có. Tuy rằng cậu bình thường đối với loại lời lẽ này luôn không lưu tâm, nhưng ngay lúc này đây, chính mình bị lột sạch trước mặt mọi người, mặc cho người ta mắng chửi đến thương tích đầy mình, mà cậu nhất thời lại không biết làm thế nào để đánh trả. Phương Hân từng hỏi qua Giang Thiên Mộ Vũ, nếu như sau này bị người ta biết được mình cưới nhân yêu mất mặt thì sao? Đối phương cười trả lời: Mặt mũi đáng nhiều tiền, có đáng giá bằng em không? Trên loa Giang Thiên Mộ Vũ cùng bạn bè lên tiếng đáp trả lại, Phương Hân nhìn nhìn mấy cái loa trong tay nải, nắm chặt nắm tay, có lẽ mình nên cấp một chút niềm tin cho cả hai. [Loa] [hồ ly tu thành tinh]: Cho tới bây giờ tôi chưa từng nói qua mình là nữ, đây là chuyện riêng giữa tôi và Giang Thiên Mộ Vũ, người ngoài yêu cầu câm miệng! [Loa] [hồ ly tu thành tinh]: Cảm ơn mọi người đêm nay đã tới tham dự hôn lễ, hiện tại buổi lễ kết thúc, giải tán. Được rồi, kế tiếp cần phải làm rõ chính là việc Thẩm Nguyệt làm sao biết được cậu là nam. Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Không khí đầu CHUÔNG và cuối CHUÔNG thật tương phản, ta có chút đau lòng cho tiểu Hồ ly. Thật ra trong trò chơi có rất nhiều người chơi nhân vật nữ là nam, không phải là cố ý cường điệu giới tính của mình, nhưng cũng không tiêu biểu, không bàn đến bọn lừa đảo. Tuy rằng người giả gái lừa đồ người khác không thiếu, nhưng vẫn cảm thấy nhân yêu rất tốt rất đáng yêu...

đồng suy nghĩ với tác giả.

20. Chương 20

: Vô tình lướt qua

Thứ bảy ngày x tháng x. Thời tiết: không tốt lắm nha.

Mình bị thầy Phương phê bình, bởi vì hôm trước mình không có viết nhật ký đảng hoàng. Cho nên hôm nay mình phải viết thật nghiêm túc mới được, nên viết cái gì nhỉ?

Đúng rồi, baba kết hôn !! Mình có mama rồi nha~ Mama cũng là sư phụ của mình, sau này mình sẽ gọi sư phụ là mama. Nhưng mà mình thật giận á, baba kết hôn mà không cho mình đi, còn dụ nếu không chơi trò chơi thì sẽ mua xe lửa cho mình. Mình nghĩ kỹ rồi, lấy xe lửa không chơi trò chơi cũng không sao, dù gì thì kết hôn cũng không vui, mình cũng đã thử qua rồi, baba thật lạc hậu, he he.

Thiên Long Bát Bộ mình xem được rất nhiều tập, tiên nữ tỷ tỷ thật là xinh đẹp nha, vì sao trong trò chơi mình chưa có thấy qua Thạch Đầu Nhân nhỉ?

Lời phê của giáo viên:

Có muốn thầy dẫn con đi xem không? Nhưng không cho phép gọi mama, sư phụ của con chắc chắn sẽ tức giận đấy.

=====

Phương Hân vừa tiến vào phòng giáo viên để sách xuống, Cù Châu bàn bên cạnh liền sáp vào, cười hỏi: “A Hân, tối hôm qua đi đâu làm gì mà vành mắt thâm đen như vậy.” Nói xong còn có ý đồ đưa tay chọt chọt mắt đối phương. Phương Hân một hất đẩy ra cái tên động tay động chân này, nhíu mày nói: “Ngồi yên, đừng có ngứa ngáy tay chân, chủ nhiệm đang nhìn cậu đấy.”

Cù Châu nghe vậy, lập tức ngoan ngoãn lùi về chỗ ngồi, còn chưa yên ổn được một phút đã lén lén dịch người sang bên cạnh, khẽ cười: “Đừng có bảo là soạn giáo án đến nửa đêm nha, tớ không tin đâu. Nói, có phải đi cày level không?”

“Không phải.” Phương Hân mặt không biến sắc mở máy tính, nhập vào tình hình lớp học hôm nay.

“Đừng gạt tớ nha, nè, acc của cậu sắp 100 rồi đúng không? Lúc nào cho tớ mượn chơi đi?” Cù Châu không buông tha dựa vào cạnh bàn.

“Được thôi, trước tiên nộp 100 ngàn tiền thế chấp.” Phương Hân liếc tên kia một cái, khéo môi gọi lên nụ cười nhạt.

“Gi? Với tớ mà cũng đòi tiền, còn xem là anh em không!” Cù Châu mắt tròn to, khoa trương đứng lên hét lớn, liền ăn một cái cùi trỏ của cậu bạn họ Phương.

“Bớt lời thôi đi, tiết tiếp theo cậu có lớp đấy, còn không mau xéo đi.” Gõ nhẹ ngón tay vào thời khóa biểu của đối phương, Phương Hân nói.

“Đã biết đã biết, đúng rồi, nếu cậu buồn ngủ thì đi pha một cốc cà phê đi~” Cù Châu cầm sách giáo khoa, ân cần nhắc nhở.

“Không cần cậu nhiều chuyện.” Phương Hân đầu cũng không quay lại, khoát khoát tay, tiếp tục làm việc với cái máy tính.

Mang mắt kính, tóc búi, chủ nhiệm khoa đi tới, vỗ nhẹ vai Phương Hân: “Tiểu Phương à, bình thường nên chú ý thời gian làm việc và nghỉ ngơi.” Đợi cậu nói lời cảm ơn thì hài lòng ra khỏi phòng giáo viên. Nhìn thân ảnh đối phương biến mất ở cửa, Phương Hân tháo mắt kính xuống, xoa huyệt thái dương, trong đầu không khỏi nhớ lại chuyện tối hôm qua.

Tối qua sau khi hôn lễ kết thúc, những người kia tiếp tục phát ra mấy lời vu khống hãm hại cậu cùng Giang Thiên Mộ Vũ trên loa, hai người cũng không chống chế đáp lời lại, dần dần thấy không hứng thú mà dừng. Chỉ có điều Giang Thiên Mộ Vũ và Cho ta một ánh nguyệt lượng đều hạ lệnh toàn bang truy sát, sau này, chỉ cần ở ngoài thành thấy mấy tên xoát loa, trực tiếp tới chém, nếu người không đủ có thể hỏi trong bang, khi cần thiết thì xài Vụ Ảnh Tầm Trung (*), tất cả chi phí sẽ do Giang Thiên trả.

(*)Vụ Ảnh Tầm Trung: vật phẩm xác định vị trí hảo hữu và cừu nhân.

Nguyệt lượng cùng cậu tìm hiểu nghi vấn của chuyện này, đó chính là Thấm Nguyệt làm thế nào biết được Phương Hân là nam. Tuy nói cậu không cố ý giấu diếm chuyện cậu là nam với bang hội, thế nhưng người trong bang không bao giờ vô duyên vô cớ nhắc đến vấn đề này, bọn họ cũng không phải dạng buồn chán đến mức đem chuyện giới tính của người khác mồm ba miệng bảy. Theo như suy đoán của Phương Hân, hẳn là có người cố ý hỏi qua.

Sau khi cậu đem ý nghĩ này nói với Nguyệt lượng, Nguyệt lượng lập tức hỏi người trong bang. Tiếp theo liền có người M Phương Hân, không thể tưởng được người nọ lại có thể là Voi trên cây.

[Nói thầm] [voi trên cây] nói với các hạ: Thật xin lỗi Hồ ly, tớ đoán có thể tại tớ lẩm miệng nói ra.

[Nói thầm] các hạ nói với [voi trên cây]: Sao lại thế?

[Nói thầm] [voi trên cây] nói với các hạ: Tớ cũng chỉ đoán thôi, còn nhớ Bạch tuyết an ký trong bang không? Cô ta đã từng đến hỏi tớ chuyện của cậu.

[Nói thầm] các hạ nói với [voi trên cây]: Cậu nghĩ đó là acc khác của Thấm Nguyệt?

[Nói thầm] [voi trên cây] nói với các hạ: Ủ, vì sau khi vào bang cô ta liền liên tục giúp đỡ chúng ta, cho nên tớ nếu không có việc gì sẽ dẫn theo cô ấy, có lần tán dóc không cẩn thận nói ra chuyện cậu là nam.

[Nói thầm] các hạ nói với [voi trên cây]: Ra vậy.

[Nói thầm] [voi trên cây] nói với các hạ: Thật xin lỗi nha Hồ ly, tớ không biết cô ta lại làm như vậy, còn lấy chuyện này chửi mắng cậu, đều là lỗi của tớ.

[Nói thầm] các hạ nói với [voi trên cây]: Không sao, không phải lỗi của cậu.

[Nói thầm] [voi trên cây] nói với các hạ: Mẹ, nhỏ này cũng quá nhàm chán đi, chơi game mà còn làm Vô Gian Đạo (*).

(*) Vô Gian Đạo là một bộ phim hình sự trinh thám của Hồng Kông, là cuộc đấu trí giữa viên cảnh sát và tên tội phạm, cả hai đều đi nằm vùng ở tổ chức của đối phương. Ở đây ý chỉ là làm gián điệp.

[Nói thầm] các hạ nói với [voi trên cây]: Ha ha, rất có thể người ta xem nhiều phim gián điệp quá.

.....

Thật ra là nam hay nữ, chơi nhân yêu hay yêu nhân đều không phải việc gì đáng ghê tởm, trong game ai mà không từng chơi qua. Thế nhưng một khi bị người có tính toán bắt được, cố ý phóng đại thì có khả năng dấy lên một trận phong ba không lường trước được. Ngay từ đầu Giang Thiên Mộ Vũ cũng dự định chờ sau khi cùng cậu kết hôn sẽ từ từ hướng người trong bang tiết lộ chuyện cậu là nam, cũng không nghĩ muốn giấu giếm. Vả lại bằng lòng cưới nhân yêu là chuyện của anh ta, không liên quan gì đến người khác. Trách thì chỉ có thể trách Thấm Nguyệt nắm bắt thời cơ quá tốt, hơn nữa lại có thêm mấy tên ác ý đổ dầu vào lửa, mới khiến cho câu chuyện toàn server đều biết.

Sau đó Giang Thiên Mộ Vũ vẫn luôn nói với cậu sẽ xử lý chuyện này, nhìn giọng điệu cũng biết anh ta rất khó chịu. Nghĩ lại thì đây cũng là hôn lễ vẫn luôn mong chờ, vậy mà bị người khác làm thành như vậy, ngay cả Phương Hân miễn cưỡng với màn hôn lễ này cũng cảm thấy rất bức mình, đừng nói đến anh ta.

Lúc logout đã gần 1 giờ, Phương Hân có thói quen đến 11 giờ thì lên giường, một khi qua 12 giờ liền rất khó đi vào giấc ngủ, do đó cậu ở trên giường trằn trọc nửa giờ mới chậm chạp thiếp đi. Sáng sớm ngủ dậy, nhìn vào gương rất rõ ràng có thể thấy một vết mờ màu xanh đen dưới con mắt.

Đứng dậy pha cốc cà phê, Phương Hân vừa uống vừa lật xem nhật ký của học sinh lớp 3/1, nhìn những chữ cong cong vẹo vẹo bò đầy trang giấy trắng, ghi lại mọi việc dưới con mắt của bọn nhỏ cùng suy nghĩ của chúng. Cậu nhẹ nở nụ cười, một nụ cười rất dịu dàng, mấy đứa tiểu quỷ dở hơi này... Tâm tình dường như đã tốt hơn rất nhiều.

Giang Thiên Dự đứng dậy tiễn vị khách hàng cuối cùng, mắt nhìn kim đồng hồ đeo tay chỉ 5 giờ 30 chiều, đến giờ tan ca. Lái xe hướng về nhà, nhưng đến một giao lộ thì đổi chủ ý. Dù sao cũng còn sớm, đi đón cậu nhóc kia vậy.

Đúng ngay cao điểm tan tằm, hầu như con đường nào cũng xếp thành một hàng rồng rắn nối đuôi, xe Giang Thiên Dự lần thứ ba bị chấn sau dòng xe. Anh mất kiên nhẫn gõ nhẹ ngón trỏ lên tay lái, trong lòng có một cổ nồn nóng bao quanh, tiêu tán không đi. Rút ra điều thuốc, nghĩ nghĩ rồi lại đút trở lại, ngón tay càng gõ nhanh hơn, phát ra tiếng cạch cạch ‘cần nhân’.

Tối hôm qua sau khi anh rời khỏi lễ đường, chuyện thứ nhất làm chính là đá Thấm Nguyệt ra khỏi bang hội, tiếp theo thẳng tay xóa bỏ tên của cô. Anh không có cách nào tha thứ cho cô sau khi làm ra chuyện này. Thật ra trước đây anh đã ngờ ngợ cô nhỏ này có tình cảm với mình, nhưng khi đó anh một lòng theo đuổi Hồ ly, căn bản không rảnh bận tâm suy nghĩ của người khác, lại càng sẽ không đi lo lắng tình cảm của một cô em gái.

Anh cho rằng sau khi mình cùng Hồ ly cưới nhau, những tình cảm đó sẽ dần dần theo thời gian mà tan biến. Thế nhưng ai lại nghĩ đến, người con gái, bình thường là một cô bé thật đáng yêu theo chân anh gọi ‘Giang Thiên ca ca’, tại cái thời điểm vốn nên vui vẻ lại làm ra một hành động gây kinh ngạc như vậy. Có lẽ cô ấy cho rằng cô vì người mình thích lo nghĩ nên mới lựa chọn cách thức này, nhưng cô cũng đã thật sự gián tiếp làm anh tổn thương, càng trực tiếp tổn thương người anh yêu thương.

Người trong bang đều nhao nhao bàn luận về vấn đề giới tính của Hồ ly và cách làm của Thấm Nguyệt. Có mấy người là bạn bè tốt của Thấm Nguyệt hướng Giang Thiên xin thương tình nhưng đều bị lạnh lùng cự tuyệt. Bầu không khí có chút căng thẳng, không biết là người nào thuận miệng nói ra chuyện Tiêu tiêu vũ hiết bị Lam nhan đột nhiên phát hỏa tức giận cho ăn mắng.

Giang Thiên Dự nhìn kênh cá nhân cái vã ầm ĩ, xen giữa là dòng mật tán gẫu của Thấm Nguyệt, cô vẫn nhấn mạnh tâm ý của mình là vì suy nghĩ cho anh, mong muốn Giang Thiên có thể cho cô quay về bang, cô muốn ở bên cạnh anh, vân vân. Gặp phải Giang Thiên Dự cự tuyệt không nói gì, thậm chí không khồng chế được ở trên loa mà khóc lớn, nói Giang Thiên Mộ Vũ phụ cô, thà rằng muốn cưới nhân yêu cũng không cần cô.

Giang Thiên Dự giận đến sắp nổi xung thiên, lúc này Hồ ly biểu hiện ra mặt cứng rắn của cậu ấy. Nhìn những biển quảng cáo ngoài cửa sổ, nhớ tới tối hôm qua cậu ta đã nói mấy câu với mình, Giang Thiên Dự nở một nụ cười nhàn nhạt.

“Thôi, đi ngủ đi, cứ để bọn họ náo động đi, loại chuyện này mà muốn đánh bại tôi thì còn kém lắm.” Có thể tưởng tượng được tiểu Hồ ly ở máy tính bên kia dùng biểu tình gì khi nói ra lời này.

“Ừ, anh sẽ xử lý chuyện này.” Giang Thiên Dự trong nháy mắt bình tĩnh lại, “Này, em đã đồng ý theo anh rồi thì không thể đổi ý nhé.”

“Anh có biết anh hiện tại giống cái gì không?” Không trả lời mà hỏi vặn lại, nếu như trong hiện thực, tiểu Hồ ly hẳn là sẽ dùng ánh mắt đầy khinh bỉ liếc nhìn anh, “Dựa theo đám con gái trong bang tôi mà nói, anh là một hình ảnh sinh động của tiểu nương thụ~” [tiểu nương = bé gái, ý chỉ là người tính trẻ con, hay lo lắng chuyện không đâu ấy~]

“Cái gì mà bé gái...” Bất đắc dĩ mà cười, Giang Thiên Dự cảm thấy suy nghĩ của anh không theo kịp bà xã nhà mình. Nhưng anh rất rõ ràng cảm nhận được thái độ của đối phương có chuyển biến dù rất nhỏ, cảm giác xa cách mơ hồ xen ngang giữa hai người dường như thoáng cái đã biến mất.

Đèn đỏ chuyển xanh, đoàn rồng rắn chậm rãi nhúc nhích, buồn bực trong lòng theo chuyển động của dòng xe dần dần tan biến, khi Giang Thiên Dự đến được trường tiểu học XX của cậu con trai, tâm tình đã trở nên rất thoải mái. Xuống xe, dùng cái tư thế cực kỳ tuần tú tựa ở cửa xe, chờ nhóc con kia đi ra.

Lúc này trong phòng học lớp 3/1 trường tiểu học XX, cặp mắt kính của thầy giáo Phương ánh lên hàn khí, theo tia mắt cậu đảo qua một đám nhóc phía dưới, hàn ý nổi lên bốn phía. Chuông tan học đã vang lên thế nhưng các học sinh lớp 3/1 ai cũng không dám động.

Cuối cùng, thầy Phương mở lời: “Được rồi, tan học, những trò nào vừa gọi tên thì ở lại.” Nói xong, đám nhóc ở phía dưới reo hò tản ra như chim vỡ tổ, chỉ còn lại vài chú chim nhỏ rủ xuống.

“Những trò khác đều đã nộp bài thơ chép tay hết rồi, tại sao các con còn chưa nộp?” Phương Hân nhìn mấy nhóc đây đáng thương, thở dài, cuối cùng cũng nhẹ giọng, “Đêm nay về chép lại 5 lần, sáng sớm ngày mai

đến tìm thầy nộp nghe chưa. Được rồi, về đi.”

Nghe được thầy Phương bải bỏ trường phạt, đám nhóc lập tức nắm cặp sách, hô lớn “Tạm biệt thầy Phương ạ.” chạy nhanh ra khỏi phòng học, một thân ảnh nhỏ nhỏ đang muốn theo tiểu đội cùng nhau chạy đi, bất ngờ không kịp phòng thủ bị thầy giáo phía sau kéo áo lại.

“Anh • bạn • Giang • Tiểu • Vũ, anh muốn đi đâu đó?” Thầy giáo Phương đem cậu nhóc kéo đến trước mặt, âm hiểm cười.

“Không phải thầy nói có thể đi sao ạ?” Bạn nhỏ Giang Tiểu Vũ chớp chớp mắt, vô tội hỏi.

“Thầy nói những bạn khác có thể đi, chưa có nói con nha~” Phương Hân làm lơ ánh mắt đáng yêu của anh bạn nhỏ, nói.

“Thầy thật bất công!” Cậu nhóc tức giận kháng nghị, đáng tiếc vô hiệu.

“Thầy bất công? Con tự nhớ lại xem có làm sai gì hay không.” Thầy Phương lạnh lùng nói.

Nghiêng đầu suy nghĩ, anh bạn nhỏ cau mày, “Con rõ ràng là rất ngoan ngoãn, đến lớp đều làm tốt bài tập a.”

“Vậy sao? Thế nhật ký hôm trước con viết cái gì ấy nhỉ?” Phương Hân tiếp tục lạnh lùng nhắc nhở cậu nhóc.

“Con có viết nhật ký mà !!” Anh bạn nhỏ lập tức trả lời, mình rõ ràng có viết nha, tuy rằng chỉ có một câu, thế nhưng có ai quy định nhật ký là phải viết hơn một câu đâu!

“Con gọi một câu là nhật ký sao? Thầy có nói qua ngày đó không phải viết nhật ký à? Con còn dám nói dối là thầy dạy, lá gan thật to nha.” Vươn tay xoa cái đầu phía dưới, Phương Hân vừa bực mình vừa buồn cười nói.

“Thầy đừng vò đầu con, con không dám nữa mà~” Cậu nhóc che đầu, chu miệng lầu bầu.

“Được rồi, lần sau phải viết đàng hoàng biết chưa?” Vuốt lại tóc cho nhóc con, Phương Hân lúc này mới nở nụ cười.

“Dạ.” Nhìn thầy giáo chủ nhiệm của mình tươi cười, Giang Tiểu Vũ liền sáng mắt lên cam đoan.

“Về đi.”

“Oa~ chào thầy ạ !!”

Theo chân mấy bạn nam khác, cậu nhóc cũng hô to rồi chạy ra ngoài, còn không đợi Phương Hân ra khỏi phòng học, chợt nghe ở ngoài hành lang truyền đến thanh âm trong trẻo non nớt.

“Đồ đểu Ân Dự !! Cậu làm gì trốn trong góc dọa tôi chứ !!”

“Cậu nói lung tung gì thế, rõ ràng là cậu lao tới đụng phải tôi.”

“Cậu, cậu mới ăn nói lung tung !!”

“Không nói được gì sao, Giang đần độn~”

“Hừ, tôi ghét nhất là cậu, Ân Dự là đồ đểu.”

“Giang Tiểu Vũ.”

.....

Theo tiếng bước chân từ xa, thanh âm trong trẻo cũng dần dần hạ thấp rồi mất hẳn, Phương Hân lắc lắc đầu, cảm cặp của mình bước ra khỏi phòng học. Lúc đi ngang qua cổng tường, thấy Giang Tiểu Vũ nhào vào lòng một người đàn ông cao lớn mặc âu phục, miệng vui mừng hô “Baba.”

Người đàn ông kia ôm Giang Tiểu Vũ, hôn một cái rồi đem cậu nhóc nhét vào trong xe, lúc anh ta quay người qua bên kia chuẩn bị lên xe, vô tình hướng mắt về phía Phương Hân bên này. Bỗng mắt tiếp xúc trong nháy mắt, Phương Hân chỉ thấy trong đầu oanh một tiếng, tức thời .

Giang Thiên Dự không biết vì sao mình cùng cậu trai trẻ xa lạ kia lúc ánh mắt tiếp xúc nhau, trong lòng lại khẽ rung động. Nhưng anh không nghĩ ngợi nhiều, thắt dây an toàn cho cậu con trai liền nhanh chóng lái xe ra khỏi cổng trường, song ánh mắt lại vô thức đảo qua thân ảnh phản chiếu ở kính chiếu hậu.

“Tiểu Vũ, người kia là ai, con biết không?”

“Là thầy chủ nhiệm của con ạ.”

“Vậy sao, thầy tên gì?”

“Phương... ừm... ừm...”

“Hửm?”

“Phương... Phương... Phương Thốn!” [Phương Thốn ( ) có nghĩ là ‘một tắc vuông’ :D.]

“Hử?”

Sau cùng, Giang baba vuốt cằm nghĩ: tên của thầy thật sự là kỳ quái...

---

21. Chương 21

: 1VS6

Vì các bé học sinh trường tiểu học XX sắp phải thi giữa kỳ nên nhật ký của bạn Giang Tiểu Vũ tạm dừng, vậy nha.

=====

Khi Phương Hân login lại, thế giới trong trò chơi vẫn náo nhiệt như vậy. Kênh thế giới theo lệ tranh giành nhau phát tin tức buôn bán đủ mọi màu sắc, trên đường phố Lạc Dương và Tô Châu vẫn bày đầy sạp hàng đủ loại, nơi làm nhiệm vụ phó bản như cũ một đoàn người đứng đợi.

Thế giới trò chơi cùng hiện thực tương thông, bất luận náo nhiệt gì, sự kiện nào, một khi thời gian trôi qua, cuối cùng vẫn bị người lãng quên.

Sự tình hôm qua còn huyền ảo bàn tán xôn xao, hôm nay tựa như chưa từng phát sinh qua, mọi người vẫn cứ chơi đùa vui vẻ, chuyện của người khác xem xong cười xong thì liền như không có gì. Phương Hân kéo mở thông tin bang hội, nick của mấy người thường onl sáng chói ung dung mà động ở mặt trên. Còn chưa có mở miệng đã có người hướng cậu chào hỏi.

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Hồ ly, buổi tối tốt lành

~~[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Cậu cũng vậy.

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Đại tẩu, muốn tới giết người giải trí không?

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Giết người?

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: =///= Đại tẩu..... Hồ ly cậu lại có thể không phủ nhận!

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Có cái gì mà phủ nhận, cậu ta tối qua đã gả cho anh của ta thì chính là chị dâu ta, mi có ý kiến?

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Em làm sao mà dám có ý kiến ạ, ngược lại nha, em cảm thấy là rất đáng yêu... Xưng hô như thế này đầy triu mến *quỳ bái Nữ vương* xDDDDD

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Ban nãy đám người trong bang của anh tôi ở Liêu Tây thấy con nhỏ Mật Nhi kia, đang đuổi theo giết nhỏ đây, đại tẩu có muốn tới chém vài nhát không?

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Mấy người các cậu đánh cô ta?

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Thêm tôi là 4, vờn được một lúc rồi.

[Bang hội] [tạp mị]: Nhỏ đó làm gì ngốc như vậy vẫn đứng cho bọn cậu đánh?

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Trong đội có Nga My, chờ lúc nhỏ đó bị chúng tôi chém còn thừa chút máu thì tăng đầy lại, lại đánh, lại tăng, khiến cho cô nhỏ không thể chết thoải mái, ha ha.

Mọi người đầy mồ hôi, không hổ danh là nhân vật nổi tiếng nhất server, thủ đoạn hành hạ người hạng nhất. Một người kinh khủng như vậy còn thêm đám thành phần bạo lực Sát biên thiên hạ, nghĩ không có cảnh tàn sát cũng khó.

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Đại tẩu có muốn tới góp vui không? Anh đã nói sau này chỉ cần ở ngoại thành thấy mấy cái tên này cứ thoải mái giết.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Còn có cái tên Nhật Thiên nữa, trong bang ai gặp thằng đó thì cứ trực tiếp tới hỏi thăm, dám nhục mạ bản bang, tớ bạo hoa cú nó = = ! [ngắt ~~~]

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Nguyên lượng thật khí phách nha~

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Chờ chút, có người tìm tớ.

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Hí, khẳng định là tân hôn phu quân, aiz... tớ qua bị mấy tên thối nát kia quấy rối, ngay cả động phòng còn chưa được xem !

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Không sai.

Đây là Quỳ xuống gọi nữ vương lần đầu tiên phụ họa ý của Cà phê, nhỏ cảm thấy có điểm thụ sủng nhược kinh [được sủng ái mà lo sợ], có điều đối phương tiếp theo liền không lưu tình mà đâm thủng chút cảm động của nhỏ.

[Bang hội] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Bọn tôi còn chưa có giết được mấy người đã bị bức ra khỏi lễ đường, grừ!

Vì vậy mọi người lần thứ hai đầu đầy hắc tuyến, cái cô này cũng quá hung hãn đi!

Phương Hân bên này nhận được tin của Giang Thiên Mộ Vũ, bình thường tên hảo hữu xanh nhạt lúc này đã biến thành màu tím đỏ, loáng thoáng dẫn theo chút không khí mờ ám. Thấy tên Giang Thiên, trong đầu cậu lập tức hiện lên chiều tối hôm nay ở đối diện cổng trường, nhất thời trong lòng toát ra một dòng cảm xúc nói không rõ, có phần xấu hổ, lại có chút mới lạ.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Bà xã, tiến tổ.

Vào đội, Phương Hân kiểm tra người trong nhóm, phát hiện Quỳ xuống gọi nữ vương cũng ở trong đó, bọn họ hẳn là ở Liêu Tây giết người.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã, có muốn qua đây chơi chút không?

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: Chào bang chủ phu nhân

~~[Đội ngũ] [KILLER]: Chào đại tẩu, hi hi, tới giết người a

~Nghe vậy Phương Hân không lộ chút biểu tình nhú nhú mày, trả lời.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Các cậu nhiều người như vậy đi đánh một người người ta?

[Đội ngũ] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Chính cô nhỏ động thủ trước, không phải chúng tôi ức hiếp nhỏ nha.

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: Phải a, tớ mới ở Liêu Tây mở Bảo tàng đồ, cô ta không nói tiếng nào đã tới đoạt quái. Tớ với cổ tranh luận mấy câu, cô ta liền động thủ giết tớ.

[Đội ngũ] [KILLER]: Tiểu T bị cô ta giết, thù này nói thế nào chúng tôi đều phải báo thù.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Được rồi, chơi đủ rồi đi, Tiểu T dành lại nhát cuối cho em giết đấy.

[Đội ngũ] [quỳ xuống gọi nữ vương]: A? Em còn chưa chơi đủ...

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: Dạ~ Cảm ơn mọi người! Nữ vương, lần sau lại chơi tiếp đi

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Giang Thiên, về Lạc Dương thì gọi tôi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Được.

[Đội ngũ] [KILLER]: Đại tẩu phải gọi lão đại là “Chồng” a ~~ còn gọi tên, thật là không thân mật mà.

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: Phải a, tớ còn tưởng rằng Hồ ly sẽ gọi bang chủ là chồng cơ, thất vọng...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Được rồi mấy anh mấy chị, mới ngày đầu đã ức hiếp bà xã em, cẩn thận sau này em cho mấy anh chị đi tiểu hài đấy [ý là gây khó khăn~]

[Đội ngũ] [KILLER]: Ái! Tôi sợ thật a! Lão đại tha mạng !!

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: KK anh thật giả dối a... Chân em nhỏ sẵn, không sợ đi tiểu hài, hô hô

~~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Hai tên con trai kết hôn, mọi người không cảm thấy kỳ quái?

[Đội ngũ] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Có gì kỳ quái, trong game cũng có nhiều nhân yêu, game chính là để mình chơi, liên quan gì đến người khác.

[Đội ngũ] [T ‘ Lan đạt na]: Phải a, hí hí, nói không chừng là mấy đôi vợ chồng kia cũng toàn là nam nam đó !!

[Đội ngũ] [KILLER]: Tôi ở game khác cũng có hai người bạn thân kết hôn đó thôi, có cái gì kỳ quái chứ, ham vui là tính cách của con người mà.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ha ha, cảm ơn các cậu.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã, cảm ơn bọn họ làm gì, muốn thì phải cảm ơn anh nè, gọi một tiếng ông xã nghe chút đi

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Biến

Một bọn cười cười nói nói trở lại Lạc Dương, nghĩ vẫn cảm thấy chưa đã ghiền, tức thì lôi kéo trong bang thêm hai người đi giết Ác Tặc Kính Hồ. Trong Thiên Long Bát Bộ, Ác Tặc Tạo Phản là phó bản phổ biến nhất, mỗi ngày tại thời gian cố định đều có xuất hiện lượt mới, chỉ cần một tổ đội cấp 30 trở lên là có thể đánh. Mà Giang Thiên này là một đội ngũ trâu bò nắm giữ các trang bị cấp cao, đánh mấy tên Ác Tặc có phần dao trâu mổ gà, nhưng ý định của bọn họ chủ yếu là tám chuyện, quái có thách thức hay không không quan trọng.

Mới vừa vào phó bản, Phương Hân liền nhận được mật ngữ, một chuỗi chữ dài dài đỏ như máu chiếm đầy khung tán gẫu cá nhân của cậu. Ban đầu cậu tưởng là mấy tên cày thuê buồn chán quảng cáo, nhìn lại mới phát hiện là đến từ Thẩm Nguyệt.

[Nói thầm] [Thẩm Nguyệt] nói với các hạ: Cậu thắng, Giang Thiên ca ca đã đá tôi ra khỏi bang, lại bảo trong bang truy sát tôi trên toàn server, tôi M anh ấy cũng không trả lời. Hiện tại cậu nhất định rất vui vẻ đi, một người giả nữ lại thắng một đứa con gái chân chính, cậu có phải đang cảm thấy rất tự hào không? Nếu cậu còn có chút thể diện đàn ông thì giờ hãy đến cửa Kính Hồ.

Phương Hân liếc mắt một cái liền hiểu đại khái ý tứ, nhấp chuột nhẹ nhàng tiếp tục đánh quái, cơ bản không để ý đến lời của cô ta. Nhưng đối phương tựa hồ không từ bỏ ý định, đem nguyên câu phát lại mấy lần. Phương Hân đối với hành động spam của cô ta có chút phiền, đang định kéo khung tán gẫu xuống cho rồi, lúc này câu nói tiếp theo của đối phương ngăn lại hành động của cậu.

[Nói thầm] [Thẩm Nguyệt] nói với các hạ: Cậu không muốn cùng tôi kết thúc mọi chuyện sao? Bây giờ cậu đến cửa khẩu Kính Hồ, chúng ta nói cho rõ ràng, tôi đảm bảo sau này sẽ không bao giờ tới quấy rầy các cậu nữa.

[Nói thầm] các hạ nói với [Thẩm Nguyệt]: Vậy thì, mong cô nhớ rõ làm theo những lời mình đã nói.

[Nói thầm] [Thẩm Nguyệt] nói với các hạ: Cậu yên tâm, mau đến.

Thực ra trong lòng Phương Hân rất rõ, đối phương chả phải tốt lành gì. Theo lý mà nói, nếu muốn nói chuyện, bọn họ có thể ở trong thành tìm một góc mà đàm đạo, hoặc cũng có thể trực tiếp tiến hành ở mật tán gẫu, dù sao thì hiện tại hệ thống thư tín chẳng phải rất phát triển sao, nhưng cô ta lại lựa chọn ở Kính Hồ, một nơi mẫn cảm [Kính Hồ là nơi pk tự do, không tăng sát khí], tám chín phần là có âm mưu. Nghĩ tới đây, cậu thở dài, thật khâm phục cô gái này, chơi game mà cứ như đóng phim Hollywood. Được rồi, tốt xấu gì cái này cũng là game kiếm hiệp, đã thế cậu sẽ chiều cô một lần.

Cùng đội ngũ nói một tiếng, không đợi Giang Thiên hỏi, Phương Hân liền lui đội. Cậu vừa rời đi, Giang Thiên Mộ Vũ lập tức theo sau, lại bị một cái tin của đối phương ngăn tại chỗ.

“Tôi có việc riêng cần xử lý, anh cứ chơi đi. Đúng rồi, cấm có lén lút theo qua đây.” Tên tiểu Hồ ly này phía sau nhất định có giấu con mắt, nếu không chính là có thuật đọc tâm, không thì ý nghĩ muốn theo đuôi của mình thế nào lại bị cậu ta lột trần không còn một mảnh? Giang Thiên Dự chỉ có thể bất đắc dĩ mà ở lại tiếp tục đánh Ác Tặc, thuận tiện mang toàn bộ nghi vấn của đội hữu chặn lại.

“Sao mình lại quên không cùng cậu ta học kỹ năng phu thê nhỉ, sai lầm a sai lầm...” Giang lão đại câm nín nhìn trời lẩm bẩm. Phải biết rằng kỹ năng phu thê của Thiên Long Bát Bộ có một cái gọi là ‘Hình ảnh bất ly’, trong cùng một bản đồ có khả năng truyền tống đến bên cạnh đối phương. Nếu như bọn họ có học qua, anh có thể lén lút đi theo cậu ta, đáng tiếc...

Phương Hân đứng lời hướng cổng Tô Châu bay thẳng ra Kính Hồ, xa xa nhìn thấy, thân ảnh phần lam của Thảm Nguyệt vẫn không nhúc nhích đứng một bên, chung quanh mặc dù có người chơi khác, nhưng đa số đều là những người người qua đường vội vàng. Bay đến phía sau cô ta, Phương Hân xuống tọa kỵ, đang chuẩn bị nói, đối phương nhanh hơn một bước trước đã mở miệng.

[Nói thầm] [Thảm Nguyệt] nói với các hạ: Hôm nay chúng ta chấm dứt mọi chuyện.

[Nói thầm] các hạ nói với [Thảm Nguyệt]: Chị hai à, chị xem tiểu thuyết võ hiệp hơi nhiều rồi đó.

[Nói thầm] [Thảm Nguyệt] nói với các hạ: Bớt vớ vẩn đi, cậu ngày hôm nay tại đây để chúng tôi lần lượt giết một lần thì chuyện này xóa bỏ toàn bộ.

Vừa dứt lời, ở truyền tống trận đi ra vài người, hơn nữa còn toàn mấy tên quen thuộc. Mua ‘Mật Nhi cùng chồng cô ta, Nhật Thiên, Sát biến thiên hạ là cẩu, thêm mấy người không quen nữa, đoán chừng cũng là bạn bè của Thảm Nguyệt. Mua ‘Mật Nhi vừa ra liền hướng Phương Hân phóng Chiêu Quân Xuất Tái + Cửu Âm Bạch Cốt Trảo, nhưng hệ thống lại biểu thị ‘Miễn dịch’. Thì ra Phương Hân vừa nhìn thấy cô ta động thủ liền mở Ngai Như Mộc Kê, 10 giây miễn dịch bất luận là công kích cùng trạng thái gì, đương nhiên ngoài trừ có thể di chuyển ra cũng không thể đánh ra bất cứ kỹ năng nào.

[Nói thầm] các hạ nói với [Thảm Nguyệt]: Đến đây đi, ai giết ai vẫn còn chưa biết được, có điều nhắc cho cô rõ, nhớ lời mình đã nói.

Nói xong cậu lánh đến truyền tống trận trở về Tô Châu, tăng đầy máu, thêm trạng thái, thả BB PK một lần nữa xuất hiện tại Kính Hồ. Vừa chuyển cảnh xong, Phương Hân liền thấy mấy người hướng cậu dồn sức chém, tiếng kỹ năng bên tai không dứt. Thế nhưng bởi vì sau khi chuyển cảnh, người chơi chỉ cần không di chuyển là có thể hưởng hệ thống bảo hộ trong thời gian nhất định, cho nên mọi công kích đều bị miễn dịch. Vậy nên cậu cũng không động, thong thả nhìn bọn họ làm chuyện thừa.

Trong đó có một người thấy chém Phương Hân không được, quay sang BB của cậu phóng kỹ năng, do hệ thống bảo hộ chỉ giới hạn cho người chơi, không bao gồm BB, vì vậy người chơi khác hoặc là quái vật có thể công kích BB. Màn hình game Phương Hân nhấp nháy màu đỏ của máu, liềm liềm khoe miệng, cậu hiểu rằng bản thân sẽ phải trải qua một trận đấu ác liệt. Hội đồng? Sợ cái gì, chết cùng lắm là uống chén canh thôi, truyền tống trận qua thì như cũ vẫn là một hảo hán.

Đứng trước mặt Phương Hân chính là một tổ đội đầy người, cậu trước thả Nguyệt Lạc Tây Sơn, tiếp tục nhắm vào Mua ‘Mật Nhi dồn sức đánh, đối phương chưa kịp phản kháng, trong nháy mắt đã bị rút mất nửa thanh máu, thế nhưng người bên cạnh cô ta phản ứng nhanh chóng điểm huyết cậu, độc công, hư nhược [giảm công kích], phá triển [giảm phòng thủ], suất bạn [giảm tốc độ] đủ loại trạng thái bất lợi thoảng cái đầy thanh trạng thái của Phương Hân. Nhưng mà bọn họ ai cũng không biết, kết hôn ngày đó Giang Thiên

Mộ Vũ nhõng nhẽo kiên quyết đưa cho cậu một cực phẩm BB PK có Cao Tịnh Hóa. Cao Tịnh Hóa phóng xuất, chỉ ít cũng có thể hóa giải hai loại hiệu ứng xấu trên người cậu.

Thao tác chuẩn xác cùng năng lực suy xét lúc này chứng tỏ ưu thế của Phương Hân, cậu hiện tại đã được hóa giải hai trạng thái bất lợi liền nhanh chóng chạy ra xa, tiếp tục đem mũi dùi nhắm thẳng Muaah ‘ Mạt Nhi. Đại đa số đều biết rằng, lúc Pk tổ đội, nguyên tắc là trước tiên phải đem Nga My của phía địch tiêu diệt. Rất nhanh đối phương với kỹ thuật PK loại kém liền mang tặng cậu cái mạng nhỏ.

OK, 1VS5, Phương Hân phát huy kỹ năng PK của mình đến trình độ cao nhất, thời gian tăng máu, thêm BUFF, phóng kỹ năng BB cơ bản đều kiểm soát chặt chẽ, cuối cùng cũng vắt khô Minh Giáo của đối phương. Có điều lúc này thức ăn BB trên người cậu đã không còn nhiều, mà bọn họ còn tới bốn người, mắt thấy cây máu của mình đã giảm xuống nhiều, cậu vừa định động thủ tăng lên thì đã thấy trên người một trận hồng quang, máu tăng thêm 10%. Sau khi sững sốt liền hiểu rõ đưa mắt dời về Thảm Nguyệt này giờ vẫn đứng một bên không tấn công, cậu nở nụ cười, ra là vậy, muốn dùng cách này để dày vò cậu sao? Vậy xem cậu thể nào giết sạch sẽ bọn họ đây.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, xung quanh không biết từ lúc nào đã đứng đầy những người không quen biết, phân không rõ là địch hay bạn, nhìn thấy Phương Hân vừa phóng ngã một Tiêu Dao liền tuôn ra câu “Khiếp, cô nàng này thật lợi hại !!”. Phương Hân buồn cười ngó bọn họ vài lần, tiếp tục đem lực chú ý đặt trên người đối thủ. Mấy tên vừa chết sống lại lập tức chạy qua, Thảm Nguyệt dường như đã mất kiên nhẫn, không tiếp tục tăng máu cho Phương nữa, trực tiếp gia nhập vào hỗn chiến.

Không ai thêm máu, Phương Hân một khó địch lại sáu, thậm chí dù sao cũng giết ba bốn người bọn họ, cũng kiếm đủ vốn rồi, cứ để bọn họ giết một lần đi, hơn nữa cậu đánh cũng đã mỏi tay. Giữa lúc ngàn cân treo sợi tóc, mấy người xung quanh xem náo nhiệt liền di chuyển, bọn họ xông lên hướng tổ đội Thảm Nguyệt một trận chặt chém, trực tiếp đem người tiền xuống Địa Phủ. Phương Hân ngậy ngốc nhìn, nhất thời không phản ứng lại. Lúc này trong đám đó một người đi tới mở miệng.

[Lân cận] [thử nãi hậu kỳ]: Xin chào, tôi là Đại địa ngưng thần ở server XXX, sau này xin được chỉ giáo.

Phương Hân tại chỗ, cậu là ai chứ? Còn nữa, rốt cuộc là muốn tôi chỉ giáo cái gì a?

---

22. Chương 22

: Đại địa ngưng thần

Phương Hân một hồi, nhất thời không biết nên đáp lại câu nói có lực rung động này như thế nào, đối phương vừa dừng vài giây lại phát qua một câu.

[Lân cận] [thử nãi hậu kỳ]: Ở đây nói chuyện không tiện, trước tiên cậu vào đội tôi đi, về thành nói tiếp.

Tiếp yêu cầu tổ đội được bắn qua, Phương Hân im lặng nhấn đồng ý sau đó quay về Tô Châu. Tuy rằng vừa rồi, nhưng rất nhanh cậu liền nhận thức được, câu giới thiệu này của đối phương thật sự kỳ lạ, chẳng lẽ...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đại địa ngưng thần sao, cậu nói cậu là người của server XXX, có phải là sắp hợp server?

Thật ra Phương Hân cũng chỉ là suy đoán mà thôi, bởi vì Thiên Long Bát Bộ là dạng game vừa liên tục hợp server cũ đồng thời cũng không ngừng mở ra server mới, đối với điều này rất nhiều người chơi ôm bất mãn, thế nhưng game là do người ta mở ra, nếu không hài lòng thì cũng phải ngoan ngoãn chấp nhận, trừ phi bạn không chơi nữa. Kết quả, suy đoán của cậu rất nhanh được chứng thực.

[Đội ngũ] [thử nãi hậu kỳ]: Đúng vậy, ngày O tháng X server chúng tôi phải di dân sang đây, hôm nay tôi cùng bạn bè tới xem xét tình hình.

Phương Hân thỉnh thoảng cũng có quan tâm tin tức tình hình trên trang chủ, nhưng lúc này sục sạo trong trí nhớ chưa từng nghe tới thông tin server mình sẽ cùng server khác hợp nhất, người kia làm sao mà biết được? Nhưng cậu nghĩ lại, có lẽ đối phương có người quen trong công ty trò chơi, nếu đúng như vậy, biết được chút tin tức nho nhỏ này, thật ra cũng không tính là chuyện gì khiến người ngạc nhiên.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nói như vậy 10 ngày sau sẽ hợp nhất.

[Đội ngũ] [thử nãi hậu kỳ]: Không sai, cho nên chúng tôi muốn hai ngày này ở tại server thăm dò tìm hiểu một chút tình hình. Không ngờ hôm nay vừa tới đã chứng kiến một trận PK đặc sắc như thế, quả nhiên server này rất nhiều người mạnh.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: A, kỳ thật kỹ thuật của tôi cũng bình thường mà thôi, người mạnh thật sự cậu còn chưa gặp qua.

[Đội ngũ] [thử nãi hậu kỳ]: Ồ? Còn có ai?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Việc này cậu cứ từ từ khám phá đi.

Đang nói chuyện, thư tán gẫu của Giang Thiên Mộ Vũ truyền tới, Phương Hân mở ra xem liền sững sốt, trên thư viết “Bà xã, có phải vừa rồi em ở cùng bọn Thẩm Nguyệt?”

Cậu trả lời: “Ừ, sao anh biết?”

Tốc độ hồi âm của đối phương rất nhanh: “Em không xem loa? Em ở đâu? Bọn họ làm gì em?”

Cậu cười khê: “Bọn họ có thể làm gì tôi?” Thuận tiện đảo lại mấy cái loa đã bị đẩy lên xem qua đại khái, chẳng qua là mấy câu chửi đến chửi đi, có điều mấy cái loa sau của Thẩm Nguyệt còn kèm theo mắng chửi nhóm Đại địa ngưng thần.

“Ha ha, cái này thật là, bà xã em lợi hại nhất!” Giọng điệu của đối phương giống như một đứa nhỏ vùng trộm cười, tiếp theo liền chuyển, “Trong đội em có ai vậy? Sao cứ cự tuyệt anh xin vào.”

“À, một người mới quen,” vốn định nói anh ta chờ một chút, đợi cậu lui đội, thế nhưng Phương Hân nghĩ lại, trả lời, “Anh xin lại, tôi nói cậu ta thêm.”

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đại địa ngưng thần, người xin vào đội kia là... bạn tôi, cậu cho vào đi.

[Đội ngũ] [thử nãi hậu kỳ]: OK.

Giang Thiên Mộ Vũ tiến tổ, phát hiện trong đội ngoại trừ bà xã của mình ra, còn lại bên cạnh một chuỗi nhân vật xa lạ. Kiểm tra cấp độ, đều tại 92~95, tuy rằng muốn hỏi xem đối phương là ai, nhưng trước mắt quan trọng nhất vẫn là xem xem tình hình của bà xã.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã, em thế nào? Nghe nói bọn họ sáu người đánh một mình em, em sẽ không thật sự tới đánh chứ?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Có.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Em sao không gọi anh, làm gì mà cố một mình chống chọi chứ!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Anh không phải đang đánh Ác Tặc đấy thôi...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: ...

Giang Thiên Dự bị tiểu Hồ ly xoay một vòng không nói gì, cậu ta rõ ràng biết chỉ cần cậu nói một câu, anh sẽ lập tức chạy đến bên người cậu. Ài... Lẽ nào anh lại không đáng để dựa vào sao...

[Đội ngũ] [thử nãi hậu kỳ]: Khụ, xin lỗi hai vị, tôi cắt ngang một chút.

Đại địa ngưng thần im lặng hồi lâu xem đoạn đối thoại của hai người, nhân cơ hội mở miệng nói chen vào. Giang Thiên Dự lúc này mới nhìn thẳng cái người xa lạ bị bỏ quên này giờ.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không có gì, cậu nói đi.

[Đội ngũ] [thử nãi hậu kỳ]: Giang Thiên Mộ Vũ, anh có phải là bang chủ Sát biến thiên hạ?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không sai.

[Đội ngũ] [thử nãi hậu kỳ]: Xin chào, tôi là Đại địa ngưng thần của server XXX, sau này xin được chỉ giáo thêm.

Thế là, Phương Hân cùng Giang Thiên Dự . Phương Hân đã là lần thứ hai bị , còn Giang Thiên Dự thì lần đầu tiên, nhịn không được thâm oán trong bụng, cậu con trai này sao lại có phép tắc như vậy, chơi game mà cứ như họp hội nghị, sẽ không phải là người Nhật Bản đi. Phương Hân thì lại nghĩ thâm, thì ra cậu ta hiện tại là đang làm thân...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: A, xin chỉ giáo.

Cụ thể là chỉ giáo cái gì thì Giang lão đại cũng không biết, anh chỉ là bắt chước đối phương mà thôi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Cậu ấy nói ngày O tháng X server XXX sẽ di dân đến chỗ chúng ta, cho nên...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hợp nhất?

[Đội ngũ] [thử nãi hậu kỳ]: Đúng vậy, tuy rằng trang chủ hiện tại chưa công bố, nhưng tôi có thể đảm bảo tin tức này tuyệt đối đáng tin cậy.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ủ, server này mở đã lâu rồi, tuy nói người cũng không ít, nhưng nếu không hợp server tin chắc rất nhanh sẽ tiêu điều xuống.

[Đội ngũ] [thử nãi hậu kỳ]: Tôi là phó bang chủ của Thần Chi Linh Vực server XXX, hôm nay cùng bạn bè đến bên này khảo sát. Theo như tôi biết, bang Sát biến thiên hạ là bang hội lợi hại nhất server này, nên đã nghĩ muốn làm quen với bang chủ của bang.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: A? Hiện tại thế này cũng coi như đã quen biết đi, cậu nên nói cụ thể một chút là tìm tôi có chuyện gì.

[Đội ngũ] [thử nãi hậu kỳ]: Thật ra cũng không có chuyện gì quan trọng, chúng tôi ở server XXX cũng được gọi là bang hội số một số hai, sau khi hợp nhất, hai bang chúng ta sẽ cùng tồn tại trong một khu, do đó trước hết nên làm quen thì tốt hơn, không phải sao?

Thấy những lời này, trong lòng Giang Thiên Dự cùng Phương Hân một mảnh sáng như tuyết [tức là hiểu rõ], quả nhiên lai giả bất thiện, thiện giả bất lai [người đến không tốt, người tốt lại không đến, ở đây ý ám chỉ người ta không tốt lành gì tự nhiên mà tới đây]. Đối phương không phải vì cái câu “Làm quen một chút” mà đến, đoán chừng ý đồ thật sự của bọn họ là tới thăm dò nội tình, thuận tiện tìm cơ hội thị uy.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không biết bang chủ các cậu là ai

Giang Thiên Dự trong đầu cân nhắc mình có nên cũng tạo một acc ở server XXX, đến tìm hiểu một chuyến. Nhưng mà nhìn đối phương rõ ràng đã mua tới acc cấp cao, mình tạo một acc mới qua đó có phần quá keo kiệt đi... Đang kỹ càng cân nhắc, trong kênh đội ngũ rất bất ngờ cắm vào một người.

[Đội ngũ] [Ô' nữ nhi thật đẹp]: Người đẹp Hồ ly, em là người ở nơi nào? Năm nay bao nhiêu tuổi? Có phải là sinh viên không? Sau khi hợp nhất có hứng thú tới bang bọn anh chơi không...

Cái cậu trai “Ô' nữ nhi thật đẹp” này vừa mở miệng thì đã một chuỗi dài các câu hỏi, nhiệt tình đến mức gần như chó thấy xương thịt, vậy nên liền lấy được sự chú ý chưa từng có của Giang Thiên Dự. Phương Hân nhận ra đây là người vừa nảy hô “Khiếp, cô nàng này thật lợi hại!”, khóe miệng gợi một nụ cười nhẹ, từ khi giới tính của cậu bị phơi ngoài ánh sáng, rất khó gặp phải người nào đối với cậu mà biến thành sắc lang. Nhưng với loại này cậu vẫn duy trì im lặng không nói, dù sao cũng sẽ có người mở miệng thay cậu.

[Đội ngũ] [Ô' nữ nhi thật đẹp]: Người đẹp, sao không nói gì?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Người anh em này, mẹ cậu không dạy qua đồ của người khác thì không được đụng vào sao?

Giang Thiên Dự ăn dấm chua, trên đầu nhân vật của Hồ ly và mình đều treo cái danh hiệu sáng loáng “Giang Thiên Mộ Vũ Nương tử” và “Hồ ly tu thành tinh Phu quân”, đối phương còn dám ở trước mặt đùa

giống bà xã anh, thật sự là lá gan không nhỏ. Nhưng mà mơ hồ anh lại có chút dắc ý, sức hấp dẫn của Hồ ly đích thực rất lớn, mình thật sự đã nhặt được một khối bảo thạch!

[Đội ngũ] [Ô' nữ nhi thật đẹp]: Anh hai, kết hôn đâu có nghĩa là không được ly hôn, anh đâu thể ngăn cản người đẹp tìm kiếm tình yêu chân thật chứ!

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nếu tôi không phải tình yêu chân thật của cậu ấy, lẽ nào lại là cậu?

[Đội ngũ] [Ô' nữ nhi thật đẹp]: Chưa thử qua sao biết, người đẹp Hồ ly có muốn cùng anh thử không? Anh cam đoan trong một năm nếu xuất hiện bất cứ vấn đề gì về chất lượng đảm bảo tu sửa không lấy tiền!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đáng tiếc tôi không mua hàng kém chất lượng, cậu tự tìm người khác mua đi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hahaha...

[Đội ngũ] [Ô' nữ nhi thật đẹp]: 55555555... Mỗi tình đầu [?!] lần thứ một trăm lẻ một [?!!] lại thất bại... Tương hồ, cho tôi mượn vai...

[Đội ngũ] [tiểu ngạo tương hồ]: Cút xa ra một chút, khóc lóc buồn nôn chết !!

[Đội ngũ] [thử nãi hậu kỳ]: Mỹ nữ, cậu khóc xong chưa?

[Đội ngũ] [Ô' nữ nhi thật đẹp]: Không được kêu tố như vậy !!!

[Đội ngũ] [thử nãi hậu kỳ]: Khóc xong rồi thì tôi nói tiếp, bang chủ của chúng tôi là Thần Chi Linh Vực, sau này cùng ở một server, xin chỉ giáo thêm.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không dám, cũng xin các cậu chỉ giáo thêm.

[Đội ngũ] [thử nãi hậu kỳ]: Được, chúng tôi còn có chút việc, đi trước, lần sau gặp lại.

[Đội ngũ] [Ô' nữ nhi thật đẹp]: 88, người đẹp, trước tiên lưu lại hảo hữu, hoan nghênh em khi có nhu cầu thì tới tìm anh.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cậu mau cút đi!

Đám Đại địa ngưng thần lần lượt logout, vốn một đội ngũ đầy bây giờ chỉ còn lại có hai người Giang Thiên Dự cùng Phương Hân.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã, em sau này nếu còn nhận được tin nhắn từ Thảm Nguyệt nhất định phải nói cho anh biết.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ừm

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không nghĩ tới bọn họ dễ tiện như vậy, 6 đánh 1.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Yên tâm đi, sau này bọn họ không dám trở lại nữa đâu, chỉ ít cái cô Thảm Nguyệt kia sẽ không lại quấy rối chúng ta.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Như vậy là tốt rồi. Ai, trước đây là một cô bé rất tốt...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Hô hô, còn không phải tại Giang đại bang chủ anh lực hấp dẫn vô biên.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh có sức hấp dẫn lớn như em sao, người mới lần đầu gặp mặt đã bị em làm cho mê đắm rồi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Chắc cậu ta sau khi biết tôi là nam sẽ bị hù chết đi, haha.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vậy sao? Anh khi đó thế nào mà không bị hù chết nhỉ

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Có lẽ tiểu cường là người thân của anh.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tiểu cường là ai?

[tiểu cường là con gián – con gián sống dai, đập mãi không chết =))]

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Người thân của anh a!

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: ... Đúng rồi, bọn mình đi học kỹ năng phụ thê đi!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: A?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: A cái gì, anh vừa thu mua một quyển 500v, giờ liền đi học.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: 500v !? Anh điên sao! Thứ này 200v đã gọi là mắc rồi, anh lại còn mua gấp hai lần tiền nữa... phục anh thật...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ách, anh chưa từng mua qua nên cũng không để ý, thấy sạp bày liền kéo vào...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ...

Quả nhiên trên đời không có người nào toàn vẹn, thất lưng bạc triệu, kỹ năng PK hạng nhất Giang Thiên Mộ Vũ Giang đại bang chủ, trên thương trường hoàn toàn là một kẻ ngu si, Phương Hân đối với chuyện này lắc đầu thở dài.

Hai người đến chỗ Nguyệt Lão, học cuốn sách kỹ năng “Hình ảnh bất ly” tốn một khoảng kék xù mua, sau đó dựa vào tích lũy từng ngày của họ cộng thêm hoa hồng nên ra một đồng độ hảo hữu, liền cuồn thăng cấp kỹ năng. Tiếp theo, Phương Hân không nói gì mà thường thức SB SB thiên hạ bang chủ [SB1= ngu ngốc, ngớ ngẩn, SB2 = Sát biến], anh ta kêu Hồ ly chạy ra xa, sau đó chính mình không ngừng sử dụng kỹ năng “Hình ảnh bất ly” đi tới bên cậu, đã vậy còn làm không biết chán, Phương Hân đối với việc này không có bất cứ nhận xét nào.

Giữa lúc hai người đang vui vẻ chơi đùa, nơi nào đó ở phía Đông đường phố Lạc Dương náo nhiệt, Lão tử chính là cuồn tùy ý xem mấy sạp hàng bên đường, dự định thu mua bảo thạch cấp 1. Kết quả dạo qua một sạp, liếc mắt liền thấy một chuỗi lời nhảm lại “Khỉ gió, tên lảm tiển!” “Không phải chứ... Chủ sạp cậu quá thối đi !!! Kẻ ngu mới mua!” “Này, thật có kẻ ngu si mua 500v!” “Tôi thế nào lại không gặp được một kẻ lảm tiển ngu si như vậy... *nhìn trời*...” ... Lão cuồn thấy hứng thú kéo thanh cuộn xuống dưới nhìn, kết quả thấy...

[Giang Thiên Mộ Vũ] đã mua [Sách: Hình ảnh bất ly], tổng cộng tốn 500v.

Thật không hổ là kẻ có tiền a... Lão tử chính là cuồn nhìn trời thở dài.

---

23. Chương 23

: Gió thổi mưa giông trước cơn bão

Ngày hôm sau, trang chủ Thiên Long Bát Bộ liền công bố tin tức hai server hợp nhất, trong game một mảnh náo động, có lo âu có vui mừng cũng có thờ ơ, nhưng bất kể người chơi là cái gì phản ứng, chín ngày sau hợp nhất đã là chuyện chắc chắn.

Lo lắng sau khi hợp nhất các thế lực lớn trong game một lần nữa sắp xếp lại, Phương Hân nghĩ cần phải thăng cấp một chút sức chiến đấu của bang hội mình, việc cấp bách trước mắt chính là nhanh chóng đưa bang lên cấp 5, dù sao với tư cách đồng minh của bang hội đệ nhất server, bọn họ cũng không thể kéo chân người ta.

Vậy nên, tại chính sách cường chế của phó bang chủ Mỹ nhân cốc, tất cả bang chúng đều được huy động đứng lên làm nhiệm vụ. Có điều nhiệm vụ bang hội làm lâu sẽ rất buồn tẻ nhàm chán, hơn nữa chỉ cho kinh nghiệm và điểm cống hiến bang hội, làm cho những người luôn có thói quen làm nhiệm vụ được tiền gào thét hô cực khổ. Thế nhưng than phiền thì than phiền, nhiệm vụ vẫn phải làm, dù sao khi lên tới cấp 5, được lợi chính là bọn họ, hiện tại vất vả đổi lấy sau này an nhàn, SO có thương cứng da đầu cũng phải làm!

Trong lúc bọn họ thắng cấp bang hội, oán giận ngoại trừ bang chúng Mỹ nhân cốc ra, còn có lão đại đồng minh của họ —— Giang Thiên Mộ Vũ.

Giang Thiên Dự rất ai oán, từ khi trang chủ chính thức công bố tin tức hợp server, Hồ ly liền cắm đầu vào bề nhiệm vụ, một lần làm thường mất một hai tiếng đồng hồ, ngay cả chơi với anh cũng không có thời gian, hơn nữa Hồ ly gần đây trong hiện thực bề bọn nhiều việc, buổi tối onl rất muộn, làm xong nhiệm vụ phải logout nghỉ ngơi, anh tuy vẫn rất kiên trì theo giúp đến cùng, nhưng thời gian lâu thật sự vừa đơn điệu lại nhàm chán. Thế nhưng mỗi lần khi anh thoáng than phiền một chút, Hồ ly cuối cùng cũng mang ra những lý do đường đường chính chính ra đề anh, anh không thể không mềm lòng, chẳng lẽ cái loa ngày đó trở thành hiện thực, anh có đúng là đã trở thành thê quân nghiêm không!

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã !!!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Sao?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hôm nay đừng làm nhiệm vụ !!!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nhưng nếu không nhanh một chút làm xong thì sẽ không kịp.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hôm nay không làm sẽ không lỡ cái gì mà...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nhưng...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Em đã lạnh nhạt anh mấy ngày rồi, em thế nào mà nhẫn tâm khiến anh chán đơn gối chiếc?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]:

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Em nói em đang bận chuyện thi giữa kỳ ở trường, ban ngày chắc chắn rất mệt mỏi, buổi tối còn làm mấy cái nhiệm vụ nhàm chán đến chết người này, như vậy sẽ mệt chết, cho nên, chỉ bằng đêm nay làm cái gì khác điều tiết đi.

Phương Hân sau khi suy tính, cảm thấy đối phương nói rất có lý. Gần đây trường tiểu học XX đang tiến hành kỳ thi giữa kỳ, cậu ban ngày phải soạn đề thi, còn phải đốc thúc đám nhóc kia học bài ôn tập, buổi tối về lại phải tranh thủ thời gian làm nhiệm vụ bang hội, mấy ngày qua không thể không nói thật sự có điểm ăn không tiêu, cũng là nên chơi cái gì khác để điều tiết lại, còn làm nữa thì cậu thật sự sẽ nhanh nôn ra mất.

Suy nghĩ trong đầu đã định, Phương Hân thuận tiện hướng trong bang lên tiếng, đêm nay tạm thời thả bọn họ, nhận được đáp lại là mọi người ai oán cũng như kích động gào thét, mấy ngày nay bọn họ thật sự nghẹn chết. Trong bang giải quyết xong, bây giờ đến phiên anh bạn cũng ai oán Giang lão đại.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Được rồi, anh nói muốn đi đâu.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chúng ta đi du sơn ngoạn thủy ngắm phong cảnh

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không muốn.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: A, tại sao...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Mấy việc đó bọn con gái mới thích.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Được rồi, vậy em muốn làm gì...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Tam hoàn.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: ...

Giang Thiên Dự ầm ỨC, khó có được anh phát huy tể bào lãng mạn, kết quả bị đối phương không chút lưu tình một hơi cự tuyệt. Rồi rồi, Tam hoàn liền Tam hoàn, phu nhân có lệnh, anh làm sao dám bất tuân.

Phương Hân hướng thế giới kêu gọi một tiếng, rất nhanh liền tổ đầy một đội, trong lúc đó nhóm hủ nữ Mỹ nhân cốc rất bị ối muốn vào xem JQ, kết quả bị cậu không do dự ấn “Cự tuyệt”.

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: =+= Hồ ly quả thật sự là một chút cũng không đáng yêu, để bon tở vào ngắm chút thì chết sao!

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Oán hận-ing... Hồ ly đại nhân để em tiến tở đi

lăn lộn

[Bang hội] [thu vũ]: Cà phê tự trọng, cậu có biết cậu dán lên cái bộ mặt ông chú mà làm nũng thì có biết bao nhiêu gồm không...

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: =. = quên đi, tở tự hiểu mà, cấp độ không đủ, đi vào cũng chịu khổ.

[Bang hội] [tạp mị]: Bà con dần lòng, tự chúng ta tở một đội chạy Tam hoàn cũng được mà, không được nhìn JQ, tưởng tượng một chút xem như là tự an ủi đi.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Tạp mị... Thật kinh điển !!

[Bang hội] [tạp mị]: ^_^ quá khen.

[Bang hội] [thu vũ]: Kỳ thật tở lại nghĩ nhớ nhóc con kia...

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Tở nghĩ cũng nhớ nó... Mấy ngày không gặp, tở mong mỗi tha thiết...

[Bang hội] [cho người một vầng thái dương]: Vợ, có anh đây !!

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: =+= Anh có thể hay không không cần lúc này xuất hiện ghé tởm vậy khiến em nổi cả da gà.

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: phụt...

[Bang hội] [cho người một vầng thái dương]: Vợ...

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Nguyệt lượng, chồng cậu đang nhộn nhạo, tìm một tên làm anh ấy đi.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Ý kiến hay, chồng ~~anh thích loại nào nhất? Loại dũng mãnh hay loại ôn nhu, a, có lẽ anh thích loại S hơn !!??

[Bang hội] [cho người một vầng thái dương]: Anh, tở trốn đây...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: ^_^ Thái dương thấy tở thế nào

~[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: A a a! Hồ ly cậu cái này là không tuân thủ nữ tắc nam nhân !! (Nội tâm Nguyệt lượng: há há há, mình cuối cùng cũng đã đem những lời này ra dùng! YEAH!)

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: tz...

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: tz... +1

[Bang hội] [thu vũ]: +2

[Bang hội] [tạp mị]: +3

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: +4, thuận tiện hỏi Hồ ly, Tiêu Tiêu đi đâu a, nhiều ngày như vậy cũng không thấy đâu.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: ^_^ Tở không biết à

~Chúng nữ đều dùng vẻ mặt “ ” lườm Hồ ly, nội tâm nói: Cậu mà không biết thì cười cái rắm a cười, rõ ràng là biết mà lại không nói !!

Phương Hân tất nhiên sẽ không nói cho bọn họ biết, bạn nhỏ Giang Tiểu Vũ dưới sự “uy hiếp” của cậu, không dám ở trước kỳ thi giữa kỳ lại vào game. Trong lòng cậu sung sướng mà đùa giỡn chúng hủ nữ một phen, thỏa mãn cấp độ ngũ thêm máu thuận tiện đánh tiểu quái. Giang Thiên Mộ Vũ thỉnh thoảng gửi qua mật tán gẫu, cậu một câu hỏi một câu, không khí giữa hai người rất là hòa hợp, còn kém toát ra tiểu bọt khí tình yêu màu hồng phấn. Kênh đội ngũ có chút im lặng, bởi vì là mấy người gọi trên kênh thể giới

tối, đều không quen biết nhau, cho nên cũng không ai mở miệng nói chuyện. Không khí im lặng trên dưới 10 phút, đột nhiên trong đội một Thiên Long phá vỡ yên tĩnh.

[Đội ngũ] [Thiên Long tiểu tử]: Giang Thiên Mộ Vũ và Hồ ly tu thành tinh, các cậu có phải là hai người kết hôn ngày đó không?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ngày đó?

[Đội ngũ] [Thiên Long tiểu tử]: Cái buổi tối mà tân nương bị mắng chửi là nhân yêu ấy.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: ... Đúng vậy, sao.

[Đội ngũ] [Thiên Long tiểu tử]: Mỹ nữ thật sự là nam? [Mỹ nữ là cách để gọi Nga My]

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Liên quan gì cậu.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Phải thì sao mà không phải thì sao, có ý kiến?

[Đội ngũ] [Thiên Long tiểu tử]: Ấy, đừng nóng đừng nóng, tớ chỉ hỏi thôi, không có ác ý, haha.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Vậy?

[Đội ngũ] [Thiên Long tiểu tử]: Thật ra tớ cảm thấy hai người hợp nhau là tốt rồi, là nam hay nữ không sao cả a, dù sao cũng là game thôi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ha ha, cậu nói rất đúng.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ừm.

[Đội ngũ] [Thiên Long tiểu tử]: Lấy một cô gái còn không bằng lấy một cậu bạn cùng chí hướng, nữ có thể đòi hỏi mình muốn đồ này nọ. Nam thì sáng khoái hơn, mọi người chơi đùa vui vẻ là được, mặc kệ mình có tiền hay không có tiền.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh bạn, cậu suy nghĩ thật thông suốt a, tôi tán thưởng cậu!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thật đúng là rất ít gặp được người có thể giống như cậu nghĩ được như vậy.

[Đội ngũ] [Thiên Long tiểu tử]: Quá khen quá khen.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh bạn, có bang chưa, nếu không có thì tới bang hội chúng tôi đi, sắp hợp nhất rồi, server chúng ta phải đoàn kết hơn.

[Đội ngũ] [Thiên Long tiểu tử]: A~ Anh là người bang nào?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Sát biến thiên hạ.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Cậu không biết anh ta là ai?

[Đội ngũ] [Thiên Long tiểu tử]: A, ra là bang Sát biến thiên hạ a !! Tớ đã nửa năm rồi không chơi, gần đây nghĩ thấy nhàm chán, liền định chơi lại Thiên Long, cho nên rất nhiều thứ không biết.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vậy đến bang chúng tôi đi, tôi là bang chủ, chỉ cần cậu muốn liền lập tức có thể vào.

[Đội ngũ] [Thiên Long tiểu tử]: Được!

Sau một hồi như vậy, không khí trong đội đã khá lên nhiều, những người khác này giờ chưa từng mở miệng ngẫu nhiên cũng chêm vào một hai câu, nhưng tổng thể mà nói, lần này đi Tam hoàn cảm giác rất tốt. Sau đó Phương Hân còn lượm được giới chỉ [nhẫn] Thiếu Lâm 90, cũng xem như được một khoản. Thiên Long tiểu tử sau Tam hoàn, gia nhập bang Sát biến thiên hạ.

Hoạt động gân cốt xong, Phương Hân cùng Giang Thiên Mộ Vũ sánh vai đi dạo phố, vì Giang lão đại đối với thị trường không biết gì, cho nên quyền tài chính đều giao cho Phương Hân, nhưng Phương Hân không chịu giữ tiền của Giang Thiên, chỉ nói đổi phương lúc muốn cái gì thì đưa tiền cho cậu để cậu mua cho.

Đi dạo một hồi, một tin tức trên thế giới khiến mọi người chú ý, một người tên là “Đến từ XXX” nói: “Server XX nghe kỹ, 9 ngày sau server XXX chính thức tới, chuẩn bị tốt mà tiếp chiêu đi !!” Phương Hân click kiểm tra dữ liệu của đối phương, là một acc chỉ mới cấp 10, trên tâm tình còn viết “Hợp server chính là đại chiến”.

Phương Hân mang mấy chữ đó nói lại với Giang Thiên Mộ Vũ, Giang lão đại trầm ngâm, sau khi hợp nhất người nhất định rất nhiều, tranh giành cướp Boss đoạt quái là việc không thể tránh được, vậy nên chuyện đại sự bây giờ là tăng thêm nhân lực cho bang mình, không thì từ nay về sau chỉ có thể bị người khác đè ra đánh, vậy thì không hợp với tính cách của anh.

Hai người liền tiếp tục bàn bạc sơ lược việc này một phen, mắt thấy đã tới 11 giờ, Phương Hân dặn Giang Thiên không cần lo mua đồ, cho dù muốn mua cũng phải hỏi qua giá chợ rồi mới quyết định, sau đó logout chuẩn bị rửa mặt nghỉ ngơi.

Vừa tắt máy tính, đầu giường bên kia liền vang lên âm thanh “Ồ một chú ong mật~ bay bay trong bụi hoa à~ bay à~ PIA PIA~ bay à~ a~ a

~”, Phương Hân bất tỉnh nhân sự, đoán chừng là cái tên Cù Châu chết bầm kia lại mang điện thoại cậu cài nhạc chuông chết tiệt này. Nhưng mà thì , nhạc chuông này vẫn rất dễ thương.

Phương Hân tiếp điện thoại, dùng bả vai cùng mặt kẹp lại, tay không ngừng chuẩn bị đồ rửa mặt, trong miệng “Dạ dạ, được ạ” “Không có gì...” mà đáp lời, đột nhiên tay cứng đờ, không nén nổi la lên.

“Cái gì, mẹ muốn đến đây ở mấy ngày !?”

Đầu kia điện thoại, một người phụ nữ trung niên nhưng trông hầy còn trẻ, tao nhã đáp lại tiếng kêu sợ hãi của cậu con trai: “Đúng vậy, như thế nào, con không chào đón?”

Phương Hân khổ sở: “Không, con chỉ là... vui mừng quá mức... Với lại, gần đây trường học đang thi giữa kỳ, con có thể không có thời gian cùng mẹ.”

“Không sao, ban ngày con cứ làm việc của con cho tốt, chỉ cần để trống thời gian buổi tối cho mẹ.” Bà Phương thần thông tại tại tiếp tục đánh thái cực.

“Chính là...” Phương Hân còn muốn giải thích, kết quả bị bà Phương một câu “Cứ như vậy đi” nhanh chóng bác bỏ. Khuôn mặt đau khổ để cái điện thoại đã bị ngắt xuống, cậu lau mặt, trong lòng chỉ có hai chữ.

Xong rồi.

24. Chương 24

: Bà Phương giá lâm

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã tôi rất cuộc là đi nơi nào rồi a.....

Lại một đêm trong game, anh bạn Giang lão đại của Sát biến thiên hạ tại kênh đồng minh hướng hai bang gào thét ra buồn bực trong lòng. Bà xã nhà mình không onl, đã 2 ngày rồi không thấy, mệt anh mỗi ngày đều vô tình phút chốc từng giây xử lý công việc để buổi tối có thời gian vào game. Tục ngữ nói, một ngày không thấy như cách ba thu, này đã là hai ngày không gặp, chẳng phải là nói hai người bọn họ đã mất đi sáu năm thời gian?

Hồ ly cũng không nhắn lại tin tức cho anh, ngăn cách internet, đối phương muốn đến thì đến, muốn đi thì đi, mình lại đối với cuộc sống thật của cậu ấy hoàn toàn không biết gì cả, thậm chí ngay cả ngoại trừ game ra đều không có bất cứ phương thức liên lạc nào. Nghĩ vậy Giang Thiên Dự không nén nổi chửi mình đầu heo, trong lòng rõ ràng nghĩ muốn chậm rãi mang tiểu Hồ ly đuổi tới tay, ai ngờ hai người kết hôn đã một khoảng thời gian, anh thậm chí ngay cả số điện thoại di động của đối phương cũng chưa từng hỏi qua, thật sự là sai lầm a!

Giang Thiên Dự không ôm hy vọng mà ở kênh đồng minh gào thét thất thanh, vốn định tiếp tục chán nản, kết quả có người xuất hiện đáp lại lời anh.

[Đồng minh] [cho người một vàng thái dương]: Hồ ly đi đón mẹ cậu ấy rồi, hai ngày này có khả năng không có cách online.

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: ..... Vì sao cậu biết !?

[Đồng minh] [cho người một vàng thái dương]: Cậu ấy hôm trước có nói trong bang, anh không biết?

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi đương nhiên biết !!

[Đồng minh] [cho người một vàng thái dương]: Biết thì được rồi, làm gì còn la hét vậy...

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Thái dương, cậu rất rảnh? Có cần tôi chỉ bảo chút không?

[Đồng minh] [cho người một vàng thái dương]: Không, không cần....

Cho người một vàng thái dương thật oan uổng, Giang lão đại biết rõ tin tức Hồ ly, làm gì mà còn đi hỏi, anh có lòng trả lời, còn bị khinh bỉ, đây là đạo lý gì a !! Hôm trước Hồ ly đích thật là ở trong bang thông báo, cậu ta mấy ngày kế tiếp vì nguyên do tiếp đón mẹ mình, không thể log game, cảnh cáo đám người bọn họ không được lơ là nhiệm vụ bang hội. Người khác đều thấy được những lời này, vừa lúc bọn họ hôm nay không onl, cho nên Thái dương anh cũng chỉ có thể làm chim đầu đàn đáp lại, kết quả quả nhiên bị bắn trúng.

Giang Thiên Dự lại ầm ỨC, bà xã anh, đem hành tung của mình nói cho những người trong bang cậu ấy, vậy mà không nói cho anh biết. Chẳng lẽ anh thật sự là đeo đuôi không đủ lâu cho nên ảnh hưởng mới nhỏ như vậy? Không được a, nếu cứ tiếp tục như vậy nữa, trong lòng của đối phương khi nào thì mới xếp cho mình một chỗ.

Phương Hân có chút cứng ngắc đứng chờ ở lối ra, bên chân ném cái bảng, trên đó viết hai chữ “Phương Hân” to đùng, xem ra giống như là bảng tên chờ người chuyên dùng ở sân bay, có điều bây giờ bị chủ nhân chẳng thèm ngó tới mà vứt trên mặt đất, dính đầy bụi bẩn.

Sau khi không kiên nhẫn nhìn đồng hồ vài lần, thân ảnh màu phấn hồng kia cuối cùng đã xuất hiện. Phương Hân miễn cưỡng kéo ra một nụ cười, nghênh đón.

“Hân Hân

” một thân tây trang hồng nhạt, cách ăn mặc hợp thời, người phụ nữ tinh thần sung mãn hướng về phía Phương Hân bước nhanh tới, khuôn mặt ít nếp nhăn mang theo nụ cười vui vẻ. Sau khi đi đến trước mặt cậu con trai, hai tay cầm lấy cánh tay đối phương trái xem phải nhìn.

“Mẹ, đã nói với mẹ bao nhiêu lần, đừng ở chỗ đông người kêu nhũ danh của con.” Phương Hân lộ ra bộ mặt bất đắc dĩ mở miệng, nhưng cũng không gạt tay của mẹ ra, đứng tùy ý để bà sấm soi cho đủ. [nhũ danh là tên khi nhỏ ba mẹ đặt cho, tên thân thiết chỉ dùng giữa ba mẹ hoặc bạn thân]

“Ai da, Hân Hân tên này rất đáng yêu a, mẹ gọi thế nào cũng không đủ.” Không để ý con trai phản đối, bà Phương như trước cười đến xuân hoa xán lạn, tiếp theo mí mắt xoay chuyển, “Mẹ nói con giờ bằng chờ mẹ a, bằng đâu?” Nhìn qua bên cạnh một cái, quãng trên mặt đất là tấm bảng xám xịt.

“Mẹ, mẹ chắc là rất mệt đi, trước tiên chúng ta về, có gì lát nữa nói.” Phương Hân lập tức nói sang chuyện khác, nói giỡn à, muốn cậu giờ cái bằng tên mất mặt này, kiếp sau còn có chút khả năng thực hiện.

“A? Mẹ khó có được dịp ngồi máy bay, con giờ bằng chờ mẹ cũng có mất miếng thịt nào đâu.” Bà Phương có chút bất mãn khoát tay con trai, hướng đại sảnh đi ra.

“Loại việc này có ba làm là đủ rồi đi.” Phương Hân đối với người mẹ này thật không có cách, ‘Đều đã sắp 50 rồi, tính cách tính nết vẫn giống như đực hồi cùng ba kết hôn’, đây là nguyên văn lời ông Phương.

“Ba của con quá già rồi, phải đưa con đẹp trai này chờ mới có mặt mũi.” Bà Phương cười nhìn về cậu con trai cao hơn mình một cái đầu, đứa nhỏ này thật sự càng ngày càng đẹp, không uống phí lúc trước mình vất vả chọn lựa ông chồng. Phương Hân luôn luôn là niềm tự hào của hai vợ chồng bọn họ, sau tốt nghiệp

ngiên cứu sinh của trường đại học nổi tiếng, nó không chọn trường mẫu giáo, mà đến dạy ở trường tiểu học nổi tiếng nhất thành phố H, sau này nói không chừng còn có cơ hội lên làm hiệu trưởng, tiền đồ tốt đẹp đều ở trước mắt. Đáng tiếc chính là vẫn có chỗ không hoàn mỹ.

“Con trai, con năm nay mấy tuổi?” Bà Phương sau khi ngồi vào taxi, ngữ ý không rõ thuận miệng hỏi.

Phương Hân vừa đóng cửa xe lại, liền nghe được câu hỏi của bà Phương, trong lòng không nén nổi bộp một tiếng, biết cái vấn đề mình né tránh nhất đã đến.

“28.” Cậu làm bộ vô tình lãnh đạm xẹt qua một câu, trong lòng đã chuẩn bị nghênh chiến tốt.

“Ôi, hình như ngày hôm qua con còn nằm ở trong ngực mẹ, nhỏ nhỏ như vậy, kết quả chỉ chớp mắt một cái đã lớn thế này.”

Bà Phương kéo dài giọng, tiếp theo trực tiếp nói, “Ba của con cũng 52, Hân Hân, con có phải hay không nên lo chuyện kết hôn?”

Thầm thở dài, Phương Hân nghĩ quả nhiên thế nào cũng sẽ trốn không được: “Mẹ, con bây giờ mới ở tiểu học XX làm 1 năm, chuyện kết hôn, có phải nên đợi sau này hẵng nói?”

“Cái gì mà để sau, con đã 28, chừng 2 năm nữa liền 30 con biết không! 30 a, năm đó thời điểm ba con 30 cũng đã chạy náo chạy loạn, con lại không vội chuyện này, muốn chạy theo một làm thanh niên lớn tuổi không lập gia đình sao !?” Bà Phương ánh mắt khê động, xuất ra khí thế người chăm lo gia đình, phản bác cứ như đảo đầu tử (*) vừa nhanh vừa trôi chảy.

(*)Nguyên văn ‘Trúc đồng đảo đầu tử’ nghĩa là thăng thần, triệt để, không giấu diếm.

“Mẹ... có chuyện gì về nhà nói đi...” Mắt ngó đến tài xế xe taxi không ngừng hướng về phía kính chiếu hậu nhìn, một bộ dáng muốn cười nhưng không cười, Phương Hân nhanh chóng ngắt lời bà Phương sinh lực như nước sông Hoàng Hà.

“Rồi, trước tiên tạm thời bỏ qua cho con.” Bà Phương đang định tiếp tục đảo đầu tử, nhưng rất nhanh bà cũng ý thức được trong xe không chỉ có hai mẹ con bọn họ, quốc sự có thể ở trước mặt mọi người nói, việc nhà vẫn là mang về nhà rồi tranh cãi thì tốt hơn, tránh để người khác nhìn vào chê cười.

Xe taxi vốn là trực tiếp về chỗ Phương Hân, kết quả trên đường cậu nhận được điện thoại, buộc phải về trường học. Cậu vốn định để bà Phương đợi ở nhà, rốt cuộc đối phương sống chết không chịu, khăng khăng đến cùng cậu đến trường xem. Phương Hân cảm thấy hôm nay đầu óc của mình sắp tách đôi rồi, cuối cùng cũng chỉ có thể đồng ý để mẹ mình đi cùng.

Phương Hân cho là mẹ mình chỉ là đơn thuần muốn đến nhìn nơi làm việc của cậu một chút, nhưng tất nhiên bà Phương trong lòng có bản cừ CHUÔNG [có mưu mô, tính toán] sao lại có thể đơn giản như vậy. Bà Phương đem bàn tính khẩy tốt [cái bàn tính của người TQ ấy, ý nói là lên kế hoạch], lấy cớ xem hoàn cảnh công tác của con trai, thật ra chính là đi khảo sát nhân sự, ví dụ như, trường học có bao nhiêu cô giáo chưa lập gia đình, Hân Hân nhà bà có vừa lòng cô gái nào hay không, có cô gái nào nhìn trúng con trai bà không, vân vân và mây mây.

Bọn họ vừa đến trường học, Phương Hân liền vội vàng đi tham gia cuộc họp về kỳ thi giữa kỳ nghe nói là rất quan trọng, bà Phương thì lưu lại ở phòng khách người nhà giáo viên, tiếp đón bà là một cô giáo nồng nhiệt nhiệt. Tán dóc một hồi, phát hiện đối phương đã có bạn trai, bà Phương liền mất đi hứng thú tiếp tục trò chuyện, nhưng bà vẫn theo nguyên tắc “khó tới được một chuyện, tốt xấu gì cũng phải đào được ít chuyện” nghĩ ngợi hồi chút ít về chuyện của con bà.

Rất nhanh đã đến 4 giờ, bà Phương chờ mãi có điểm nhàm chán, sau khi chào hỏi thầy cô ở nơi tiếp khách, một mình đi dạo một vòng trong sân trường, vô tình đi đến cổng trường, bên kia đã tụ tập một đoàn phụ huynh đến đón con nhỏ, chỉ còn chờ tiếng chuông tan học vang lên, ôm tiểu bảo bối của mình.

Bà Phương làm bộ cũng là một người đi đón con thẳng lưng đi tới bên cạnh bọn họ, trộm đánh giá chị em phụ nữ xung quanh. Bà sao có thể quên, người đến đón con mỗi ngày cũng có thể tiếp xúc với Phương Hân, nói không chừng rất có tiềm lực nha. Quét một vòng, bà thất vọng, mặc dù chị em phụ nữ rất nhiều, nhưng bà đã sơ xuất, tới đón con không mẹ thì cũng là bà, làm sao có thể thừa ra một cô gái trẻ tuổi a!

Đang lúc bà Phương có chút ủ rũ muốn trở lại phòng khách, một cô gái khiến cho bà chú ý, chỉ thấy cô ta toàn thân T-shirt cùng quần jeans đơn giản, trên gương mặt không son phấn sạch sẽ, mái tóc dài tùy ý để xõa trên vai, đảo qua đôi mắt ẩn ẩn xanh lục. Bà Phương trong lòng tán thưởng, thật là một cô gái xinh đẹp, chẳng lẽ là con lai? Đối phương phát hiện ánh mắt dò xét, nét mặt cũng không tức giận, chỉ hướng bà Phương đáp lại bằng nụ cười lãnh đạm lễ phép.

Này, đây chính là con dâu trong lòng bà a !!! Bà Phương quả thực muốn tự tay nhéo má biểu đạt một chút mình vui sướng đến nở gan nở ruột. Đang lúc bà nghĩ phải làm thế nào lôi kéo đối phương đến làm quen, một cậu nhóc cao gầy đi tới, hướng cô gái hô to: “Chị.” Cô gái lên tiếng đáp lại, hai người lần lượt chui vào chiếc xe màu đen dừng ở một bên, brừm brừm mà đi.

Không chỉ tướng mạo đẹp còn là một đứa nhỏ của gia đình có tiền a! Bà Phương nhìn đuôi chiếc xe đã đi xa thầm nghĩ, đột nhiên cảm giác cánh tay bị người nắm kéo, phía sau truyền đến thanh âm của Phương Hân: “Mẹ, sao lại chạy đến đây.”

“Mẹ là vì con mà đi điều tra nhân sự!” Bà Phương cây ngay không sợ chết đứng trả lời lại.

“Điều tra nhân sự? Cái gì vậy.” Phương Hân nhíu mày, nhìn đồng hồ, “Cũng sắp tan tầm rồi, chúng ta về trước đi.”

“Được, ha ha, tối nay mẹ sẽ làm món sườn xào chua ngọt con thích ăn nhất.”

“Dạ.”

Tắm rửa xong, Phương Hân lau tóc ướt, đăng nhập game, vừa online, hòm thư liền điên cuồng nhấp nháy. Lần lượt mở ra đếm không ngờ có hơn mười cái, đều là xuất phát từ một người. Rất nhanh một bức mới lại tới.

Giang Thiên Mộ Vũ: “Bà xã, em cuối cùng cũng đã onl !!”

Hồ ly tu thành tinh: “Ừm, hai ngày này mẹ đến chỗ tôi, không có thời gian onl.”

Giang Thiên Mộ Vũ: “Tại sao không nói với anh?”

Hồ ly tu thành tinh: “Anh khi đó không onl.”

Giang Thiên Mộ Vũ: “...”

Sau khi mời Hồ ly vào đội, Giang Thiên Dự lại lần nữa ầm Ức, mỗi khi anh nói ra câu gì có chút ái muội, cuối cùng vẫn bị đối phương ôn nhu đánh thái cực trả về, làm cho anh không có cách nào bới móc được gì, chỉ có thể âm thầm học máu.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Hồ ly

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ??

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chúng ta gặp mặt đi !!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: !!!!!????

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không không, anh nói là, chúng ta trao đổi QQ đi!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: A, anh phải nói rõ ràng a, làm tôi sợ nhảy dựng. Tôi đưa dãy số cho anh, anh thêm đi.

Chính mình cũng bị giật mình hoảng sợ, Giang Thiên Dự toát mồ hôi, may mắn lập tức sửa lại. Thêm đối phương vào bạn tốt QQ, Giang Thiên Dự phát qua cái khung chat, đối phương rất nhanh trả lời lại. Cứ như vậy anh một câu tôi một câu, hai người quảng game không chơi, ngược lại bám QQ tán dóc với nhau.

Trò chuyện một lúc, Giang Thiên Dự chú ý tới ảnh hiển thị QQ của Hồ ly có dấu hiệu webcam, vì vậy ông tâm sẽ dọa đối phương nhảy dựng bắn yêu cầu xem. Không nghĩ tới lại được đồng ý, anh ngơ ngác nhìn thanh loading “Webcam đang kết nối”, trái tim kiểm chế không được bình bịch đập.

Cuối cùng, đã kết nối, trên màn hình nhỏ bạch quang thoáng qua, Giang Thiên Dự chuyên chú nhìn, ngay cả hô hấp cũng bất tri bất giác ngừng lại, đối phương là một cậu trai trẻ tuổi trông như thế nào? Trên màn

hình đầu tiên xuất hiện một bàn tay, tiếp theo từ từ, một khuôn mặt thành linh hiện ra tiến vào mắt Giang Thiên Dự.

Bịch –! Anh cảm giác mình sẽ chết vì suy tim. Trên màn hình nào có cậu trai trẻ tuổi gì, chiếm hết cái màn hình vuông nhỏ nhỏ rõ ràng là gương mặt một phụ nữ trung niên, chỉ thấy miệng bà khép khép mở mở, chẳng biết đang nói gì, Giang Thiên Dự cảm thấy khóc không ra nước mắt, không lẽ từ trước tới nay, mình bị bà già này lừa gạt !?

Còn chưa chờ anh tỉnh táo lại thì màn hình khẽ lay động, hé ra hai gò má tuần tú đầy đặn thoáng qua một cái, nhưng đủ để khiến tâm Giang Thiên Dự sống lại, anh có chút kích động gõ bàn phím.

Phương Hân cầm chai nước đi vào phòng của mình, phát hiện mẹ mình đối diện máy tính không biết đang loay hoay cái gì. Chờ khi cậu đến gần nhìn một cái, dưới khung chat QQ đang mở xuất hiện khung webcam, hình ảnh biểu thị trên đó là của bà Phương chứ còn ai, nhìn lại, đây rõ ràng là khung chat của mình và Giang Thiên Mộ Vũ, Phương Hân xù lông, tay chộp webcam chuyển hướng, cũng không biết mình đã bị đối phương đại khái nhìn thấy.

Bà Phương tự biết gặp rắc rối liền lén lút chạy khỏi phòng con trai mình, mà Phương Hân thì lại nhìn một câu trên khung chat, chậm rãi chậm rãi nhỏ từng giọt mồ hôi lạnh.

“Anh thấy em rồi.”

---

25. Chương 25

: Xem mắt

Giật mình sững sốt vài giây, Phương Hân lấy tốc độ nhanh nhất tắt đi QQ cùng game, tiếp theo đi vào phòng khách tìm tên đầu số. Mà Giang Thiên Dự thì lại hưng trí bừng bừng mà ngồi trước computer chờ phản ứng của Hồ ly, nhưng không đợi anh hồi tưởng xong, liếc mắt qua màn hình webcam, ảnh biểu tượng QQ của Hồ ly đã xám. Anh không hết hy vọng tiếp tục gõ nói thêm mấy câu qua, phát hiện đối phương thật sự đã logout, thế là lại đem cửa sổ game mở lên, kết quả trong đội chỉ còn lại có anh trợ trợ một mình, tiểu Hồ ly kia đã sớm không thấy bóng dáng.

“Không phải chứ, phản ứng lớn như vậy...” Giang Thiên Dự sờ lên cằm lẩm bẩm nói, lập tức nghĩ đến có thể đối phương là thẹn thùng, anh hắc hắc cười, cũng không vì đối phương không từ mà biệt làm cho buồn bực, “Lần sau nhất định phải bắt em lại.”

Bên trong phòng khách, bà Phương ngồi trên ghế sofa, con bà đang trưng bộ mặt đen xì nhìn mẹ mình: “Mẹ, mẹ sao lại tùy tiện đụng vào đồ của con.”

“Mẹ chỉ tò mò thôi...” Bà Phương cười khan, bà biết rõ tính cách con trai mình, không thích người khác tự tiện chạm vào đồ của nó, cả người thân cũng không ngoại lệ, mà hôm nay bà nhìn thấy con trai có chút hưng phấn nên quên mất điều này, giờ thì xong rồi, đụng vào nòng súng lên đạn rồi.

“Đừng có nói với con mẹ không biết máy tính không hiểu QQ.” Phương Hân dùng ánh mắt áp chế bà, hàm ý trăm phần trăm không tin.

“Ha ha ha ha...” Bà Phương tiếp tục cười khan, nhất thời không tìm được lời phản bác lại. Thật ra vừa rồi bà thừa dịp con trai đi vào nhà bếp liền mò vào phòng nó để điều tra JQ, sau đó thấy anh bạn Giang Thiên Dự gọi tới yêu cầu xem webcam. Bà nghĩ, có khi trong hiện thực không có bạn gái, con trai sẽ không phải là tìm tình yêu qua mạng chứ ??? Cho nên ôm cái ý nghĩ ‘Hãy cứ tin vào điều đã có, đừng nên tin tưởng chỗ không đâu’, bà đồng ý, kết quả là bị bắt tại trận.

“Được rồi, khuya rồi, mẹ nghỉ ngơi sớm đi.” Phương Hân yên lặng thở dài, với người mẹ này cậu thật sự phát hỏa không được.

“Được, Hân Hân con cũng ngủ sớm một chút!” Bà Phương vội vã đi đến phòng, có điều như nhớ tới gì, dừng bước lại, “Tối mai để trống nha, đi gặp người.”

“Ai?” Phương Hân cảnh giác.

“Đương nhiên là con gái rồi~” Bà Phương cười hì hì đóng cửa phòng, không để ý cậu con trai nhất thời đông cứng.

Không phải chứ, lại muốn đi xem mắt, Phương Hân nâng trán, quả nhiên là ‘Người tốt không tới, người tới chẳng tốt lành gì’, cậu biết mẹ mình sẽ không vô duyên vô cớ chạy đến đây, quả nhiên là lại sắp đặt cho cậu.

Nhìn đồng hồ đã 23:00, cậu tắt đèn phòng khách, cũng trở về phòng. Nằm trên giường, nhìn máy tính nổi lên mấy điểm sáng dưới ánh trăng mờ nhạt, chẳng biết vì sao liền nghĩ đến cuộc gặp mặt ngắn ngủi ngày hôm đó. Cậu xem hồ sơ của Giang Tiểu Vũ, biết Giang Thiên Mộ Vũ tên thật là “Giang Thiên Dự”, chỉ nhìn bề ngoài, anh ta là người đàn ông cực kỳ có sức hấp dẫn, toàn thân toát ra một cổ hương vị của người trưởng thành, thật sự là hàng chất lượng cao trong mắt nhiều cô gái, nhưng đàn ông như vậy lại sớm ly hôn, cho đến giờ vẫn độc thân, có chút kỳ quái.

Chẳng lẽ anh ta là GAY!? Phương Hân bị suy nghĩ trong đầu đột nhiên toát ra này dọa nhảy dựng, lập tức tỉnh táo lại, cong hay thẳng đó cũng là chuyện của người ta, dù sao cậu cũng chỉ là bạn trong game, mặc dù hôm nay mặt bị anh ta nhìn lướt qua, nhưng cái này cũng đâu có nghĩa gì chứ, làm như anh ta sẽ tìm đến mình vậy? Phương Hân tự thuyết phục mình, nhưng sâu trong lòng mơ mơ hồ hồ có chút cảm xúc nói không rõ.

Trở mình, cậu thở ra một hơi, đừng nghĩ chuyện này nữa, nghĩ cái gì ngoài anh ta ra ấy. Nội dung của cuộc họp ngày hôm nay.... bố trí thi giữa kỳ.... đúng rồi, sau khi kỳ thi kết thúc sẽ mở cuộc họp phụ huynh học sinh, sau đó...

Họp phụ huynh học sinh!? Phương Hân đột nhiên mở mắt, sau đó im lặng, nếu đây là ông trời an bài, cũng không nên quá trùng hợp đi !!!

Tan tầm ngày hôm sau, Cù Châu gọi Phương Hân: “A Hân, cùng nhau ăn cơm đi.”

Phương Hân khoát khoát tay, sửa lại cà-vạt: “Tối nay có việc, không đi được.”

Cù Châu ngạc nhiên nói: “Cậu làm cái gì, có mộng du thì giờ vẫn còn hơi sớm nha?”

Phương Hân tức giận không quay đầu lại: “Đi xem mắt.”. Tiếp theo phía sau truyền đến âm thanh “Phụt”, cậu không để ý tới, tiếp tục bước ra cửa, thanh âm âm hôn bất tán của Cù Châu xa xa đuổi theo: “Chúc cậu may mắn, kết hôn nhớ phát thiệp mời cho tớ nha !!!”

Tới nhà hàng bà Phương chỉ định, Phương Hân vừa vào cửa đã thấy mẹ cậu đang hướng cậu vẫy tay, đối diện bà còn có một người phụ nữ trung niên cùng một cô gái trẻ tuổi. Ngồi vào chỗ của mình, Phương Hân nói lời xin lỗi vì đã đến trễ, tiếp theo gọi món, bà Phương khụ một tiếng, thực hiện lời mở đầu thường lệ: “Phương Hân a, vị này chính là Từ tiểu thư và mẹ của cô ấy. Từ tiểu thư, đây là con trai cô, Phương Hân, hiện tại đang dạy ở trường tiểu học XX.”

Đối phương hiển nhiên có tiếp nhận qua một nền gia giáo tốt đẹp, nho nhã cười: “Phương tiên sinh, xin chào.”

Phương Hân cũng lễ độ mỉm cười đáp lại: “Xin chào, Từ tiểu thư.”

Bà Phương theo ánh mắt của mẹ đối phương nhìn ra sự vừa lòng đối với con trai nhà mình, bà ti hí mắt cười dò xét Từ tiểu thư, đối phương mặc dù không phải vô cùng xinh đẹp, nhưng là dạng nhã nhặn lịch sự trong đó lộ ra sự dịu dàng, nếu việc này có thể thành, về sau tuyệt đối sẽ trở thành người vợ hiền nội trợ của Hân Hân. Hướng bên kia đưa mắt ra hiệu, hai bà mẹ rất ăn ý mà “Có việc đi trước.”, mang không gian lưu lại cho hai người trẻ tuổi.

Sau khi đồ ăn đưa lên, đầu tiên hai người trầm mặc ăn một trận, tiếp theo Từ tiểu thư chủ động mở miệng: “Phương tiên sinh, bình thường yêu thích gì?”

“Không có gì đặc biệt yêu thích, đọc sách đi.” Phương Hân lễ độ trả lời, tiếp tục cúi đầu ăn, đối phương hiển nhiên không ngờ tới cậu sẽ không hỏi lại, trong lúc nhất thời không biết làm gì, không khí có chút lạnh.

“Ách, Phương tiên sinh, anh là giáo viên tiểu học?” Từ tiểu thư không ngừng cố gắng tái xuất kích.

“Đúng vậy.” Phương Hân tiếp tục đánh thái cực.

“Vậy anh khẳng định rất thích trẻ con đi?” Từ tiểu thư nhẹ nhàng cười, đây có lẽ là chủ đề tốt.

“Trẻ con quá ồn lại nghịch ngợm, không tính là rất thích.” Nhưng hiển nhiên người nào đó không phối hợp.

“... Ha ha, cũng đúng...” Vì vậy một lần nữa rơi vào im lặng.

Lại ăn hai miếng, Phương Hân lơ đãng hướng mắt nhìn ra ngoài lớp thủy tinh trong suốt, tiếp theo như phát hiện gì mà tròn lớn mắt, người đàn ông kia...

Lúc này thành phố đã vào đêm, lên đèn rực rỡ, người trên đường phố đều có thể nhìn rất rõ. Con đường đối diện cửa nhà hàng, đỗ một chiếc xe màu đen, một người đàn ông đang từ trên xe bước xuống. Phương Hân đối với thị lực khi đeo kính sát trùng của mình rất có lòng tin, người đàn ông kia, không phải là Giang Thiên Dự sao!

Chỉ là thấy anh ta đi vòng qua cửa xe bên kia, ưu nhã mở ra, mỉm cười đón lấy một người phụ nữ xa lạ. Người phụ nữ kia cười duyên vòng qua cánh tay của người đàn ông, hai người như rất thân thiết đi vào nhà hàng. Phương Hân cứ nhìn đến khi bọn họ đi tới mới thôi, không biết tại sao trong lòng lại có chút bức bối.

Rõ ràng giá trên thị trường rất cao mà, sao trong game lại làm chi giả bộ trình liệt như vậy, còn luôn nói không có kết hôn, quả nhiên trong game cùng thực tế không giống nhau. Trong đầu nhảy ra một hàng chữ, Phương Hân cảm thấy lại càng khó chịu, hơi nới lỏng cổ áo, thời tiết tháng tư đã có chút oi bức, phòng ăn này chẳng lẽ không biết mà mở điều hòa sao?

Ngồi đối diện bị cậu bỏ qua một hồi lâu, Từ tiểu thư cảm giác mình không thể cứ trầm mặc như thế, lấy dũng khí tiếp tục tìm chủ đề: “Vừa rồi tôi thấy Phương tiên sinh vẫn nhìn chiếc xe ở ngoài kia, anh thích xe hơi?”

Phương Hân lúc này mới phát hiện trước mặt mình còn có một nhân vật khó giải quyết, cậu ngẩng đầu: “Cũng không nói là thích, có điều xe hơi đối với đàn ông mà nói, tựa như một tác phẩm nghệ thuật, cho dù không thể có được, cũng sẽ không khiến người ta mất đi lý do thưởng thức nó.”

Đây là lần đầu tiên cậu nói ra một câu dài như thế từ khi hai người gặp mặt, ánh mắt Từ tiểu thư có chút tỏa sáng, mừng rỡ hai người cuối cùng cũng tiến vào trạng thái, không uống công cậu đối với cô ấn tượng rất tốt. Phương Hân vừa nói xong, thấy được ánh mắt đối phương liền có phần hối hận, mình đã hạ quyết tâm sẽ đem đêm xem mắt này phá hư, nhưng vừa nãy bị Giang Thiên Dự ảnh hưởng đến tâm tình làm cho cậu mất chính xác, thật sai lầm.

Lúc này phía sau truyền đến thanh âm của nhân viên phục vụ, mấy người theo bàn bên cạnh bọn họ đi qua. Phương Hân liếc mắt, bất ngờ phát hiện đôi nam nữ vừa mới ở ngoài cửa sổ, bọn họ ngồi xuống cái bàn đối diện cậu, người phụ nữ kia ngồi dựa lưng về chỗ của cậu, mà Giang Thiên Dự theo phép tắc tất nhiên ngồi chính xác vào chỗ đối diện cậu, chỉ cần nghiêng đầu một cái, có thể nhìn thấy nhau.

Phương Hân lập tức thay đổi tầm mắt, quay trở lại chột chột đĩa cơm trước mặt mình, trong lòng nguyên rửa, ai mà ngờ được lại ngồi đối diện anh ta, nếu như bị thấy... Chắc là không nhận ra đi, dù sao tối hôm qua chỉ để anh ta nhìn lướt một cái, chưa kể phòng ăn này muốn tạo nên không khí lãng mạn đã tận lực điều phối đèn mờ, tạo cho cậu một vòng bảo vệ có lợi vô hình. Lén thở ra một hơi, Phương Hân không nén nổi nghiêm túc muốn tự yểm [tự... thiền...], vì cái gì để ý đối phương có nhận ra mình hay không như vậy, cái loại tâm tình này có điểm quá tuyến, cậu cảm thấy thật lạ lẫm, đồng thời âm thầm hy vọng nó không biết mất.

Tâm tình mâu thuẫn khiến cho sắc mặt Phương Hân trở nên không tốt, dưới ánh đèn ảm đạm càng hiện thêm vài phần nghiêm túc. Từ tiểu thư len lén nhìn cậu vài lần, phát hiện về mặt của cậu rất không thân thiện, trong lòng thích thích xuống, nhớ lại lời nói và hành động của mình vừa rồi, hình như không có chỗ nào quá trớn, không biết là chọc giận đối phương ở đâu, hay là anh ta vốn không coi trọng lần xem mắt

này. Nghĩ như vậy, cảm giác mất mát xâm nhập đến, cô vén mái tóc ra sau tai, cúi đầu ăn phần cơm đã hơi nguội lạnh.

Sự trầm mặc giữa hai người càng tăng thêm, chỉ có thể nghe được tiếng dao nĩa va chạm keng keng, cho nên tiếng cười của người phụ nữ truyền đến từ bàn Giang Thiên Dự bên kia có vẻ rất chói tai, Phương Hân không ngẩng lên, chỉ cúi đầu kết thúc phần cơm tối của mình. Lúc này một nhân viên phục vụ đi qua, đồng thời bàn bên cạnh đột nhiên có người đi ra, hai người không kịp tránh đụng vào nhau, nhân viên phục vụ mất trọng tâm va phải bàn của Phương Hân, ly nước đặt ở bên tay Từ tiểu thư lập tức bị đánh ngã, nước trong veo tranh giành chen lấn bò dọc theo mặt bàn xuống phía dưới.

Từ tiểu thư kinh hoàng hô một tiếng, đứng lên, nhưng chiếc váy màu xám tro vẫn bị thấm ướt một mảng, dưới ánh đèn hiện ra màu đen. Phương Hân cũng đứng lên, đưa đối phương cái khăn tay, nhân viên phục vụ sợ hãi xin thứ lỗi cũng lấy khăn tay sạch muốn lau cho cô, kết quả bị đẩy ra. Từ tiểu thư sắc mặt hơi trầm xuống hướng Phương Hân cáo biệt, tiếp theo liền bước nhanh rời khỏi nhà hàng.

Phương Hân chú ý tới khóe mắt đối phương ánh lên một chút trong suốt, trong lòng không nén nổi sinh ra một tia áy náy, ngu ngơ mất mấy giây, cũng đi theo rời khỏi chỗ ngồi, chỉ là khi trả tiền xong ra ngoài, đã không thấy bóng dáng Từ tiểu thư.

Theo tiếng kêu sợ hãi của Từ tiểu thư, bên trong phòng ăn liền có người chú ý tới hỗn loạn bên này. Vốn phòng ăn rất im lặng, tùy tiện tạo ra một tiếng vang cũng khiến mọi người liếc mắt, chứ nói gì đến kinh hô, vậy nên Giang Thiên Dự rất tự nhiên liền đưa ánh mắt ném đến bên đó.

Đây chỉ là chuyện rất thông thường, anh tùy ý nhìn mấy lần liền mất hứng thú, trái lại người phụ nữ đối diện vẫn nhìn, sau đó cười quay lại: “Cậu trai bên kia, tướng mạo thật đẹp.”

Giang Thiên Dự cười nói: “So với em đẹp trai hơn?”

“Hai cậu không cùng một dạng, không thể so sánh.” Người phụ nữ nâng ly rượu lên nhấp một hớp, thanh âm biếng nhác.

“Như thế nào em mời chị ăn, chị lại đi nhìn người đàn ông khác?” Giang Thiên Dự trêu ghẹo nói, ánh mắt trôi về nơi hỗn loạn kia, đối phương rốt cuộc là anh tuấn thể nào lại khiến ánh mắt kén chọn của người phụ nữ thành đạt tán thưởng khen ngợi như vậy.

Lướt qua nhân viên phục vụ bên cạnh, anh cẩn thận nhìn khuôn mặt đối phương, càng nhìn càng cảm thấy giống như đã từng quen biết. Không đợi trong đầu anh bắt được thân phận đối phương, người kia cũng đã đi theo cô gái vừa chạy ra rời khỏi. Anh nhìn chăm chú vào lưng người nọ, ần ần có chút mất mát, người này, chắc là đi xem mắt.

“Đừng nhìn nữa người đi rồi, còn nhìn nữa là trông mắt rớt ra đó.” Mỹ nữ đối diện giễu giễu nói, Giang Thiên Dự hoàn hồn, có chút xấu hổ ho khan. Nhưng trong lòng anh buộc lại nghi hoặc, mà nghi hoặc này thăng về sau một ngày nào đó mới chính thức được cởi bỏ, mà khi đó, người cùng sự đã là tình cảnh khác.

Phương Hân không đuổi kịp Từ tiểu thư, một mình trở về nhà, quả nhiên khuôn mặt bình tĩnh của mẹ ngồi ở phòng khách chờ cậu. Không đợi cậu để cập xuống, bà liền bắt đầu quở trách: “Con nói xem tại sao vậy, vừa mới xem mắt, mẹ của cô ấy liền gọi điện thoại trách mẹ, nói cái gì con của cô không có lòng còn mang cậu ấy đến làm gì, để con gái của tôi chịu khổ! Nhìn con không có sinh khí, mẹ muốn bị con tức chết rồi!”

Phương Hân chỉ cảm thấy đầu đau muốn nứt, chuyện tối nay cùng việc mẹ quở trách cuộn thành khối khuấy đảo đến đầu óc cậu sắp nổ tung, thật sự không giống như mình trước đây, cậu bất đắc dĩ mở miệng: “Gần đây con hơi mệt, không có tâm tình gì, mẹ trước hết đừng để ý đến.”

“Mẹ mặc kệ con, ai quản con chứ! Nếu để con tự lo, mẹ chẳng phải tiến vào quan tài cũng không có cháu mà bồng sao !!” Bà Phương tay chống nạnh, hùng hổ, bồng cháu chính là tâm nguyện của bà và chồng nhiều năm nay.

“Mẹ, mẹ đừng nói nữa, đầu con bị mẹ hét đến đau đây.” Ngón tay Phương Hân ần ần huyết thái dương, nét mặt chịu đựng.

“Con, làm gì thì làm, bây giờ gọi điện xin lỗi người ta ngay, tránh để mẹ bị người khác nói không biết dạy con.” Nhìn Phương Hân sắc mặt quả thật không tốt, bà cũng chỉ có thể coi như không có gì.

“Biết rồi.” Thấy bà Phương nhượng bộ, cậu cũng không từ chối nữa, cầm điện thoại nhấn dây số, đợi một hồi đường dây kết nối, Phương Hân phát ra âm thanh mềm mỏng: “Từ tiểu thư phải không, tối nay thật sự xin lỗi.”

Đối phương im lặng một lúc, mở miệng nói: “Anh không cần xin lỗi, tối nay là do tôi thất lễ, có lẽ bởi vì tâm tình không tốt.”. Dừng một chút, “Phương tiên sinh, mạo muội hỏi một câu, anh có phải đã có người mình thích không?”

Không ngờ tới cô ấy lại hỏi một câu như vậy, Phương Hân có chút loạn nhịp ngay sững, nhưng nghĩ đến đây có lẽ là một cái cớ từ chối tốt: “Ừm, coi như là có đi.” Không biết sao thân ảnh Giang Thiên Dự lại hiện lên trong đầu.

“Quả nhiên a, là vị tiểu thư ngồi ở bàn đối diện tối nay?” Từ tiểu thư thanh âm có phần trầm xuống, “Tôi thấy được anh không ngừng chú ý đến người bên kia, cũng đoán được, cô ấy nhất định là người anh thích.”

“Không...” Không nghĩ tới đối phương lại nghĩ xa như vậy, Phương Hân có chút dở khóc dở cười chẳng biết trả lời như thế nào.

“Thích một người thì nên tranh thủ, cứ như vậy đi, hẹn gặp lại, Phương tiên sinh.” Đối phương lễ độ nói câu tạm biệt rồi cúp máy, lưu lại Phương Hân có chút xuất thần nhìn ngoài cửa sổ.

Người mình thích... ư?

26. Chương 26

: Đêm trước hợp sever

Tại phòng giáo viên trường tiểu học XX nào đó, Cù Châu nhìn Phương Hân sắc mặt u ám, quan tâm nói: “Tớ nói này chú em, dạo này chơi game nhiều quá à? Đừng để sức khỏe suy sụp a.”

Phương Hân vượt qua cậu liếc mắt một cái: “Tớ không có rảnh giống cậu còn có thời gian chơi game.”

“Vậy mặt cậu sao lại khó coi như thế, tối đi ăn trộm?” Cù Châu đang cầm tách trà, lén lén lút lút cười.

“Mẹ tớ a...” Phương Hân ở trước mặt tên độc mồm này cũng không có ý giấu diếm, thở dài nói, “Mỗi ngày đều nói mãi muốn tớ đi xem mắt tìm bạn gái.”

“Phụt ——” Quả nhiên, Cù Châu phun ngụm trà, cậu ta khoa trương ho khan, khiến cho mấy thầy cô khác ghé mắt qua, “Bác gái gấp gáp như vậy làm cái gì, cậu cũng có phải là hàng ế bán không được đâu.”

“Ai...” Phương Hân day day huyệt thái dương, hai ngày nay quả thực bị mẹ niệm phiền đến không chịu được, có phần chống đỡ không nổi nữa, thế là cậu vỗ vai Cù Châu, “Đêm nay cho mượn chỗ ngủ.”

“Chắc chắc, đứa bé đáng thương, ghé đầu vào ***g ngực ấm áp của anh đi ~~” Tên độc mồm nào đó lắc đầu, “Nhưng mà nói thật nha, cậu không nghĩ đến tìm một cô gái gặp gỡ làm quen sao? Nếu cứ độc thân mãi như vậy thật đúng là lãng phí cái mặt đẹp trai của cậu nha.” Phương Hân là người mà trường học bọn họ công nhận là tiểu sinh có tiềm lực nhất a, mấy cô giáo đều rất xem trọng cậu ta nha!

“Không thích nhau mà ở cùng nhau thì có nghĩa lý gì.” Phương Hân suy nghĩ một giây rồi lập tức trả lời.

“Nhưng nếu không ở cùng nhau gặp gỡ cậu làm sao biết có thích hay không?” Đối với loại thái độ do dự không tiến này của Phương Hân, Cù Châu rất khó chịu.

“Thật phiền toái.” Làm bộ như nghe không hiểu ý của đối phương, Phương Hân hếch cằm, “Cậu có học sinh đến tìm, thầy Cù ạ.”

“A, đúng rồi, đêm nay cùng nhau uống một chén đi.” Cù Châu mời, nhận được xác định mới xoay người hướng đến chỗ học sinh đang chờ cậu.

Buổi tối, nhà Cù Châu, Phương Hân ngồi trên ghế sofa, hai chân xếp bàn đặt laptop lên, cậu một bên khó khăn di chuyển chuột điều khiển nhân vật trong game, một bên oán giận: “Nhà cậu không còn cái bàn khác sao!”

“Có a, bàn trà ấy.” Cù Châu ngồi xổm trên đất chơi máy tính đầu cũng không quay lại nói.

“Bàn trà cũng xem là bàn !?” Phương Hân quật trở lại.

“Ồ kìa, cậu thật phiền toái, tớ đã nói với cậu rồi, cậu để laptop lên trên bàn trà, sau đó thì ngồi xuống nền, không phải OK sao~” Đang hăng hái ra sức hiến thân cho sự nghiệp chém quái, thầy giáo Cù không thèm đếm xỉa đến cơn oán giận của ai kia, thuận miệng đề nghị.

“Nền nhà cậu hả? Thôi quên đi...” Phương Hân nhắm hai mắt, quyết định tiếp tục cuộn trong sofa chiến đấu, mặc dù có điểm mệt, cũng còn tốt hơn mang quần áo sạch sẽ lau chùi nền nhà cho Cù đại thiếu gia.

Ánh mắt cố định trên laptop, trong game đang nhón nha nhón nháo, một đồng lại thêm một đồng người. Phương Hân ở trong đội ngũ tổ đầy 6 người, theo cuộc đối thoại sôi nổi trong kênh bang hội, bang chúng hai bang Khuynh thành ‘ Mỹ nhân cốc cùng Sát biến thiên hạ sĩ khí tăng vọt.

Mỹ nhân cốc đã sớm tại hôm trước thuận lợi lên cấp 5, ngay lúc Phương Hân vừa login liền nhận được thông báo bang hội thăng cấp, đối với việc này cậu vô cùng hài lòng, lần đầu tiên mang tất cả bang chúng biểu dương sâu sắc một hồi. Cùng với bang chủ Cho ta một ánh nguyệt lượng công bố tin tức, nói sau này ra sức khuyến khích lực lượng bang. Tuy nói Mỹ nhân cốc là sinh hoạt bang, lấy hòa bình làm việc chính, nhưng bây giờ không nói trước được đợt hợp nhất sắp tới, bọn họ là đồng minh bang Sát biến thiên hạ, bang chiến gì đó không thể tránh khỏi. Chỉ riêng điểm này đã khiến bọn họ nhất định phải lớn mạnh lên, hơn nữa thành thị bang cũng xong, chỉ cần đủ độ khuyến khích, mấy thứ bang chiến đều có thể. Nói thế nào thì, trò chơi là giang hồ, đã vào rồi, không chém chém giết giết đã tay hình như rất đáng tiếc.

Cho nên đêm nay, hai bang bọn họ nhân dịp này đều tự hẹn bang hội tiến hành bang chiến. Dù sao trong chiến trường Trác Lộc, chỉ cần tốn chút điểm khuyến khích, thì có thể thống thống khoái khoái đánh một trận, sao lại không làm?

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Phân công của từng người không sai biệt lắm, thành viên chủ lực đã tạo đội xong chưa?

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Đã xong.

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Không có vấn đề

~~[Bang hội] [cho người một vàng thái dương]: Ông không đợi được nữa muốn giết người !!

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Tớ còn chưa đi qua Trác Lộc bao giờ, vừa mới ra Baidu xóa nạn mù chữ, có điều vẫn không hiểu lắm a...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Nhóm thợ mỏ đi lấy quặng chỉ cần để ý việc đào khoáng cho tốt, Đả Thủ chú ý bảo vệ thợ mỏ, Nga My cũng phải đề cao cảnh giác. Được thì nên đi xóa mù chữ, kỳ thật chúng ta cơ bản đều là lần đầu tiên vào Trác Lộc, lấy nâng cao kinh nghiệm làm việc chính, thắng lợi cũng không phải điều quan trọng nhất, mọi người cố hết sức.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Quyền chỉ huy giao cho Hồ ly, mọi người không có ý kiến chứ?

[Bang hội] [voi trên cây]: Không thành vấn đề, chỉ cần phân phó là được.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Trước tiên bây giờ chờ kết quả bên Sát biến thiên hạ rồi chúng ta mới vào.

[Bang hội] [thu vũ]: Đúng rồi, nghe nói bên thua sẽ biến thành dê.

[Bang hội] [tạp mị]: 0. 0 Rất đáng yêu nha

~[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Đến lúc đó mọi người một đám dê đều phải chụp hình lưu niệm đó !!

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Ok!

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Thiết là không biết nói gì với mấy bà...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Muốn đi vệ sinh thì đi đi, thèm uống nước cũng uống đi, cần phải tập trung tinh thần.

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Hồ ly... Cậu không biết là thứ tự những câu này có chút quái dị sao...

[là phải uống nước rồi mới đi vệ sinh]

[Bang hội] [thu vũ]: ...

Phương Hân lúc này bận liên tay, cậu một bên phải trả lời vấn đề của người trong bang, một bên còn phải ứng phó với vài cái mặt tán gẫu, trong đó có phu quân của cậu —— anh bạn Giang Thiên, trong lúc nhất thời chỉ có thể nhìn thấy cậu lướt nhẹ múa máy ngón tay, trên bàn phím gõ lốc cốc.

Nói về Sát biến thiên hạ trước Mỹ nhân cốc đã từng bước “làm quen” với Trác Lộc, bọn họ luôn luôn lấy bang chiến xem như là ăn cơm bữa, chỉ có điều phần lớn đều tiến hành bang chiến thô bạo ngoài thành, đường đường chính chính ở chiến trường thượng cổ thì chưa một lần đi qua. Nguyên nhân hả, thứ nhất bọn họ ưa kiểu tự do, thứ hai độ khước trương trong game này tích lũy quá khó, vì vậy Giang Thiên Mộ Vũ “không tiền trong túi” cũng chỉ có thể dẫn thủ hạ chờ ở dã ngoại tiến hành bang chiến. Nhưng hôm nay Hồ ly đưa ra đề nghị hai bang thử đi Trác Lộc, anh ta mới quạt mấy người đi làm n vòng khước trương mới có “về” vào chiến trường thượng cổ.

Mặc dù bang hội đối phương từng có kinh nghiệm bang chiến Trác Lộc, nhưng chênh lệch về cách bố trí ở đây, không thể bỏ qua, cho nên Giang Thiên Mộ Vũ vừa làm chỉ huy & chủ lực, lúc đánh nhau đồng thời còn có thể vô cùng điều luyện tranh thủ báo cáo tình hình chiến đấu cho bà xã mình, thuận tiện giở giọng tán tỉnh.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Bà xã lúc nào đó chúng ta lại xem webcam đi.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tôi ngay bây giờ mang webcam đập vỡ.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Đừng a, nhìn chút có sao đâu, chẳng lẽ em sợ anh ăn em à?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: = = anh hôm đó thấy được bao nhiêu

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Không nhiều, thoáng qua thôi, bà xã rất đẹp trai

~[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không hỏi anh cái này...

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Có điều không thấy rõ, cho nên, lần sau chúng ta trao đổi webcam đi! Anh cũng sẽ lắp.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không cần.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: ...

Qua một hồi lâu, Giang Thiên Mộ Vũ mới gửi tin tới. Lúc vừa gõ chữ bị Thiên Sơn đánh lén, liên tiếp điểm huyết cùng với bạo kích dồn dập, anh không tránh được có chút choáng váng, đợi giải quyết xong đối phương, mới có thời gian cùng Phương Hân nói chuyện.

[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: Nguy hiểm thật, thiếu chút nữa là bị đánh lén chết.

Một lúc sau, Hồ ly không trả lời, Giang Thiên Dự lại phát tin tới.

[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: Bà xã, còn đó không?

Lại đợi thêm một phút, đối phương loạn choạng phát qua một câu kỳ cục.

[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: Anh là ai? Sao lại gọi bà xã?

Giang Thiên Dự , đây là sao...

[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: Bà xã em sao thế, không nhận ra anh?

Đối phương im lặng một hồi lâu, đột nhiên phát qua một chuỗi dài biểu tình đôi mắt mở to lóng lánh nước kỳ dị, Giang Thiên Dự còn chưa kịp run rẩy một cái, tin của đối phương béc béc nổi gót tới.

[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: Anh là, ông xã tôi sao ??

[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: Đúng vậy...

[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: Đây, thật sự... thật sự là...

[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: ?

[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: Không có gì, anh bình thường đều gọi, ưm, bà xã?

Sau khi đối phương hỏi những lời này, Giang Thiên Dự cho dù chậm chạp cũng nhìn ra được. Anh thăm dò đánh một câu đi, muốn chứng thực suy đoán của mình.

[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: Cậu không phải là Hồ ly?

[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: Ai nói

~~[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: Tôi nói.

Phản ứng của người kia khiến suy đoán của Giang Thiên Dự được khẳng định, anh nghĩ, sẽ không phải là người đang chơi chính là bà dì hôm đó xuất hiện trong webcam đi, thoát nhìn chắc là mẹ Hồ ly, cảm thấy tuổi còn rất trẻ...

[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: Là em mà, anh nhầm rồi đó.

[Nói thầm] các hạ nói với [hồ ly tu thành tinh]: Vậy cậu nói xem bình thường cậu gọi tôi thế nào.

[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: Ông xã?

Tay chống cằm của Giang Thiên Dự trượt một cái, mặc dù biết điều khiến Hồ ly không phải cậu ấy, nhưng nhìn thấy nhân vật của cậu gọi mình hai chữ ‘hoàn hảo’ này, không tránh được cảm thấy rất lạ, có loại cảm xúc vừa vui mừng vừa quý dị. Anh suy nghĩ trả lời như thế nào, không đợi anh nghĩ xong, đối phương phát tin.

[Nói thầm] [hồ ly tu thành tinh] nói với các hạ: Xin lỗi, vừa rồi là bạn của tôi.

Giang Thiên Dự thoải mái trở lại, sau đó trong lòng toát ra rất nhiều bọt khí chua lè, bạn ?? Bạn trai ?? Bạn gái ?? Muộn như vậy mà còn ở cạnh, khẳng định không phải là bạn bình thường. Nhưng nếu so sánh, mình quả thật cả bạn bình thường của cậu ta cũng không tính, không được a, tiến độ thật sự quá chậm...

Phương Hân cất điện thoại, lúc từ ban công đi vào nhà, liền thấy tên vô lại Cù Châu ngồi dưới nền đất, bàn trà bất ngờ đặt máy tính của cậu, mà móng vuốt của tên nào đó rất hưng phấn sờ tới sờ lui trên đó. Phương Hân mặt không biến sắc đến gần, mang cuộc đối thoại của tên họ Cù nào đó cùng Giang Thiên Mộ Vũ thu vào trong mắt, sau đó cậu thật bình tĩnh để di động xuống, vén tay áo lên, trực tiếp lấy tay vạt vèo tên vô lại đang ngồi xổm trên nền nhà, cất lực chửi đổng một hồi, thẳng đến khi Cù Châu quỳ xuống đất cầu xin tha thứ mới thôi.

“Tiểu Hân Hân cậu thật độc ác a... Véo tở thâm đen rồi...” Cù Châu muốn khóc mà không khóc được ầm ục bày ra khuôn mặt oán giận nói.

“Chính cậu làm chuyện tốt, thì phải có ý thức gánh chịu hậu quả.” Phương Hân lấy lại cái lap yêu dấu, cũng không quay đầu lại nói.

“Vậy cũng đâu cần véo mạnh thế a, lỡ bị tàn phế thì làm sao!” Cù vô lại thối thối vào chỗ bằm, giọng điệu vẫn ầm ục như trước. A Hân thật sự là vô tình, vì cái tên chồng trong game kia mà hạ độc thủ với cậu, mệnh cậu sao lại bị thảm như vậy gặp phải tên bạn thấy sắc quên nghĩa a !!

“Bị tàn phế tở sẽ nhớ mang cậu chuyển đến bãi hỏa táng.” Phương Hân đầy khí thế nữ vương, ai kêu tên họ Cù miệng thú vị nào đó không chịu chịu lại.

“Thật vô tình a...” Cù Châu mắt ướn lệ nhìn trời, sau đó nghĩ tới sự tình vừa gặp trong game, nhanh chóng thay bộ mặt paparazzi chuyên dụng, “A Hân a, Giang Thiên Mộ Vũ kia là chồng cậu?” Phương Hân sững sốt làm bộ không nghe thấy, tiếp tục chơi game.

Cù Châu chưa từ bỏ ý định, đây chính là cơ hội tốt để trêu chọc cậu ta a, trăm năm khó có một lần: “Đừng có không thừa nhận a, anh ta đã gọi cậu là bà xã, cậu lúc nào xuất giá thế, như thế nào lại không cho tớ xem thiệp mời a!” Nói xong sờ lên cằm tự nhủ, “Cũng không biết có phải người tốt hay không, này dù sao cũng là chung thân đại sự của thầy Phương a, là người bạn tốt nhất của cậu, tớ chắc được đi gác quan tài, oa ——!”

Đáp lại cậu là cái gối sofa thỉnh linh bay tới, Cù Châu không phòng bị, thiếu chút nữa bị đánh lật khỏi ghế. Cậu vuốt mũi niệm niệm: “Năm nay làm người tốt sao khó như vậy...” Nói chưa hết, tầm mắt chạm đến máy tính của mình, trong phòng nhất thời vang lên một tiếng thét thảm thiết, cậu nhảy đến trước bàn, đau xót rên rỉ, “Xong rồi xong rồi, tớ thế nào lại ném acc ở khu quái vật xuất hiện, cái này là tiêu rồi, kinh nghiệm của tôi, tiền của tôi, cấp độ của tôi a a a a !!!!”

Họ Phương nào đó nhếch khóe miệng: cái này gọi là ác giả ác báo a, cậu có không phục cũng không được.

Sơ sơ về Trác Lộc bang chiến.

Ngoài hình thức quần đả ở ngoài thành thì còn một hình thức bang chiến ở bản sao Trác Lộc Cổ Địa. Để vào Trác Lộc Cổ Địa bang hội cần tiêu tốn điểm khuếch trương.

Đây là một bản đồ chia làm 2 pháo đài, mỗi phần sẽ có 1 khối trụ, 2 bên bang bắt buộc phải bảo vệ khối trụ này, nếu bị vỡ xem như thì đối phương nhận được 500 điểm tích lũy. Ở giữa bản đồ là Chiến Kỳ Đài, chiếm được Chiến Kỳ Đài nhận được 200 điểm tích lũy. Ngoài ra còn có thể đi đào mỏ, một cục khoáng là 1 điểm.

Hết thời gian bang chiến, bang nào nhiều điểm tích lũy hơn sẽ thắng, toàn bộ bang chúng tham gia bang chiến bị thua sẽ biến thành dê xD.

Share this:

27. Chương 27

: Thi giữa kì

Bang chiến đêm đó theo buổi chụp hình bày dê Mỹ nhân cốc kết thúc. Bởi vì lần đầu tiên vào Trác Lộc tiến hành bang chiến, thất bại này không tính gì, mọi người đều coi như là luyện tập thôi, thật ra cái đám người lười biếng này đã bị khơi dậy ý chí chiến đấu, ngay cả Tập mị bình thường tương đối ôn hòa cũng vì hưng phấn mà rống lên lần sau phải đi nữa cho đã ghiên!

Mai là ngày tiểu học XX thi giữa kì, nói là thi giữa kì, thật ra chỉ kiểm tra hai môn chính Văn và Toán theo CHƯƠNG trình học mà thôi. Phương Hân trước lúc logout, thuận miệng hỏi mấy câu về tình hình của Tiêu tiêu, Giang Thiên Mộ Vũ trả lời nó bình thường về nhà liền thành thành thật thật ôn bài, phim hoạt hình cũng rất ít xem, máy tính càng không chạm vào. Thầy giáo Phương hài lòng logout, lưu lại anh bạn Giang có phần hồn tử, anh bực dọc nói thầm: như thế nào chỉ hỏi trẻ mà quên già... không đúng, anh cần bản không có già !!

Học sinh tiểu học thi giữa kì hình thức không nghiêm trang như học sinh trung học, cho nên một đám nhóc với tâm trạng rất thoải mái bắt đầu kì thi, dù sao thi rớt cùng lắm là bị đánh mông, đau hết khóc xong như cũ có thể lên trời xuống đất, xem trời bằng vung.

Hiện tại đang là giữa giờ thi môn Ngữ Văn, phòng học lớp 3/1 im ắng, các bạn nhỏ tập trung tinh thần nhìn bài thi trên tay, Phương Hân đứng bên bục giảng, mắt kính che đi vẻ mặt của cậu, thoát nhìn có phần

nghiêm túc. Có mấy học sinh len lén liếc mắt nhìn bạn bên cạnh không cẩn thận thoáng thấy mặt thầy chủ nhiệm, đều bị dọa đến chột dạ, không dám lộn xộn, chỉ cảm thấy ánh mắt sắc bén kia chính đâm trên người bọn chúng.

Kỳ thật mấy nhóc không biết, thầy giáo Phương của bọn chúng, giờ phút này đang lơ lửng trên mây. Thầy ta lợi dụng cặp kính gọng đen che giấu, làm bộ chú tâm coi thi, nhưng thật ra đầu óc không biết đã chạy đến nơi nào rồi.

Ngày mai, chấm bài, trả kết quả; ngày kia hội phụ huynh học sinh, đúng rồi, ngày kia vừa lúc ngày Thiên Long hợp sever, có thể sẽ bảo trì nguyên ngày. Phương Hân trong đầu hiện lên mấy thứ, sau đó tư tưởng lại kéo về ‘hội phụ huynh’. Ba chữ này, như trái bom hẹn giờ, chặn trong đầu cậu, khiến cậu lo lắng không yên. Ngày đó cậu chắc chắn phải phụ trách cuộc họp phụ huynh lớp 3/1, đến lúc đó tất phải cùng Giang Tiểu Vũ gặp mặt, vậy có thể bị nhận ra. Có điều cậu bình thường ở trường học đều đeo kính, đối phương chắc không có trí nhớ cùng thị lực tốt như vậy mà nhận ra mình...

“Thầy ơi, con muốn đi tiểu!” Đột nhiên một tiếng hô to nổ ra bên tai Phương Hân, cậu nhanh chóng hoàn hồn, phát hiện tiểu mậ mậ trong lớp ôm bụng nghẹn đỏ mặt, mấy cậu bạn bên cạnh trộm cười liếc nó.

“Đi đi, những em khác làm bài của mình đi.” Tiểu mậ mậ vừa được cho phép lập tức chạy ra khỏi phòng học, xem ra thật là rất gấp a. Phương Hân nhìn quanh phòng, các bạn nhỏ liền biết thân biết phận chuyên tâm làm bài thi. Phương Hân thở hắt, mình thật sự càng ngày càng ngớ ngẩn, chẳng qua chỉ là họp phụ huynh, cho dù có bị nhận ra cũng không có gì đáng sợ, đối phương không phải người hung hãn tàn bạo, nói không chừng tâm đầu ý hợp còn có thể trở thành bạn bè.

Bỏ qua bất an nhỏ trong lòng, Phương Hân giữ vững tinh thần tiếp tục nhiệm vụ giám thị của mình. Buổi chiều sau khi thi xong, một đám nhóc reo hò chạy ra khỏi phòng học, do có kì thi, thời gian tan học sớm hơn so với bình thường, khó trách bọn tiểu quỷ vui mừng như vậy. Phương Hân trên bục giảng sắp xếp lại bài thi, một thanh âm rụt rè vang lên bên cạnh cậu: “Thầy Phương.”

Cậu nhìn, ô, đây không phải là học sinh Giang Tiểu Vũ của cậu sao, chỉ thấy nhóc thoáng đỏ mặt, nhưng vẫn cố lấy dũng khí nói: “Thầy Phương, nhật ký của con, còn chưa có lấy lại...”

“Nhật ký?” Phương Hân ngờ ngợ nói, tiếp theo bình tĩnh hiểu ra. Lần trước khi Ân Dự giật mất vở của Giang Tiểu Vũ, mình tuy đã đồng ý sẽ giúp lấy lại, kết quả hôm sau liền quên đi, cậu nhóc này cũng không nhắc lại, vì vậy cậu hoàn toàn mang việc này ném qua sau đầu. Làm thầy mà lại nuốt lời, trong lòng cậu có tí tí áy náy.

“Ừm, thầy không phải đã nói, họp phụ huynh sẽ cho baba xem bài tập hằng ngày sao?” Giang Tiểu Vũ nào biết nội tâm Phương Hân đang trầm bồng lên xuống, như trước chớp chớp đôi mắt to “Thầy giúp con lấy lại đi, được không?”

“Được, Ân Dự con tới đây một chút.” Nhìn quanh phòng, phát hiện tên ‘tội phạm cướp giết’ kia ở đây, Phương Hân lên tiếng kêu nó lại, đợi lúc túm được cậu nhóc đến trước mặt, cậu lấy ưu thế chiều cao cúi xuống quát, “Bạn Ân Dự, bạn mang nhật ký trả lại cho bạn Giang Tiểu Vũ.”

“... Hừ, thật phiền phức.” Cậu nhóc trên mặt hiện vẻ không kiên nhẫn, nhưng lúc nhìn đến Giang Tiểu Vũ ầm ỨC thoáng có nước quanh mắt, ngoan ngoan từ cặp sách lấy ra ‘tang vật’, Giang Tiểu Vũ chặn ngang đoạt lấy, ngũ quan đáng yêu lúc đầu nhăn nhó bỗng chốc nở nụ cười, nó vui vẻ hô lên: “Cảm ơn thầy, tạm biệt thầy Phương~!” Nói xong ném cho Ân Dự cái mặt quỷ, xoay người chạy đi.

Ân Dự nhú mày, vừa muốn đuổi theo, lại bị người cố định nguyên tại chỗ. Phương Hân cười mở miệng: “Bạn Ân Dự, thầy có dạy qua bạn, mấy chuyện như không thể lấy đồ của bạn học, cũng không thể ức hiếp bạn học không?”

“Đã dạy.” Cho dù rất kiêu ngạo, trước mặt thầy giáo, Ân Dự vẫn không thể không phục, ai kêu nhà cậu gia giáo rất nghiêm, từ nhỏ cậu đã được giáo dục phải tôn sư trọng đạo.

“Nhớ rõ là tốt rồi, lần sau không được phép phát sinh chuyện như vậy nữa, biết không?” Phương Hân sờ sờ đầu cậu nhóc bên dưới, nhận được ánh mắt ‘biết rồi, thiệt phiền’. Cậu vỗ vỗ Ân Dự ý bảo có thể đi, cậu nhóc vừa được lệnh đặc xá liền chạy khỏi phòng học, đoán chừng là đuổi theo anh bạn nào đó.

Phương Hân cười mang bài thi kẹp dưới cánh tay, nhin không được suy nghĩ, tuổi trẻ thật tốt a... Lập tức gương mặt tuần tú hóa đen, cậu thật sự bị mẹ mình ảnh hưởng rồi...

Buổi tối, thời điểm Phương Hân vừa đăng nhập vào game, kênh bang hội vô cùng náo nhiệt. Cậu nhìn những thành viên đang online, liền biết đầu đuôi sự tình.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Tiêu Tiêu thật là đáng yêu, oa oa oa
cực kỳ đáng yêu

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Hi hi

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Xong, thật sự là một nhóc con đáng yêu, tớ đây nhiệt huyết sôi trào a...

[Bang hội] [tạp mị]: Thật là dễ thương, cũng muốn sinh một đứa...

[Bang hội] [thu vũ]: thật xin lỗi, cưng ơi, tớ không có năng lực đó...

[Bang hội] [tạp mị]: xN

[Bang hội] [thường thu thường cây hoa cúc]: Phụt... em thật sự không muốn cười hai chị đâu, là hai chị bức em !!

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Kỳ thật tớ đáng yêu hơn ~*

[Bang hội] [cho người một vầng thái dương]: Lão cuồng lão còn biết lòng tự trọng ba chữ đó viết thế nào không.....

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Thái dương ca ca, em biết em biết

[Bang hội] [cho người một vầng thái dương]: ...

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Ha ha ha ha

[Bang hội] [voi trên cây]: Thật sự rất đáng yêu, tớ cuối cùng cũng tin tưởng bạn nhỏ này 10 tuổi...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Có chuyện gì vậy?

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ

~[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Ngoan

~[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Hồ ly mau mở QQ !!!

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Để làm gì?

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Vào chat room a, ảnh của Tiêu Tiêu nha !!

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: ...

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Siêu cấp đáng yêu a a a !!!

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Máy người dùng thủ đoạn gì lừa gạt nó lên QQ vậy

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Ách, a a a, hôm nay thời tiết thật tốt

~~Phương Hân mở QQ, vừa đăng nhập xong, biểu tượng nhỏ góc phải điện cuồng nhấp nháy, cậu nhấn mở, một đoạn nhật ký trò chuyện nhảy ra, không để cho cậu nhìn toàn bộ một lần, phía dưới lại nảy lên tin.

Nguyệt lượng: “Hồ ly lên chưa ??”

Hồ ly: “Đây.”

Cà phê: “Oa, Nguyệt lượng nhanh gửi ảnh !!”

Cà phê lời vừa nói xong, ảnh liền theo hiện ra, Giang Tiểu Vũ cười đến khuôn mặt đỏ bừng hướng tới màn hình giờ chữ V, cực kỳ đáng yêu. Mặc dù Phương Hân mỗi ngày có thể thấy được cậu nhóc, nhưng không thừa nhận cũng không được, đứa nhỏ này gương mặt thật đáng yêu, chủ yếu là gien tốt, ba của nhóc cũng rất đẹp trai, nghĩ vậy trong đầu cậu không nén được hiện lên hai lần chạm mặt đó, sau đó rồi , có vẻ như

suy nghĩ gần đây của mình toát ra trình độ có chút khủng, lại bị mẹ ảnh hưởng rồi. Nói đến mẹ, đêm nay hiếm thấy tình nguyện ra ngoài không ở nhà, Phương Hân đối với việc này thật sự thở dài một hơi.

Tiêu tiêu: “Tỷ tỷ các chị làm sao thấy được em ??”

Thu vũ nhi: “XDD chính là webcam a, nhóc vừa nhấn đồng ý đó, có thể chụp hình nha!”

Tiêu tiêu: “Em cũng có thể xem sư phụ không?”

Hoa cúc: “ , Tiêu Tiêu lá gan nhóc lớn quá nha, sư phụ nhóc cũng dám ghẹo vào...”

Hồ ly: “= =”

Quỳ xuống gọi nữ vương: “=/////= thật là, thật là đáng yêu...”

Cà phê: “(o) A! Nữ vương cậu cậu cậu lại có thể cũng sẽ đối với thứ đáng yêu không có sức chống cự !?”

Quỳ xuống gọi nữ vương: “= = , nhầm nhí, bà đây cũng là nữ được không!”

Hồ ly: “Cậu chẳng qua là thích con nít đi?”

Quỳ xuống gọi nữ vương: “=/////=...”

Cà phê: “(o) A! Nữ vương cậu... chẳng lẽ là...”

Hoa cúc: “Nhất thập cúc môn thâm tự hải !!”

Quỳ xuống gọi nữ vương: “Thiên thụ vạn thụ hoa cúc khai !!”

Nguyệt lương: “Đồng chí a !!! Cậu thế mà có thể che giấu lâu như vậy !!!”

Mề lạp: “(o)! Bội phục cậu !!!”

Quỳ xuống gọi nữ vương: “A ha ha, còn hơn bàn tán, tôi thích làm người đứng xem hơn.”

Cà phê: “= = không hổ là nữ vương !!”

Tiêu tiêu: “Các tỷ tỷ đang nói gì ạ? Em xem không hiểu?”

Hồ ly: “Đồ đệ ngốc, từ nay về sau lúc mấy bà cô này nói chuyện không cần tham dự vào thì tốt hơn, biết không?”

Tiêu tiêu: “Dạ, biết rồi ạ, sư phụ.”

Nguyệt lương: “= = cậu làm gì lại giống như mẹ già thế.”

Cà phê: “Nói với đề ý, thật sự rất giống...”

Thu vũ nhi: “Không phát biểu ý kiến.”

Hồ ly: “^_^, mời nói lại lần nữa.”

Nguyệt lương: “Ách...”

Đang trong lúc chat room vô cùng náo nhiệt ba hoa đến ba hoa đi, chủ room phê chuẩn cho một người lạ tham gia chat room, mấy cô con gái lập tức thật High oa oa nhào tới rống “Người mới vào room gửi ảnh nude !!” “Bảo ba vòng !!” “Yêu cầu chân tướng !!” Hoàn toàn không để ý đến ở đây còn có trẻ vị thành niên.

Ba nghìn sát: “...”

ID này vừa mở miệng, phía dưới im phăng phắc một mảnh, đây không phải là cái cậu rất ít login, một khi login tất sẽ cùng Tiêu Tiêu cãi nhau đến không thể dứt điên cuồng loa sao ?? Cậu này tại sao cũng chạy đến chat room, mặc dù đây là chat room của bang hội Mỹ nhân cốc, nhưng mà hình như cũng không có người nói với cậu ta đang có chat room đi?

Quỳ xuống gọi nữ vương: “Đây là em tôi, tôi gọi nó tới.”

Nguyệt lương: “A, ra là thế.”

Tiêu tiêu: “Sư phụ con thi xong rồi đó! Con rất chăm chỉ nha, TV cũng không xem, trò chơi cũng không chơi~”

Hồ ly: “Ngoan, đợi có kết quả sư phụ mua cho con Tê Ngưu.”

Tiêu tiêu: “Dạ !!”

Ba nghìn sát: “Giang Tiểu Vũ ở đây?”

Tiêu tiêu: “Ai á?”

Nghe vậy, mấy bà chị đang âm thầm xem kịch nháy mắt đánh ngã, hóa ra bạn nhỏ Tiêu Tiêu căn bản là không nhớ đến vị huynh đệ kia tên gì !! Dựa theo cuộc đối thoại trước mắt, hai đứa này không chỉ có quen biết trong hiện thực, còn có khả năng cùng tuổi. Hai bé trai, một bẻm sinh ngọc đáng yêu, một kiêu ngạo miệng lưỡi cay độc, này ghép thành đôi rất hấp dẫn nha oa oa !! Hồn các bà chị kì quái đang bùng cháy.

Ba nghìn sát: “Cái tên dần độn này !!”

Tiêu tiêu: “Cậu mới dần độn !!”

Ba nghìn sát: “Ngay cả tôi mà cậu cũng không nhận ra, cậu không phải dần độn thì là cái gì!”

Tiêu tiêu: “Tôi không muốn nói với cậu !! Sư phụ, chúng ta đi.”

Hồ ly: “Vào đội.”

Ba nghìn sát: “Thầy Phương, em cũng muốn đi !!”

Tiêu tiêu: “Thầy Phương?”

Phương Hân vuốt mồ hôi, cái tên nhóc này thế mà nhận ra cậu, rốt cuộc là biết từ lúc nào? Chẳng lẽ do nhật ký của Giang Tiểu Vũ... Mấy câu lời phê phía dưới cậu viết thật sự rất tùy ý, có thể không cẩn thận tiết lộ suy nghĩ thật của mình, cậu vốn nghĩ rằng cái nào đưa chuột của Giang Tiểu Vũ chắc nhìn không ra, lại không nghĩ đến Ân Dực sẽ giật lấy quyển nhật ký. Cậu nhóc này, quả nhiên không thể khinh thường! Đúng rồi, còn có... Cậu nhanh chóng chuyển đến cửa sổ game, bàn phím vang lên tiếng gõ lốc cốc.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đệ, con có đưa nhật ký cho baba xem không?

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ huyết]: Có ạ, baba xem này giờ, trò chơi cũng không chơi.

Xong rồi, hai chữ này trong đầu Phương Hân không ngừng vô hạn phóng đại tuần hoàn...

---

28. Chương 28

: Hội phụ huynh học sinh

Thứ sáu ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh.

Kỳ thi giữa kì rốt cuộc cũng đã qua, lần này mình làm bài rất tốt nha, vì sư phụ có nói, chỉ cần mình có thể lọt vào ba người đứng đầu liền mua cho mình một con xi ngưu [Tê Ngưu], nên mình đã rất cố gắng học bài, lâu lắm rồi không có xem phim hoạt hình, trò chơi cũng không có lên.

Vì lần trước sư phụ thấy mình chơi trò chơi liền mắng mình, nên mình không dám nữa.

Sau khi thi giữa kì được nghỉ ba ngày, nhưng mà buổi chiều hôm nay có cuộc họp phụ huynh học sinh. Mình tưởng baba rất bận, nhưng baba nói baba muốn đi, về mặt còn là lạ, có phải baba nghĩ mình ngày thường chưa chăm chỉ, vậy nên hôm nay muốn đến cáo trạng với thầy? Thầy Phương thầy phải giúp con nói tốt a.

Mặc dù được nghỉ mình rất vui, có điều bài tập vẫn thiệt là nhiều, thầy Phương nói nhật ký phải bắt đầu viết lại. May mà mình lấy lại được vở nhật ký, nhưng mà lúc baba cầm xem thật là kỳ quái a, một hồi cười một hồi lẩm bẩm, có phải mình viết nói xấu baba bị baba thấy không? Mình vẫn nên trốn ở trong phòng thì tốt hơn.

Đúng rồi, khi sư phụ giáo huấn mình với thầy Phương giống hệt nhau a.

=====

Cổng trường tiểu học XX xếp một hàng dài xe, có ô tô, taxi, xe máy, còn có cả xe đạp. Tuy rằng đã đổ đầy, nhưng thỉnh thoảng vẫn có một chiếc xe tấp đến, người xuống xe ào ào đi vào trường học, khung cảnh rất náo nhiệt.

Lại nhìn ở phía trên cổng giăng một băng rôn màu đỏ, ghi “Nhiệt liệt hoan nghênh các vị phụ huynh đến trường chúng tôi!”. Nguyên lai hôm nay là hội phụ huynh học sinh theo thường lệ sau kỳ thi giữa kỳ của trường tiểu học XX, tất cả phụ huynh đều được mời đến tham gia, lấy mục đích để biết thành tích và biểu hiện thường ngày của con em họ, đồng thời cũng cho bọn họ cơ hội cùng giáo viên chủ nhiệm ‘bồi dưỡng tình cảm’.

Các vị phụ huynh tới tham gia hội phụ huynh trước tiên được sắp xếp tại hội trường lớn nghe hiệu trưởng phát biểu, sau đó mới có thể trở về phòng học của con em mình, do chủ nhiệm lớp phụ trách cuộc họp. Phương Hân đứng ở cửa hội trường, đợi hiệu trưởng kết thúc bài phát biểu, cậu phải dẫn các vị phụ huynh đến phòng học.

Trên bục hiệu trưởng đầu hói rất kích động tuyên bố bài phát biểu, Phương Hân đứng phía dưới có điểm không tập trung nghe, hằng năm đều là mấy câu này không hơn không kém, nghe đi nghe lại cũng phát chán, làm khó mấy vị phụ huynh có thể giữ vững tinh thần. Cậu có chút lười biếng tựa lên tường, ánh mắt quét một vòng, hình như không có nhìn thấy người kia.

Sáng nay cậu có hơi bồn chồn, cảm giác thấy tâm trạng không yên, giữa trưa lúc hỗ trợ chuẩn bị hội trường thì đều thất thần, thiếu chút nữa đem micro phi đến trên vùng Địa Trung Hải của ông hiệu trưởng (1). Mặc dù không muốn thừa nhận là vì liên quan đến Giang Thiên Dự, nhưng liên lúc 1 giờ chiều phụ huynh lục đục xuất hiện ở trường học, cậu vẫn bất tri bất giác căng thẳng thần kinh.

Bản thân có phần phản ứng quá độ đi, tên Phương Hân ngày thường lãnh tính đi đâu rồi! Cậu tự rằng đe chính mình một câu, ưỡn thẳng lưng miễn cưỡng chống lỗ tai lên nghe bài phát biểu ‘tuyệt vời’ của hiệu trưởng. Cũng không phải đi xem mất có cái gì mà khẩn trương chứ !! Vả lại đi xem mất thật còn không làm khó được cậu, chỉ đơn giản là họp phụ huynh, cho dù bị nhận ra cũng sẽ không mất miếng thịt nào.

Sau khi hiệu trưởng dứt lời lau gương mặt bóng loáng một cái, để chủ nhiệm lớp đưa các vị phụ huynh về phòng học của mình. Phương Hân trở về đầu tiên, dù sao phụ huynh cơ bản cũng đều biết phòng học con em mình, cậu dẫn đường ngược lại có vẻ làm việc thừa. Chân trước vừa mới rảo bước tiến đến cửa, chân sau thuận tiện bước theo, một giọng nam đứng tuổi trầm thấp ở phía sau vang lên: “Xin hỏi đây có phải là phòng học lớp 3/1 không?”

Phương Hân xoay người ngẩn đầu, “Đúng vậy” hai chữ vừa mới từ miệng trượt ra một nửa, miễn cưỡng mà nín lặng. Đứng ở cửa là một người đàn ông trưởng thành, khoe miệng chứa đựng nụ cười nhạt, mắt không chớp theo dõi cậu.

Chỉ cần liếc mắt, Phương Hân cũng biết được rằng người đang đứng trước mặt là Giang Thiên Dự, đừng nên hỏi cậu làm thế nào chỉ dựa vào hai lần chạm mặt liền nhận ra đối phương, có thể là Giang Thiên Dự tướng mạo đã định trước không giống người thường, khiến kẻ khác khó quên. Chỉ hoảng hốt trong nháy mắt, Phương Hân liền khôi phục thái độ bình thường: “Nơi này là phòng học lớp 3/1, xin hỏi vị tiên sinh này anh là phụ huynh của em nào?”

“Giang Tiểu Vũ.” Người đàn ông phun ra mấy chữ, sau đó đột nhiên mặt giãn ra cười, “Thầy là giáo viên chủ nhiệm của Tiểu Vũ? Xin chào, tôi là baba của bé.” Nói xong vươn tay ra, Phương Hân mắt nhìn, thật tự nhiên đem tay của mình tới. Bị nắm trong tích tắc, cậu bị độ ấm trong lòng bàn tay của đối phương làm cho run rẩy.

“Xin chào, rất vui được gặp mặt.” Duy trì lấy nụ cười khéo léo, cậu nhẹ nắm tay của đối phương, tiếp theo liền muốn rút ra, nhưng con người trước mắt này không có ý định buông tay cậu.

“Không nghĩ tới chủ nhiệm của Tiểu Vũ lại còn trẻ như vậy, hội phụ huynh trước đây tôi đều không có thời gian tham gia, năm nay rốt cuộc tranh thủ đến được, mặc dù vẫn bỏ lỡ bài phát biểu của hiệu trưởng, nhưng không lỗ mất phần của thầy, thật sự vô cùng may mắn.” Giang Thiên Dự vẫn cười như trước, sau khi nói xong cuối cùng buông tay.

Phương Hân trên mặt không gọn sóng, trong lòng thì đã tê dại, khi người nọ buông tay, hình như dùng đầu ngón tay quét qua lòng bàn tay của cậu... Nhìn lại người đàn ông kia, vẫn vẻ mặt thản nhiên, có thể là mình ảo giác đi, cậu nghĩ như vậy, cũng liền yên lòng. Người có thể dựa vào kinh động thoáng qua nhận ra người xa lạ ít lại càng ít, tên này ở trong game có thể gọi là ngu ngốc, chắc chắn trong hiện thực cũng không tốt hơn đâu, với lại nhìn anh ta, chỉ có vẻ mặt nên có khi cư xử với một thầy giáo, vừa rồi mình thật sự lo chuyện không đâu. Nhưng, tại sao lại có chút mất mát...

“Giang tiên sinh, anh trước đến chỗ của Tiểu Vũ ngồi một chút, những phụ huynh khác sẽ nhanh chóng đến đông đủ.” Phương Hân quay sang Giang Thiên Dự gật đầu nói, xoay người đi lên bục giảng sắp xếp lại tài liệu. Cậu không nghĩ tới mình xoay người như vậy, đã hoàn toàn bỏ lỡ biểu cảm chột lóe trên mặt người đàn ông kia.

Những phụ huynh khác lục đục tới phòng học, sau khi tìm được chỗ của con em mình ngồi xuống, trên bàn bày ra bài tập hằng ngày cùng thành tích kỳ thi của bọn nhỏ, bọn họ lật lật nhìn nhìn, nhân tiện làm so sánh với xung quanh, có người vui mừng có người ưu sầu.

“Xin chào các vị phụ huynh, tôi là chủ nhiệm lớp 3/1 —— Phương Hân.” Đợi trong phòng học một lần nữa yên tĩnh lại, Phương Hân bắt đầu nói, “Tin chắc rằng các vị phụ huynh đã xem qua nhật ký của các em, mặc dù viết đều là một ít chuyện thường ngày, nhưng tôi hy vọng có thể thông qua phương thức này phát triển việc giao tiếp giữa các vị và các em. Tuy rằng lần họp phụ huynh này được thu xếp sau kỳ thi giữa kỳ, có lẽ thành tích của các em sẽ ảnh hưởng trực tiếp đến suy nghĩ của các vị, nhưng hy vọng các vị phụ huynh theo phương thức tốt nhất cùng các em trò chuyện. Vậy, mời xem qua phần tài liệu này...”

Sau khi kết thúc, như trước có không ít phụ huynh lưu lại ở phòng học, giữ chặt Phương Hân đang muốn rời đi nói không ngừng. Đa số đều hỏi biểu hiện bình thường của con em mình, còn có hy vọng có thể được chủ nhiệm lớp đặc biệt quan tâm tới, đây cũng là một công dụng của họp phụ huynh, biến cuộc giao tiếp giữa giáo viên và phụ huynh thành sản giao dịch cung cấp thông tin.

Lúc thời gian trôi qua đã lâu, ánh mặt trời để lộ ra vẻ mệt mỏi màu hồng nhạt, các vị phụ huynh từng người từng người rời đi. Phương Hân đem tài liệu trên bàn thu dọn xong, một chân vừa bước ra khỏi phòng học, liền bị người ngăn lối.

Hé ra gương mặt anh tuần cười khanh khách nhìn về phía cậu: “Rất hân hạnh được mời thầy ăn tối, thầy Phương. Hoặc là, nên gọi em, Hồ ly?”

Phương Hân tuy cực lực giữ vẻ mặt vô cảm của mình, nhưng mà nội tâm đã dữ dội. Hiển nhiên cậu đã xem nhẹ quyển nhật ký chết tiệt của Giang Tiểu Vũ, tên tiểu quỷ Ân Dự có thể dựa vào nhật ký nhìn ra cậu là Hồ ly, Giang Thiên Dự làm sao có thể nhìn không ra, còn chưa nói anh ta đã từng thấy qua mặt cậu.

Thầy Phương rõ ràng là kinh hoàng đến có chút ngây người, Giang Thiên Dự thì che miệng cười, cái người trước mắt này mặc dù cổ tự trấn định, nhưng hai mắt mở to lại tiết lộ rất chân thật tâm tình của cậu ấy. Anh đến gần Phương Hân, một tay rất tự nhiên khoác ở bả vai đối phương, giống như một người anh tốt nói: “Đi một chút, anh mời em ăn.”

Thầy Phương giờ phút này biến thành anh bạn Phương, cậu ngơ ngác mặc Giang Thiên Dự kéo đi, mãi đến khi vào xe mới tỉnh lại. “Anh...” cậu nhìn về phía người nào đó đang khởi động xe, “Anh tại sao, không đúng, anh muốn đưa tôi đi đâu?”

“Đã nói, mời em ăn tối a.” Giang Thiên Dự nói xong, đột nhiên nghiêng người tiếp cận cậu, tay cũng vươn ngang tới, Phương Hân hít thở dừng lại, kết quả phát hiện đối phương chỉ giúp mình cài dây an toàn mà thôi. Đợi cài xong, Giang Thiên Dự vòng xe, “Khó được có thể nhìn thấy trong game.”, dừng dừng một chút, tiếp theo tiếp tục phun ra “Bà xã, không mời ăn thì thật không ra gì, em nói đúng không.”

Phương Hân mặt không đổi trường anh ta, “Cái gì bà xã, trong hiện thực tốt hơn đừng có gọi lung tung.”

“Ha ha, vậy anh đây phải gọi em thế nào?” Giang Thiên Dự khóe miệng cười nhạt, khóe mắt quan sát phản ứng người bên cạnh.

“Thầy Phương, Phương tiên sinh, tùy ý chọn một đi.” Phương Hân khẽ nhú mào, giống như đối với tình cảnh yếu thế trước mắt rất khó chịu, giọng điệu không khỏi có chút cương.

“Ha ha, vậy thầy Phương đi.” Biết không thể nào dồn ép quá mức với cậu, Giang Thiên Dự thông minh lựa chọn cách xưng hô thích hợp nhất.

“Ừ.” Phương Hân lên tiếng đáp lại, thuận tiện đem tầm mắt ném tới ngoài cửa sổ. Giang Thiên Dự hơi nghiêng đầu chăm chú nhìn một bên mặt cậu, nội tâm như trước có chút rung động. Kỳ thật buổi chiều anh đúng là đến muộn, lúc đang chuẩn bị xuất phát, một khách hàng tới chơi, liền ngâm hết của anh nửa giờ, tiếp theo lại gặp giờ cao điểm giao thông tắc nghẽn, sau khi tới trường anh chạy một đường đến phòng học, lỡ mất bài phát biểu của hiệu trưởng không sao, nếu cũng bỏ lỡ phần mở đầu của tiểu Hồ ly, này là tổn thất rất lớn.

Ở cự ly gần quan sát, tướng mạo Hồ ly thật sự rất đẹp, làn da trắng nõn, mặc dù đeo kính gọng đen làm giảm mất phong cảnh, nhưng như cũ có thể nhìn ra hình dạng của con mắt, độ dày của môi vừa phải, mang theo màu hồng phấn nhàn nhạt, chắc là rất thích hợp bị cắn vào liếm mút... Mặc dù có người nói, bạn net sợ nhất gặp khủng long, ếch (*), tình net càng sợ dễ vỡ mộng, song anh chẳng những không thất vọng, ngược lại đối với vị “bạn net” này vô cùng hài lòng.

(*)Khủng long là bạn nữ tướng mạo xấu, tương tự cho ếch với bạn nam.

Giang Thiên Dự trước đó còn nảy sinh suy nghĩ có thể gặp người thật sẽ không có cảm giác, nhưng vừa rồi trải qua hai ba giờ quan sát, anh cho rằng mình không nhìn lầm người. Đặc biệt khi anh tiếp cận đối phương thật đây an toàn, Phương Hân người có hơi cứng ngắt cùng phát ra mùi vị tươi mát làm anh có chút không chế không được.

“Em thích ăn gì?” Giang Thiên Dự thu hồi ánh mắt có phần nóng rực, lên tiếng hỏi.

“Gì cũng được, anh mời khách đương nhiên anh quyết định.” Cảm giác được ánh mắt của người sau lưng không còn nữa, Phương Hân nhẹ thở một hơi, quay đầu lễ độ đáp.

“Món cay Tứ Xuyên thế nào? Anh biết có một quán Tứ Xuyên, hương vị rất đặc trưng.” Giang Thiên Dự hỏi ý đối phương.

“Được, lâu rồi không ăn, vậy cái đó đi.” Không nghĩ tới ai kia sẽ đề xuất đi ăn món cay Tứ Xuyên, Phương Hân khóe miệng câu lên, đừng tưởng rằng cậu là người miền nam liền coi thường năng lực ăn cay của cậu.

Giang Thiên Dự đậu xe xong, hai người yêu cầu một gian phòng, gọi đồ ăn, nhân viên phục vụ chu đáo đặt nước trà trên nền nhà, Giang Thiên Dự giúp Phương Hân rót trà, sau đó mới rót đầy cho mình.

“Thầy Phương uống một chén không?” Giang Thiên Dự uống miếng trà, tùy miệng hỏi.

“Cũng được, nhưng chỉ có thể uống chút bia.” Phương Hân lưu loát tiếp tục chủ đề của đối phương, có chuyện để nói là tốt rồi, nếu không hai người không quen biết rõ ngồi ở một không gian khép kín, thật rất lúng túng.

“Vậy thì làm vài lon đi, món cay Tứ Xuyên phối với vị bia rất tốt.” Giang Thiên Dự vẫy nhân viên tới gọi thêm.

Phương Hân tỏ ý: “Không nghĩ tới Giang tiên sinh anh đối với món ăn Tứ Xuyên hiểu rõ như vậy.”

“Ừ, vì mẹ của anh là người Tứ Xuyên, cho nên ở nhà thường xuyên có thể ăn món Tứ Xuyên.” Giang Thiên Dự dừng một chút, nhìn về phía người ngồi đối diện, “Hồ ly, em vẫn nên gọi anh là Giang Thiên đi, nghe em gọi Giang tiên sinh thế nào cũng không được tự nhiên lắm.”

“Ha ha, cũng đúng, tôi nghe cũng không tự nhiên.” Phương Hân nở nụ cười, thân phận từ game đến hiện thực thay đổi quá đột ngột, khiến cậu mất đi vẻ lãnh tính thường ngày. Rõ ràng Giang Thiên Dự so với cậu chín chắn hơn, thái độ không có gì đặc biệt, giống như gặp một người bạn bình thường, mình quá câu nệ

ngược lại có vẻ có chút làm bộ, nghĩ như vậy, cậu liền trầm tĩnh lại, biểu cảm trên khuôn mặt trong nháy mắt hiền lành đi rất nhiều.

Nhìn thấy sự chuyển biến này Giang Thiên Dự ánh mắt tối sầm đi, lập tức lôi kéo lại chủ đề: “Thường xuyên nghe được Tiểu Vũ nhắc tới thầy chủ nhiệm của nó, không nghĩ đến sẽ là em a, thế giới này thật sự quá nhỏ bé.”

“Đúng vậy, tôi lúc đầu cũng kinh ngạc rất lâu.” Phương Hân nói, tiếp theo như nhớ tới chuyện gì, “Nói như vậy, anh làm thế nào nhận ra tôi?”

“Anh xem nhật ký của Tiểu Vũ, hơn nửa lần trước ở webcam QQ đã từng thấy em, cho nên liền đoán được.” Đương nhiên còn có một lần tại nhà hàng, Giang Thiên Dự không nói những lời này ra, đổi đề tài tiếp, “Nói vậy lúc đầu, em khi nào biết là Tiểu Vũ?”

“Hình như không bao lâu đã biết, đứa nhóc này, chuyện gì đều không giấu được.” Phương Hân hơi thả lỏng, giọng điệu để lộ ra mùi Hồ ly, đương nhiên bản thân cậu cũng không phát giác ra, “Sau đó nó gọi anh baba, tôi cũng nhân thế mà biết anh.”

“Em sớm như vậy đã biết, hình như không có công bằng a.” Giang Thiên Dự có chút oán giận nói, dẫn tới Phương Hân nhất thời liếc mắt, hại anh thiếu chút nữa không nhận được muốn nhào qua.

“Anh bây giờ không phải cũng đã gặp rồi sao, không thiết thòi đi.” Hồn nhiên chẳng biết tâm tư của đối phương, con hồ ly nào đó mang ai kia đơn thuần làm bạn bè.

“Nói thì nói như thế...” Không đợi Giang Thiên Dự nói xong, nhân viên phục vụ bưng đồ ăn đến cất ngang anh, một nồi nước nóng bốc hơi đun thịt trên mặt bàn, Phương Hân ánh mắt hơi có chút tỏa sáng, song vẫn lễ độ đợi Giang Thiên Dự động đũa trước, cậu mới bắt đầu ăn.

“Em ăn cay rất được nha.” Giang Thiên Dự thấy Phương Hân sắc mặt không đổi đem miếng thịt nhuộm đỏ rực ớt cay nuốt vào, mở miệng khen.

“Ha ha, chớ xem thường khả năng ăn cay của tôi.” Phương Hân vui vẻ miệng không ngừng, trong lòng không biết họ Giang kia giờ phút này suy nghĩ gì.

Có thể ăn cay là tốt rồi, dẫn về nhà cho mẹ xem khẳng định vừa lòng. Giang lão đại sờ cằm nghĩ, sau đó thì hài lòng cười.

---

(1) Địa Trung Hải

Ừm, tưởng tượng vùng đất liền là tóc, vùng biển là da đầu thì hiểu l

29. Chương 29

: Hợp server

Thứ bảy ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh.

Lại là một ngày thứ bảy, mình thích nhất thứ bảy. Thứ bảy bọn mình có thể nghỉ ngơi, không cần đến trường, hơn nữa sư phụ nói, thứ bảy chạy thương kiếm tiền gấp đôi, mình bây giờ đã có 40v nà!

Sáng hôm nay mình chơi trò chơi, thấy trong bang có mấy tỷ tỷ, nên mình liền chào hỏi, nhưng mà mình gọi thật lâu, các tỷ tỷ đều không để ý đến mình. Nhưng có một ca ca đứng ở cạnh mình chào hỏi mình, người ca ca này nhiệt tình nha, anh ấy hỏi mình có muốn làm vợ anh ấy không, mình nói mình là con trai, anh ấy không tin, sau đó mình liền chạy trốn.

Sau đó mình chạy đến thương nhân bên kia, hỏi muốn ngân phiếu, người đó lại dứt khoát không chịu cho mình. Không phải nói thứ bảy có thể chạy thương sao, tại sao thương nhân lại không đưa ngân phiếu chứ?

Lời phê của giáo viên:

Từ nay về sau chào hỏi nhớ chuyển qua kênh bang hội, muốn chạy thương nhân nhớ hỏi Nội vụ lấy Thương, nếu không thì không có cách nào khác nhận ngân phiếu, biết chưa?

Phương Hân cảm thấy thỏa mãn nuốt xuống một ngụm đồ ăn cuối cùng, đánh ợ một cái, sau đó cùng Giang Thiên Dự rời khỏi quán ăn. Ngoại trừ lúc tính tiền hai người một phen khách khí, dẫn đến chút ít tranh cãi ra, bữa tiệc này có lẽ được cho là khách chủ đều vui vẻ. Cuối cùng trả tiền đương nhiên là người họ Giang, làm gì có đạo lý mời khách lại để khách mời trả bao giờ.

Trên đường đưa Phương Hân về, Giang Thiên Dự đầu óc chuyển không ngừng, suy tính có nên hay không mời đối phương đi tiếp ra quán chẳng hạn. Nhưng nghĩ lại, hai người bọn họ tuy trước đó trong game rất quen thuộc, nhưng ở hiện thực gặp mặt vẫn là lần đầu tiên, thật sự mà nói, chỉ có thể coi như người lạ mới quen. Mình cứ mù quáng mở lời mời có lẽ có chút không phù hợp, dù sao cũng đã trao đổi số điện thoại, vả lại cậu ta là giáo viên chủ nhiệm của con mình, chạy trời không khỏi nắng, buông dây dài mới câu được con cá lớn a.

“Sau khi về có log game không?” Giang Thiên Dự một bên lái xe, một bên tùy ý mở miệng hỏi.

“Có lẽ thế, hình như bảo trì đến 4 giờ chiều là xong rồi.” Phương Hân thu hồi tầm mắt chiêm ngưỡng cảnh đêm ngoài cửa xe, nhìn về Giang Thiên Dự bên cạnh.

“Ừ, không biết hợp server xong sẽ ra dạng gì.” Giang Thiên Dự cười nhìn cậu, tầm mắt hai người một trận đối nhau.

“Có thể khẳng định một ít là, ” Phương Hân rất tự nhiên đưa mắt dời đi, “Người so với ban đầu nhiều hơn.”

“Ha ha, cũng đúng, nhưng người càng nhiều thì càng phiền toái, còn có thể sẽ lag.” Giang Thiên Dự cũng thu hồi tầm mắt, vừa rồi đối diện trong phút chốc anh dường như thấy được trong mắt đối phương hiện lên sự mất tự nhiên, quả nhiên Hồ ly vẫn có chút để ý đến mình.

“Ai, nói đến cái này tôi hơi lo lắng cho máy tính của mình.” Giống như bị đâm vào chỗ đau, Phương Hân nhú mày, giọng nói dẫn theo chút đau khổ.

“Làm sao?”

“Máy tính tôi khá cũ rồi, bình thường chơi cũng được, nhưng nhiều người sẽ lag.” Cậu vỗ trán, đối với cái máy tính cổ này không biết phải làm sao, muốn đổi cái mới, nhưng lại không bỏ được, nói thế nào cũng dùng mấy năm rồi, có tình cảm thì càng khó bỏ. Bình thường để lên mạng làm văn kiện gì đó thì không thành vấn đề. Nhưng lúc chơi game, ít người còn được, nhiều người sẽ có chút lag, đặc biệt vào buổi tối. Lần này hợp server, người sẽ nhiều hơn một đồng, không lag mới là lạ.

“RAM của cậu bao nhiêu?” Giang Thiên Dự có chút khó hiểu, chỉ với thao tác PK của Hồ ly mà nói, thật đúng nhìn không ra mạng cậu ta lag.

“512M...” Phương Hân có chút ngưng ngừng nói.

“Vậy quả thực có chút ít, hôm nào gắn thêm một thanh RAM thì sẽ không có việc gì.”

“Nhưng tôi không biết nhiều về máy tính.”

Giang Thiên Dự nghe vậy mắt sáng lên: “Việc này để anh lo cho, anh tốt nghiệp đại học QH hệ máy tính đấy.”

“Vậy sao? Anh là sinh viên xuất sắc sao, thật nhìn không ra a.” Phương Hân chế nhạo anh.

“Không nên xem thường thành tích học tập của thương nhân, ha ha.” Giang Thiên Dự đùa cợt nói, Hồ ly có thể không phát hiện, không khí giữa hai người càng ngày càng hài hòa.

“Vậy sao trong game anh lại không có lấy một khái niệm tiền bạc?”

“Anh đều trực tiếp nạp RMB, cho nên đối với mấy thứ giá cả thật sự không biết.” Trong game kiếm tiền chậm quá, Giang Thiên Dự thà rằng trực tiếp nạp tiền đến YB thương *** mua đồ, cũng lười kiếm vàng.

Vừa dứt lời đã thấy Phương Hân giương mắt nhìn anh, sau đó phun một câu: “Nhìn anh, tôi nghĩ đến một câu.”

“Câu gì?”

“Kẻ có tiền chết tiệt...”

“Ách...”

Tối dưới lầu khu nhà Phương Hân, Giang Thiên Dự có chút chờ mong nhìn Phương Hân xuống xe, bình thường bạn bè sẽ khách sáo mà hỏi: “Có muốn lên uống một chén trà không?” Đáng tiếc họ Phương kia hiển nhiên không ý thức được phương diện này, nói thẳng câu “Cám ơn, tôi đi, hẹn gặp lại.” Cũng thân nhiên mà đi lên lầu, lưu lại Giang lão đại thiếu chút nữa chảy xuống hai dòng nước mắt.

Nhưng còn nhiều thời gian, hiện tại cả chỗ ở của cậu ta cũng đã mò ra, còn sợ sau này không có cơ hội công thành chiếm đất sao! Nghĩ vậy, lòng Giang Thiên Dự cân bằng lại, này mới là lần đầu tiên gặp mặt, từ nay về sau còn nhiều cơ hội, cần gì phải nóng lòng nhất thời.

Vui vẻ huyết sáo, anh một bên quay đầu xe, một bên tính toán xem khi nào, lấy cái cớ giúp Phương Hân đổi máy, lần nữa làm cái hẹn.

Phương Hân vừa mở cửa phòng, liền thấy bà Phương ngồi trên ghế sofa phòng khách, nhìn thấy cậu vào cửa, hai mắt liền tỏa sáng: “Hân Hân, muộn như vậy mới về, con đi đâu đấy?”

Phương hân nhìn đồng hồ, lúc này mới 8 giờ tối, đã muộn? Cậu cởi áo khoác tây trang, nói: “Cùng bạn đi ăn.”

“Nam nữ?” Không ngoài dự đoán của cậu, mẹ mình quan tâm nhất vẫn là đối tượng cùng cậu ăn tối là nam hay nữ.

“Nam.” Đáng tiếc đứa con cậu thật không theo nguyện vọng của bà.

“Ờ...” Bà Phương vẽ mặt tiếc nuối trừng con trai, tại sao lại không phải bạn gái a!

“Mẹ bộ phim truyền hình mẹ thích nhất bắt đầu rồi kìa?” Vừa tháo cà vạt Phương Hân vừa nhắc mẹ đã đến giờ.

“A, đúng rồi, chút nữa quên!” Bà Phương lập tức dời lực chú ý, nhảy lên trước ti vi, đoán chừng đợi sau khi bà xem xong đã không còn nhớ nổi trước đó lời muốn nói với con mình.

Tắm một cái rồi trở lại phòng, mở game đợi update, một lát sau Phương Hân tiến vào thế giới Thiên Long quen thuộc.

“Quả nhiên là rất lag a.” Nhìn biển người xung quanh mình, Phương Hân có chút bất đắc dĩ nói thầm, võ vố CPU, chú em chú thật sự nên đi nâng cấp, bằng không thống khổ chính là chủ nhân tôi a...

Buổi tối sau khi hợp server là giờ cao điểm người, hơn nữa lại là tối thứ sáu, đã lag càng thêm lag. Phương Hân chú ý đến trên thế giới rất nhiều cái tên lạ lẫm xoát kênh, còn có ít tên trùng buộc phải bỏ thêm số phía sau. Cậu có phần tổn sức cười tọa kỵ đến góc hẻo lánh nhất ở Lạc Dương, lúc này mới chậm chạp thở một hơi.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh về nhà rồi?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Ừ, em còn sau anh.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vừa mới đi tắm.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Đoán xem anh bây giờ đang nghĩ gì

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: A?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: A cái gì?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: = = Anh mấy tuổi rồi?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Lớn hơn em được rồi, đoán xem đoán xem!

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không đoán được, cho anh một cơ hội nói.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Anh đang nghĩ đến bộ dáng tắm rửa của em, ha ha ha.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: ... Anh muốn chết?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Xạo em thôi, em thật sự tin?

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Xem ra anh thật sự muốn chết, tôi có thể giúp anh đạt được nguyện vọng.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Bà xã anh sai rồi...

Thấy đối phương lên tiếng “bà xã” kia, Phương Hân có chút sao sao không được tự nhiên, vừa mới gặp mặt là người cùng giới tính, về tới trong game liền không kiêng nể gì mà kêu mình bà xã, chẳng lẽ anh ta không thấy xấu hổ chút nào sao? Mặc dù có điểm kỳ cục, nhưng bây giờ muốn đối phương đối xứng hô, cái loại hành động tổn sức này cậu cảm thấy mình thật sự không làm được...

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đến Lạc Dương, tôi giúp anh hoàn thành giấc mộng ^__^

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Bà xã, anh tới sau được không

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Nói lý do.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Anh đang đánh nhau.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vừa mới lên liền đi giết người?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Anh vừa onl thì có bang đến chiếm địa bàn, không đánh không được, ha ha.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bang nào?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Truyền Thuyết Rồng.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chưa từng nghe, bên kia qua?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Ừ.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Mấy người đang ở Trác Lộc?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Không có, đang ở Địa Cung, người trong bang lúc luyện cấp bị bọn họ giết.

Vừa mới hợp server, vấn đề liền đến, quả nhiên không ngoài dự đoán của bọn họ. Phương Hân hỏi hai câu nữa, Giang Thiên Dự trả lời có chút chậm, vậy nên cậu bảo anh cứ đánh, dù sao đội đánh xong cũng có thời gian. Hiện tại cậu trước xem tình hình bang mình, lúc vừa login hình như thấy có người đang oán giận.

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: My god, gì mà lag vậy...

[Bang hội] [tạp mị]: QAQ tớ cũng lag, thậm chí không dám động loạn.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Các cậu cũng lag?

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Hồ ly cậu onl rồi a, hợp server quá T M D lag !!

[Bang hội] [tạp mị]: Hồ ly cậu có lag không?

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Rất lag.

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Tôi không lag...

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: = =

[Bang hội] [cho người một vầng thái dương]: Ông cũng không lag, ha ha !!

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiệp]: Sư phụ con cũng không có lag ạ.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: ^__^

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Không lag tất cả đi làm khuếch trương.

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Kỳ thật tôi rất lag...

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: (o) !! Đột nhiên phát hiện những lời này của hồ ly có nghĩa khác !!!

[Bang hội] [thu vũ]: *che mặt* ...

[Bang hội] [tạp mị]: Tớ hiểu...

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiệp]: Các tỷ đang nói gì thế ạ? Khuếch trương là gì a?

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Trong đầu suy nghĩ lung tung cũng đi làm khuếch trương ^__^ đồ đệ ngốc ít nghe mấy mụ đó nói.

[Bang hội] [thu vũ]: =. = Thật ra Hồ ly trong đầu cậu cũng đã suy nghĩ không đúng đắn a !!

[Bang hội] [tạp mị]: 9494 [94= cứu với]

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Tiêu Tiêu a, chị dẫn nhóc đi chơi ha

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: ^__^ Các cậu nói gì?

[Bang hội] [thu vũ]: =. =

[Bang hội] [tạp mị]: =. =b

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Đúng rồi, trong bang có phát sinh chuyện gì không?

[Bang hội] [cho người một vàng thái dương]: Không có, chỉ có mấy bà này liên tục rú rú rít rít.

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Thái dương tôi cậu.

[Bang hội] [tạp mị]: Bang chúng ta không việc gì, nhưng bên Giang lão đại bọn họ hình như cùng bang khác đánh nhau.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Ủ, tớ biết. Không có gì thì tốt rồi, tạm thời trước tiên làm một bang hòa bình, xem tình hình nói sau.

[Bang hội] [thu vũ]: Đã rõ !!

Cùng trong bang lên tiếng dấn dò, những người khác sau khi nhận được chỉ thị liền bắt đầu chít chít đề tài khác, Phương Hân không có hứng thú tham dự vào, cảm thấy nhàm chán chuyển nhìn kênh thể giới. Sau hợp server có nhiều người, trên thể giới xoát tin càng nhiều, một tin gần như chỉ có thể trong tầm mắt người chơi dừng lại 1 giây. Lúc này, cậu nhìn thấy một BB nào đó thú vị, chuẩn bị mở ra xem, kết quả lập tức bị tin phía dưới đẩy lên, con chuột của cậu thuận theo điểm vào khoảng không, chỉ thấy trong game một nhân vật nữ chuyển động theo, nhưng bởi vì quá lag, hình ảnh dừng lại vài giây mới chậm chạp đi tới, sau đó cậu phát hiện bên cạnh mình một người đang ngồi.

[Lân cận] [đại địa ngưng thần]: Chào, lâu không gặp.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Chào cậu.

[Lân cận] [đại địa ngưng thần]: Vừa rồi gọi cậu mãi, cậu không phản ứng tôi còn tưởng cậu đi đâu.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Ách, xin lỗi, vừa rồi nhấn F12, không thấy được cậu.

[Lân cận] [đại địa ngưng thần]: Sao thế, rất lag?

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Ủ, hôm nay vừa lên liền lag đến sợ.

[Lân cận] [đại địa ngưng thần]: Tôi cũng vậy...

Nhìn những lời này, Phương Hân lại thấy trong ánh mắt của đối phương mang theo ít điệu dáng giả vờ, cùng với Thiên biên một loại người suy đồi a! Công ty game chết tiệt, có tiền mở server mới, vì cái gì không phát triển server đi! Thả mắt nhìn lại, trên loa một mảnh lên tiếng ân cần hỏi thăm GM, tất cả đều là người chơi bị lag muốn chết mất chứ, thật sự vừa hỗn loạn vừa náo nhiệt.

[Loa] [Truyền Thuyết Rồng]: Thần Chi Linh Vực, mày #... .. @ @ ! @ !!!

Lúc này một cái loa không phải hỏi thăm GM liền có vẻ được mọi người chú ý, đặc biệt nội dung đề cập đến nhân vật lại giống như một người đã từng quen biết.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Thần Chi Linh Vực hình như là bang chủ của các cậu?

Có vẻ như tên bang bọn họ cũng gọi là “Thần Chi Linh Vực”, Phương Hân , cứ có cảm giác đối phương là người vừa ngông cuồng vừa kiêu ngạo.

[Lân cận] [đại địa ngưng thần]: Phải, bọn họ đang đánh nhau.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Cái tên phát loa nhìn cũng rất quen mắt.

[Lân cận] [đại địa ngưng thần]: Cậu ta là bang chủ Truyền Thuyết Rồng.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Giang Thiên hình như nói với tôi cũng cùng Truyền Thuyết Rồng đánh nhau, như thế nào mà hai bang đánh một bang.

[Lân cận] [đại địa ngưng thần]: Bang Long Truyền Thuyết này tại server XXX cũng rất ngông cuồng, là bang hội đối địch với bang chúng tôi, cùng Sát biến thiên hạ đánh nhau cũng không có gì lạ.

Phương Hân đỏ mặt, chính xác, bang Giang Thiên Mộ Vũ cũng không phải dễ chọc a, ngông cuồng với ngông cuồng, không đánh nhau mới là lạ.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Đúng rồi, cậu sao không tới đánh?

[Lân cận] [đại địa ngưng thần]: Đây không phải là quá lag sao, tôi đến chỉ sẽ cản trở.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: ...

[Lân cận] [đại địa ngưng thần]: Vả lại A Thần cậu ta ghét nhất thêm người phiền toái, ha ha. Đúng rồi, lần trước thấy cậu PK rất lợi hại, bây giờ con gái thao tác thành thực như vậy rất ít.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Ha ha, tôi là nam.

[Lân cận] [đại địa ngưng thần]: Ách...

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Kinh ngạc như vậy sao?

[Lân cận] [đại địa ngưng thần]: Tạm tạm, bây giờ chơi nhân yêu có rất nhiều, có điều cậu thật sự rất phóng khoáng, còn gả cho người ta, sẽ không phải Giang Thiên Mộ Vũ là nữ đi, ha ha.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Cậu đã gặp qua cô gái hung hãn như anh ta sao?

[Lân cận] [đại địa ngưng thần]: Cũng đúng, vậy anh ta lấy cậu thật sự là dũng khí đáng khen.

Phương Hân đang muốn đáp lại lời nói đùa của đối phương, tin trên loa lại nhảy lên, nhưng lúc này người phát tin biến thành người kia.

[Loa] [Thần Chi Linh Vực]: ha ha, Truyền Thuyết Rồng là một đám vô dụng, cứ việc mang theo cái đuôi trốn trong thành đi!

[Loa] [đại địa ngưng thần]: A Thần, cậu ăn hiếp sâu truyền thuyết người ta.

[Loa] [Thần Chi Linh Vực]: Ha ha ha, Đại địa anh chạy đi đâu, còn không mau tới mang anh đây hò hét ra oai !!

[Loa] [Truyền Thuyết Rồng]: Thần Chi Linh Vực mày ?????, đúng quá ngông cuồng !!

.....

Phương Hân nhìn giao chiến trên loa, cuối cùng cảm thấy cảnh tượng này giống như rất quen thuộc. Cổ ngữ nói, nơi nào có người nơi đó có giang hồ, nơi có giang hồ tất có phân tranh, xem ra cuộc sống sau này sẽ không cô quạnh. Nhưng điều quan trọng nhất trước mặt chính là giải quyết cái CPU, nếu không sau này làm sao mà chơi a!

30. Chương 30

: Có người xấu

Chủ nhật ngày x tháng x. Thời tiết: trời mưa.

Người trong trò chơi rất xấu a, đồ đều Ân Dữ cũng xấu, mình hôm nay tâm tình rất không tốt.

Lời phê của giáo viên:

Đây là nhật ký một câu à !?

=====

Buổi sáng thứ bảy luôn tràn ngập một bầu không khí đầy hứng thú, bất kể là học sinh hay là tộc đi làm, đã trải qua một tuần học tập cùng làm việc, tại buổi sáng đầu tiên của hai ngày nghỉ chung quy sẽ muốn ngủ cho đủ vốn. Tộc game thì lại càng là như thế, tối thứ sáu bình thường đều sẽ bị bọn họ dùng suốt đêm, thế nên sáng ngày hôm sau xuất hiện cảnh tượng xác chết khắp nơi căn bản cũng không có gì kỳ lạ, cái này cũng trực tiếp dẫn đến buổi sáng người sống trong thế giới game rất ít.

Phương Hân bởi vì tối thứ sáu quá lag đi ngủ sớm, cho nên thức dậy cũng sớm, cậu rửa mặt xong thì phát hiện cửa phòng mẹ mình khóa chặt, đoán chừng là còn đang ngủ cái gì mà giấc ngủ làm đẹp. Tùy tiện ăn một bữa sáng, sau đó mở máy tính lên đăng nhập game, buổi sáng do ít người, nên mạng thông thuận bất ngờ. Phương Hân nhìn nhân vật game của mình động tác lưu loát, nhìn không được cảm thán, cuộc sống không lag thật tốt...

Chỉ là lúc này người online quả thật ít, muốn hạ phỏ bản đánh quái đều không có biện pháp, cậu chỉ có thể trước đi chạy thương, vừa lúc thứ bảy, chạy thương tiền gấp đôi, tạm thời vậy coi như giết thời gian đi.

Kỳ thật nghiêm túc mà nói, thầy Phương vẫn là một người rất chạy theo mốt, hiện nay chính là làn gió ‘trạch’ thịnh hành, cậu đương nhiên cũng muốn giẫm lên cái đuôi của trào lưu tuổi trẻ, vừa đến cuối tuần liền đem mình thành một trạch nam (*).

(*)Trạch là những người luôn ở trong nhà, sống khép kín.

Vậy nên sau khi bà Phương rời giường, thấy hình ảnh cậu con trai ngồi trước computer chơi game, trong lòng liền có điểm khó chịu. Thanh niên tốt đẹp cuối tuần không ra khỏi nhà, suốt ngày nằm bò trước máy tính làm cái gì. Nghĩ vậy, bà lập tức tiến tới túm con trai mình dậy: “Hân Hân, theo mẹ đi chạy bộ.”

Phương Hân đang chạy thương không chú ý đến, bị mẹ mình nắm như vậy, trong lòng giật mình: “Mẹ mẹ đừng làm chuyện dọa người a.”

“Mẹ dọa người chỗ nào, chính con chơi máy tính quá mê mẩn đi.” Bà Phương thấy con trai hoàn hồn, nhanh chóng thúc giục: “Nhanh lên thay quần áo theo mẹ chạy bộ, sau đó đi mua đồ ăn!”

“Không phải chứ...” Phương Hân bất đắc dĩ thở dài, mẹ cậu thật sự rất có sinh lực, đôi khi không thể không bội phục sự kiên nhẫn của ba mình.

“Không phải cái gì không phải, nhanh.” Bà Phương thay quần áo xong, phát hiện con trai còn chưa có chuyển động, chân mày dựng lên, khí thế hoàn toàn lộ ra.

“Biết rồi...” Nói đến cùng cậu vẫn là một đứa con ngoan, mệnh lệnh của mẫu thân là không cãi lại được. Mang acc của mình treo câu cá ở Nhạn Bắc, cậu cam chịu số phận thay quần áo đi theo.

Đội hết thấy xong xuôi trở về, Phương Hân cảm thấy thất vọng mình đều mỗi như. Nhìn con trai phía sau một bộ dáng mệt gần chết tiến vào nhà, bà Phương chế nhạo: “Đều nói trong trăm người thì người vô dụng nhất là thư sinh, Hân Hân con sau khi làm thầy giáo thế nào thể lực kém nhiều như vậy.”

“Là ngài quá có sinh lực.” Mặc dù bị cười nhạo, Phương Hân cũng không thể không thừa nhận lời nói của mẹ mình là đúng, sau khi cậu làm giáo viên xác thật không để mắt đến việc rèn luyện thể dục, điều này dẫn đến hậu quả hiện tại chính là bộ dáng nhô nhả yếu ớt của mình. Cậu cao 178cm, nhưng trọng lượng thật sự vô cùng nhẹ, nhìn trong gương thân thể trắng nõn, Phương Hân có chút nhụt chí, tuy rằng sau khi mặc quần áo thoát nhìn vóc dáng không tệ, nhưng cái bụng phẳng lì, một khối cơ cũng không thấy, làm đàn ông, mình quá thất bại đi. Nghĩ nghĩ, suy nghĩ của cậu lại ra xa, nhìn thân hình Giang Thiên Dự, chắc hẳn dưới lớp quần áo rất phát triển...

Đội nước xong chán nản đi ra, bà Phương đã không còn ở phòng khách, đoán chừng đang làm loạn trong bếp. Phương Hân mở màn hình máy tính lên, dọn dẹp cá câu được trong tay nải, chuẩn bị nhân lúc thời gian còn sớm đi chạy thương tiếp. Bưu kiện phía dưới bên phải nháy nháy nhắc nhở, cậu lười biếng mở lên nhìn, là tin Tiêu tiêu vũ hiết online hệ thống tặng kinh nghiệm, cậu không hứng thú tắt đi, cũng không hứng thú muốn biết cậu nhóc kia đã chạy đi chơi nơi nào, dù sao nó cuối cùng cũng sẽ đến tìm mình.

Trong bang không ít người online, dần dần nội dung tám cũng nhiều lên, Phương Hân câu được câu không cùng bọn họ nói vài lời, thuận tiện xem họ Giang kia đã lên chưa, phát hiện tên màu xám, lại cảm thấy không thú vị, liền thành thành thật thật vui đầu chạy thương. Sau đó không lâu, hệ thống tuôn ra một tin tức bất ngờ.

[Hệ thống] [Tiêu tiêu vũ hiết] tại Tây Hồ khổ chiến [Đoạt bảo mã tặc], không chú ý giẫm phải mã tặc ngã té rớt xuống [Sách kỹ năng Gầm thét], thuận tay đem cất vào trong ngực.

Lập tức trong bang sôi trào, ào ào hướng Tiêu tiêu vũ hiết chúc mừng, trên kênh thể giới cũng có rất nhiều người điên cuồng gào thét “Khiếp, rớt Gầm thét !” “Khốn nạn, ông cũng ở trong đội, tại sao lại không rớt vào bao ông!” “Là tôi thả mã tặc! Bán sách chia hoa hồng!” “...”

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Oa, Tiêu Tiêu được Gầm thét, phát tài rồi !!

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: QAQ, thật hâm mộ, chị nằm mơ cũng muốn có...

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Thứ này rất quý ạ?

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đệ ngốc, mang sách giấu kỹ, đừng để người khác lừa mất.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Dạ, sư phụ sư phụ đang ở a.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Nhóc ngốc, con sao lại chạy đi đánh mã?

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Con đi làm nhiệm vụ a, có người muốn con cùng đánh mã, con liền đánh, sau đó rớt ra cái bao, con liền nhặt lên.

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Số thật tốt...

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Tiêu Tiêu a, đội bán được nhớ chia hoa hồng...

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Chia hoa hồng là gì ạ?

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Lão cuồng lão nhanh xéo đi làm khuếch trương đi! Phần hôm qua còn chưa làm xong, hôm nay đừng nghĩ trốn.

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Đối đãi khác biệt...

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ, có người hỏi con muốn sách.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Hỏi con mua?

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Không phải, người đó hỏi con cho.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Cậu ta thấy con cấp thấp, muốn lừa con đấy, con đừng đưa.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Dạ, biết rồi ạ.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Bây giờ nhiều tên lừa đảo lắm, Tiêu Tiêu phải cẩn thận nha.

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Đúng đó, chị bị lừa qua hai lần rồi.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Đã biết ạ, cảm ơn tỷ tỷ.

Phương Hân nghĩ một chút, vẫn không yên lòng, phát cái mật tán gẫu qua nhắc cậu nhóc, sách này ít nhất có thể bán giá 3500YB hoặc 3300J, dù sao đi nữa cũng đừng bán nhầm. Trò Giang một ngụm dạ dạ, kết quả đến lúc Phương Hân ăn trưa xong trở lại, vẫn xảy ra chuyện.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Tiêu Tiêu nhóc xem rõ ràng có phải là 3500v.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Hình như không phải, phía sau không có 0.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Nhóc có phải bị gạt rồi không a?

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Nhưng mà em rõ ràng thấy người đó đưa em 3500

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Có chuyện gì vậy?

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Tiêu Tiêu hình như bị lừa.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ, sách của con bán rồi, nhưng mà người kia chỉ đưa con 35v...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Nhóc gốc này con có phải bị lừa rồi không?

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Con không biết, con rõ ràng thấy người đó thả vào 3500v, con mới nhấn xác nhận, thế nhưng vào tay nải liền biến thành 35v...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Gốc, con nhất định bị lừa rồi!

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Choáng, y chang thủ đoạn lừa gạt tở, người đó có phải là acc cấp thấp? Tên gì?

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Em không biết tên người kia.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Người đó có M con không?

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Có ạ, người đó nói muốn mua 3500v

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Thêm vào hảo hữu đi.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Tại sao ạ? Con không cần cùng tên lừa đảo làm bạn!

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Nói con thêm con cứ thêm đi.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Dạ...

[Bang hội] [lão tử chính là cuồng]: Tiêu Tiêu a, bỏ thêm đối phương làm hảo hữu, nhóc có thể ghi lại tên cậu ta, hơn nữa nếu như có thể, còn có khả năng dùng Vụ Ảnh Tầm Trung đó.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Dạ, Vụ Ảnh Tầm Trung là cái gì ạ?

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Đồ đệ con mang tên người kia lại phát qua đây.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Copy là gì ạ?

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: .=|| Con đưa tài khoản cho sư phụ, sư phụ đăng nhập vào xem.

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Dạ, con không nhớ, để con tìm.

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Đúng rồi, dùng thư hoặc là mật tán gẫu phát qua cho sư phụ, đừng nói trên kênh đông người!

[Bang hội] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Dạ

Đợi sau khi Tiêu tiêu đưa tài khoản của nó qua, Phương Hân bảo nó logout, cậu đăng nhập vào. Vừa login, cậu lập tức mở danh sách hảo hữu, trong hảo hữu của Tiêu tiêu ít người đến thăm thương, rất nhanh cậu

liền tìm được cái tên rất phức tạp kia. Nhấn chọn xem tư liệu, đối phương là một acc cấp 30 đồng thời biểu thị đang ở Lạc Dương.

Phương Hân đoán cậu ta đang mở sạp, liền tiếp nhìn xem, sau 10 phút tìm kiếm đã thấy được tên lừa đảo. Mở sạp ra nhìn, quả nhiên trong ô đầu tiên để sách Gầm thét, đề giá 4000J, lại nhìn bên phải đã có không ít người muốn mua nhấn lại, đoán chừng tiếp theo không lâu sách này cũng sẽ bị bán ra.

Phương Hân nghĩ một chút, nhưng không có biện pháp. Kỳ thật cậu không có cách nào khả thi, mình cũng không phải cao thủ máy tính, cũng không như trong tiểu thuyết miêu tả là bạn của hacker, căn bản không có cách nào lấy sách lại. Nhưng cơn tức này nuốt xuống không được, cậu mở thêm acc của mình, giao dịch qua một tí YB, mua vài cái loa, lốc cốc gõ chữ trong khung.

[Loa] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Kiệt Mật',Liên, người này là tên lừa đảo, mua bán mọi người xin cẩn thận!

[Loa] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Kiệt Mậu',Liên, cậu lừa gạt một đứa bé có gì vui chứ? Sách này cho cậu cầm đi mua quan tài đấy !!

[Loa] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Kiệt Mậu',Liên, Kiệt Mật',Liên, Kiệt Mật',Liên, Kiệt Mật',Liên, xin mọi người nhớ kỹ cái tên rác rưởi này!

Thật ra Phương Hân cũng không có ý định đánh ra mấy lời nóng nảy như vậy, mấy cái loa này mặc dù không có bao nhiêu chữ mắng chửi, nhưng trong câu chữ lửa giận vẫn rất rõ ràng. Có thể nguyên nhân bởi vì Giang Tiểu Vũ là đồ đệ của mình, trong game không thể để người ta lừa như vậy, cậu nghĩ thấy thật tức giận, phản ứng cũng giống như lần trước Tiêu tiêu bị nói là nhân yêu bị người khác mắng chửi.

[Nói thầm] [thùy gia lam nhan] nói với các hạ: Em bị lừa? Lừa em cái gì vậy? Kiệt Mật',Liên kia anh biết là người nào.

[Nói thầm] các hạ nói với [thùy gia lam nhan]: Là ai?

[Nói thầm] [thùy gia lam nhan] nói với các hạ: Em có phải bị tên đó lừa lấy Gầm thét không, anh có thấy em giết mã tắc được.

Phương Hân đối với Thùy gia lam nhan không có chút thiện cảm nào, cho nên cũng không muốn nhiều lời với cậu ta.

[Nói thầm] các hạ nói với [thùy gia lam nhan]: Đúng, cậu có thể nói cho tôi biết người kia là ai không

[Nói thầm] [thùy gia lam nhan] nói với các hạ: Bây giờ em đến chỗ Nguyệt Lão Lạc Dương đi.

[Nói thầm] các hạ nói với [thùy gia lam nhan]: Vì sao phải tới đó?

[Nói thầm] [thùy gia lam nhan] nói với các hạ: Em tới là được.

Mặc dù trong lòng còn có nghi vấn, Phương Hân vẫn tới, vừa xuống tọa kỵ, hệ thống thông báo đối phương tặng cậu hoa hồng, tiếp theo một khung xác nhận kết hôn nhảy ra.

[Nói thầm] [thùy gia lam nhan] nói với các hạ: Em nhấn đồng ý anh sẽ nói cho em biết người kia là ai.

Phương Hân ngoài kinh ngạc ra còn cảm thấy có chút buồn cười, cái tên Thùy gia lam nhan này rốt cuộc muốn hát tuồng gì đây, cậu ta bây giờ đang nói chuyện với đối tượng là “Tiêu tiêu vũ hiết”, một nhân yêu, một người đã bị cậu ta cưỡng chế ly hôn, “thê tử bị vứt bỏ”, cậu ta còn có thể muốn cùng nó kết hôn lại !?

[Nói thầm] các hạ nói với [thùy gia lam nhan]: Cậu làm gì vậy?

[Nói thầm] [thùy gia lam nhan] nói với các hạ: Em cứ nhấn đồng ý đi, hỏi nhiều vậy làm gì?

[Nói thầm] các hạ nói với [thùy gia lam nhan]: Xin lỗi, cậu không nói rõ ràng tôi đi.

[Nói thầm] [thùy gia lam nhan] nói với các hạ: Em không muốn biết người lừa em là ai?

[Nói thầm] các hạ nói với [thùy gia lam nhan]: Chính tôi sẽ tự làm rõ, 88

Phương Hân dứt lời lập tức cưỡi tọa kỵ bay đi, một lát sau, tin của Thùy gia lam nha lại phát tới.

[Nói thầm] [thùy gia lam nhan] nói với các hạ: Tiêu Tiêu anh xin lỗi...

Thùy gia thật ngốc, không lẽ không phát hiện được cách nói đó không thể là bé Tiểu Vũ sao!

31. Chương 31

: Hướng kẻ lừa đảo nã pháo

Thứ hai ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh.

Hôm nay thái dương công công thức dậy thật sớm a, thời tiết rất tốt. Buổi sáng a Thẩm làm cơm chan canh cho mình, ăn thật ngon, mình ăn siêu cấp vui vẻ, hôm nay thật hạnh phúc.

Khi tới trường học, đồ đều Ân Dục kia chạy đến nói với mình, cậu ta lại giúp mình báo thù, hỏi mình nên báo đáp cậu ta thế nào. Cậu báo thù cho tôi khi nào? Tại sao tôi không biết? Mình hỏi cậu ta như vậy, không ngờ cậu ta véo mặt mình, nói giúp mình giết tên lừa đảo trong trò chơi nhiều lần. Cũng có phải mình cần cậu ta báo thù đâu, vả lại cậu ta luôn thích giết người, mình mới không cần đi cùng người như vậy nhé.

Lời phê giáo viên:

Vậy sao...

=====

Nhìn lời xin lỗi của Thùy gia lam nhan, Phương Hân nhất thời không biết nên đáp lại thế nào. Cậu không phải Tiêu tiêu vũ hiết, không có tư cách quyết định có nhận lời xin lỗi này hay không, nên cậu im lặng, xem xem đối phương rốt cuộc là muốn làm gì.

[Nói thầm] [thùy gia lam nhan] nói với các hạ: Kỳ thật anh luôn muốn giải thích với em, thế nhưng mỗi lần anh M em em đều không trả lời.

[Nói thầm] [thùy gia lam nhan] nói với các hạ: Hôm nay thấy em hô loa, anh nghĩ không chừng có thể giúp em. Thật ra, vừa rồi ở Nguyệt Lão bên kia là anh thật lòng.

Không phải chứ? Không phải chứ! Nội tâm Phương Hân, Lam nhan huynh, huynh nói mấy câu này là gì đây, tỏ tình sao!? Huynh nên biết hiện tại đang nói chuyện với đối tượng là một bé trai a, hơn nữa quan trọng nhất nó mới 10 tuổi, còn chưa được tính là thiếu niên, huynh muốn giết hại đóa hoa quốc gia sao!! Đối phương hiển nhiên không biết trong lòng cậu hiện đang suy nghĩ gì, một mình nói không ngừng.

[Nói thầm] [thùy gia lam nhan] nói với các hạ: Trước đây anh không đúng, sau đó anh cũng nghĩ lại, em từ đầu cũng đã nói em là nam, là tự anh quá ngu ngốc, cho rằng em cố ý mượn cớ, kiên quyết muốn kết hôn với em. Kết quả sau này thật sự xác định em là nam, anh rất tức giận, nên

[Nói thầm] [thùy gia lam nhan] nói với các hạ: Hại em bị những người khác nói thành như vậy, thật xin lỗi. Em có thể tha thứ cho anh không?

Nhìn thấy cái này, Phương Hân có chút nhịn không được, vốn nghĩ không lên tiếng, nhưng tại giờ phút này cậu vô cùng muốn xác nhận một chuyện.

[Nói thầm] các hạ nói với [thùy gia lam nhan]: Vì sao bây giờ cậu mới nói với tôi những lời này?

[Nói thầm] [thùy gia lam nhan] nói với các hạ: Thật ra sau khi ly hôn, anh luôn không vui, bây giờ nghĩ lại, trước kia thời gian cùng em rất vui vẻ, anh hy vọng có được một lần nữa.

Ngón tay giờ giữa không trung, Phương Hân không biết có nên đáp lại không, cậu suy nghĩ một hồi, kìm nén đánh ra mấy chữ.

[Nói thầm] các hạ nói với [thùy gia lam nhan]: Tôi là nam.

[Nói thầm] [thùy gia lam nhan] nói với các hạ: Anh biết.

Điềm tĩnh như cậu thấy lời này cũng không nhịn được muốn trợn trắng mắt, tại sao trong khoảng thời gian này, cậu lại hai lần gặp được lời thoại như vậy, chẳng lẽ thế giới thật sự đại đồng sao...

[Nói thầm] các hạ nói với [thùy gia lam nhan]: Trước nói cho tôi biết tên lừa đảo kia là ai.

[Nói thầm] [thùy gia lam nhan] nói với các hạ: Hình như gọi là secret, người của Thần Chi Linh Vực.

[Nói thầm] các hạ nói với [thùy gia lam nhan]: Cậu chắc chứ?

[Nói thầm] [thùy gia lam nhan] nói với các hạ: Gần như thế, anh thấy rất nhiều lần tên đó đứng cùng acc kia.

Phương Hân nhú mày, căn cứ này có điểm không hợp lý, nhưng có còn hơn không, lát nữa cùng Giang Thiên bàn bạc, nói cho cùng trẻ con bị người ức hiếp, người lớn nhất định phải ra tay. Còn có, kia lại là người của Thần Chi Linh Vực, tuy rằng lừa đảo trong game nhiều, người bị lừa cũng không biết bao nhiêu mà đếm, chỉ là ở cái lúc nhạy cảm việc này nói không chừng sẽ dẫn đến tai vạ gì. Nhưng, Giang Thiên là ai a, anh ta chính là bang chủ Sát biến thiên hạ, đám yêu nghiệt dưới tay anh ta còn sợ chưa đủ loạn ấy chứ, càng loạn càng tiện cho bọn họ phóng hỏa giết người.

[Nói thầm] các hạ nói với [thùy gia lam nhan]: Mặc dù có thể có điểm thất lễ, nhưng tôi không phải là Tiêu Tiêu, vậy nên những lời kia cậu tốt nhất chính miệng nói với nó, 88.

Nói xong, không đợi Thùy gia lam nhan đáp lại, cậu liền lui về giao diện đăng nhập, lần nữa lấy thân phận Hồ ly login vào. Mà Thùy gia lam nhan bên đó, đang bị câu nói cuối cùng kia chấn động đến ngẩn ra, ngơ ngác nhìn cái tên xám của Tiêu tiêu vũ huyết, nhất thời trong lòng nảy lên cảm xúc nói không nên lời.

Phương Hân vừa login, phát hiện acc Giang Thiên cũng sáng, cậu bắn qua yêu cầu tổ đội, đợi sau khi đổi phương vào, mang sự việc nói đại khái.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vừa rồi nhóc kia có nói với anh, còn khóc nữa, giờ được dì Thẩm ôm vào trong ngủ trưa.

Buổi sáng trong công ty có việc khẩn cấp, anh tới giải quyết xong trực tiếp về nhà, vừa vào cửa đã bị nhóc con đáng thương kia ôm lấy đùi, vừa khóc vừa nói con bị người lừa. Giang Thiên Dự bế nó lên dỗ một hồi lâu mới uất uất ức ức theo dì Thẩm vào trong đi ngủ.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thùy gia lam nhan nói tên lừa đảo kia là secret của Thần Chi Linh Vực, anh định như thế nào?

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đơn giản, giết tên đó tới không chơi nữa thì thôi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Vậy có quá nóng nảy không, còn chưa biết có phải là cậu ta không mà.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Em có ý tưởng gì không?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thẩm dò một chút đi.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Thẩm dò thế nào.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Trực tiếp M cậu ta đưa ra giá cao nhất mua Gầm thét, xem cậu ta phản ứng gì, nếu thật sự là tên lừa đảo đó, nhất định sẽ động tâm, sau đó chúng ta tiếp tục đi theo cậu ta thì OK.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đi theo tên đó?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Sách Gầm thét kia hiện đang bày ở sạp acc phụ, anh nghĩ xem nếu cậu ta quyết định bán cho anh, sẽ giao dịch với anh thế nào?

Giang Thiên Dự mỉm cười, thật sự là tiểu Hồ ly thông minh, không hổ là người anh nhìn trúng a. Nếu người kia quyết định bán sách, không có chút suy tính gì sẽ trực tiếp dùng acc phụ giao dịch (nói không chừng còn sẽ thi triển mảnh khốe bịp người), vậy bọn họ có thể xác nhận thân phận của tên đó; ngược lại, nếu tên kia đủ cẩn thận, sẽ phải mở thêm acc lấy sách từ acc phụ, sau đó dùng acc chính giao dịch với bọn họ, chỉ cần đi theo tên đó, tất cả đều OK. Tuy rằng biện pháp này vẫn còn có sơ hở, dùng trong hiện thực có lẽ

không phù hợp, nhưng đây là game a, không giống với hiện thực. Với lại, lúc có tiền, tâm lý đề phòng của con người đều sẽ không tự giác hạ thấp, hơn nữa gặp mặt mới là điểm quan trọng.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vậy anh đi M tên đó.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Không được, tôi với anh đều không thể đi, chúng ta và Tiêu tiêu vũ hiết quá thân thiết, tạo acc mới cũng không được, cậu ta thấy cấp thấp nhất định sẽ cho rằng là kẻ lừa đảo.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Anh log acc khác là được mà.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Phải 80+

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: 92 được không ??

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: $= = \log$ đi.

Chưa tới một giây, acc khác của Giang Thiên Mộ Vũ liền thêm vào đội ngũ, là một Thiếu Lâm tên ‘nước sôi’, Phương Hân kiểm tra tư liệu, thế nào lại là ngọc 5555, vì vậy cậu lại ghen ăn tức ở...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Nhìn anh, tôi lại nhớ đến câu nói kia.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: ?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Kẻ có tiền chết tiệt...

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: ...

Sự việc tiến triển rất thuận lợi, nhìn thấy Nước sôi cũng chính là Giang Thiên ra giá, đối phương rất thoải mái mà đồng ý, lập tức kêu Giang Thiên đến tọa độ nào đó ở Lạc Dương kiểm tra lại hàng rồi giao dịch. Khi tới nơi, Kiệt Mậu ‘Liên’ đứng lên phát qua một cái giao dịch, đợi cửa sổ bắn ra, Giang Thiên nhanh chóng chụp hình.

[Đội ngũ] [nước sôi]: Quả nhiên là tên đó.

Nhìn thấy đối phương thả sách lên ô giao dịch, Giang Thiên cười lạnh thả vào 3800v, tiếp theo lập tức đổi thành 38, tiếp đó khung giao dịch liền được khóa, tên lừa đảo này thật tinh mắt vô cùng.

[Nói thầm] [Kiệt Mậu ‘Liên’] nói với các hạ: Khốn nạn, lừa đảo cú cho tao !!

[Nói thầm] các hạ nói với [secret]: Cậu mới khốn nạn tên lừa sách, chờ đến khi bị giết không dám ra khỏi thành đi!

[Nói thầm] [secret] nói với các hạ: Chỉ dựa vào mày?

[Nói thầm] các hạ nói với [secret]: Chờ xem.

Nói xong, thoát acc Nước sôi, Giang Thiên Dự lập tức liền hạ lệnh truy sát trong toàn bang.

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Mọi người gần đây có thấy ngựa tay không?

[Bang hội] [thiên biên nhất chi hoa]: Có a, không chỉ có tay phía dưới em cũng...

[Bang hội] [T ‘Lan đật na]: thét-ing... A Hoa cảm miệng !!

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Có muốn giết người?

[Bang hội] [vô vũ mộc mục hương]: Giết ai?

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: secret Thần Chi Linh Vực.

[Bang hội] [thiên biên nhất chi hoa]: Hở, Thần Chi Linh Vực à, nghe nói bang bọn họ trâu bò rất nhiều.

[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: Báo cáo lão đại, em ngựa tay ạ!

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Chỉ cần tên đó ở dã ngoại liền giết, mở Vụ Ảnh, anh trả.

[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: Thằng đó chọc anh?

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ủ, tên đó lừa Tiêu tiêu vũ hiết.

[Bang hội] [nhã trong ưu nhã]: A, Tiêu Tiêu à...

[Bang hội] [thùy gia lam nhan]: Lão đại, anh sao quan tâm cậu ta vậy?

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Con anh, có thể không quan tâm sao

Lời này vừa nói ra, không thể nghi ngờ là một hòn đá ném xuống dòng nước lặng, lật đổ một đám người. Một mảnh im lặng quỵ dị qua đi, tiếp theo tiếng gào rú kích động của bang chúng, xem ra mọi người đều bị chấn động không nhẹ, trong đó kinh sợ nhất không ai vượt qua Thùy gia lam nhan. Con trai!? Đây là cái khái niệm gì? Cậu vợ vàng cúi đầu tính tính, lão đại hình như là ba mươi mấy, vậy con của anh ấy cũng mười mấy tuổi, có trưởng thành hay chưa vẫn là một vấn đề...

[Bang hội] [thùy gia lam nhan]: Lão đại con của anh, năm nay mấy tuổi?

[Bang hội] [Giang Thiên Mộ Vũ]: 10 tuổi, vừa lên tiểu học năm ba.

10 tuổi!? Thùy gia lam nhan choáng váng, đây đã không phải là vấn đề vị thành niên, cậu dường như thoáng cái nhảy vọt đến hàng ngũ luyện đồng [luyện đồng = yêu trẻ em <13t, tở=" chết=" cười=")], "đêm=" nay=" cậu=" còn=" nói=" với=" đứa=" bé=" kia=" những=" lời=" đó...=" lúc=" này=" cậu=" không=" biết=" có=" nên=" vui=" mừng=" vừa=" rồi=" log=" tiêu=" tiêu=" vũ=" hiết=" không=" phải=" bản=" thân=" tiêu=" tiêu=" hay=" không,=" nhưng=" có=" vẽ=" như=" không=" phải=" bản=" thân=" cũng=" không=" có=" kết=" quả=" tốt=" hơn,=" nếu=" như=" trong=" game=" có=" thể=" làm=" động=" tác=" khác,=" nói=" vậy=" hình=" ảnh=" lam=" nhan=" hiện=" tại=" chính=" là=" ——=" hắc=" tuyền=" ngòi=" xổm=" trong=" góc=" cộng=" với=" mấy=" đốm=" ma=" trôi=" tăng=" thêm=" bầu=" không=" khí.= " mặc=" dù=" trong=" lòng=" cậu=" xoay=" chuyển=" vô=" cùng=" phong=" phú=" vô=" cùng=" bối=" rối,=" nhưng=" ba=" cậu=" bạn=" nhỏ=" kia=" không=" cảm=" giác=" được,=" giang=" thiên=" dự=" cười=" hí=" mắt=" làm=" một=" câu=" tổng=" kết.= " [bang=" hội]= " [giang=" thiên=" mộ=" vũ]:=" cứ=" vậy=" đi,=" chúc=" mọi=" người=" giết=" người=" vui=" vẽ.= " lúc=" này=" mỹ=" nhân=" cốc=" cũng=" đã=" rõ=" chuyện=" tiêu=" tiêu=" bị=" lừa,=" phương=" hân=" không=" ngờ=" bang=" mình=" và=" thần=" chi=" linh=" vực=" có=" xung=" đột=" quá=" sớm,=" dù=" sao=" thực=" lực=" không=" phải=" một=" trực=" hoành,=" cho=" nên=" chỉ=" hô=" gọi=" mấy=" người=" cấp=" cao=" không=" bận=" bận=" trong=" bang=" xả=" giận=" thì=" có=" thể,=" xung=" phong=" đã=" có=" đám=" sát=" biến=" thiên=" hạ=" rồi.= " [bang=" hội]= " [ba=" nghìn=" = " sát]:=" có=" người=" ức=" hiếp=" giang=" dân=" độn?= " là=" ai?= " [bang=" hội]= " [cà=" phê=" °=" ướp=" lạnh]:=" secret=" thần=" chi=" linh=" vực,=" lừa=" gạt=" găm=" thét=" tiêu=" tiêu=" đánh=" ra.= " [bang=" hội]= " [cho=" ta=" một=" ánh=" nguyệt=" lượng]:=" tiểu=" tinh=" tinh...=" khụ,=" là=" vậy=" đó.= " [bang=" hội]= " [ba=" nghìn=" = " sát]:=" là=" secret=" à,=" tôi=" sẽ=" giết=" cho=" đến=" khi=" tên=" đó=" rớt=" sạch=" đồ=" mới=" thôi.= " còn=" nữa,=" không=" được=" gọi=" tôi=" như=" vậy!= " [bang=" hội]= " [hồ=" ly=" tu=" thành=" tinh]:=" tiểu=" tinh=" tinh=" cổ=" lên=" nha=" ^ _ ^=" [bang=" hội]= " [ba=" nghìn=" = " sát]:=" ...=" phương=" hân=" thỏa=" mãn=" cười=" tùm=" tùm,=" xem=" ra=" sau=" khi=" biết=" cậu=" là=" thầy=" chủ=" nhiệm,=" thái=" độ=" oắt=" con=" này=" đích=" xác=" đã=" lẽ=" độ=" hơn=" rất=" nhiều,=" nhưng=" vẫn=" kiêu=" ngạo=" như=" trước,=" chắc=" chắn=" cuộc=" sống=" sau=" này=" của=" secret=" vô=" cùng=" không=" dễ=" chịu...=" hôm=" nay=" kênh=" bang=" hội=" thần=" chi=" linh=" vực=" hệ=" thống=" thông=" báo=" cực=" kỳ=" bận=" rộn,=" liên=" tiếp=" đều=" là=" tin=" secret=" bỏ=" mạng.= " một=" lần=" có=" thể=" coi=" như=" không=" khí,=" hai=" lần=" có=" thể=" coi=" như=" sơ=" suất,=" ba=" lần=" bốn=" lượt=" thê=" này=" không=" có=" cách=" nào=" khiến=" người=" khác=" không=" để=" mắt=" đến.= " secret=" cũng=" rất=" bối=" rối,=" hôm=" nay=" bày=" sập=" buôn=" bán=" mãi=" vẫn=" không=" được,=" thật=" vất=" vả=" mới=" có=" một=" người=" giàu=" có=" trả=" giá=" cao=" mua=" găm=" thét,=" kết=" quả=" là=" một=" tên=" lừa=" gạt,=" giờ=" tới=" giết=" mã=" tặc=" thay=" đổi=" tâm=" tình,=" nhưng=" liên=" tiếp=" bị=" người=" giết=" chết,=" chẳng=" lẽ=" hôm=" nay=" cậu=" số=" con=" rệp?= " cũng=" không=" biết="

có=" phải=" rp=" cậu=" thật=" sự=" quá=" kém=" không,=" đúng=" lúc=" mấy=" cấp=" lãnh=" đạo=" trong=" thần=" chi=" lĩnh=" vực=" đều=" không=" online,=" khiến=" cho=" secret=" 'được=" coi=" trọng=" trốn=" mất=" mặt,=" quan=" hệ=" của=" cậu=" trong=" bang=" cũng=" không=" tốt,=" những=" người=" khác=" đối=" với=" chuyện=" cậu=" bị=" giết=" hời=" hợt=" quan=" tâm=" vài=" câu,=" tiếp=" theo=" liền=" mất=" tích,=" những=" người=" giết=" cậu=" đều=" cùng=" một=" bang,=" cứ=" như=" đã=" hện=" trước,=" bắt=" kẻ=" cậu=" ở=" đâu,=" đều=" biết=" mà=" lao=" ra,=" khiến=" cậu=" giờ=" chỉ=" có=" thể=" ngồi=" trong=" thành,=" tuy=" rằng=" bị=" giết=" bị=" thăm=" vô=" cùng,=" nhưng=" cậu=" còn=" có=" một=" loại=" vũ=" khí=" cuối=" cùng,=" đó=" chính=" là=" ——=" loa=" nhỏ,=" nhìn=" thấy=" loa=" mang=" theo=" từ=" ngữ=" sĩ=" nhục=" của=" secret,=" phương=" hân=" cười,=" con=" chó=" nóng=" nảy=" có=" thể=" nhảy=" tường,=" kẻ=" lừa=" đảo=" này=" nóng=" nảy=" chỉ=" có=" thể=" múa=" mép=" khua=" môi,=" thật=" sự=" là=" càng=" sống=" càng=" đi=" lùi=">

32. Chương 32

: The Date

Thứ ba ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh.

Hôm nay thật vui a, ba nói vì mình thi giữa kỳ rất tốt, nên mua cho mình một bộ Transformers, có thể biến thành xe hơi nha! Mình thích nhất là chiếc màu vàng !!

Buổi tối lúc chơi trò chơi, sư phụ mua cho mình một con Tê Ngưu! Hai người có thể cùng cười, mình cười nó chạy khắp nơi một vòng, thiệt nhiều người nhìn mình, ha ha! Sau đó chạy đến một nơi xa lạ, nhưng ở đây thật đẹp, đang có tuyết rơi á, tuyết còn là màu hồng phấn !! Mình đi dạo một hồi, sau đó thì chết...

Lam nhan ca ca hôm nay lại gọi mình, nhưng mình không thèm để ý đến anh ta, anh ta là người xấu, cũng là đồ đểu như Ân Dự.

=====

Chủ nhật, Phương Hân bắt ngủ dậy thật sớm, sau khi rửa mặt xong, chọn áo T-shirt màu trắng chui vào, phía dưới thì mặc quần jeans xanh đậm, nghĩ nghĩ, nên khoác thêm cái áo, thời tiết đã tháng tư nhưng vẫn tương đối lạnh.

Quan sát mình trước gương một phen, Phương Hân không nén nổi có chút thất bại, cuối tuần tốt lành, tại sao mình phải dậy sớm như thế a! Không đâu lãng phí cơ hội ngủ !! Muốn trách thì trách mình tối qua sơ suất đồng ý cái hện của người nào đó, không đúng, cũng không tính là hện gì, chỉ nâng cấp cấu hình máy tính một chút mà thôi...

Tối hôm qua Giang Thiên Mộ Vũ sau khi cậu logout đột nhiên gọi điện thoại tới, hỏi cậu chủ nhật có rảnh hay không, nếu rảnh thì cùng đi nâng cấp máy tính, giảm bớt đau khổ chơi game sau này. Giọng đàn ông ở điện thoại đầu kia rất có từ tính, mới đầu Phương Hân còn không nghe được là ai, nói ba câu mới nhận ra, sau đó thần không hay quỷ không biết mà đồng ý.

Đang lúc cậu ngẩn người, cửa phòng tắm mở ra, bà Phương mặc quần áo thể thao đầu đầy mồ hôi đi vào, một bên mở nước rửa mặt, một bên ngó ngó cậu con trai ăn mặc chỉnh tề: “Hân Hân, hôm nay sao dậy sớm vậy, muốn ra ngoài à?”

“Dạ.” Phương Hân ra khỏi phòng tắm, nhìn nhìn xem mình có quên gì hay không.

“Đi hện hò với bạn gái?” Bà Phương cùng đi ra theo, trên cổ vắt cái khăn lông vừa lau vừa nhiều chuyện.

“Không, với bạn trai.” Phương Hân xóc đệm sofa lên, tìm chìa khóa khắp nơi, hoàn toàn không chú ý tới mình nói sai, “Mẹ, mẹ quên chìa khóa của con ở đâu rồi?”

“Ấy ấy ấy !?” Bà Phương kinh hãi, trực tiếp xem nhẹ câu hỏi phía sau, “Hân Hân con con con...”

“Mẹ, mẹ suy nghĩ nhiều quá đó, bạn con dẫn con đi sửa máy tính thôi.” Cuối cùng từ dưới sofa bắt được chìa khóa, Phương Hân bắt đầu đi cắt ngang suy đoán của mẹ cậu.

“Ách, ra là vậy...” Bà Phương ngây ngốc nhìn cậu con trai chuẩn bị xuất phát, có phần không phản ứng kịp, ban nãy thật sự đã làm bà giật mình.

Lúc này, chuông điện thoại di động vang lên, Phương Hân nhắc máy: “A lô, ừ... cầm mainboard theo sao... hửm, được đây... chờ tôi chút, tôi lập tức xuống ngay... ừ, lát gặp.” Cúp điện thoại, mắt nhìn mẹ còn đang ngẩn người: “Đúng rồi, mẹ, cơm trưa con không về ăn đâu, không cần nấu phần con.”

“Ồ...” Bà Phương nhìn con trai rời đi, sau đó bà vội vàng chạy đến ban công nhìn xuống, chỉ thấy dưới lầu một chiếc xe đang đậu, vừa nhìn liền biết là loại rất cao cấp, tiếp theo con trai bà ngồi vào, chiếc xe kia sau khi khởi động chưa đến một giây liền lái đi mất bóng, bạn của con trai rất có tiền a...

Giang Thiên Dự ngựa quen đường cũ mà lái xe lên đường chính, nghiêng đầu quan sát người bên cạnh: “Hôm nay sao không đeo kính?” Mắt cái kính gọng đen che đi, khuôn mặt tuần tú của Phương Hân lộ ra rõ ràng, một đôi mắt hơi nhếch lên, lông mi rất dài, khi chớp mắt giống như bàn chải nhỏ quét a quét, khiến tâm Giang Thiên Dự ngứa ngáy.

“Bình thường tôi đọc sách chăm bài mới đeo.” Lúc này Phương Hân rất tự giác tự mình cài dây an toàn.

“Vậy sao hôm hội phụ huynh cậu lại đeo?” Giang Thiên Dự thật tùy ý hỏi, tình mắt phát hiện người bên cạnh hơi sưng người.

“Ách, ngày đó chăm bài xong quên tháo xuống...” Phương Hân âm thầm lau mồ hôi, đồng thời có chút nghi hoặc, cái người bên cạnh này, thật sự là Giang Thiên Mộ Vũ luôn vây quanh mình trong game, có chút ngốc ngốc đó ư? Tại sao trong hiện thực, trên người anh ta lại phảng phất loại cảm giác có thể gọi là ‘ranh mãnh’...

Trong mắt Giang Thiên Dự hiện lên một tia nghiền ngẫm, khóe miệng rất tự nhiên nhếch lên: “Em không đeo kính nhìn rất được.”

“Cám ơn.” Thấy Giang Thiên Dự không tiếp tục hỏi chuyện mắt kính, Phương Hân rất bình thản tiếp nhận lời khen của đối phương, không mấy may cảm giác được ý tứ mập mờ trong câu nói này.

Buổi sáng chủ nhật giao thông trái lại không trì trệ, không bao lâu bọn họ đã tới Thành phố Số, đây là Thành phố Số lớn nhất nơi này, giữ độc quyền các sản phẩm điện tử kỹ thuật số, bình thường người rạp máy mua loa đều sẽ đến đây, mà ngày hôm nay mục tiêu của hai người bọn họ chính là —— thanh RAM.

“Thật ra mấy cái như mainboard, driver của máy em không cần đổi, gắn thêm thanh RAM là đủ cho em chơi Thiên Long.” Giang Thiên Dự một bên giải thích với Phương Hân, một bên nhìn lướt qua những cửa hàng xung quanh.

“Vậy gắn thêm cái bao nhiêu thì được?” Mặc dù là một sinh viên xuất sắc, nhưng thầy giáo Phương xuất thân từ ban xã hội cũng thật sự như tên mù máy tính. Bình thường cài đặt phần mềm, viết word, chơi game thì khỏi phải nói, chỉ khi gặp vấn đề liên quan đến phần cứng, cậu liền như trái cà đông lạnh —— héo khô.

“Nên thêm một cái 1G a, dù sao cũng không mắc.” Kết luận một câu, Giang Thiên Dự dẫn Phương Hân vào một cửa hàng, bắt đầu chọn. Qua một lúc, cuối cùng đã chọn được, chủ tiệm ra giá 258 RMB [= nhân dân tệ]. Nghe thấy giá, ông chủ Giang mày cũng không nhú liền chuẩn bị trả tiền, mà Phương Hân thì lại đảo cặp mắt tinh tường, nhìn chằm chằm vào chủ tiệm mở miệng nói: “Ông chủ, lúc này giá RAM mắc vậy sao?”

“Tôi nói đều là giá thật, không tin cậu qua tiệm khác mà xem, bọn họ hét còn cao hơn tôi đây.” Chủ tiệm nghe thấy giá tiền của mình bị nghi ngờ, vội vàng nâng cao âm lượng để bày tỏ trong sạch.

“Hiện tại giá RAM thay đổi mỗi ngày, hôm trước tôi còn đọc trên báo thấy nhãn hiệu RAM này đã rút xuống 200.” Thầy giáo Phương vẫn như cũ không nhanh không chậm nói, trong mắt ánh lên tinh quang.

“Làm sao mà rẻ như vậy, tôi nhập hàng còn không có giá đó!” Chủ tiệm một bộ biểu tình ‘đâu có thể được’, tiếp theo liền đổi giọng, “Nếu không như vậy đi, 240, cậu muốn thì lấy, không bớt nữa a.”

“200.” Nếu trên mũi Phương Hân đeo mắt kính, lúc này nhất định sẽ lóe lên ánh sáng. Giang Thiên Dự ung dung tự tại tựa ở ngăn tủ bên cạnh nhìn cậu khai triển, khoe miệng mang theo nụ cười nhạt.

“230 !! Không thấp hơn được nữa !!” Chủ tiệm đấu tranh mạnh mẽ.

“200~” Con cáo họ Phương mỉm cười.

“2, 220 !! Không cần thì thôi !!” Chủ tiệm đập bàn.

“Ông chắc chứ?” Con cáo họ Phương tiếp tục mỉm cười.

“Là 220!” Chủ tiệm tử thủ.

“Thôi vậy, chúng ta đi thôi.” Con cáo họ Phương kéo Giang Thiên Dự đang xem kịch làm như muốn đi khỏi.

“Đợi đã !! Rồi, rồi, 200 cho cậu !! Chàng trai cậu trả giá lợi hại quá...” Chủ tiệm hô lên lúc hai người chuẩn bị rời đi, phun máu đưa món đồ 200 bán cho Phương Hân.

Mắt nhìn thanh RAM trong tay Phương Hân, Giang Thiên Dự cười mở miệng: “Bà xã, em thật sự rất lợi hại~”

“Thường thôi thường thôi.” Theo phản xạ mà bật ra câu này, Phương Hân lập tức giật mình, bây giờ hai người bọn họ đang trong hiện thực, đây không phải thành Tô Châu ở Thiên Long Bát Bộ, bọn họ cũng không phải Hồ ly tu thành tinh và Giang Thiên Mộ Vũ... Đuổi kịp suy nghĩ, cậu có chút lúng túng liếc mắt bốn phía.

“Vi phu tâm phục khẩu phục.” Ai ngờ, Giang Thiên Dự bên cạnh làm như không có việc gì cười hì hì trả lại một câu, trên ót Phương Hân hắc tuyến ‘Vụt ——’ rơi xuống, cái con người này quả nhiên vẫn là tên Giang Thiên Mộ Vũ trong game a, trước kia mình đối với anh ta bình luận hai chữ ‘ranh mãnh’ tất cả thu hồi lại.

“Ít chiếm tiện nghi tôi đi.” Khẽ trừng mắt nhìn người nào đó còn đang cười, Phương Hân đi xuống lầu trước, hoàn toàn không thấy được vẻ mặt gian xảo của người nọ ở phía sau.

Rất nhanh đã đến buổi trưa, Phương Hân muốn mời Giang Thiên Dự ăn cơm, vì thế để anh ta chọn nhà hàng, kết quả...

“Sao? Nhà hàng này...” Phương Hân nhìn tòa nhà quen thuộc trước mắt, có chút , đây không phải là nhà hàng lần trước cậu tới xem mắt sao...

“Sao thế?” Đậu xe xong, Giang Thiên Dự đi tới, nhìn vẻ mặt của Phương Hân, hỏi.

“Không, không có gì.” Sắp xếp lại tâm tình, Phương Hân đẩy cửa đi vào, chọn chỗ xong, cậu lại , chỗ này không phải là nơi ngày đó xem mắt cậu ngồi sao... Ngắc đầu nhìn người nào đó ngồi phía đối diện, trong lòng cậu im lặng, đây là cố ý a? Là cố ý a!

Sau khi gọi món ăn, Phương Hân mở miệng: “Ách...”

“Sao?” Giang Thiên Dự cười khách khách nhìn về phía cậu.

“...” Phương Hân không lên tiếng, cậu phải nói cái gì, cậu nên nói gì đây, hỏi anh ta ngày đó có phải đã tới nhà hàng này? Hay là hỏi người phụ nữ đi cùng anh ta ngày đó là ai?

“Đúng rồi, lại nói tiếp, anh nhớ lần trước hình như ở nhà hàng này đã từng thấy em.” Không chờ Phương Hân lên tiếng, Giang Thiên Dự rất đúng lúc giúp cậu mở lời.

“Hả?” Phương Hân ngắc đầu nhìn thẳng, trong lòng kinh ngạc, chẳng lẽ ngày đó anh ta nhận ra mình?

“Lúc đó thấy em đang cùng một cô gái ăn cơm...” Lời nói như gió thổi qua, Giang Thiên Dự cười, “Hình như cũng ngồi ở chỗ này...”

“...” Trong lòng Phương Hân âm thầm toát mồ hôi, trí nhớ người này không phải quá tốt đi, tất nhiên biểu hiện ra ngoài của cậu vẫn một bộ điềm tĩnh, “Hình như có việc như vậy.”

“Người yêu sao?” Nhắc ly nước lên, Giang Thiên Dự tùy tiện hớp một ngụm, làm bộ lơ đãng hỏi ra cái gai trong lòng.

“Không phải.” Lời vừa ra khỏi miệng, Phương Hân có chút hối hận, làm gì mà gấp gáp phủ nhận như vậy, “Người xem mắt thôi.” Mặc dù có chút hối hận mình nhanh miệng, nhưng cậu cũng không cảm thấy đàn ông tuần tú như cậu, cần thông qua xem mắt tìm người yêu có gì không tốt. Ở một phương diện khác mà nói, thầy giáo Phương vẫn tương đối chậm chạp.

Xem mắt? Nghe hai chữ này, con người Giang Thiên Dự hơi co lại, tuy rằng biết tiểu Hồ ly chưa có người yêu là chuyện tốt, nhưng cậu ấy lại có thể đi xem mắt? Vậy không phải là vội vã muốn tìm vợ sao...

“Không nghĩ tới thầy Phương cũng sẽ chạy theo trào lưu đi xem mắt.” Có phần trêu tức mà mở miệng, ngay chính cả anh cũng chưa phát giác trong giọng nói của mình mang theo vị dấm chua.

“Ha ha...” Thầy giáo Phương tuy chậm chạp, nhưng mà bị mẹ bắt đi xem mắt lời này đánh chết cậu cũng không nói ra, huống hồ cậu và Giang Thiên Dự trong hiện thực không tính là thân thiết, sự thật này vẫn nên bỏ trong bụng tiêu hóa đi.

Thấy đối phương không giải thích, bình dấm chua mang họ Giang đổ ra, mặc dù rất muốn hung hăng nói với cậu ấy rằng, em là của anh, không cho phép tìm người khác! Nhưng đoán chừng làm như vậy hậu quả nhất định là dọa người kia chạy mất, sau đó tâm nguyện ôm được người đẹp của anh liền chỉ có thể tan vỡ...

“Đáng tiếc, con gái người ta không coi trọng tôi, ha ha.” Tinh mắt ngó thấy sắc mặt người ngồi đối diện có chút không tốt, tuy rằng không rõ anh ta đang giận cái gì, nhưng Phương Hân cảm thấy không nói gì đó để cải thiện bầu không khí thì không được. Kết quả cậu không mở miệng còn tốt, vừa mở miệng liền vạch trần hết nội tình ra.

Ai ngờ, chỉ với một câu nói như vậy, đã khiến tâm tình Giang Thiên Dự trong nháy mắt phục hồi, thậm chí nở ra mấy bông hoa xinh đẹp, anh cười nói: “Thật không, đây chính là tổn thất của cô ấy a.”

Phương Hân có chút kinh ngạc nhìn anh ta một cái, nghĩ thầm, tâm tình của đồng chí Giang này cũng quá quái đản đi, một hồi trời quang mây tạnh một hồi mưa rền gió dữ, quả thật so với phụ nữ còn biến hóa khôn lường hơn.

Mà lúc này đồng chí Giang ‘so với phụ nữ còn biến hóa khôn lường hơn’ đang cười híp mắt thầm nghĩ, không có tình địch, không có chướng ngại vật, xem ra nguyện vọng ôm được tiểu Hồ ly về ở trong tầm tay.

Đáy lòng tính toán xong hai người nhìn nhau cười, sau đó, đều tự hưởng thụ phần cơm của mình.

Buổi chiều, Phương Hân dẫn Giang Thiên Dự về nhà chơi. Xin mọi người trước tiên không nên hiểu lầm, thầy giáo Phương tuyệt đối không thể nào dẫn đồng chí Giang về nhà gặp mẹ vợ, cậu chẳng qua là nhờ Giang Thiên Dự giúp lắp thanh RAM vào máy tính mà thôi. Tuy rằng hành vi của cậu thật đơn thuần, nhưng với chủ ý không đơn thuần trong lòng người khác, đây là một sự kiện quá đẹp quá tuyệt a.

Nhắc đến vừa khéo, bà Phương lại không ở nhà. Nói cách khác, một buổi chiều chủ nhật tươi đẹp như vậy, tại trong một không gian khép kín, chỉ có hai người bọn họ, nếu như không phát sinh cái gì thật đúng là có lỗi với ông trời.

Đáng tiếc, tuy rằng một người trong lòng có quỷ [có ý xấu], nhưng người kia lại không có tạp niệm, cái dục vọng quấy rối người lúc này của Giang Thiên Dự, đối mặt với Phương Hân không chút phòng bị đem anh làm bạn tốt, có phần không hạ thủ được... Vì vậy, tình cảnh bây giờ là thế này: Giang Thiên Dự ngồi xổm trên nền nhà quấy rối CPU, mà Phương Hân thì ở một bên quan sát.

Lắp xong thanh RAM, khởi động máy, Phương Hân cầm con chuột xúc động kết luận, xác thật so với trước kia mượt hơn nhiều. Sau đó mở Thiên Long Bát Bộ, đăng nhập vào chạy tới chạy lui vài vòng, quả nhiên không hề lag.

“Em thử mở hai acc xem có lag không.” Giang Thiên Dự đứng sau nhắc cậu.

Phương Hân làm theo mở một acc nữa, sau khi phát hiện không lag thanh âm mang theo chút hài lòng: “Log hai acc cũng không lag, hôm nay thật sự cảm ơn anh, Giang Thiên.”

“Ha ha, tính cảm ơn anh thế nào đây?” Giang Thiên Dự nhân cơ hội ra yêu cầu.

“Mời anh ăn cơm tối thế nào, tôi tự mình xuống bếp.” Phương Hân suy nghĩ một chút, mở miệng nói, mặc dù tay nghề của cậu so ra thua kém đầu bếp nhà hàng, nhưng vẫn có thể xài tạm được.

“Được, vậy anh phải cố gắng ném thử tay nghề của em.” Không nghĩ tới đối phương tặng một bao đại lễ như vậy cho mình, anh hiển nhiên không chút khách khí nhận lấy.

“Giờ còn sớm, anh có muốn chơi game chút không?” Phương Hân nhìn đồng hồ, đứng dậy mang laptop của mình đưa cho anh, “Tuy cấu hình thấp hơn máy bàn, nhưng mở một acc sẽ không quá lag.”

“Không sao, có điều, đây là lần đầu tiên chúng ta ở cùng chỗ log game như vậy.” Giang Thiên Dự đỡ lấy laptop, cắm dây khởi động máy đăng nhập game, “Cảm giác rất mới lạ.”

“Ha ha.” Phương Hân cười với anh. Thật ra cậu cũng là lần đầu tiên cùng người khác một chỗ chơi game a, tuy rằng đối phương còn chưa thể gọi là người quen, nhưng trong lòng cậu lại không có một chút bài xích nào, ngược lại cảm thấy rất kỳ lạ hơn nữa còn có chút vui. Loại tâm tình này có phần lạ lẫm, nhưng cậu thật sự không chán ghét.

33. Chương 33

: Lại đánh nhau

Thứ tư ngày x tháng x. Thời tiết: u ám.

Hôm nay ở cổng trường mình nhìn thấy tỷ tỷ của đồ đểu Ân Dự, là một đại tỷ tỷ rất xinh đẹp, mái tóc thật dài, sau này mình cũng phải kiếm người con gái như vậy làm vợ! Baba nói, con trai sau khi lớn lên đều phải cưới vợ, mình muốn mau lớn lên, có thể tìm một người vợ xinh đẹp như đại tỷ tỷ vậy.

Hôm qua lúc chơi trò chơi, Lam nhan ca ca nói chuyện với mình, mình vốn không muốn để ý đến anh ta, nhưng anh ta nói có thể giúp mình đánh đồ đểu Ân Dự, còn mang mình đi luyện cấp, không để ý đến anh ta hình như không tốt lắm, mình là đứa trẻ ngoan, cho nên mình vẫn để ý đến anh ta, anh ta lại dẫn mình đi luyện cấp. Khi anh ta đánh thì mình nghĩ tăng máu cho anh ta, nhưng mà mỗi lần mình thêm máu một cái, sẽ có quái đánh mình, mình chết rất nhiều lần, tiền cũng rớt rất nhiều, lần sau không thêm theo anh ta nữa.

Lời phê của giáo viên:

Bây giờ đã bắt đầu nghĩ đến tình yêu hình như là hơi sớm đấy...

=====

Người đang online trong bang hội còn không ít, kênh chat vẫn liên tục hoàn thành trách nhiệm mà cuộn lên, bang chúng hai bang tại kênh đồng minh sôi nổi thảo luận một vấn đề.

[Đồng minh] [thiên biên nhất chi hoa]: Nghe nói secret Thần Chi Linh Vực bị trộm acc.

[Đồng minh] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Thiệt không?

[Đồng minh] [nhã trong ưu nhĩ]: Tổ cũng có nghe qua, hình như là bị trộm lúc chiều.

[Đồng minh] [thu vũ]: Quả báo a!

[Đồng minh] [T ‘ Lan đạt na]: Sao bị trộm nhanh vậy?

[Đồng minh] [thiên biên nhất chi hoa]: Hôm qua acc tên đó cùng acc lừa đảo bị điểm danh, chắc đã gây phần nộ trong dân chúng.

[Đồng minh] [tạp mị]: Chẳng lẽ bị người chơi nào đó hack?

[Đồng minh] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Không phải không có khả năng này...

[Đồng minh] [lão tử chính là cuồng]: Sao cảm thấy cứ như tiểu thuyết ấy...

[Đồng minh] [quỳ xuống gọi nữ vương]: Ài, tôi còn chưa giết đủ mà.

Phương Hân nhìn mọi người thảo luận, không lên tiếng, quay đầu hỏi người bên cạnh: “Anh làm?”

“Không phải, anh vẫn chưa có năng lực lớn như vậy.” Giang Thiên Dự đang xem bản lưu tán gẫu, nghe câu hỏi của Phương Hân, có chút buồn cười, anh mặc dù tốt nghiệp hệ máy tính, nhưng đó cũng là chuyện N năm trước, một đám hacker phong độ như vậy còn chưa tới phiên anh đâu.

“Cái này thật đúng lúc, đồ đệ ngốc hôm qua bị lừa, hôm nay acc tên lừa đảo liền bị trộm.” Phương Hân mỉm cười, “Thật sự khiến người ta không nghĩ không được.”

“Coi như trùng hợp đi, dù sao chúng ta cũng không có tổn thất đúng không?” Giang Thiên Dự cũng cười theo.

“Chính xác.”

Lúc này, trong bang có người phát hiện hai người bọn họ đang onl, mấy tên gia hỏa mưu mô gào lên.

[Đồng minh] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Hồ ly, cậu với Giang lão đại tại sao lại cùng login?

[Đồng minh] [cà phê ° ướp lạnh]: Đúng a đúng a, tớ nghe thấy âm thanh hệ thống thông báo hảo hữu, đừng nghĩ lấp liếm!

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Cái này gọi là phụ xướng phụ tùy

~[Đồng minh] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Lời này tớ thích~!

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Đây...

[Đồng minh] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Hồ ly, cậu không được làm lơ câu hỏi của tớ!

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Không thể trả lời, cậu tự đoán đi.

[Đồng minh] [cà phê ° ướp lạnh]: Để tớ đoán, hai người các cậu... có phải ở cùng một chỗ lên mạng?

Lời này Cà phê vừa nói ra, một đám đồng nghiệp nữ Mỹ nhân cốc phun nhỏ: “Không chứng cứ đừng nói nhảm, Cà phê cậu đừng đoán bậy!” Tuy nhiên cái suy đoán cùng một chỗ online hơi bị tuyệt nha... Mà Phương Hân và Giang Thiên Dự bên này thì lại không thể không bội phục nội tâm phong phú, cặp mắt sắc bén của các đồng nghiệp nữ.

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đoán đúng rồi, cho 10 điểm!

[Đồng minh] [cà phê ° ướp lạnh]: Không phải chứ không phải chứ, thật đoán đúng rồi !?

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Đúng a đúng a, cậu đoán đúng rồi.

[Đồng minh] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Vì cái heo gì giọng điệu hồ ly cậu khiến tớ nghĩ căn bản là lấy lệ thôi...

[Đồng minh] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: = = Thì vốn chính là lấy lệ mà...

[Đồng minh] [thiên biên nhất chi hoa]: Lão đại, có việc nói với anh, tên secret kia hôm nay bị trộm acc.

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ừ, anh thấy rồi.

[Đồng minh] [thiên biên nhất chi hoa]: Còn một chuyện nữa, lão đại Thần Chi Linh Vực hôm nay muốn cùng chúng ta bang chiến, anh không online, bọn em không nhận.

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bang chiến? Có nói vì sao đánh không?

[Đồng minh] [nhã trong ưu nhã]: Hình như nói chúng ta giết secret, không để bang bọn họ vào mắt, nên vì thủ hạ tiểu đệ xả giận gì đó.

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Chuẩn bị tới Trác Lộ đánh à?

[Đồng minh] [thiên biên nhất chi hoa]: Cậu ta nói Trác Lộc không thú vị, đã chiến mới hay.

[Đồng minh] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Có cần bọn tớ hỗ trợ không, dù sao Tiêu Tiêu là người bang bọn tớ, giết tên cặn bã kia cũng có phần.

[Đồng minh] [thiên biên nhất chi hoa]: Lão đại đánh hay không đợi anh nói một câu đấy.

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Đánh thì khẳng định phải đánh, chúng ta và Thần Chi Linh Vực sớm muộn gì cũng phải đánh qua, Mỹ nhân cóc trước đừng động, đối phương chỉ đích danh muốn bang bọn tôi tới, trước hết bọn tôi cùng họ đùa một tí.

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Tôi đi với anh.

[Đồng minh] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ừ.

[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: Mỹ nhân cóc muốn đến thì đến, chơi game không phải muốn vui vẻ sao, Giang Thiên, anh nói với Thần Chi Linh Vực, bảo bọn họ cũng đưa đồng minh đến cùng chơi, tránh phải đến lúc đó nói chúng ta bắt nạt người.

[Đồng minh] [cà phê ° ướp lạnh]: Hồ ly-sama ~ con yêu ngài

~~[Đồng minh] [hồ ly tu thành tinh]: = =

~Hai bang bàn bạc sơ lược, sau đó liền giao Giang Thiên Mộ Vũ liên lạc với đối phương. Phương Hân mở khung hảo hữu, kiểm tra nhóc đồ đệ Tiêu tiêu vũ hiết đang ở đâu, không ngờ đang ở Cổ Mộ tầng 6, còn tổ đội, trong đội có hai người. Cậu gửi qua một mẫu mật tán gẫu, đợi một hồi, mới thấy anh bạn trẻ chậm rì rì trả lời.

[Nói thầm] [Tiêu tiêu vũ hiết] nó với các hạ: Sư phụ, con đang luyện cấp.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: Con cấp mấy đã dám lên Cổ Mộ 6?

[Nói thầm] [Tiêu tiêu vũ hiết] nói với các hạ: Con cấp 50 ạ.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: Ai dẫn con đi?

[Nói thầm] [Tiêu tiêu vũ hiết] nói với các hạ: Lam nhan ca ca.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: ...

Phương Hân toát mồ hôi, khi cậu vừa nhìn thấy anh bạn nhỏ trả lời bốn chữ “Lam nhan ca ca” thì hoàn toàn đầy mồ hôi. Cậu nhớ tới đêm qua Lam nhan nói ra những lời kia. Lam nhan huynh, đối phương là một cậu nhóc 10 tuổi đó, huynh phải kiềm chế, không thể phạm tội a!

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: Con không phải nói chán ghét anh ta sao, sao lại đi cùng nhau?

[Nói thầm] [Tiêu tiêu vũ hiết] nói với các hạ: Tại anh ấy nói có thể giúp con đánh đồ đều Ân Dục kia.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: Bạn Giang à, phải cùng bạn học hòa thuận.

[Nói thầm] [Tiêu tiêu vũ hiết] nói với các hạ: Dạ, thầy Phương.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiêu tiêu vũ hiết]: Được rồi, con chơi đi...

Hình như từ sau hội phụ huynh, thân phận của cậu liền phơi bày càng ngày càng lợi hại, Giang Tiểu Vũ cũng biết cậu là giáo viên chủ nhiệm của nó, sau này khi cậu dạy nó “Ngoan ngoan học tập, ít chơi trò chơi”, lực ảnh hưởng chẳng phải sẽ không còn tí nào sao. Cái này trách ai đây? Quay đầu trừng mắt nhìn tên họ Giang đang vui đầu đánh chữ, Phương Hân lần nữa đem tâm tư thả lại vào game.

Trong game lúc này, Giang Thiên Mộ Vũ cùng Thần Chi Linh Vực đã liên lạc xong, cuối cùng quyết định ở cửa Nhận Nam bang chiến. Tuy rằng hai bang đến từ hai server khác nhau, nhưng ở cái điểm đánh nhau này ăn ý đến bất ngờ. Trác Lộc? Nhảm chán. Kính Hồ? Không thú vị. Lần trước Sát biến thiên hạ đi Trác Lộc bang chiến vẫn là bởi vì nể mặt mũi bang chủ phụ nhân, không thể không đi. Lần này cùng một đại bang thực lực tương đương đánh nhau, khẳng định đao thật thương thật, treo đao tính cái gì, cũng giống như huân CHƯƠNG thôi!

Mang đầy đủ được và thức ăn BB, một đám người thoát cái xâm chiếm của Nhạn Nam, liếc mắt nhìn, đồng nghị một mảnh, quần áo cùng tên hoa hòe lá hoe, hoa mắt choáng váng. Những người khác từ Lạc Dương ra Nhạn Nam bị mặt trận chiến tranh này khiến cho hoảng sợ, có một có acc hô to “Tôi chỉ đi ngang qua lấy xì dầu (*), đừng đánh tôi!” Bàn chân nhún ga chạy như bay.

(*)Lấy xì dầu: ý nói qua đường, không quan tâm đến những gì diễn ra xung quanh.

Khi tiếng kỹ năng của người đầu tiên xuất thủ, bọn họ chính thức đầu võ. Hiệu ứng âm thanh của Phương Hân rất tốt, phút chốc cả gian phòng đều tràn ngập tiếng đánh nhau, tinh thần hiếu chiến của hai tên con trai trong nháy mắt bị khuấy gọi ra.

Mọi người đánh đánh giết giết đến đỏ mắt, bất kể có phải quân địch hay không đều nhắm vào chém không bỏ sót, khiến cho rất nhiều người vô tội qua đường nằm xuống. Lúc mới bắt đầu người bị giết nhầm còn không cam lòng nằm trên mặt đất phải trái mấy câu, nhưng rất nhanh liền phát hiện căn bản không ai đáp lại họ, nhìn xem tên bang hội của đám người kia, xong, vẫn nên ngoan ngoãn đi luân hồi thôi.

Phương Hân cùng Giang Thiên Dự vào một đội, cậu một bên đánh một bên tăng máu, có người đánh cậu liền mở Nhai Như Mộc Kê, không chịu nổi thì bỏ chạy về Lạc Dương hồi đầy máu trở ra tiếp tục đánh. Dẫn đến người trong bang nhao nhao nói cậu rất đáng hận, tại sao lại có thể đùa giỡn con người ta như thế! Giang Thiên Dự trái lại học theo, nhìn động tác của bà xã, anh cũng cùng đánh một lúc thì trốn đến truyền tống trận, lại trở ra Nhạn Nam. Đừng hiểu lầm, Giang Thiên Dự nào có thể chịu không nổi mà chạy về Lạc Dương, anh chẳng qua là cảm thấy hình ảnh sau khi hệ thống thêm trạng thái vô địch rất thích thú, nhìn người khác đánh ra một mảng lớn “MISS”, miễn bàn có bao nhiêu thú vị.

Tuy rằng hai người này thật đáng hận, nhưng những người khác cũng làm thế, nên cũng không có gì công bằng hay không công bằng. Phương Hân đánh nhau xem như điều luyện, nhân vật nữ xinh đẹp lác mông đẩy ra một mảnh lớn đóa hoa hồng phấn, cái này bị Giang Thiên Mộ Vũ trêu đùa gọi là ‘Hoa quyền’, đương nhiên uy lực của nó không nhỏ. Trong lúc cậu đang hưng phấn đánh, có người M tới.

[Nói thầm] [đại địa ngưng thần] nói với các hạ: Đánh rất hay a

~Mới đầu Phương Hân không chú ý đến kênh tán gẫu, khi nhấn thức ăn BB mới nhìn đến, đọc xong nội dung, cậu nhủ này, tin của cái tên Đại địa ngưng thần này đến thật ‘đúng lúc’ a. Cậu một bên điều khiển chuột, một bên gõ chữ.

[Nói thầm] các hạ nói với [đại địa ngưng thần]: Ủ, cậu cũng không tệ vậy.

[Nói thầm] [đại địa ngưng thần] nói với các hạ: Ha ha, cậu đang nói đùa à, tôi căn bản không có đi, cậu làm sao thấy được tôi không tệ.

[Nói thầm] các hạ nói với [đại địa ngưng thần]: Vậy sao cậu thấy được tôi?

[Nói thầm] [đại địa ngưng thần] nói với các hạ: Tôi đoán.

[Nói thầm] các hạ nói với [đại địa ngưng thần]: Tôi cũng đoán.

[Nói thầm] [đại địa ngưng thần] nói với các hạ: Nói chuyện như vậy có quấy rầy cậu đánh nhau không?

[Nói thầm] các hạ nói với [đại địa ngưng thần]: Cậu đã biết sao còn phát qua?

[Nói thầm] [đại địa ngưng thần] nói với các hạ: Ha ha, muốn biết vì sao bang chiến hôm nay tôi không đi không?

[Nói thầm] các hạ nói với [đại địa ngưng thần]: Nói đi.

[Nói thầm] [đại địa ngưng thần] nói với các hạ: Tôi thất tình.

Không đợi Phương Hân nhìn rõ ba chữ kia là cái gì, bên tai truyền đến giọng nói của Giang Thiên Dự: “Bà xã, cẩn thận, có người đánh em!” Cậu tập trung nhìn vào, nữ Nga My trong game đang bị một Thiên Sơn không biết từ đâu định thân, tiếp theo đối phương trí mạng một phát rụng một phần ba máu, lúc này Như Nhai Mộc Kê của Phương Hân còn đang trong thời gian làm lạnh, mà trước đó cậu vì nói chuyện phiếm phân tán lực chú ý, để Thiên Sơn có cơ hội đánh đòn phủ đầu.

Giang Thiên Dự bên này bị mấy người khác vây quanh, căn bản không có cách này thoát thân qua hỗ trợ cậu. Phương Hân điều chỉnh lực chú ý, chuyên tâm đối phó quân địch trước mắt, nhưng môn phái viễn công bị người tiếp cận sẽ mất đi ưu thế của mình, hơn nữa Thiên Sơn này không kém, Phương Hân chống đỡ có điểm cật lực, may mắn ưu thế Ngay My của cậu vẫn chưa mất đi, khi thanh máu giảm xuống có thể tự Thanh Tâm cho mình.

Đang lúc cậu chuẩn bị tăng máu cho chính mình, một cái Chưởng Nhân thành linh xuất ra khiến nhân vật của cậu đầu óc choáng váng chạy vòng vòng, tiếp theo bị đối phương thay phiên nhau oanh tạc chết. Khi hình ảnh trên màn hình chuyển thành màu xám tro, Phương Hân tỉnh tường nhìn thấy tên cái người đang đứng bên cạnh thi thể cậu —— Thẩm Nguyệt.

“Cô kia tại sao lại ở chỗ này?” Phương Hân nhún ‘luân hồi’, nhú mày nói.

“Em nói ai?” Giang Thiên Dự thấy bà xã mình bị người ngược đãi, lập tức xông lên đánh ngã Thiên Sơn kia.

“Thẩm Nguyệt, tôi vừa mới bị cô ta đánh lén.” Điều khiển nhân vật của mình về Lạc Dương hồi máu, mặc dù sau đó là Thẩm Nguyệt ra tay, nhưng tin tức nêu lên cậu bị Thiên Sơn giết chết.

“Không lẽ nhỏ vào Thần Chi Linh Vực?” Tìm kiếm trong đám người, quả nhiên thấy người kia.

“Tôi hỏi thử.” Tuy rằng vừa rồi không nhìn kỹ, nhưng thực lực của cô ta xác thật so với trước kia cao hơn rất nhiều. Trước tiên Phương Hân không vội quay ra cửa Nhận Nam, điểm vào tên của Đại địa ngưng thần gửi qua một câu.

[Nói thầm] các hạ nói với [đại địa ngưng thần]: Thẩm Nguyệt có phải trong bang các cậu không?

[Nói thầm] [đại địa ngưng thần] nói với các hạ: Ủ, cô ấy là bang chủ phụ nhân của chúng tôi, hơn nữa đây cũng chính là nguyên nhân tôi thất tình.

[Nói thầm] các hạ nói với [đại địa ngưng thần]: Cậu thích cô ta?

[Nói thầm] [đại địa ngưng thần] nói với các hạ: Không phải cô ta, là cậu ta.

34. Chương 34

: Người gọi là Đại địa ngưng thần

Thứ năm ngày x tháng x. Thời tiết: u ám.

Hôm qua thầy Phương nói với bọn mình, hôm nay phải tổng vệ sinh, cho nên tất cả học sinh phải mặc quần áo cũ đến, còn cần mang giẻ lau, để lấy ra lau cửa sổ. Vì vậy tối qua mình đã nhờ dì Thẩm lấy quần áo cũ của mình ra, hôm nay mình nhất định phải biểu hiện thật tốt.

Học xong tiết Ngữ Văn, rốt cuộc có thể tổng vệ sinh, trước tiên bọn mình chuyển tất cả bàn ghế về cuối phòng học, sau đó lau cửa sổ, còn phải quét dọn, lau nền. Thầy giáo bảo mình lau cửa sổ, mình thật vui a, mình trộm leo lên bệ cửa sổ nhìn xuống, các bạn đều lùn tịt, ha ha, đồ đểu Ân Dự cũng lùn hơn mình rất nhiều!

Nhưng mà, sau đó mình không nắm chắc, rớt xuống, may thầy Phương ở bên cạnh ôm lấy mình. Phải rồi, thầy Phương chính là sư phụ trong trò chơi của mình a, mặc dù thầy cũng chơi nữ Nga My giống mình, nhưng vì sao thầy Phương có thể cao như vậy đẹp trai như vậy lợi hại như vậy, mình lại không được như thế?

Lời phê của giáo viên:

Vuốt mông ngựa không có tác dụng, lần sau còn dám trèo lên cửa sổ coi chừng thầy gọi điện cho ba ba con bảo ba đánh mông con đấy.

=====

Nhìn thấy câu này của Đại địa ngưng thần, Phương Hân sững sốt, đây là ý gì? Là nói Thảm Nguyệt thật ra là nam, hay là nói cậu ta chính là...

[Nói thầm] các hạ nói với [đại địa ngưng thần]: Cậu thích Thần Chi Linh Vực?

[Nói thầm] [đại địa ngưng thần] nói với các hạ: Ha ha, trả lời chính xác.

Phương Hân , vừa rồi suy nghĩ đầu tiên trong đầu cậu chính là cái này. Thật ra cũng không thể trách cậu, ai kêu cậu ở trong bang khắp nơi đều là hủ nữ chi... Sau khi xong, cậu thở dài, thế giới này chẳng lẽ thật sự muốn đại đồng?

[Nói thầm] các hạ nói với [đại địa ngưng thần]: ...

[Nói thầm] [đại địa ngưng thần] nói với các hạ: Không thấy buồn nôn sao?

[Nói thầm] các hạ nói với [đại địa ngưng thần]: Sẽ không, chuyện tình cảm không có cách kiểm soát, hơn nữa thích một người như thế nào lại là chuyện buồn nôn. Có điều, cậu lại có thể qua mạng thích một người, mà còn là cùng giới, tôi cảm thấy có chút không tưởng tượng nổi.

Phương Hân bên kia lóc cóc gõ chữ, Giang Thiên Dự bên này thì đánh một hồi lâu không thấy cậu trở ra Nhạn Nam, vì vậy lên tiếng hỏi: “Sao thế?”

“Hừm, không có gì, tôi đẩy máu liền ra.” Được Giang Thiên Dự nhắc nhở, Phương Hân mới phát hiện mình đã dừng ở Lạc Dương một lúc, trong đội mọi người đang gào khóc kêu “Không Nga My, vú em mau trở lại!”. Cậu nhanh chóng hồi đầy máu, sau đó lao vào truyền tống qua cửa Nhạn Nam.

[Nói thầm] [đại địa ngưng thần] nói với các hạ: Cậu đánh đi, tôi chỉ là đột nhiên rất muốn tìm người nói chuyện mà thôi, cậu cứ xem như không thấy gì đi.

Phát xong câu này, tiếp theo trong một khoảng thời gian ngắn, Đại địa ngưng thần gửi qua cả mấy đoạn văn thật dài, Phương Hân nhanh tay lẹ mắt chụp lại mỗi đoạn. Không phải cậu không muốn xem, mà là thật sự không rút lực chú ý ra được, cậu vừa trở lại cửa Nhạn Nam, Thảm Nguyệt lại bổ nhào qua đánh cậu, Phương Hân nhủ mày, cũng không di chuyển, dưới sự bảo hộ của hệ thống mắt nhìn kỹ danh hiệu dính trên đầu cô ta —— Nương tử của Thần Chi Linh Vực.

Trong bang những người khác đều thấy được thông báo cậu bị giết, người biết rõ gút mắt giữa bọn họ đều rất kinh ngạc và phẫn nộ. Vài người nhanh mồm nhanh miệng đơn giản trực tiếp mở kênh lân cận mắng chửi, “Thảm Nguyệt, cô thật không biết xấu hổ!” “Chẳng phải ân oán trước đây cùng Hồ ly đã hết, bây giờ trở lại mưu tính quỷ kế là có ý gì !!” “... !!”. Thảm Nguyệt vẫn không lên tiếng, nhưng luôn không buông lỏng dán mắt vào Phương Hân.

“Con gái bây giờ, không hiểu nổi tại sao phải cố chấp như vậy...” Phương Hân nhẹ giọng nói, như nói cho chính mình nghe, vừa lại như nói cho người kia nghe.

“Anh mới giết nhỏ hai lần, không nghĩ tới lại trở lại.” Hiển nhiên Giang Thiên Dự nghe được, “Chung quy nói cuộc đời như vở kịch, vở kịch như cuộc đời, có một số người thật sự coi game là một phần sinh hoạt trọng yếu, hơn nữa còn cư xử rất nghiêm túc, cũng không phải mỗi người đều có thể thoải mái giống như em vậy.” Nói xong quay đầu nhìn cậu, ánh mắt có chút chờ đợi.

Phương Hân nghiêng mặt nhìn anh một cái, yên lặng nghiền ngẫm lời của đối phương, nhìn bề ngoài đích xác rất có đạo lý, nhưng hình như có một tầng ý tứ khác. Liếc mắt nhìn lại lần nữa, phát hiện người kia đã mang ánh mắt ném trở lại vào game.

[Bang hội] [mẽ lạp lạp]: Oa mẹ nó, con nhỏ này sao lại xuất hiện! Trước đó tớ còn nghe nói cô ta đổi server không chơi nữa mà!

[Bang hội] [tạp mị]: Đúng đó, cứ y như ôn thần, đi đến đâu theo tới đó!

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Hồ ly, lần trước cậu không phải nói cậu với cô ta một gạch xóa hết à?

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Các cậu bình tĩnh, nhìn kỹ xem trên đầu cô ấy dính cái gì.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Mẹ nó, lợi hại, thật sự là lợi hại, nhanh như thế đã quyền rũ lão đại Thần Chi Linh Vực rồi, server XXX dời qua còn chưa tới mấy ngày mà?

[Bang hội] [thưởng thu thưởng cây hoa cúc]: Đến tột cùng là thần thánh phương nào...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Đừng lời chuyện tố và cô ta ra bàn tán nữa, người ta bây giờ là bang chủ phu nhân của bang bọn họ, lúc bang chiến giết người bên này của chúng ta không có gì sai.

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Vấn đề là, cô ta dường như luôn chỉ nhắm vào cậu...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: = = Có lẽ, là bởi vì tớ quá xinh đẹp...

[Bang hội] [cho ta một ánh nguyệt lượng]: Lạnh quá !!

[Bang hội] [cà phê ° ướp lạnh]: Hóa ra là hồ ly đại nhân cũng sẽ nói lời cười lạnh a...

[Bang hội] [hồ ly tu thành tinh]: Có thời gian nói chuyện phiếm, còn không bằng trông nom nhiều chút máu của mình đi.

Một đám người lúc này mới “Ấy ấy ấy !! Máu của tôi a !!” Luống cuống tay chân mà nhai được hồi máu. Phương Hân nhìn Thẩm Nguyệt ngã nhào trên mặt đất, thở dài, đưa tay đánh chữ muốn gửi mật tán gẫu qua, mấy giây sau lại xóa bỏ, có lẽ người ta thật sự chỉ nghiêm túc bang chiến thôi...

Đánh đánh ngừng ngừng rất nhanh đã qua 2 giờ, trong lúc secret ngồi xổm ở trong thành gào loa, mắng chửi người của bang Sát biến thiên hạ, đại khái đến thời điểm cậu gào N cái loa rồi, đột nhiên đứt kết nối. Login lại, cậu khóc không ra nước mắt phát hiện, YB mình vừa mới nạp, không cánh mà bay... Cho nên nói, ác giả ác báo, đừng tưởng rằng chơi game đều là mấy người ngu dốt nhằm chán, trong bọn họ rất có thể đã ẩn náu những cao thủ trộm acc chuyên nghiệp thậm chí có thể cùng hacker xưng danh người trong nghề.

Đánh tới lúc sau mọi người cảm thấy thật sự có chút vô vị, bởi vì hung hăng chém giết mà không kịp tẩy đao bị GM xách vào ngục giam, còn dư lại rõ ràng hỏa lực không đủ, cả Phương Hân cũng cảm thấy tay cầm chuột mỏi nhừ, vì thế hỏi Giang Thiên Dự: “Đại khái nên kết thúc đi?”

“Ừ, vậy đi, mệt?” Giang Thiên Dự duỗi lưng một cái, xài máy tính của người khác dù sao cũng không bằng cái của mình, xúc giác và thị giác đều có chỗ thua kém, nên cũng dễ mệt hơn. Nhưng mà có thể ở phòng tiểu Hồ ly dùng máy tính của cậu ấy chơi, có mệt mỏi cũng hài lòng.

“Không sao, bây giờ đã hơn 4 giờ, có lẽ mẹ tôi cũng sắp về.” Phương Hân xem đồng hồ, nói, “Anh muốn ăn gì?”

“Ô? Còn có thể chọn món?” Mắt Giang Thiên Dự sáng lên, nhìn chằm chằm cậu nói.

“Quyền lợi chọn món giao cho anh.” Phương Hân liếc anh ta một cái, rồi xoay lại máy tính, “Bang chủ của bọn họ cũng vào ngục giam, chúng ta về thành đi.”

“Cái đó...” Giang Thiên Dự lúng túng nói, “Thật ra anh cũng ở trong ngục...”

“Ể...” Phương Hân cũng lúng túng, trong đội ngũ quả thật biểu hiện vị trí của Giang Thiên Dự lúc này là ngục giam, “Tôi không để ý.”

Người bên cạnh khó chịu, anh cúi đầu gõ trên bàn phím mấy cái, sau đó nhìn về phía Phương Hân, dùng ánh mắt ý bảo: xem game.

[Đội ngũ] [Giang Thiên Mộ Vũ]: Bà xã em không quan tâm anh chút nào...

Phương Hân ngẩng đầu, yên lặng dùng ánh mắt hỏi: Anh có thể bớt vô sỉ chút không?

Da mặt dày như người họ Giang nào đó đương nhiên lựa chọn ngó lơ, anh sung sướng mở miệng: “Bữa tối có thể làm bò xào ớt không? Lâu rồi không ăn, có chút nhớ hương vị kia, đúng rồi anh còn muốn mấy món có khẩu vị nặng, chẳng hạn như đậu hũ cay a, canh cá cay a, gà sốt sệt xào a...”

“Anh là đang gọi món ở nhà hàng sao a...” Phương Hân âm thầm học máu, lúc đầu không nên nói ra câu đó, người này lại dám đục nước béo cò, vô sỉ, thật sự vô sỉ a.

Người ở cửa Nhận Nam lữ lượt rời đi, lúc này bang chủ Thần Chi Linh Vực phát ra một cái loa, xem như tuyên bố bế mạc bang chiến lần này.

[Loa] [Thần Chi Linh Vực]: Hôm nay đánh rất sướng khoái, đã lâu không thoải mái như vậy! À, secret đã bị đá khỏi bang tôi, trả thù thì đi tìm cậu ta! Nhân tiện, vợ anh yêu em!

Loa phía trên khung tán gấu lóe lên vài giây, đã bị loa của Giang Thiên Mộ Vũ thay thế. Phương Hân nhìn mấy chữ cuối cùng của người kia, đột nhiên nhớ tới Đại địa ngưng thần, người này nói mình yêu một tên con trai, phía sau còn có chuyện gì nữa nhỉ? Mấy tấm hình trong folder kia có thể giải thích toàn bộ...

“Có muốn đi mua thức ăn không?” Giang Thiên Dự tắt máy tính, cười hỏi cậu đang ngây ra.

“Ừ, đợi tôi bày sạp.” Phương Hân treo acc bán hàng, trên đầu tiểu mỹ nữ Nga My của cậu ba đại đao đâm máu, chỉ có thể đợi đến buổi tối để tiêu trừ.

“Tài xế đã chuẩn bị OK.” Giang Thiên Dự nhân lúc cậu bày sạp, đã khoác áo khoác, cầm chìa khóa xe, chỉ chờ bà xã mình ra lệnh một tiếng.

Mặc dù nghĩ người này vô sỉ a vô sỉ, nhưng thầy giáo Phương vẫn rất ‘hiền lành’ đem tất cả đồ ăn mà Giang Thiên Dự chọn bỏ vào trong túi bảo vệ môi trường. Về đến nhà, cậu rất tự nhiên mặc tạp dề xăn tay áo làm cơm tối. Giang Thiên Dự ở phía sau nhìn mấy cái, nội tâm cảm động, người mình thích vì chính mình rửa tay làm cơm, loại tình cảm này vẫn luôn là điều anh mong muốn có, mà hôm nay ở nơi này đạt được.

Từ chối Giang Thiên Dự giúp đỡ, Phương Hân một mình bận rộn ở nhà bếp, căn bản không nghĩ tới trong lòng người kia đã đem cậu tưởng tượng thành vợ yêu. Khi đĩa đồ ăn đầu tiên mang ra, cậu đứng lúc nhìn thấy Giang Thiên Dự cúp điện thoại trong phòng khách.

“Có điện thoại?” Đặt đĩa xuống, Phương Hân hỏi.

“Ừ, là mẹ em, vừa rồi bà nghe nói em đang nấu cơm thì bảo anh đừng kêu em,” Giang Thiên Dự trả lời, “Cơm chiều bà không về ăn, bảo em tự mình giải quyết.”

“Vậy à, hiểu rồi.” Phương Hân nghe vậy khẽ nhún mày, mẹ cậu a, cũng không gọi về sớm một chút, giờ thì tốt rồi, đồ ăn chuẩn bị quá nhiều.

Sau khi dọn hết những món khác lên bàn, cậu cảm thấy mình lo lắng đúng: “Hình như làm thừa rồi...”

“Không sao, anh sẽ ăn hết.” Giang Thiên Dự tay trái cầm chén cơm, tay phải cầm đũa, vẻ mặt kinh hỉ nhìn thức ăn trên bàn, “Thoạt nhìn rất tốt, ừm, mùi vị siêu cấp ngon!”

“Thật sao?” Phương Hân được khen có chút xấu hổ, cậu cùng ngồi xuống gấp đồ ăn lên miệng, cũng giống như mùi vị lúc bình thường thôi, ăn ngon vậy sao?

“Ừm, ăn rất ngon,” Giang Thiên Dự dừng một chút, tiếp tục nói, “Có cái cảm giác của gia đình.”

“Ha ha, thật ra tôi không sở trường nấu món cay, không cần khen tôi.” Phương Hân thật sự ngượng ngùng, cúi đầu ăn mấy miếng, đột nhiên nhớ tới câu nói kia của Giang Thiên Dự, ‘cảm giác của gia đình’, không phải là ‘hương vị của người mẹ’ ... chứ? Quả nhiên là liên tưởng rất hắc tuyến a, Phương Hân .

Ăn đến cuối cùng, tên họ Giang thật sự thực hiện lời hứa của mình, anh hầu như ôm hết tất cả đồ ăn còn lại, Phương Hân nhìn trợn mắt há mồm, nhin không được hỏi: “Anh thật sự là người miền nam?”

“Ha ha, kỳ thật trước 20 tuổi anh luôn sống ở Bắc Kinh, nghiêm khắc mà nói, không tính là người miền nam chân chính.”

“Vậy à, khó trách...” Dạ dày người phương Bắc quả nhiên không thể khinh thường, Phương Hân cảm thán, chuẩn bị thu dọn rửa chén đĩa, lại bị Giang Thiên Dự đoạt trước.

“Để anh rửa.” Phương Hân á khẩu. Có nói thế nào Giang Thiên Dự cũng là khách, nào có cái đạo lý khách rửa chén chứ.

“Đồ ăn là em làm, chén nhường anh rửa đi, em ngồi nghỉ được rồi.” Giang Thiên Dự dừng lại cản cậu, “Với lại dường như ăn thật sự nhiều, phải lao động mới có thể tiêu hóa được.”

“...” Phương Hân nhìn anh ta không nói gì.

Rửa xong chén đĩa, người họ Giang nào đó vẫn còn muốn nhân cơ hội lưu lại tiếp, nhưng bị thầy giáo Phương dụ dằng hạ lệnh tiễn khách, lý do “Tiểu Vũ ở nhà một mình anh làm ba phải ở cùng nó, bây giờ không còn sớm, nhanh trở về chơi với con đi.” Vì vậy anh không thể không tiếc nuối mà ra về. Sau khi lên xe Giang Thiên Dự không có lập tức rời đi, ngẩng đầu nhìn chăm chú vào một cánh cửa sổ, trong lòng có chút ngọt có chút ảm.

“Hại baba con không thể ve vãn được anh đẹp trai, về nhà sẽ chăm sóc PP oắt con con,” thu hồi ánh mắt, anh một bên khởi động xe một bên lẩm nhẩm niệm, “Ai da da, thậm chí ngay cả tay cũng chưa nắm, hôm nay thật sự lãng phí...” Nhưng đã tiến thêm một bước, anh cũng không có gì oán giận, dù sao còn nhiều thời gian, nghĩ từng bước từng bước tiếp xúc thân mật không cần nóng vội nhất thời.

Giang Thiên Dự đi rồi, Phương Hân tắm rửa một cái, tiếp tục nhồi đến trước máy tính, mở màn hình, sập vừa rồi bày đồ trên đó đã bán hơn phân nửa, buôn bán coi như không tệ. Tiếp theo cậu mở danh sách hảo hữu nhìn một vòng, phát hiện Tiêu tiêu vũ hiết vẫn còn đang online! Nhóc con này, dám chơi cả ngày!

Thầy giáo Phương tỉnh thần chính nghĩa làm gương cho người khác bốc lên, nhanh chóng phát qua một cái mật tán gẫu cho anh bạn nhỏ, bảo nó lập tức logout, chơi lâu như vậy, có phải muốn tuổi còn trẻ đã đeo hai cái đít chai không? Qua một lúc lâu, đối phương cũng không hồi âm, Phương Hân kiểm tra vị trí của nó, phát hiện đang ở trong thành Lạc Dương, chẳng lẽ là bày sập? Tiểu ngậy ngô cũng biết bày sập bán đồ? Thật thần kỳ...

Nghĩ thế, cậu lười trông nom đứa bé kia, lật danh sách hảo hữu đến trang thứ tư, nhân vật Đại địa ngưng thần màu xám, tức không online, Phương Hân đột nhiên nhớ tới mấy tấm hình. Cậu thu nhỏ cửa sổ game lại, sau đó mở folder hình chụp, tìm mở mấy tấm kia rồi ấn theo thứ tự xuống đọc.

Thật ra chuyện của Đại địa ngưng thần rất đơn giản, Thần Chi Linh Vực là bạn bè trong hiện thực, cũng là đàn em cùng hệ của cậu ta, dưới hai năm. Thần Chi Linh Vực năm nhất vừa mới đến bởi vì nguyên nhân thiếu giường ngủ, được phân qua phòng ngủ của bọn họ. Đại địa ngưng thần rất chiều cố đàn em này, trải qua một thời gian sống chung, dần dần thích đối phương. Vì cậu ta là gay không có cách nào không bị Thần Chi Linh Vực tuổi trẻ anh tuấn thu hút, nhưng đối phương hiển nhiên là thẳng nam, trong hiện thực thích trêu hoa ghẹo nguyệt, bạn gái qua lại vô số. Đại địa ngưng thần không có cách nào nói ra tâm tư thầm mến, chỉ có thể dựa vào hành động đối với người đó tốt gấp bội, nhưng người nỗ lực cứ nỗ lực, người không hiểu vẫn cứ không hiểu, người kia vĩnh viễn chỉ xem cậu ta như một người bạn tốt, một người anh tốt.

Chơi Thiên Long Bát Bộ cũng bởi vì người kia muốn chơi, cậu ta mới cùng qua theo, cậu ta trong game cũng giống như trong hiện thực, tận lực thỏa mãn tất cả yêu cầu của người đó. Người kia muốn làm bang chủ, cậu ta liền bỏ tiền mua thành tạo thương tuyến; người kia muốn giết người phóng hóa, cậu ta liền làm trợ thủ phía sau người kia; người kia muốn lấy vợ, cậu ta liền cố gắng phóng pháo hoa xoát loa... Sau khi trải qua mấy lần hôn lễ trong game của người kia, Đại địa ngưng thần thật sự cảm thấy có chút mệt mỏi.

“Khiến tôi thất vọng hơn chính là, sau khi hợp server bởi vì tôi quá lag không có cách nào chơi, cậu ta thể mà lại không phát hiện tôi không ở bên cạnh. Ha ha, tôi như vậy có phải rất ngu không?”

Sau khi xem xong, Phương Hân im lặng hồi lâu, sau đó đưa tay gửi qua một câu: “Có nghĩ tới không, đổi cách thức mới, dùng thân phận mới, một lần nữa đứng trước mặt cậu ta, có lẽ cậu sẽ có cảm nhận khác.”

Gửi xong, cậu chống cằm, trong đầu luẩn quẩn một vấn đề, bất tri bất giác, nhỏ nhẹ nói ra: “Nam và nam, thật sự có tình yêu ư?”

Thanh tiêu ngư liễu – Bò xào ớt

Ma lạt đậu hủ – Đậu hủ cay

Thủy chữ ngư – Canh cá cay

Ma lạt kê ti – Gà sắt sợi xào

Tên món ăn là đoán bữa vào nghĩa và thành phần công thức nấu nhà. Đây đều là các món cay Tứ Xuyên :D.

Có bạn nào hứng thú với chuyện tình của Thần Chi Linh Vực và Đại địa ngưng thần không? ^__^

Đó là truyện thứ hai trong của Sa Tử, tên Quyết chiến A Phổ Luân, ai thích thì tìm đọc nhé.

35. Chương 35

: Người phiên toái chuyện phiên phức

Thứ 6 ngày x tháng x. Thời tiết: trời trong xanh.

Hôm nay trong trò chơi các tỷ tỷ nói chuyện phiếm, nhưng mà mình lại một chút cũng xem không hiểu, đây là tại sao a? Mình sao chép lại tất cả lời của các tỷ tỷ ở dưới.

Hoa cúc tỷ tỷ nói: con X nó, tối qua dùng di động xem tiểu thuyết, thấy một án văn năm mươi ngàn từ, nhìn xuống phần bình luận nói rất được, sau đó tố tải về, kết quả không chỉ là nữ xuyên nam, còn là cái văn rác rưởi nhân vật chính ngôi thứ nhất ngôi thứ ba lẫn lộn, tố nhấn lại mấy câu, kết quả cái tên viết văn thần kinh lại dám xóa lời nhấn của tố, tố lật lên phía trước, phát hiện đều là cái tên viết văn ngu ngốc kia tự sướng, nói truyện này hay không xem uống, bình luận chê liên xóa sạch, khen thì để lại, tố thấy con nhỏ viết bình luận chắc chắn là tác giả rồi, hại tố đập trúng mìn !!

Tạp mị tỷ tỷ nói: tố cũng gặp phải một chuyện xúi quẩy, hôm qua nhìn thấy một án văn, người ta nói là truyện V [VIP] của JJ, tố nghĩ truyện V nội dung chắc hẳn rất hay, kết quả xem một nửa, kinh khủng, nhân vật chính tính cách bất định, một hồi lạnh băng một hồi cuồng si rõ ràng võ công rất cao lại không hiểu tại sao bị người hủy hoại dung nhan, hơn nữa còn là mười mấy công, mù cả mắt!

Mình liền hỏi, sao mình xem không hiểu mấy lời này, sau đó Nguyệt lượng tỷ tỷ dẫn mình đi bắt đom đóm. Đom đóm rất đẹp a !!

Lời phê của giáo viên:

Ai dạy con gian lận từ hả?

=====

Hôm nay, tiểu học XX lớp 3/1 đã xảy ra một ‘sự kiện bạo lực’, kẻ gây án —— Giang Tiểu Vũ, người bị hại —— Ân Dự, giờ phút này, hai đương sự bị giáo viên chủ nhiệm của chúng xách vào văn phòng.

Phương Hân nhìn hai cậu nhóc đứng trước mặt mình, ngoại trừ đầu đầu vẫn là đau đầu. Hai cái đứa này là chuyện gì đây, bình thường không hợp thì cũng chỉ cãi nhau mấy câu, chưa từng vượt quá giới hạn, nhưng hôm nay thế nào lại thật sự đánh nhau, lại còn ở trước đám đông. Ánh mắt cậu trước tiên chuyển đến tên động thủ, chỉ thấy đứa bé kia cúi đầu, trên mặt có vệt nước mắt, nhưng trên người không có vết thương, chỉ là quần áo dính bụi bẩn, xem qua biểu tình thì lại giống với đứa bị đánh hơn. Lại nhìn đến đứa thật sự bị đánh, vết thâm xanh trên khuôn mặt nhỏ xinh xắn, cánh tay cũng có vết cào, trong đó ảm ảm màu đỏ máu, dưới ảnh hưởng của không khí đóng thành vảy, đáng tiếc bản thân không có biểu tình gì, chỉ là mặt bình tĩnh không nói lời nào.

Phương Hân hít một hơi, hỏi: “Nói, vì sao đánh nhau?” Nhìn hai đứa không có ý mở miệng, cậu chỉ Ân Dự: “Ân Dự, con nói trước, vì sao hai đứa lại đánh nhau.”

Đứa bị điểm danh quay đầu không lên tiếng, qua một hồi mới nhả ra mấy chữ: “Không có việc gì.” Tiếp theo đứa mặt nhìn Phương Hân: “Không liên quan đến cậu ấy.”

Giang Tiểu Vũ đứng bên cạnh liếc nó một cái, trong mắt ứa ứa mang theo chút kinh ngạc, rồi như nhớ tới gì đó mà thu hồi ánh mắt, cắn giận mím chặt miệng.

“Mấy vết thương này, là do Giang Tiểu Vũ?” Phương Hân tiếp tục hỏi.

“...” Lúc này hai đứa đều như con trai [ngọc trai ấy] khép kín miệng, điệu bộ dường có mơ tưởng cạy được câu nào từ miệng tôi.

Phương Hân nhìn hai con trai này, lại đưa mắt nhìn cửa sổ, chưa tới một lúc, tiếng bước chân vội vàng vang lên, một người đàn ông nhanh như chớp xông vào: “Tiểu Vũ!”

“Baba —— !!” Giang Tiểu Vũ vừa thấy ba tới, lập tức nhào qua, đợi được bế đứng lên, chôn đầu trong ngực Giang baba ô ô nức nở khóc òa.

Phương Hân chú ý phía sau Giang Thiên Dự còn có một cô gái, thoát nhìn rất trẻ, cậu mở miệng nói: “Xin hỏi cô là?”

“Chào thầy, tôi là chị gái Ân Dự, Ân Bùi, ba mẹ chúng tôi quanh năm công tác ở nước ngoài, nên trong nhà chỉ có tôi có thể tới, thật ngại.” Cô gái trẻ tự giới thiệu xong liền trừng cậu em của mình: “Chuyện gì đây, dám ở trường học đánh nhau!”

“Ồ, thầy Phương, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Giang Thiên Dự quan sát đứa con trong ***g ngực mình, ngoại trừ mắt khóc đến đỏ ra, không có gì khác thường. Vừa rồi khi nhận được điện thoại của Phương Hân, nghe con trai anh đánh nhau với bạn, hại anh một đường đều lo lắng có phải cục cưng của mình bị bắt nạt hay không. Nhưng bây giờ nhìn lại, hình như cục cưng nhà anh mới là cái đứa đánh người.

“Giờ thoát nhìn, là Giang Tiểu Vũ đánh Ân Dự, còn vì lý do gì, hai đứa này không chịu nói.” Phương Hân đưa mắt nhìn bốn người ở đây, chậm rãi trả lời, “Có điều, Ân Dự hình như không đánh trả.”

“Chị choáng, Tiểu Dự mặt của em...” Ân Bùi kéo mặt em trai mình, cực kỳ đau lòng, “Xong rồi, xong rồi, này chính là khuôn mặt chị thích nhất sao a !!”

Nghe vậy, Phương Hân liếc xéo, nội tâm . Giang Thiên Dự thì mắt điếc tai ngơ, ôm con trai vừa tức giận vừa đau lòng: “Sao con có thể đánh bạn? Bình thường baba dạy con vậy sao !?”

Giang Tiểu Vũ uất ức chớp mắt, nước mắt không ngừng chảy, nghẹn ngào mở miệng: “Cậu ta... hức... cậu ta, cậu ta nói con, hức, nói mẹ con, mẹ không quan tâm con... ô ô ô...” Nói xong nước lũ lại một vòng mới đổ xuống.

“Tôi không cố ý.” Ân Dự này giờ không lên tiếng mặc chị gái hết sờ lại véo mở miệng, trên mặt mang theo nét ân hận, đợi Phương Hân nhìn sang thì khôi phục thành không biểu tình.

“Sao em có thể nói bạn như vậy? Còn không xin lỗi!” Ân Bùi kéo em trai qua, nhất định bắt nó xin lỗi Giang Tiểu Vũ.

Giang Thiên Dự vỗ vỗ cục cưng trong ngực, trong lòng thở dài, quả nhiên việc mình ly hôn mang đến tổn thương cho Tiểu Vũ nhiều hơn tưởng tượng. Anh nhìn về phía Phương Hân và Ân Bùi: “Chuyện này, không phải lỗi của Ân Dự, là chuyện riêng của tôi. Ân Bùi tiểu thư phải không? Tiền thuốc men em trai cô để tôi trả, Tiểu Vũ đánh bạn là thật, tôi thay nó xin lỗi.”

“A, không sao, không sao, chút trầy xước này, bôi ít nước miếng liền OK~” Không tương xứng với vẻ ngoài, tính cách Ân Bùi khá thoải mái, “Có hay không là bạn nhỏ Tiểu Vũ này, về nhà tốt nhất phải dùng túi nước đá chườm mắt, không sẽ sưng rất lợi hại đấy.”

“Cám ơn, nhưng để an toàn, vẫn nên để em cô đi với tôi một chuyến đến bệnh viện kiểm tra thì tốt hơn.” Giang Thiên Dự mắt nhìn vết thương trên cánh tay Ân Dự, thầm nghĩ con trai mình tuy rằng thoát nhìn như cừ non, nhưng khi nổi giận lên chính là mãnh hổ a...

“Thật sự không cần đâu, nhà tôi có hộp cứu thương, dán cái băng cá nhân là được rồi.” Ân Bùi kéo tay em trai, “Tiểu Dự, em cũng phải xin lỗi người ta.”

Ân Dự mắt nhìn Giang Tiểu Vũ vùi đầu không chịu ngẩng lên, vẻ mặt cứng ngắc một hồi, cuối cùng không nói ra ba chữ “Thật xin lỗi”, giấy khời tay Ân Bùi chạy ra ngoài. Ân Bùi nhìn nhóc con khó thấy được giận dỗi chạy khỏi văn phòng, lại liếc mắt nhìn mấy người ở đây, lúng túng xin lỗi, đuổi theo.

“Hai người cũng về sớm đi.” Thầy giáo Phương luôn ở một bên như đang xem kịch, nói với Giang Thiên Dự, “Tiểu Vũ hình như đang buồn ngủ.”

Giang Thiên Dự nhìn nhìn nhóc con vùi trong ngực, quả nhiên mí mắt đã đánh nhau, lộ rõ là khóc mệt thể lực chống đỡ không nổi. Oắt con này, quây xong rồi thì ngủ, mặc dù nguyên do chuyện này đến từ ba mẹ nó... Anh nhìn về phía Phương Hân đang xoay người thu dọn đồ đạc: “Thật xin lỗi, khiến em chê cười.”

“Không sao, trẻ con đánh nhau thôi, đại khái ngày mai chắc hai đứa đều quên hết.” Khóe miệng Phương Hân kéo ra một nụ cười nhạt, động tác trên tay không ngừng, nhét hết đồ cá nhân vào trong cặp.

“Ha ha, giờ em chuẩn bị về nhà?” Giang Thiên Dự nhìn đồng hồ thì chú ý đến trong văn phòng không có giáo viên nào ngoài cậu ấy ra, hẳn là đã qua thời gian tan tầm.

“Ừ, hai nhóc kia sau khi tan học thì đánh nhau, hiện tại cũng sắp đến sáu giờ rồi.” Thu dọn xong, thấy Giang Thiên Dự còn chưa có ý định đi, nói: “Anh còn chưa về? Tôi phải khóa cửa.”

“Chờ em.” Giang Thiên Dự ôm nhóc con đã ngủ say, đi theo phía sau Phương Hân ra khỏi văn phòng, “Anh đưa em về.”

Phương Hân liếc anh một cái, khóa cửa cẩn thận, sau đó mở miệng: “Kỳ thật, nhà của tôi và trường cách mười phút đi bộ.”

Thế là, mục đích đưa người của Giang Thiên Dự bị đá văng, cuối cùng chỉ có thể buồn rầu lái xe về. Đi bộ chỉ mất mười phút, dùng xe thì hết mấy phút? Khoảng hai phút đi... Thế thì, cái cơ đưa người về nhà chắc chắn không thể thực hiện. Nhưng, sau cuộc hẹn lần trước, hôm nay lại được gặp tiểu Hồ ly, thật sự là một chuyện rất tốt, chỉ là...

Mắt nhìn nhóc con nằm ở ghế sau, trong lòng Giang Thiên Dự lại cảm thấy thật có lỗi với con trai. Năm ấy anh và mẹ nó ly hôn, nó mới 6 tuổi, anh cho rằng nó còn nhỏ không hiểu được việc này, ai ngờ thật ra sâu trong nội tâm đứa nhỏ này vô cùng để ý chuyện họ ly hôn... Nếu về sau, nếu như anh và Phương Hân sống chung, đứa nhỏ này không biết sẽ có phản ứng thế nào...

Sau khi về nhà đưa cậu nhóc cho dì Thẩm bé đến phòng ngủ, anh vào nhà tắm tắm rửa một cái, sau đó chạy đến phòng đánh thức con trai ăn cơm. Nhóc con sau khi ăn xong lấy lại tinh thần, không muốn tiếp tục ngủ nữa, nằm sấp trên ghế sofa xem kênh thiếu nhi, ngoại trừ mắt vẫn còn hồng ra, hình như cũng không còn tâm tình khó chịu nữa.

Giang Thiên Dự ở bên cạnh quan sát, xác định tình hình không khác thường, hai ba con làm một hội giao lưu. Đợi tới bảy giờ rưỡi, nhà họ Giang đón tiếp một vị khách không ngờ tới.

Phương Hân về đến nhà, lại lần nữa phát hiện mẹ cậu ra ngoài, có để lại đồ ăn, sờ sờ còn nóng. Sau khi cơm nước xong, thu dọn phòng rồi tắm rửa một cái, lúc gần tám giờ, cậu bắt đầu cuộc sống game thường lệ mỗi tối.

Login, xem danh sách hảo hữu, không ngoài dự kiến, tên Giang Thiên Mộ Vũ sáng màu đỏ.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Tiểu Vũ sao rồi?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Đã ổn rồi, ôi, bà xã, có đôi khi anh rất bội phục em.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: ?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Hôm nay em nói, trẻ con đánh nhau hôm sau sẽ giải hòa, lời này, thật sự rất đúng.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Sao?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Đoán xem bây giờ Tiểu Vũ đang ở cùng với ai.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Ân Dự.

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Bà xã em có thể đừng thông minh vậy không a...

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Không có cách nào, vốn luôn thông minh như vậy~ nhóc kia qua nhà anh?

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Ừ, tới lúc bảy rưỡi, Tiểu Vũ lúc đầu thấy người ta còn thờ phỉ phò không thêm để ý, qua một lúc, hình như Ân Dự nói gì đó, nó mới không tức giận nữa. Bây giờ hai đứa đang cùng nhau xem phim hoạt hình.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Quả nhiên trẻ con là loài sinh vật có năng lực tự chữa trị cực mạnh...

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Đúng vậy, buổi chiều còn đánh nhau đấy, bây giờ lại có thể kê bên cùng nhau xem TV, trước kia luôn nghe cậu nhóc nói Ân Dự bắt nạt nó, anh luôn lo lắng nó bị thiệt thòi, giờ nhìn lại hình như chuyện không phải vậy. Đứa nhỏ Ân Dự này, rất trưởng thành.

[Nói thầm] các hạ nói với [Giang Thiên Mộ Vũ]: Vậy tốt rồi, à, hình như hồi chiều Ân Dự nói đến mẹ Tiểu Vũ, mới kích thích Tiểu Vũ a, anh không nghĩ tìm mẹ cho nó sao?

Gửi đi những lời này, Phương Hân chợt nhận thấy mình quá nhiều chuyện, cho dù trong game bèo nước gặp nhau làm bạn bè, thì trong hiện thực bọn họ cũng chỉ mới tiếp xúc ba lần, cậu hình như có chút hí hửng...

[Nói thầm] [Giang Thiên Mộ Vũ] nói với các hạ: Bà xã anh đã có em rồi a !!

Phương Hân , xong nhẹn không được kéo khóe miệng, mặc dù câu trả lời thế này rất không đúng đắn, nhưng rất thần kỳ cậu lại cảm thấy trong lòng vui vẻ, đương nhiên nguyên nhân trong đó sẽ không đi nghiên cứu kỹ. Đang lúc cậu cùng Giang Thiên Dự lời qua tiếng lại, một người không quen biết gửi thư tín qua: “Đoán xem tôi là ai !!”

Phương Hân kiểm tra dữ liệu đối phương, nữ Thiên Long cấp 20, tên rất lạ, ‘Bán diêm’, là acc của ai đây a, xem điệu bộ, phải là người cậu quen.

Hồ ly tu thành tinh: “Đoán không ra.”

Bán diêm: “Đoán lại xem a~”

Hồ ly tu thành tinh: “...”

Bán diêm: “Rồi, rồi, tôi là Đại địa.”

Hồ ly tu thành tinh: “Ai?”

Bán diêm: “Không thể không bắt tôi nói tên đầy đủ sao, tôi là Đại địa ngưng thần.”

Hồ ly tu thành tinh: “...”

Bán diêm: “Rất kinh hoàng?”

Hồ ly tu thành tinh: “Biết suy nghĩ đầu tiên trong đầu tôi là gì không?”

Bán diêm: “Nói xem.”

Hồ ly tu thành tinh: “Cậu muốn giả gái đi quyến rũ Thần Chi Linh Vực...”

Bán diêm: “Khỉ, tôi muốn quyến rũ cậu ta thì đi mua một acc là được rồi, hưởng hồ quyến rũ người không phải nữ Nga My tốt hơn sao.”

Hồ ly tu thành tinh: “Vậy cậu tính làm gì? Luyện lại một acc mới? Tôi nhớ cậu còn có một acc tên là Hậu kỳ gì đó?”

Bán diêm: “Đúng là luyện lại một acc, acc kia A Thần biết, không thể chơi.”

Hồ ly tu thành tinh: “Định rời khỏi cậu ta?”

Bán diêm: “Đúng, ngày đó không phải cậu giật dây bảo tôi thay đổi phương thức, thân phận mới sao? Đã muốn thế, thì bắt đầu từ game đi. Ha ha, thật ra tôi sớm đã muốn chơi Thiên Long, nhưng vì phối hợp với cậu ta mới chơi Nga My. Không nói nữa, có rảnh không? Dẫn tôi đi thăng cấp.”

Hồ ly tu thành tinh: “Ừ, cậu ở đâu?”

Bán diêm: “Chỗ báỉ sư Đại Lý, đã thế, không bằng thu tôi làm đồ đệ đi, kinh nghiệm nhiều hơn ^^”

Hồ ly tu thành tinh: “= = đây là, ép mua ép bán...”

Bán diêm: “Nhanh nào.”

Cứ như vậy, Phương Hân bị ép nhận đồ đệ, đây là đồ đệ thứ hai kể từ khi cậu chơi game. Người thứ nhất là Tiêu tiêu vũ hiết, thứ hai là Bán diêm. Hai người mặc dù một người mới chơi, một người lão luyện, nhưng xét về tính chất thì vẫn giống nhau, đều là nhân vật phiền toái khó giải quyết.

Phương Hân ần ần mi, cuộc sống game này, thật sự càng ngày càng náo nhiệt.

36. Chương 36

: Ghen

Thứ hai ngày x tháng x. Thời tiết: u ám.

Hôm nay thời tiết tuyệt không tốt, tâm tình mình cũng không tốt, vì sao ư? Vì sư phụ trong trò chơi của mình lại tìm một đồ đệ, anh ta còn là nhân yêu, còn bắt mình gọi anh ta là sư đệ, mình mới không thêm gọi thế. Sư phụ quá thiên vị, cứ login là đi cùng anh ta, cũng không dẫn mình theo, vì vậy mà mình rất không vui. Baba nói vì mình rất thích sư phụ, nên sau khi có người tới cướp đi, mình sẽ tức giận, mình cũng không rõ có phải như vậy không, dù sao mình vẫn không vui.

Lần trước lúc Ân Dự nói xấu mẹ mình, mình cũng rất tức giận, mình dùng tay dấm vào mặt cậu ta. Ân Dự không đánh mình, thật ra mình rất sợ hãi, cho nên không cẩn thận cào trúng tay cậu ta, kỳ thật mình không cố ý. Nhưng cậu ta nói mẹ mình không quan tâm mình là không đúng, có điều giờ mình không giận nữa, bởi vì baba nói, nam tử hán đại trượng phu đi được sinh được, mình là bé ngoan, cho nên muốn làm nam tử hán!

Thật ra, mình rất thích sư phụ và thầy Phương, mặc dù sư phụ không thích mình.

Lời phê của giáo viên:

Chú ý lỗi chính tả, là ‘co được giãn được’ không phải ‘đi được sinh được’. Thật ra sư phụ cũng rất thích con.

=====

Cuộc sống game, quả nhiên rất náo nhiệt.

Hôm nay cũng là một ngày thời tiết tốt trời trong xanh nắng ấm áp, mặt trời chiếu sáng trên cao, đương nhiên trong game thấy không được cái này, ba sư đồ Phương Hân tiến đến góc nào đó ở Lạc Dương làm buổi họp mặt nhỏ, mới tới đã có thể trình diễn Tây Du Ký.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ, bạn nữ này là ai a?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Sư muội của con.

[Đội ngũ] [bán diêm]: Chào sư tỷ

~[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: ???

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Sư phụ nhận đồ đệ thứ hai, cho nên là sư muội con, hiểu chưa?

[Đội ngũ] [bán diêm]: Vẫn nên gọi mình là sư đệ đi, mặc dù mình bề ngoài là nữ, nhưng linh hồn đích thật là nam nha.

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: A, tôi biết rồi, anh là nhân yêu!

[Đội ngũ] [bán diêm]: ... Em học từ này ở đâu ra vậy?

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Người khác cũng nói tôi như vậy.

[Đội ngũ] [bán diêm]: Hóa ra là sư huynh, thất kính thất kính.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Rồi rồi, đi luyện cấp đi, nhanh chóng xuất sư, tự sinh tự diệt.

[Đội ngũ] [bán diêm]: Sư phụ thật độc ác...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: ^_^ Đúng vậy, có ý kiến?

[Đội ngũ] [bán diêm]: Không có...

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Con không đi !!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Sao vậy?

[Đội ngũ] [Tiêu tiêu vũ hiết]: Sư phụ xấu xa !!

Hệ thống thông báo: Tiêu tiêu vũ hiết đã lui khỏi đội. Phương Hân nhìn cậu nhóc kia chạy bộ ra xa, thâm nghĩ, đồ đệ ngốc, vẫn không học được cách lên tọa kỵ, đã dạy bao nhiêu lần rồi...

[Đội ngũ] [bán diêm]: Thật đáng yêu, ghen tị kìa.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ăn dấm cái gì chứ

[Đội ngũ] [bán diêm]: Hình như là ghen tị tôi cướp cậu đó, trẻ con thật đáng yêu, ha ha

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: = = Luyện cấp đi.

Cậu nhóc nổi máu ghen giận dỗi chân trần chạy như điên, chạy một hồi phát hiện vậy căn bản không thể hết giận, thế là ném con chuột lao thẳng thư phòng của baba.

“Baba !!” Bạn nhỏ Giang lao vào thư phòng lớn tiếng hô, chấn động khiến tay baba bạn run lên, thiếu chút nữa văn kiện chưa xem xong bị xé rách.

“Sao vậy?” Giang Thiên Dự buông công việc trên tay xuống, ôm lấy cậu con trai. Thuận tay đẩy mở văn kiện ra xa, để phòng bắt trộm.

“Sư phụ bắt công, sư phụ lại tìm một đồ đệ, sư phụ không thích con.” Giang Tiểu Vũ trề môi đến có thể treo được chai nước tương, sự thật chứng minh, đứa trẻ ngây thơ ăn dấm chua cũng rất là nghiêm trọng.

“Hửm, là việc này?” Giang baba có chút buồn cười, nhưng nhìn thấy con trai tức giận phồng hai má, vẫn nghiêm túc thật cẩn thận vì bà xã mình giải vây một chút, “Sư phụ con là một đại danh sư, có thể thu nhiều đồ đệ mà, sư phụ đương nhiên không thể chỉ thu mình con. Hơn nữa Giang Tiểu Vũ con cấp 55, đã sớm xuất sư, đa số sư phụ đợi đồ đệ xuất sư thì không trông nom nữa, nhưng sư phụ con vẫn dẫn con đi cùng, điều này không phải nói rõ sư phụ thích con sao.”

“Nhưng mà, nhưng mà sư phụ vừa rồi cũng chỉ dẫn người đó đi, không mang con theo!” Giang Tiểu Vũ tiếp tục kể tội, mặc dù baba nói rất có lý, nhưng nó vẫn không vui.

“Sư phụ con dẫn đồ đệ kia sau khi lên cấp 45 xuất sư, thì sẽ mặc kệ chỉ để ý đến con, không phải tốt hơn sao?” Giang Thiên Dự có thể nói là dụ dỗ từng bước a, đối phó với con trai anh, nhất định phải đi theo suy nghĩ của nó, mệt thì có điểm mệt, nhưng vẫn rất tốt.

“Nhưng mà baba không phải sư phụ con, lời baba nói không tính!” Bạn nhỏ Giang mặc dù ngây thơ, nhưng người ta không phải ngốc, tính logic gì đó vẫn hiểu được.

“Ai nói không tính a? Sư phụ con là vợ của baba, con nghĩ xem lời baba có được tính không?” Giang baba vừa nói câu này ra, hiệu quả rõ ràng, Giang Tiểu Vũ biểu tình bình tĩnh ngộ, trong nhận thức của nó, sư phụ không đánh lại baba, cho nên, baba nó nói khẳng định là đúng.

“Dạ, tính được, con đi chơi với các tỷ tỷ đây.” Trượt khỏi đầu gối baba, Giang Tiểu Vũ chạy về phòng mình, trên đường vừa chạy vừa thì thầm, “Mình mới không thèm cùng chơi với sư đệ nhân yêu!”

Hừm? Sự đệ nhân yêu? Vốn Giang Thiên Dự đang lẩn lút cầm lấy văn kiện tiếp tục công việc, thính giác bắt được lời lẩm bẩm của cậu bé nào đó. Hơi nhũn nhũn sờ sờ, bà xã mình toàn hấp dẫn mấy người kỳ quái a... Giang lão đại nghĩ như thế, trong lòng liền đã quên chính bản thân anh cũng là một trong cái đồng ‘người kỳ quái’ đó...

Mà lúc này, ở Ma Nhai Động Phương Hân đang kéo acc thì hắt hơi một cái, cậu xoa xoa mũi, trong lòng thầm rửa tên nào nói xấu mình, tiện tay thả ‘Gầm thét’ dẫn một đám quái qua, sau đó đứng im, để một mình BB giải quyết bọn chúng.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đúng rồi, cậu mấy ngày không onl, vị bang chủ kia của cậu không nổi bão sao?

[Đội ngũ] [bán diêm]: Người ta đang cùng tân phu nhân anh anh em em, nào có để ý đến tôi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Lời nói ra thật ai oán.

[Đội ngũ] [bán diêm]: Ai kêu cậu trong lúc tôi thất tình còn đâm vào miệng vết thương của tôi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thật sự nhìn không ra cậu thất tình...

[Đội ngũ] [bán diêm]: Nói thừa, cách cái mạng làm sao cậu nhìn thấy, cho dù giờ có nước mắt nước mũi đầy mặt, tôi vẫn có thể đánh ra mấy câu đùa bỡn.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: = = Cậu thật buồn nôn a...

[Đội ngũ] [bán diêm]: Đàn ông thất tình buồn nôn là bình thường!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Tôi nhớ lần đầu gặp cậu, cậu rất nghiêm túc, như thế nào trong thời gian ngắn như vậy liền biến thành thế này...

[Đội ngũ] [bán diêm]: Tôi nhớ lần đầu gặp cậu, cậu rất thực nữ, như thế nào trong thời gian ngắn như vậy liền biến thành thế này...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Khỉ.

[Đội ngũ] [bán diêm]: Ha ha

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đúng rồi, sao cậu lại chọn nói với tôi chuyện của cậu, chúng ta quen biết được bao lâu đâu.

[Đội ngũ] [bán diêm]: Có đôi khi, một ít lời chỉ có thể đối với người xa lạ mới mở miệng được, nhưng cậu cũng không tính là người xa lạ, khi đó tôi nghĩ cậu và ông xã cậu là một đôi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ách !!

[Đội ngũ] [bán diêm]: Cho nên tôi mới nói chúng ta cùng loại, hiểu chưa?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Ách ách !!

[Đội ngũ] [bán diêm]: Làm gì mà kinh ngạc vậy, acc nhân yêu cậu xuất giá cho một ông xã xa hoa như vậy, tôi chắc chắn sẽ hiểu sai thôi.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Đó là do cậu tự nghĩ sai.

[Đội ngũ] [bán diêm]: Ông xã cậu biết cậu là nam không?

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Biết, mà cậu có thể không dùng 3 chữ ‘ông xã cậu’ không.

[Đội ngũ] [bán diêm]: ^_^ Tôi cảm thấy ông xã cậu thật sự rất thích cậu nha

~[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: --

Phương Hân quyết định dẹp bỏ cùng tên này giao lưu, mới đầu tiếp xúc Đại địa ngưng thần, cậu tưởng rằng cậu ta là người rất đứng đắn rất chừng mực. Kết quả khi hiểu rõ, không nghĩ tới lại là một tên vô lại như vậy, hay là nói, thất tình đối với cậu ta là đả kích quá lớn, khiến tính cách bị bóp méo?

Một bên suy nghĩ, một bên vòng một vòng tròn lại thả ‘Gầm thét’ vào một đám quái, tiếp tục ngồi xuống tại chỗ đợi bọn chúng chết. Thỉnh thoảng điểm điểm chuột vào lương thực cho BB hồi máu, tiếp tục cùng người trong bang nói chuyện trên trời, rất thoải mái, chỉ là Giang Thiên Mộ Vũ không online, nếu không kênh mật tán gẫu của cậu càng thêm ấm ỉ. Cứ như vậy duy trì được nửa tiếng, điểm luyện cấp của bọn họ bị hai người xâm nhập, Phương Hân khê liếc mắt, thật sự không nhìn không biết, vừa thấy đã giật mình, người tới chính là đôi phu thê Thần Chi Linh Vực cùng Thẩm Nguyệt.

Tục ngữ rất đúng, gặp lại kẻ thù, đổ mặt tía tai. Tuy rằng Phương Hân cảm thấy giữa mình và Thẩm Nguyệt này không có thù gì, cho dù có gì thì lần trước cũng đã sớm một gạch xóa hết. Nhưng cậu nghĩ như thế, cũng không có nghĩa người ta cũng nghĩ như thế, vậy nên, sau khi cậu thấy rõ người đến là ai, thần kinh cũng không nhịn được căng thẳng lên, phải biết rằng, một khi mấy người bọn họ đánh nhau, tất nhiên sẽ khiến cho ba bang hỗn chiến, cậu thật sự không nghĩ trong khoảng thời gian ngắn như vậy lại bang chiến lần nữa.

[Lân cận] [Thần Chi Linh Vực]: Người đẹp, có thể cùng vào đội không? Kiểm ít điểm thiện ác giải đạo.

Nghe vậy, Phương Hân tại kênh đội ngũ hỏi một câu: “Làm sao đây? Cho hay không?” Đại địa ngưng thần tiện tay ném ba kí tự: “Tùy cậu thôi.” An vị qua một bên ngồi xuống.

[Lân cận] [hồ ly tu thành tinh]: Hai người vào đội tôi.

[Lân cận] [Thần Chi Linh Vực]: Cảm ơn người đẹp a~!

Phương Hân vốn tưởng Thẩm Nguyệt sẽ không vào, nhưng khi cô ta nhận được lời mời rất nhanh liền đồng ý, điều này khiến cậu có chút chút kinh ngạc, dù sao lần trước bang chiến, vị mỹ nữ này thế nhưng đuổi theo đánh cậu rất tàn nhẫn.

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thần Chi, đội trưởng đưa cậu.

[Đội ngũ] [Thần Chi Linh Vực]: Được, cảm ơn người đẹp~ Đúng rồi, tôi với bà xã đều treo đao, lúc đánh ngàn vạn lần phải cẩn thận đừng đánh lầm ha

~Phương Hân chú ý hai người một phen, quả nhiên đều treo một cây búa lớn dẫm máu, chắc chắn nếu không tẩy chỉ có thể đi báo cáo ở ngục giam. Thần Chi Linh Vực coi như biết cái gì gọi là thân sĩ phong độ, khi xung quanh đều là nữ, cậu ta quyết định nhận phần trọng trách dẫn quái. Có hai acc cấp cao hỗ trợ, đánh quái tốc độ nhanh hơn rất nhiều, thậm chí không cần Phương Hân động thủ, quái đã được thanh lý xong, nếu không phải cậu biết Bán diêm là Đại địa ngưng thần, thì đúng là muốn lui đội về chạy thương.

Cứ im lặng như vậy mà đánh một hồi, Đại địa ngưng thần cũng chính là Bán diêm đột nhiên đứng lên, hướng Thẩm Nguyệt phát động công kích. Bán diêm mới trên dưới 35, đánh Thẩm Nguyệt cấp 93 thật sự chẳng khác gì gãi ngứa, căn bản không rụng được mấy giọt máu. Cho nên khi bị một đám quái vây quanh, bọn họ cũng không phát hiện Bán diêm đang đánh Thẩm Nguyệt, cứ thế quái bị tiêu diệt gần hết, mọi người mới thấy được khung cảnh này nhất thời không kịp phản ứng. Thẩm Nguyệt hẳn là người phản ứng đầu tiên, cô ta gần như nâng tay lên đã đem Bán diêm miêu sát ngã xuống đất, trong nháy mắt không khí có chút cứng ngắt.

[Đội ngũ] [bán diêm]: Thật ngại, lỡ tay.

Đại địa ngưng thần nói xong liền lui đội trở về thành, Phương Hân chưa kịp lui đội, vì vừa rồi mới động thủ, sát khí Thẩm Nguyệt vượt quá giới hạn, bị GM triệu đi ngục giam, lúc này cô ta đang ở kênh đội lửa giận ngút trời.

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Cái người kia làm gì vậy a !! Hại em vào ngục giam !! Đáng ghét chết được !!

[Đội ngũ] [Thần Chi Linh Vực]: Vừa rồi em giết cô ấy làm gì a, choáng.

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Cô ta động thủ đánh em trước được không, em phải đánh trả lại chứ a, chẳng lẽ em phải làm nơ cho cô ta đánh à!

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Cô ấy đã nói lỡ tay.

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Tôi làm sao biết cô ta có phải là lỗ tay không, chồng tôi đã nhắc nhở các người phải cẩn thận, nói không chừng là cậu kêu cô ta cố ý hại tôi thêm đao đi!

Nhìn thấy những lời này, Phương Hân không nói gì, một khoảng thời gian không gặp, trí tưởng tượng của vị tiểu thư này nâng lên thêm một tầng lầu, cậu lại không biết trên người cô ta treo bao nhiêu mạng, làm sao có thể vừa vạ hại cô ta đến giới hạn vào ngục giam chứ, chỉ có thể nói, vấn đề RP.

[Đội ngũ] [Thần Chi Linh Vực]: Bà xã, đừng nói bậy oan uổng người khác a, cô ấy với em không thù không oán, hại em làm gì.

[Đội ngũ] [Thẩm Nguyệt]: Cái gì không thù không oán, thằng đó a, rõ ràng là một tên con trai lại chơi acc nữ, buồn nôn nhất chính là theo em cướp chồng! Nhưng may mắn em có thể đoán được, trước nếu không nhờ nó, sao gặp được chồng a

~[Đội ngũ] [Thần Chi Linh Vực]: Cái gì, lại là nhân yêu a...

[Đội ngũ] [hồ ly tu thành tinh]: Thẩm Nguyệt, chuyện trước kia, trắng đen thế nào trong lòng cô rõ nhất.

Nói xong, Phương Hân liền lui đội dùng định vị phù trở về thành. Mặc dù tức giận với cô gái kia là một chuyện không đáng, nhưng Phương Hân vẫn không nhịn được bực tức dâng lên, sau đó cậu nhớ đến tên thủ phạm nào đó, nhanh chóng mở danh sách hảo hữu lên nhìn, người nọ thế mà đã logout.

Cậu vỗ trán thì thầm, thật sự là bị cậu hại chết mà...

---

37. Chương 37

: Bảo mẫu nam

Thứ ba ngày x tháng x. Thời tiết: từ u ám chuyển thành trong xanh.

Tiết Ngữ Văn hôm nay, thầy Phương muốn bọn mình đặt câu, đặt câu với từ còn có đặt câu với thành ngữ nữa. Tiểu mập mập là người đầu tiên bị kêu lên, thầy muốn bạn ấy dùng “Thiên chân” [ngây thơ] đặt một câu, tiểu mập mập bie [nghe] đến đỏ mặt, sau đó nói “Kim thiên chân nhiệt.” [Hôm nay nóng quá], bọn mình đều cười đến tiền phác hậu kế, sau đó thầy Phương nói với bạn ấy: “Nhĩ chân thiên chân.” [Con thật ngây thơ]

Người thứ hai là Tiểu Ái, thầy muốn bạn ấy dùng “Nhất... tịu...” [Cấu trúc diễn tả thời gian, tạm dịch ‘khi... thì/liền...’] đặt câu, Tiểu Ái cũng suy nghĩ thật lâu, sau đó nói: “Nhất chích oa oa tịu yếu nhất bách khối.” [Một đứa trẻ nhỏ muốn một trăm đồng] Bởi vì Tiểu Ái là con gái, nên bọn mình không nỡ cười lớn tiếng, nhưng mình nhìn tứ phía thấy được thầy Phương len lén cười.

Tiết Ngữ Văn hôm nay thật thú vị, nếu sau này tiết nào cũng thú vị như thế thì thật tốt.

Lời phê của giáo viên:

Thầy thấy thành ngữ con dùng, cũng rất muốn cho con tiền phát hậu kế...

(*) ‘Tiền phát hậu kế’ chính xác là ‘Tiền phó hậu kế’, tạm dịch ‘Người trước ngã xuống người sau tiến lên’, đại ý hình dung sự dũng cảm, không sợ hy sinh. Bé Tiểu Vũ hiểu nghĩa đen, tức là ‘trước ngã nghiêng sau tiếp tục ngã nghiêng’ ~> ý bé muốn nói là cười đến ngã nghiêng không ngừng.

=====

Phương Hân biết Giang Thiên Dự gần đây bề bộn công việc, bởi vì mấy ngày qua anh ta không hề online, cho dù có lên thì cũng chỉ chùng một giờ là out. Nhưng không nghĩ đến anh ta lại bận đến mức này, đêm hôm đó Phương Hân nhận được điện thoại của anh ta, nói phải đi công tác khoảng nửa tháng, hy vọng cậu có thể chăm sóc cho Giang Tiểu Vũ.

“Cha mẹ thân thích của anh đều ở Bắc Kinh, di Thắm trong nhà lúc này lại xin nghỉ phép, mấy bạn bè khác anh không an tâm, nên chỉ có thể nghĩ đến em, em là thầy chủ nhiệm của Tiểu Vũ, giúp anh chăm sóc Tiểu Vũ đi, đương nhiên tiền sinh hoạt anh sẽ trả.” Đối phương đã nói như vậy, Phương Hân tất nhiên không thể cự tuyệt. Mặc dù lúc đầu trong lòng cậu cũng nghi ngờ một chút: hình như tôi với anh cũng chỉ là bạn bè bình thường mà. Nhưng khi cậu nghe được ba chữ ‘thầy chủ nhiệm’, cho nên ý thức trách nhiệm làm gương cho người khác khiến cậu không thể có cách nào nói chữ ‘Không’, vì vậy bạn nhỏ Giang Tiểu Vũ cứ thế bị đóng gói gửi cho thầy giáo Phương.

Nghiêm túc mà nói, Giang Thiên Dự thật không phải là một baba tốt, ngoài miệng nói mang con trai đến nhờ người ta chăm sóc, cứ nghĩ quãng người qua là được, mấy phần linh ta linh tinh hoàn toàn quên mất, chỉ nhớ rõ tiền sinh hoạt. Phương Hân bắt đắc dĩ, chỉ có thể đợi Giang Tiểu Vũ tan học cùng nó về nhà lấy đồ dùng hằng ngày cùng quần áo nửa tháng.

Vào cửa, Giang Thiên Dự xuất hiện trước mặt hai người, Phương Hân có chút kinh ngạc: “Không phải đi công tác ư, sao còn ở đây?”

“Chuyến bay 6 giờ tối,” Giang Thiên Dự một bên thắt cà-vạt, một bên nói, “Sao hai người lại tới đây?” Anh nhớ rõ có dặn nhóc kia sau khi tan học trực tiếp cùng thầy về nhà thầy.

“Cái này phải hỏi anh, anh chỉ đưa người cho tôi thì có ích gì, dù sao cũng nên lấy cho nó mấy bộ quần áo để thay chứ.” Phương Hân nhìn anh luống cuống thắt cà-vạt lệch, bước tới tay rất tự nhiên chỉnh ngay ngắn lại cho anh. Thật ra hành động này của cậu rất vô tâm rất thần nhiên, đơn thuần cảm thấy cà-vạt lệch chướng mắt mà thôi, nhưng Giang Thiên Dự người ta thì thực là bị giật mình sau đó tâm thần nhộn nhạo một hồi lâu.

“Anh thu dọn quần áo của Tiểu Vũ cho tôi đi.” Phương Hân thả tay xuống, nhắc nhở người nào đó có phần dờ ra, “Không nhanh chút anh sẽ lỡ chuyến.”

“A, được, em chờ chút.” Giang Thiên Dự hoàn hồn vội vàng đi làm chính sự, không tới mấy phút ôm một cái túi đi ra, vừa đi còn vừa nhét đồ vào. Lúc đi đến trước mặt Phương Hân, khóa còn không kéo lên, sau đó ‘roẹt’ mấy thứ nhỏ nhỏ màu vàng rơi xuống, Phương Hân cúi đầu nhìn không nói gì, bên chân cậu mấy con vẹt cao su nhỏ nằm đó, có thể tưởng tượng, đây là công cụ tắm rửa cần thiết của bạn học Giang Tiểu Vũ...

Cậu xoay người định nhặt, đồng thời vị đối diện cậu cũng làm động tác xoay người, kết quả có thể tưởng tượng, cái trán hai người tiếp xúc thân mật, đánh cốp một tiếng. Phương Hân chỉ cảm thấy trán đau nhức, sau đó trước mắt tối sầm, thân thể không tự chủ được ngã về phía sau, lúc này một cánh tay mạnh mẽ chặn ngang ôm cậu kéo lại. Đợi đến khi cậu đứng vững, mới phát hiện trong tầm mắt chính là khuôn mặt phóng đại của Giang Thiên Dự.

Giang Thiên Dự có thể vỗ ngực thề với trời, cái ôm này anh tuyệt đối xuất phát từ phản xạ có điều kiện, động cơ vô cùng vô cùng thuần khiết. Nhưng khi thấy người trong ngực mở to đôi mắt ngậm nước, anh lại nhộn nhạo, đặc biệt cái trán người nọ hồng hồng, màu nhú lại thành một khối, thật sự là đáng yêu khủng khiếp, sau đó trong đầu anh liền không tự chủ được nảy sinh tư tưởng bất lương nào đó...

Nhìn gương mặt đối diện ngày càng gần, trong đầu Phương Hân hiện lên vô số ý niệm, cuối cùng ngừng lại ở một chữ ‘hôn’. Uy lực chữ này phải nói là rất lớn a, một khi thoáng hiện, tay cậu lập tức phản ứng —— kèm theo cái trán của mình. Khuỷu tay thuận thể đẩy đối phương ra một khoảng, Phương Hân âm thầm hít hơi, sau đó làm bộ cái trán rất đau nhức mà xoa xoa, dần tới vô số âm thanh áy náy của người nào đó.

Một chiều này của thầy giáo Phương thật sự quá thông minh, không chỉ có thể tránh khỏi xấu hổ khi đẩy đối phương ra, đồng thời như vô tình bảo vệ cái miệng hồn nhiên của mình.

Trán Giang Thiên Dự cũng ửng ửng đau, nhưng không đau đến mức như Phương Hân. Anh nhìn người nọ không chịu được xoa xoa cái trán, trên mặt không nhịn được hiện ra một mảng lửa nóng nhỏ. Vừa rồi nếu đối phương không khoát tay, anh thật sự có thể hôn xuống. Nhịn không được lại nghĩ, nếu hôn sẽ như thế nào, phỏng chừng sẽ được khen thưởng cho một cái nôi sau đó giờ mất nhìn tiểu Hồ ly chạy mất tích đi.

“Rất đau sao?” Giang Thiên Dự nhìn vẻ mặt cậu thật sự rất đau, không nén nổi sờ sờ trán của mình, hình như đầu có cứng thể a...

“Ừ, rất đau, anh đầu gì vậy a, cứng như tảng đá.” Phương Hân vốn chỉ định giả vờ giả vịt, làm dáng xoa xoa, nhưng xoa rồi mới phát hiện trán mình thật sự rất đau, không nén nổi oán trách một câu.

“Anh xem một chút.” Giang Thiên Dự đưa tay vén tóc mái đối phương, sau đó phát hiện, sưng thật. “Hình như hơi sưng, bôi ít dầu hoa hồng đi.”

“Từ từ, không cần không cần.” Phương Hân nhanh chóng cản lại, trán bôi dầu hoa hồng, còn có thể ra ngoài sao...

“Nhưng vết sưng này phải làm sao, vẫn nên bôi ít dầu thì tốt hơn.” Giang Thiên Dự ra vẻ chuẩn bị đi lục tủ thuốc, nhưng Phương Hân sao có thể để anh làm vậy, vội vàng tìm lý do: “Chuyến bay của anh không phải 6 giờ sao, bây giờ đã 4 rưỡi, còn không nhanh đi sẽ không kịp đấy.”

Giang Thiên Dự lúc này mới phát hiện, chuyện vừa rồi xen vào khiến thời gian trôi qua không ít, anh vội vàng khoác áo khoác, xách hành lý của mình cùng Tiểu Vũ lên: “Anh đưa hai người về nhà em, sau đó ra sân bay. Tiểu Vũ, đi thôi.” Vừa quay đầu, phát hiện cậu con trai mình mở to cặp mắt chẳng biết ở bên cạnh nhìn chăm chăm bọn họ đã bao lâu...

Đến dưới lầu nhà Phương Hân, anh đưa Giang Tiểu Vũ xuống xe, ba người tiến hành nói lời tạm biệt.

“Anh đi rồi, phiền em chăm sóc Tiểu Vũ.”

“Ừm, anh đi đường cẩn thận, em sẽ chăm sóc nó tốt.”

“Con trai ngoan ngoan nghe lời thầy nha, baba về sẽ mua đồ chơi cho con.”

“Dạ, tạm biệt baba ~”

Phương Hân nhìn xe hơi đi xa, lại cúi đầu liếc mắt sang đứa nhỏ nào đó bên cạnh, , vì cái gì giống như một nhà ba người a vì cái gì...

Mở cửa đi vào, thân ảnh bà Phương xuất hiện trong phòng khách, liếc mắt liền bắt được Giang Tiểu Vũ: “Ấy? Con cái nhà ai đây a?”

“Học sinh lớp con, người nhà nó phải đi công tác, nhờ con chăm sóc nửa tháng.” Phương Hân thả đồ Giang Tiểu Vũ xuống, sau đó bảo cậu nhóc ra ghế sofa ngồi.

“Ai da, thật sự là một đứa nhỏ đáng yêu, con tên gì a? Năm nay mấy tuổi?” Bà Phương vừa nhìn thấy Giang Tiểu Vũ đi qua, hai mắt liền tỏa sáng mà cầm lấy người ta hỏi lung tung này kia.

“Chào dì ạ, con tên là Giang Tiểu Vũ, năm nay 10 tuổi ạ.” Bạn nhỏ rất ngoan ngoãn ngồi trên ghế sofa, tùy ý để vị ‘dì’ lớn tuổi này đông sờ sờ tây sờ sờ.

“Ha ha, còn gọi dì sao, thật ra tính theo vai vế, bà có thể là bà của con nha.” Bà Phương cười híp mắt nhìn cậu nhóc thông minh, nghĩ thầm, đứa nhỏ này quả là thông minh quả là đáng yêu a, nếu mình có một đứa cháu đáng yêu như vậy hẳn là rất tốt. Nghĩ vậy, không nén nổi trừng mắt nhìn con mình, sao lại kém vậy chứ!

“Dì còn trẻ mà, một chút cũng không giống bà.” Âm thanh trẻ con ngọt ngọt khiến bà Phương mặt mày hớn hở, Phương Hân thì ở một bên liếc xéo, cái tên nhóc ngốc này công phu vuốt mông ngựa tuyệt không sai a.

“Ha ha, Tiểu Vũ thật thông minh, nửa tháng này ngoan ngoãn ở đây đi, dì đảm bảo sẽ vỗ cho con mập mập.” Không thể phủ nhận, bạn nhỏ nào đó đã vỗ mông ngựa đúng chỗ, bà Phương rất thoải mái trực tiếp xưng ‘dì’. Nghe thế, Phương Hân nhin không được tiếp tục liếc xéo, mẹ a, tuổi mẹ còn trẻ thì đúng rồi, nhưng vai vế con mẹ bị ép xuống một bậc a!

Lúc ăn cơm tối, bạn nhỏ Giang phát huy mị lực bản thân, dùng lời ca ngợi chân thành tâng bốc bà Phương nở gan nở ruột. Nhìn mẹ không ngừng gấp đồ ăn cho Giang Tiểu Vũ, Phương Hân im lặng nghĩ, có phải nên nói mẹ sinh thêm một cậu em... Sau khi ăn xong, bà Phương vào bếp rửa chén, Giang Tiểu Vũ chớp chớp mắt nhìn thầy giáo nó: “Thầy Phương, con muốn tắm ạ.”

“Ừ, phòng tắm ở bên kia, tự lấy quần áo được không?” Nhìn đứa bé lắc đầu, Phương Hân chỉ có thể tự mình động thủ tìm áo ngủ, quần lót cho nó, một thứ cũng không thiếu. Tìm xong cậu quay người lại, phát hiện trên tay cậu nhóc cầm mấy con vẹt đồ chơi màu vàng, vẻ mặt chờ đợi nhìn cậu.

“Con mấy tuổi rồi hả, Giang Tiểu Vũ, tắm còn cần vẹt con.” Phương Hân một bên lăm bằm, một bên kéo nó vào phòng tắm, đang chuẩn bị rời đi, lại phát hiện cậu nhóc bất động, như trước vẻ mặt chờ đợi nhìn cậu.

Phương Hân hắc tuyến, này sẽ không phải là... “Giang Tiểu Vũ, đừng nói với thầy con không thể tự tắm.”

“Con không biết a, ở nhà đều là dì Thẩm tắm cho con.” Giang Tiểu Vũ thành thành thực thực ‘thành thực sẽ được tha’, sinh hoạt hằng ngày của nó đều là dì Thẩm để ý, bây giờ ở một mình, chỉ có thể dựa vào thầy Phương.

Phương Hân chăm chú nhìn nó, cậu nhóc Giang cũng nhìn lại chăm chú, cứ nhìn chăm chăm nhau như vậy một phút, vị giáo viên nhân dân nào đó bị bại trận trước: “Mẹ, mẹ tắm cho Tiểu Vũ đi!”

“A ——? Cái gì ——?” Thanh âm xa xa của bà Phương truyền ra từ nhà bếp, tiếp theo xuất hiện ở cửa phòng tắm, bao plastic trên tay còn dính một chút bọt, “Giờ mẹ đang bận, con tắm không được sao. Hơn nữa, Tiểu Vũ người ta là bé trai, mẹ một bà dì giúp nó tắm, nó nhất định sẽ xấu hổ, có phải không a? Tiểu Vũ?” Được cậu nhóc nào đó tán thành trả lời, bà Phương cười khanh khách trở ra tiếp tục rửa chén.

Nội tâm Phương Hân, dì Thẩm nhà người ta cũng là nữ, mắc gì không thấy ngại? Nhưng bất kể nói thế nào, cậu nhóc này đều cần mình chăm sóc, cậu thở dài gấp tay áo: “Được rồi, cởi quần áo.”

Cửa phòng tắm bị đóng lại, tiếng nước cùng hơi nước đồng thời lẫn lộn trong không khí, thỉnh thoảng truyền ra một đôi lời đối thoại, trùng hợp bà Phương đi qua nghe thấy không nhịn được cười híp mắt.

“Ha ha ha

”

“Đừng nhích tới nhích lui, Giang Tiểu Vũ.”

“Nhưng mà, nhưng mà thật nhột a... Ha ha~”

“Nhột cũng phải chịu, nhích tới nhích lui ngã đó.”

“Thầy Phương, chỗ này để con tự rửa...”

“Ừ, cho con vào bồn tắm.”

....

‘Bùm ——!!’ Âm thanh nước bọt văng tung tóe.

“Giang Tiểu Vũ! Có sao không?”

“Nước khó uống quá...”

“... Ngoan ngoan ngồi trong bồn cho thầy.”

Tiếp theo trong phòng tắm một trận ‘soạch soạch soạch’, thỉnh thoảng đệm thêm mấy tiếng vẹt kêu ‘cạp cạp cạp’.

“Thầy Phương, thầy cởi quần áo làm gì a?”

“Vừa bị con quậy ướt rồi a, nhóc con.”

“A, thầy Phương muốn tắm cùng con không?” Dừng một chút, “Có thể cho thầy mượn vẹt con chơi a.”

“... Cảm ơn, không cần.”

Cuối cùng hai người cùng với trận trận nhiệt khí từ phòng tắm đi ra, Phương Hân một bên cầm khăn khô lau đầu cậu nhóc không an phận kia, một bên nghĩ: tắm rửa cho trẻ em thật không phải một bình thường a...

“Tiểu Vũ, từ nay về sau phải cách học tự tắm, biết chưa?” Phương Hân dùng cằm để lên đầu cậu nhóc nào đó, cứ thế giáo dục.

“Nhưng mà con không biết a.” Cậu nhóc nào đó ngẩng đầu thuần khiết nhìn thầy của mình.

“Vừa rồi thầy tắm cho con một lần, có nhớ không?” Tiếp tục giáo dục.

“Dạ, nhớ ạ.” Tiếp tục nhìn lên.

Giờ này hôm sau, lúc cậu nhóc nào đó gơ quần áo cùng vệt con đứng chờ trước cửa phòng tắm, Phương Hân mới hiểu được, cái nó nói ‘nhớ ạ’, là nhớ cái thông tin ‘Thầy Phương sẽ tắm cho nó’ mà thôi.

Từ khi mang Giang Tiểu Vũ về, Phương Hân có thể coi như cảm nhận được mùi vị làm bảo mẫu. Buổi sáng phải gọi nó rời giường, chuẩn bị bữa sáng cho nó; ban ngày không cần phải nói, tất nhiên là dạy nó học; buổi tối về giúp nó tắm rửa, hướng dẫn học bài, nếu chơi game còn phải dẫn nó theo. Cuộc sống này thật sự là vừa mệt nhọc vừa phong phú a...

Ban đêm, sau khi dỗ cậu nhóc ngủ an ổn, Phương Hân ngồi trên sofa phòng khách nhắm mắt nghỉ ngơi, bà Phương thấy thế tiến đến bóp vai cậu, sau đó như tên trộm ghé vào lỗ tai cậu nói: “Tiểu Vũ thật sự rất đáng yêu, phải không?”

“Đúng đúng, thật sự là quá đáng yêu...” Phương Hân được bóp vai rất thư thái, mắt không mở phụ họa lời mẹ cậu.

“Có nghĩ đến sinh một đứa không?” Quả nhiên đây mới là trọng điểm.

“Con là nam, không sinh được a...” Ý thức có chút mơ hồ, thầy Phương vô tri vô giác nói sảng.

“Đứa ngốc, ai kêu con sinh, không đúng không đúng, coi như là con sinh...” Bà Phương bị con trai làm , nói năng có chút lộn xộn, “Ô kìa, đều bị con làm rồi, ý mẹ là bảo con lấy một cô con dâu về, để vợ con sinh một đứa!”

“Con dâu... vẫn là không cần...” Hiển nhiên thần ngủ đã kéo đến trên người Phương Hân, chỉ thấy giọng cậu dần dần thấp xuống, đầu cũng gục trên ghế sofa. Mấy ngày nay chăm sóc Giang Tiểu Vũ, quả thật khiến cậu có phần mệt mỏi, may mắn trong nhà còn mẹ có thể giúp đỡ chút, nếu không một mình cậu thì thật muốn bận đến tối mất tối mũi.

“Đứa ngốc, nói mấy cái câu ngu ngốc gì đó, con yên tâm, nhất định mẹ sẽ giúp con tìm một cô con dâu tốt về, con cứ đợi đi~” Gương mặt bà Phương đầy ý cười, suy nghĩ bay xa đến lúc bé cháu tương lai, nếu như cháu giống, không, so với Tiểu Vũ còn đáng yêu hơn như vậy còn gì tốt bằng!

Người họ Phương nào đó mơ mơ màng màng mò về trên giường mình, hiển nhiên không không nghe rõ ý trong lời mẫu thân nhà cậu, trước khi ngã vào đêm mộng ngọt ngào, điều cậu nghĩ đến chính là: Giang Thiên Dự, anh lúc nào mới về a!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nhat-bon-nhat-ky-dich-phat-gian-tinh>